www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

vrnbf,kapOmay - pnpOf(46)

vrnbf,kapOmay

အမှတ် (၁၁၁) ၊ ၃၃လမ်း (လယ်)၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်။
ဖုန်း - ၀၁ - ၂၅၃၅၁၉

www.foreverspace.com.mm

yEkyfrSwfwrf;

pmtnfcGifhrSwfwrf; - 1040^2004 (9)
rsufESmzk;EdkifhrSwfwrf; - 1276^2004 (12)
wwd,tBudrf
2005 ckESpf? rwfv
tkyfa& - 500
wefzdk; - 1200 usyf
rsufESmzk;yef;csD - armifarmifbdkvf
rsufESmzk;*&yfzpfDZdkif; - &J xGef;
uGefysLwmpmpD - Deep Blue (33)v rf;?
twGif;zv if - rsKd;0if;aus mf?v rf;- 40?
pmtkyfcsKyf - &Sif;? 114 v rf;
xkwfa0ol - OD;atmifxGef; (NJ01952)
t ,f;awmf*Fvmpmay?
ay:awmfvrf;? armfvNrdKif
rsufESmzk;ESifh - OD;jrifhD (NJ01503)
twGif;yHkESdyf o ef;o ef;OD;yHkESdyfwkduf
jzefYcsd&; - v rb f;ukpmayGa,
trSwf(111)?y- xyf? 33 v rf;?
&efukefNrdKU zkef;- 01- 253519/

www.foreverspace.com.mm

မင်းသိခ်

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်

နှင့်

ပျားစွဲသော မုတ်ဆိတ်

(တတိယအကြိမ်)

www.foreverspace.com.mm

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

* ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
* တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး	ဒို့အရေး
* အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး	ဒို့အရေး

နိုင်ငံတော်ဖွဲ့စည်းပုံ အခြေခံဥပဒေပေါ်ပေါက်ရေးသည်
ပြည်ထောင်စုသားအားလုံး၏ ပဓာနကျသော တာဝန်ဖြစ်သည်။

ပြည်သူ့သဘောထား

* ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအားဆန့်ကျင်ကြ။
* နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
* ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

* နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့်တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး၊
* အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး၊
* ခိုင်မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
* ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ် တည်ဆောက်ရေး၊

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

* စိုက်ပျိုးရေးကိုအခြေခံ၍ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်တည်ဆောက်ရေး၊
* ဈေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပီပြင်စွာဖြစ်ပေါ်လာရေး၊
* ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့်အရင်းအနှီးများ ဖိတ်ခေါ်၍ စီးပွားရေး ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး၊
* နိုင်ငံတော်စီးပွားရေး တစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှု စွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး၊

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၄)ရပ်

* တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တ မြင့်မားရေး။
* အမျိုးဂုဏ်၊ ဇာတိဂုဏ် မြင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေး လက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
* မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
* တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

www.foreverspace.com.mm

မိုးတစ်လုံး လေတစ်လုံး

တစ်နေ့သ၌ ရှမ်းလွယ်အိတ်တစ်လုံးကို စလွယ်သိုင်း လွယ်၍ ထားသော အသက်အစိတ်ခန့်ရှိ လူငယ်တစ်ဦးသည် ရွှေတိဂုံဘုရား ခြေတော်ရင်းရှိ ထမင်းဆိုင်တန်းကလေးဆီသို့ ထမင်းစားရန်အတွက် ရောက်ရှိလာလေ၏။

လူငယ်သည် မည်သည့်ဆိုင်၌ ဝင်၍ စားသောက်ရမည်ကို မဆုံးဖြတ်နိုင်သဖြင့် ထမင်းဆိုင်များ၏ ဆိုင်းဘုတ်များကို တစ်ခုချင်း လျှောက်၍ ဖတ်လေ၏။

ပထမ မူလလက်ဟောင်း ဒေါ်သိန်းမေ၏
သမီး
မကုလားမ ထမင်းဆိုင်

www.foreverspace.com.mm

လူငယ်သည် အထက်ပါ ဆိုင်းဘုတ်ကို အော်ကျယ်ဟစ်ကျယ် ဖတ်လိုက်ပြီးနောက် . . .

"ဒေါ်သိန်းမေရဲ့သမီးက ဘယ်လိုကြောင့် ကုလားမ ဖြစ်သွားပါလိမ့်၊ ဒေါ်သိန်းမေက ကုလားနဲ့ ယူလိုက်တယ်ထင်တယ်၊ ကုလားမဆိုတော့ သူချက်တဲ့ဟင်းက မဆလာသိပ်ပြီး များလိမ့်မယ်၊ စားလို့မဖြစ်ဘူး"

ဟု တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်ရင်း ရှေ့သို့ လျှောက်လာခဲ့ရာ အခြားသော ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရပြန်၏။

၇၈၆
ခါလာကြီး ထမင်းဆိုင်

လူငယ်လည်း ထိုဆိုင်းဘုတ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် အောက်ပါအတိုင်း စဉ်းစားမိပြန်၏။

"ထမင်းတစ်ခါစားရင်း ငွေခုနစ်ရာကျော်တောင် ကျမှာပါလား မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး"

လူငယ်လည်း ရှေ့သို့ဆက်၍ ဆက်၍ လျှောက်ခဲ့ပြန်ရာ ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို တွေ့ရပြန်၏။

အတုအပ သတိပြု
တောသားကြီး အစစ်
ထမင်းဆိုင်

www.foreverspace.com.mm

“တောသားကြီးအစစ်ဆိုတော့ ငါးပိရည်နဲ့ တို့စရာပဲ ကျွေးလိမ့်မယ်ထင်တယ်”
ဟု တိုးတိုးကလေး ရေရွတ်၍ လျှောက်ခဲ့ပြန်ရာ အောက်ပါဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရပြန်၏။

ဦးလေးကြီး ထမင်းဆိုင်

လူငယ်သည် ဆိုင်းဘုတ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် . . .

“အင်း . . . . ဦးလေးကြီး ဆိုပါလား၊ တခြား ဦးလေးကြီးတွေ အသာထားဦး၊ ငါ့ရဲ့ ဦးလေးကြီးတောင်မှ ငါ့ကို မျက်နှာကျော တည့်တာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ငါ့ကို မြင်လိုက်တာနဲ့ ဆူတော့တာပဲ၊ ဘာပဲပြောပြော ဦးလေးကြီးဆိုတော့ ဆူဆူပူပူ၊ ကြိမ်းကြိမ်း မောင်းမောင်း လုပ်တတ်မှာပဲ၊ ပိုက်ဆံပေးပြီးစားတာပဲ အဆူခံ ရမယ့်ဆိုင်တော့ စားလို့မဖြစ်ဘူး”
ဟု တွေးရင်း ရှေ့သို့ ဆက်၍ လျှောက်ခဲ့ပြန်ရာ . . . .

အဝစားတစ်မူး
လူဝကြီး ထမင်းဆိုင်

ဟူသော ဆိုင်းဘုတ်ကို တွေ့ရပြန်လေသည်။ လူငယ်လည်း ထိုဆိုင်းဘုတ်ကို ဖတ်ပြီးနောက် . . . .

www.foreverspace.com.mm

“အဝစား တစ်မူးဆိုပါလား၊ အဝမှာ စားတာတောင် တစ်မူး ယူတယ်ဆိုတော့ ဆိုင်ထဲမှာ ဝင်စားရင် ဘယ်လောက်များ ယူလိုက်မလဲ မသိဘူး”

ဟုတွေးရင်း ထိုဆိုင်းဘုတ်ကို ကြည့်လိုက်ရာ ဆိုင်ရှေ့၌ ထိုင်၍ နေသော ထမင်းဆိုင်ရှင် လူဝကြီးကို တွေ့မြင်ရလေ၏။ ထိုအခါ၌ လူငယ်၏ စိတ်တွင် . . . .

“ဆိုင်ရှင်ကြီးက ဒါလောက်တောင် ဝဖီးနေပုံထောက်ရင် ဒီဆိုင်ဟာ သိပ်ပြီး ရောင်းလို့ မကောင်းဘူးထင်တယ်၊ ထမင်းတွေ ဟင်းတွေ ချက်ထားပြီး လာစားမယ့် လူမရှိလို့ သူ့ဘာသာသူ ပြန်စားနေရတာနဲ့ပဲ ဒါလောက်တောင် ဝဖီးသွားတာ ဖြစ်ရမယ်”

ဟု တွေးရင်း ရှေ့သို့ ဆက်လျှောက်ခဲ့ပြန်ရာ . . . .

ချွေတာရေးထမင်းဆိုင်

“ချွေတာရေးဆိုပါလား၊ ဒီဆိုင်က မဆိုးဘူး၊ ဈေးသက်သာ လိမ့်မယ် ထင်တယ်၊ ဒီလိုဆိုင်မျိုးလည်း ရှိဦးမှပေါ့”

ဟု တစ်ကိုယ်တည်းပြောရင်း ဆိုင်အတွင်းသို့ ဝင်ပြီးလျှင် နေရာလွတ် တစ်ခု၌ ထိုင်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဆိုင်ရှင် ယောက်ျားကြီးအား လူငယ်က . . . .

"ခွေတာရေးထမင်း စားမယ်၊ စျေးအသက်သာဆုံး ဟင်းကို ပေးပါ၊ ကျုပ်က ဟင်းကောင်းကောင်း သိပ်မကြိုက်ပါဘူး၊ ဟင်းကောင်းဖို့ မလိုပါဘူး၊ စျေးသက်သက်သာသာနဲ့ ဗိုက်ဝဖို့ပဲ လိုပါတယ်"

ဟုပြောလိုက်ရာ အခြားစားပွဲ၌ စားသောက်လျက်ရှိကြသော လူများသည် လူငယ်အား အထူးအဆန်းသဖွယ် ကြည့်ရှုကြကုန်၏။

ဆိုင်ရှင် ယောကျ်ားကြီးသည် ထမင်းပန်းကန်ပြားလာ၍ ချပေးလေ၏။ ထို့နောက် ဇွန်းတစ်ချောင်းနှင့် ငံပြာရည်ဖျော်ရည် ဆမ်းလျက် ထမင်းကို စတင်စားလေတော့၏။ ထိုအချိန်၌ ဆိုင်ရှင်ယောကျ်ားသည် မကြီးလွန်း မသေးလွန်းသော သံဇလုံကလေးတစ်လုံး လာချပေးလေ၏။ ထိုဇလုံအတွင်း၌ကား ဆီဝေ့၍နေသော ရေများ ပါရှိလေ၏။

လူငယ်သည် ဇွန်းဖြင့် ထိုရေကိုခပ်၍ သောက်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် မကျေနပ်သေးဘဲ နှစ်ဇွန်း သုံးဇွန်း ခပ်၍ သောက်ကြည့်ပြီး ထို့နောက် . . . .

"ခင်ဗျားတို့ ဟင်းချိုကလည်း အေးလှချည်လား၊ ဆားလည်း ပေါ့တယ်၊ ကျုပ်တစ်သက်မှာ ဒါလောက်ညံ့တဲ့ ဟင်းချိုမျိုးကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဘူးပေါင်ဗျာ"

ဟု ဆိုင်ရှင်ယောကျ်ားအား ပြောလိုက်ရာ ဆိုင်ရှင်ယောကျ်ားကြီးသာ မဟုတ်ဘဲ ဆိုင်ရှင် မိန်းမကြီးပါ မျက်လုံးပြူး၍ သွားပြီးလျှင် ဆိုင်ရှင် မိန်းမကြီးက . . .

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

"ဒီကလည်း ထမင်းရောင်းစားလာတာ ကြာပါပြီ၊ ဒါလောက် အူတူတူနိုင်တဲ့ လူကို တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါဘူး၊ အခု မင်း သောက်နေတာ ဟင်းချိုမဟုတ်ဘူး၊ လက်ဆေးရေ လက်ဆေး ရေ လက်ဆေးဖို့ပေးထားတာကို လက်မဆေးဘဲနဲ့ ကုန်းသောက် ပြီး"

ဟု ပြောဆိုကာ လူငယ်အား မျက်စောင်းထိုးလိုက်လျှင် အခြားသော စားပွဲမှ စားသောက်နေသူတို့သည် လူငယ်အား ကြည့်၍ ရယ်မောကြ လေ၏။ လူငယ်လည်း ထိုအခါကျမှပင် ထွီခနဲ ထွေးထုတ်လိုက်ပြီးလျှင် ထမင်းနှင့် ငံပြာရည်ဖျော်ကို ဆက်လက်၍ စားသောက်လေ၏။

ဆိုင်ရှင် ယောကျ်ားကြီးကလည်း တို့စရာပန်းကန်ကို ချပေးလေ ၏။ လူငယ်လည်း ဖန်ခါးသီးတစ်လုံးကို ယူ၍ ခွပ်ခနဲ ကိုက်လိုက်ပြီး နောက် ငံပြာရည်ဖျော်နှင့် တို့ကာ မြိန်ရှက်စွာ စားသောက်လေ၏။ ဆိုင်ရှင်မှာ လူငယ်အား ပေးရန်ရှိသော ပဲသီးကြော်၊ ကုလားဟင်း စသည်တို့ကို တစ်ခုချင်းပို့၍ နေလေ၏။ လူငယ် ထမင်းတစ်ပန်းကန် ကုန်သွားသည့်အခါကျမှပင် ဟင်းချိုပန်းကန်ကို သွား၍ ချပေးလေ၏။ လူငယ်က ထမင်းထပ်၍ တောင်းပြီးလျှင် ဟင်းချိုပန်းကန်ကို ကြည့်ကာ. . . .

"လက်ဆေးရည်က တစ်ပန်းကန်ဆိုရင် လုံလောက်ပါပြီ"

ဟုပြောလျှင် ဆိုင်ရှင်အဒေါ်ကြီးက လူငယ်အား မျက်စောင်းထိုး၍ . . .

"လက်ဆေးရေမဟုတ်ဘူး၊ အဲဒါကမှ ဟင်းချို"

www.foreverspace.com.mm

ဟု ပြောပြန်ရာ ဆိုင်တွင်းမှ လူများလည်း ဝါးခနဲ ရယ်မောကြပြန်၏။ လူငယ်လည်း ဟင်းချိုကို တစ်ဇွန်း နှစ်ဇွန်းမျှ သောက်ကြည့်ပြီးနောက်

“စောစောက လက်ဆေးရေနဲ့ သိပ်ပြီး မထူးပါဘူး၊ ပူတာနဲ့ အေးတာပဲ ကွာပါတယ်”

ဟု ပြန်ပြောရာ ဆိုင်ရှင်အဒေါ်ကြီးသည် မျက်ထောင့်နီကြီးနှင့် ကြည့်ပြန်လေ၏။

လူငယ်လည်း ပဲသီးကြော်ကိုယူ၍ နယ်ဖတ်စားသောက်ပြီးနောက် . . .

“ပဲသီးကြော် ကုန်ပြီ၊ နည်းနည်းပေးပါဦး”

ဟုတောင်းရာ ဆိုင်ရှင် ယောက်ျားကြီးက . . .

“ပဲသီးကြော်က တစ်ခါထည့်ပဲ၊ နောက်ထပ် မရဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

“ဟဲ . . . . ဟဲ . . . ချွေတာရေးဆိုတာ ဒါကိုး”

ဟု လူငယ်က ပြောပြန်၏။ ထို့နောက် ကုလားဟင်းကို ထမင်း၌ ဆမ်း၍ နယ်ဖတ်စားသောက်ပြန်၏။ ကုလားဟင်းကုန်လျှင် . . . .

“ဟင်းပေးပါဦး”

ဟု တောင်းပြန်၏။

“ဟင်းက တစ်ခါထည့်ပဲ၊ နောက်မရတော့ဘူး”

ဟု ဆိုင်ရှင် ယောက်ျားကြီး ပြောလိုက်လျှင် . . . .

“တယ်ပြီး ချွေတာတာကိုး”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆိုင်တွင်းမှ လူများသည် ဝါးခနဲ ရယ်မောကြပြန်၏။ ထိုသို့ ရယ်မောကြသော လူများအနက် စားပွဲဝိုင်းတစ်ခုမှ လူငယ်သုံးယောက်သည် အရယ်မောဆုံး ဖြစ်ကြလေ၏။

ထိုလူငယ်သုံးယောက်အနက် တစ်ယောက်သောသူက . . .

"တော်တော့ကို တောကျတဲ့ကောင်ပဲ"

ဟုပြောလျှင် ကျန်သောတစ်ယောက်က . . .

"ဘဇံရေ အဲဒီ တောသားကို အပြေးကျင့်ပေးရင် မကောင်းဘူးလား"

ဟု ပြောလေ၏။

ကျန်နှစ်ယောက်က . . .

"ဘယ်လို အပြေးကျင့်မှာလဲကွ၊ ပြောပါဦး မောင်သိန်း"

ဟု မေးရာ မောင်သိန်းဆိုသူက. . .

"ကြည့်လေ ငါလုပ်ပြမယ်"

ဟု ဆိုလေ၏။

တောသား လူငယ်မှာလည်း ထမင်းစားသောက်ပြီးနောက် ဟင်းချိုပန်းကန်တွင် လက်ဆေး၍ . . . .

"ဘယ်လောက်ကျသလဲ"

ဟုမေးရာ ဆိုင်ရှင်မိန်းမကြီးက . . .

"တစ်မူး"

ဟုအော်၍ ပြောလေ၏။ လူငယ်လည်း ပဲစေ့နှစ်စေ့ကို ထုတ်ပေးပြီးနောက်. . .

"ဟို ဆိုင်ဝမှာစားရင် ဘယ်လောက်လဲ"

ဟု မေးပြန်၏။

"ဆိုင်ဝမှာ စားလည်း တစ်မူး၊ ဆိုင်နောက်မှာ စားလည်း တစ်မူးပဲ" ဟု ဆိုင်ရှင်ယောက်ျားကြီး ပြောလိုက်၏။

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

"ဟိုဘက်ဆိုင်ကတော့ အဝမှာစားရင် ဈေးတစ်မျိုးယူတယ်၊
အဝစား တစ်မူးဆိုပါလား"

ဟု ပြောလိုက်ရင် ထမင်းဆိုင်အတွင်းမှ လူများသည် ထမင်းများ သီး၍ ကုန်သည်အထိ ရယ်မောကြလေတော့၏။

ထိုအခါ၌ မောင်သိန်းဆိုသူက လူငယ်အနီးသို့ သွားပြီးလျှင်

"ဒီက မိတ်ဆွေက ရန်ကုန်က မဟုတ်ဘူးထင်တယ်"

ဟုပြောလိုက်ရာ လူငယ်က . . .

"ကျုပ်ဗိုက်မှာ ရွံ့ချည်းပါပဲဗျာ၊ ဟဲ. . . ဟဲ. . . တောသား
တောသား အစစ်ပါဗျာ၊ နာမည်ကော သိချင်သေးလား"

ဟု ပြောလိုက်ရာ မောင်သိန်းက . . . .

"သိချင်တယ် ပြောပြစမ်းပါဦး"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ကျုပ်နာမည်က အဖေရဲ့ အဖေနဲ့ အလွန်ကပ်တဲ့ ပစ္စည်း၊
မညည်းနဲ့ မိတ်ဆွေ၊ ဖော်နိုင်ရင် ဖော်၊ မဖော်နိုင်ရင် နတ်ကိုကိုး
လို့ ဆုကိုတောင်း ကောင်းကောင်းကြီး သိလိမ့်မယ်"

ဟု လူငယ်က စကားထာဝှက်လိုက်ရာ ဆိုင်တွင်းမှ လူများသည် ပျော်ရွှင်တတ်သော လူငယ်ကိုကြည့်၍ ရယ်မောကြလေ၏။ မောင်သိန်းမှာမူ စကားထာကို ဖော်နိုင်ရန်အတွက် ခေါင်းကိုကုတ်၍ စဉ်းစားနေရာမှ. . .

"ရှင်းရှင်း ပြောစမ်းပါ၊ ပဟေဠိတွေ ဘာတွေ မလုပ်ပါနဲ့"

ဟု လူငယ်အား တောင်းပန်လိုက်လေ၏။ လူငယ်က မောင်သိန်းအား ပြုံး၍ ကြည့်ပြီးနောက် . . . .

www.foreverspace.com.mm

“အဖေရဲ့ အဖေဆိုတာ အဘိုးပေါ့ဗျာ၊ အလွန်ကပ်တဲ့ ပစ္စည်းဆိုတာက ကော်ပေါ့ဗျာ၊ ဖိုးနဲ့ ကော်နဲ့ ပေါင်းလိုက်တော့ ဖိုးကော်ဖြစ်တာပေါ့ဗျ၊ ခင်ဗျားက မစဉ်းစားလို့ပါဗျ၊ အောက်မှာလည်း ပြောထားတာပဲ၊ ဖော်နိုင်ရင် ဖော်၊ မဖော်နိုင်ရင် နတ်ကိုကိုးလို့ ဖော်ကိုး ဖိုးကော်ပေါ့ဗျာ၊ တယ်လဲ နုံတာကိုဗျ”

ဟုပြောလိုက်ရာ ဆိုင်တွင်းမှ လူများက ဝါးခနဲ ရယ်မောကြပြန်၏။

“ဘာကိစ္စနဲ့ ရန်ကုန်ကို လာတာလဲ သိချင်သေးလား”

ဟု ဖိုးကော်ဆိုသော လူငယ်က မေးလိုက်ရာ မောင်သိန်းတို့ လူငယ်သုံးဦးက . . . .

“လုပ်စမ်းပါဦး ကိုဖိုးကော်ရယ်၊ သိချင်တာပေါ့”

ဟု ပြောကြပြန်လေ၏။ မောင်ဖိုးကော်ကလည်း. . .

“အလာရှုတ်တာ”

ဟု ပြောပြန်လျှင် မောင်သိန်းက. . . .

“တန်တော့ တို့သိပြီ၊ အလာရှုတ်ဆိုတာ အလုပ်ရှာဖို့ လာတာပေါ့ကွ”

ဟု ဆိုလိုက်လျှင် မောင်ဖိုးကော်က မှန်တယ်ဟု ပြောလိုက်ပြီးနောက် လွယ်အိတ်ကြီးအတွင်းမှ ဆေးပေါ့လိပ် တစ်လိပ်ကို ထုတ်၍ မီးညှိဖွာရှိုက်လိုက်လေ၏။

“နေရာကျတာပဲ၊ ရွှေဂုံတိုင် ခြံအမှတ် (-----)က အဘိုးကြီးကလည်း ဒီကနေ့မနက်ပဲ ပြောလိုက်သေးတယ်၊ မောင်သိန်းရယ်တဲ့၊ သွက်သွက်လက်လက် လူငယ်တစ်ယောက်လောက် တွေ့ရင် ညွှန်ပေးပါတဲ့၊ ကဲ. . . ကဲ. . . ဟောဒီ စာရွက်မှာ လိပ်စာရေးပေးလိုက်မယ်”

www.foreverspace.com.mm

ဟု ဆိုကာ မောင်သိန်းက စာရွက်ပေါ်တွင် ခြံအမှတ် (----) ရွှေဂုံတိုင် ရပ်ဟု ရေးပေးလိုက်လေ၏။

“ကဲ. . . . သွားပေတော့ မောင်ဖိုးကော်ရေ၊ အဲဒီ အဘိုးကြီးနဲ့ တွေ့ရင်တော့ စကားပြောရင် အောက်ကမပြောနဲ့၊ အပေါ်စီး ကနေ လေတစ်လုံး မိုးတစ်လုံးနဲ့ ပြောပေတော့”

ဟုလည်း မောင်သိန်းက မှာလိုက်သေး၏။

မောင်ဖိုးကော်လည်း မောင်သိန်း ရေး၍ပေးသော လိပ်စာ စာရွက်အား လွယ်အိတ်တွင်း၌ လုံခြုံစွာထည့်၍ ရွှေဂုံတိုင်ကို မည်သို့ မည်ပုံ သွားရကြောင်း မေးမြန်းပြီးလျှင် မောင်သိန်းတို့အား နှုတ်ဆက် လေ၏။ ထို့နောက် ထမင်းဆိုင်ရှင် အဒေါ်ကြီးလက်သို့လှည့်ကာ. . . .

“ကြီးတော်ရေ သွားမယ်နော်၊ နောက်ကို ထမင်းစားတဲ့ လူတွေ ကို ဟင်းများများ ထည့်ပေးနော်၊ ချွေတာရေး ထမင်းဆိုင် ဆိုတာနဲ့ညီအောင် သိပ်ပြီး မချွေတာနဲ့ဗျ၊ ကျုပ်တော့ ထမင်း မဝဘူး”

ဟု ပြောဆိုကာ ရယ်မောကာ ထွက်သွားလေ၏။

“ဘဇံရာ ငါတော့ ဒီကောင့်နောက်က လိုက်ပြီးတောင် ကြည့် ချင်ပါရဲ့ကွာ၊ အဲဒီခြံက အဘိုးကြီးနဲ့ တွေ့ပြီး ဘယ်လောက်များ ကိုးရိုးကားရား ဖြစ်ကုန်မလဲ မဆိုနိုင်ဘူး”

ဟု မောင်သိန်းက ပြောလိုက်လိုက်ရာ ဆိုင်တွင်းမှ လူများသည် ရယ်မောကြ ပြန်လေ၏။

မိန်းမတစ်ဦးကမူ. . . .

“သနားပါရဲ့ရှင် သူ့ခမျာ အရိုက်အနှက် ခံနေရပါဦးမယ်”

www.foreverspace.com.mm

ဟု ဝင်ရောက် ပြောဆိုလေ၏။ ထိုအခါ၌ မောင်သိန်းက. . .

“ဒီကောင် ပြေးရမှာ သေချာတယ်၊ အရိုက်မခံမှာတော့ မပူနဲ့ဗျ၊ အဲဒီခြံက အဘိုးကြီးက သိပ်ပြီး စိတ်တိုတာ၊ ကျုပ်တို့ဘာသာ ညဘက်ကြီး ဘင်ဂျိုတီးပြီး သီချင်းဆိုတာ သူ့ခြံရှေ့လည်းရောက်၊ သီချင်းကလည်း **‘အိုနတ်မင်းရယ်က မ,ပဲကို’** ဆိုတဲ့အပိုဒ်ကို အရောက် အဘိုးကြီးက ထွက်လာပြီး ကျုပ်တို့ကို ငှက်ပျောဖတ်နဲ့ ‘အဲဒါ မပြီကွ၊ နတ်မတာပဲကွ’ ဆိုပြီး ထွက်ရိုက်တာ ကျုပ်တို့ဖြင့် ပြေးလိုက်ရတာဗျ၊ ဘင်ဂျို သိန်းမောင်လည်း လမ်းမှာ ဘင်ဂျိုကျခဲ့လို့ တစ်ခေါက်သွားပြီး ကောက်ရသေးတယ်၊ ဟား. . . ဟား မောင်ဖိုးကော် ဘယ်လောက်အပြေးသန်သလဲ ကြည့်ချင်စမ်းပါဘိဗျ”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ဆိုင်တွင်းမှ လူများမှာလည်း မောင်သိန်းပြောသည်ကို သဘောကျ၍ ရယ်မောကြလေ၏။

တောသား မောင်ဖိုးကော်မှာ အလုပ်ရတော့မည်ဟု ယုံကြည်လျက် အားတက်ကာ ရင်ကိုကော့၍ ဆေးပေါ့လိပ်ကြီး မီးတရဲရဲဖွာကာ ခြေလှမ်းကျဲကြီးဖြင့် **ခြံအမှတ်----၊ ရွှေဂုံတိုင်ရပ်** ဆီသို့ ချီတက်နေလေတော့၏။

“အင်း . . . . . . ငါတော့ ရန်ကုန်မှာ ထမင်းမငတ်တော့ဘူး၊ ဒီကနေ့ပဲ ရန်ကုန်ရောက်တယ်၊ ရန်ကုန်ဆိုတာကလည်း တို့တိုင်းပြည်မှာ အကြီးဆုံးမြို့ကြီး၊ ရောက်ရောက်ချင်း ရွှေတိဂုံဘုရားကို ဖူးရတယ်၊ ရွှေတိဂုံဘုရား ဆိုတာကလည်း

www.foreverspace.com.mm

မြန်မာပြည်မှာ အကြီးဆုံးဘုရား၊ ဖူးရတဲ့ထောင့်ကလည်း တနင်္ဂနွေထောင့်မှာတောင် အလွန်ကြီးမားတဲ့ ခေါင်းလောင်းကြီးကနေ ထိုင်ပြီး ဖူးခဲ့ရတာ”

ဟုတွေးရင်း ပီတိများ ဖြာဝေလျက် ရှိလေတော့၏။

ဤသို့နှင့် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် လျှောက်လာခဲ့ရာ ရွှေဂုံတိုင်ရပ်သို့ ရောက်လေတော့၏။ ရွှေဂုံတိုင်ရပ်သို့ ရောက်လျှင် ခြံအမှတ် (----) ကို ရှာဖွေလေ၏။ ခြံအမှတ် (----) ကို တွေ့လျှင် ခြံဝင်းတံခါးအနီးသို့ သွားကာ. . . .

“အိမ်ကြီးရှင်တို့ အိမ်ကြီးရှင်တို့”

ဟု အော်ဟစ်ခေါ်လိုက်ရာ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် တုတ်ခိုင် တောင့်တင်းလှသော ခြံစောင့်ကြီးတစ်ယောက် ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် . . . .

“ဘာလဲဟေ့”

ဟု လေသံခပ်မာမာဖြင့် မေးလေ၏။

“လူပဲဗျို့”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြန်၍ ဖြေလိုက်လေ၏။

“လူမှန်းတော့ သိတာပေါ့ကွ၊ ဘာကိစ္စလဲလို့ မေးတာကွ”

ဟု ခြံစောင့်ကြီးက ပြန်၍ ပြောလေ၏။

“ကျုပ်ခေါ်တာက အိမ်ကြီးရှင်ကို ခေါ်တာ၊ ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ ပါရတာလဲ၊ ခင်ဗျားက ဒီအိမ်ကြီးရဲ့ ပိုင်ရှင်လား”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ခြံစောင့်ကြီးမှာ လွန်စွာဒေါသဖြစ်သွားပြီးလျှင်. . . .

“အိမ်ရှင်နဲ့ တွေ့ရင် မင်းက ဘာလုပ်မလို့လဲ”

ဟုမေးလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“အိမ်ရှင်ကို ပြောလိုက်ပါဗျာ၊ အလွန် အင်မတန် ကျက်သရေ
မင်္ဂလာရှိတဲ့ မောင်ဖိုးကော်ဆိုတဲ့ လူတစ်ယောက် ရောက်နေ
ပါတယ်လို့”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်ရာ. . . .

ခြံစောင့်ကြီးလည်း အိမ်ကြီးပေါ်သို့ တက်သွားပြီးလျှင် အိမ်ရှင်အား မောင်ဖိုးကော် ပြောသည့်အတိုင်း ပြောလိုက်ရာ အိမ်ရှင်က တံခါးဖွင့်ပေးရန် ပြောလေ၏။

မောင်ဖိုးကော်လည်း တံခါးဖွင့်လိုက်သည်နှင့် ခြံတွင်းသို့ဝင်ပြီးနောက် ခြံစောင့်ကြီးအား. . . .

“တံငါသည်နဲ့ လာဘ်စားတဲ့ တံခါးမှူးပုံပြင်ကို ကြားဖူးတယ်
မဟုတ်လား ခြံစောင့်ကြီး”

ဟု ပြောဆိုတာ အိမ်ပေါ်သို့ တက်၍သွားလေ၏။ မောင်ဖိုးကော်လည်း အိမ်ပေါ်တက်၍ ဧည့်ခန်းအတွင်းသို့ ဝင်လေ၏။ ဧည့်ခန်းအတွင်းသို့ ရောက်လျှင် ခန်းလုံးပြည့် ခင်းထားသော မွေးရှည်ကောဇောကြီး ခင်းထားသည်ကို တွေ့သဖြင့် မနင်းရက် မနင်းရဲဘဲ ရှိလေ၏။ သို့ရာတွင် ဧည့်ခန်း၏ ခေါင်းရင်းဘက်တွင် လွန်စွာကြီးမားသော ခုံကြီးပေါ်၌ ထိုင်ကာ ယပ်တောင်ကို တဖျပ်ဖျပ်ခတ်၍ ထိုင်နေသော အိမ်ရှင်လူကြီးက

“ဝင်ခဲ့ပါ ဝင်ခဲ့ပါ၊ ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိတဲ့လူကို မျှော်နေတာ
ကြာပါပြီ”

ဟု ပြောလိုက်မှပင် မောင်ဖိုးကော်လည်း ကော်ဇောကြီးပေါ်၌ ရဲရဲနင်း၍ လျှောက်သွားလေ၏။ အိမ်ရှင်လူကြီးရှေ့သို့ ရောက်လျှင် . . .

www.foreverspace.com.mm

"ဘုရားစင်ကို အရင်ဆုံးပို့ပေးပါ၊ ဘုရားဖူးပြီးမှ စကားပြောပါရစေ ခင်ဗျာ"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်ရာ အိမ်ရှင်လူကြီးက . . .

"ဟုတ်တာပေါ့၊ ဟုတ်တာပေါ့"

ဟု ဆိုကာ နေရာမှထလျက် မောင်ဖိုးကော်အား ဘုရားစင်ရှိရာ အပေါ်ထပ်သို့ ခေါ်၍ သွားလေ၏။

အပေါ်ထပ်၌ကား လွန်စွာကြီးမားသော ဘုရားစင်ကြီးကို တွေ့ရလေ၏။ ဘုရားစင် နောက်ခံတွင် မိဂဒါဝုန်တောအုပ်၌ သမင်များ ရေသောက်ဆင်းနေပုံ မြူးတူးနေပုံကို ရေးဆွဲထားပြီးလျှင် ထိုနောက်ခံပန်းချီကား၏ ရှေ့၌ မြေကမူ မြင့်မြင့်ကလေးတစ်ခု ပြုလုပ်ထားသော မြတ်စွာဘုရား ဓမ္မစကြာတရား ဟောနေသော ပုံတော်ကိုထားရှိ၍ ဘေးပတ်ပတ်လည်၌မူ ပဉ္စဝဂ္ဂီငါးပါးပုံတော်ကို ထားရှိလေ၏။ ဘုရားစင်မှာ လွန်စွာ သပ္ပါယ်လှပေသည်။ ဘုရားစင်၏ ရှေ့၌မူ ယွန်းအုပ်ကြီးများနှင့် ကန်တော့ပွဲများ ထိုး၍ထားလေ၏။ ထိုယွန်းအုပ်ကြီးများ၌လည်း 'ဘုရားပွဲ' 'တရားပွဲ' 'အလောင်းတော်နတ်သားပွဲ' စသည်ဖြင့် စာများဖြင့် ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုဘုရားခန်း၌ လွန်စွာကြီးမားသော စည်ကြီးတစ်လုံးကိုလည်း တွေ့ရလေ၏။ ထိုစည် မျက်နှာပြင်၌လည်း 'အောင်စည်တော်' ဟု ဆေးနီဖြင့် ရေးထားလေ၏။ ထို့ပြင် လွန်စွာကြီးမားလှသော မောင်းကြီးတစ်လုံးကိုလည်း တွေ့ရပြန်လေသည်။ ထိုမောင်းကြီး၌လည်း 'အောင်မောင်းတော်' ဟူသော စာတမ်းကို အဖြူရောင်ဖြင့် ရေးသားထားသည်ကို တွေ့ရပြန်၏။

မောင်ဖိုးကော်သည် အောင်စည်တော်ကြီးအား အနီးတွင်ရှိသော ထိပ်ဖျား၌ ဘုသီးတပ်ထားသည့် ကြိုးဖြင့် တအားလွှဲ၍ ထုလိုက်၏။ ထို့နောက် မောင်းကြီးကို ထုပြန်၏။ မောင်ဖိုးကော်ကား ထု၍ကောင်းကောင်းနှင့်ပင် မောင်းကိုတစ်လှည့် စည်ကိုတစ်လှည့် ထုနေလေတော့၏။

မောင်းကိုထုသည့်အခါ 'နောင်' ဟု မြည်၍ စည်ကိုထုသည့်အခါ 'ဒိုင်း' ဟု မြည်သည်ဖြစ်ရာ မောင်ဖိုးကော်၏ အဆက်မပြတ်ထုနေမှုကြောင့် 'နောင်ဒိုင်း' 'နောင်ဒိုင်း' ဟူသော အသံတို့သည် အဆက်မပြတ် ထွက်ပေါ်၍ နေလေတော့၏။

"အောင်စည် အောင်မောင်းတွေ မြည်ဟည်းကုန်ပြီ ဘကြီး
အောင်ပြီ အောင်ပြီ"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ဝမ်းသာအားရ ရယ်မော၍ အော်ဟစ်လိုက်ရာ အိမ်ရှင် အဘိုးကြီးက လွန်စွာသဘောကျ၍ . . . .

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်၊ အောင်ပြီ အောင်ပြီ"

ဟု လက်သီးလက်မောင်းတန်းကာ အော်ဟစ်လေတော့၏။

ထို့နောက် မောင်ဖိုးကော်က ဘုရားစင်ရှေ့၌ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးလျှင် . . .

"ကျေနပ်ပါပြီ ဘကြီး၊ အောက်ကို ဆင်းရအောင်"

ဟု ဆိုသဖြင့် အိမ်ရှင် အဘိုးကြီးက မောင်ဖိုးကော်အား အောက်ထပ်ရှိ ဧည့်ခန်းသို့ ပြန်၍ ခေါ်ခဲ့ရလေ၏။ ဧည့်ခန်းသို့ ရောက်လျှင် မောင်ဖိုးကော်က ဧည့်ခန်းပတ်လည်ကို မျက်စိကစား၍ ကြည့်လိုက်ရာ အလွန်အင်မတန် စိတ်ဝင်စားဖွယ်ကောင်းလှသော ဆီဆေးပန်းချီကားများကို တွေ့မြင်ရလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

ဧည့်ခန်း၏ ခေါင်းရင်းဘက်၌ ချိတ်ဆွဲထားသော ပန်းချီကားမှာ ကိုယ်လုံးကိုယ်ထည် ဝဝဖိုင့်ဖိုင့်ရှိ၍ မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေး ထူထဲလှသော လူကြီးတစ်ဦး၏ ပုံဖြစ်ပေသည်။ ထိုလူကြီး၏ မုတ်ဆိတ်မွေး၌ ပျားအုံကြီးတစ်ခု စွဲနေပြီးလျှင် ပျားများမှာလည်း ထိုပျားအုံအနီး၌ ပျံဝဲ၍နေပုံ ဖြစ်၏။ လူကြီးမှာလည်းသူ၏ မုတ်ဆိတ်၌ ပျားစွဲ၍နေသည်ကို ကျေနပ်သဘောကျနေသည့် မျက်နှာအမူအရာမျိုး ဖော်ပြနေပြီးလျှင် ပျားအုံမှ တစ်စက်စက်ကျ၍နေသော ပျားရည်များကို ခွက်ဖြင့်ခံကာ သောက်သုံးမည်ကဲ့သို့ သရုပ်ဖော်၍ထားသည့်အပြင် အနီး၌လည်း ပျားရည်ပုလင်းများ ပျားရည်ရောင်း၍ရသော ငွေများနှင့် ရွှေဒင်္ဂါးများ ပြန့်ကျဲနေပုံကိုလည်း ဖော်ပြထားလေ၏။

"**စားရကံကြုံလို့ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲ** ဆိုတဲ့ ပုံပေါ့နော် ဘကြီး" ဟု မောင်ဖိုးကော်က မေးလိုက်ရာ အဘိုးကြီးမှာ လွန်စွာသဘောကျ၍ သွားလေ၏။

"မင်းက ပညာရှိပဲကွ၊ ဟို ပန်းချီကားကို ကြည့်ပါဦး" ဟု ဆိုကာ နံရံမှ ပန်းချီကားတစ်ချပ်ကို အဘိုးကြီးက ညွှန်ပြပြန်လေ၏။

လူတစ်ယောက်အား နွားကဲ့သို့သော သတ္တဝါတစ်မျိုးက တအား ဝှေ့လိုက်သဖြင့် အဝှေ့ခံရသော လူသည် အနီးရှိ ချုံပုတ်တစ်ခုပေါ်သို့ သွားရောက်၍ တင်နေပုံနှင့် ထိုချုံပုတ်အောင်တွင် စိန်ရွှေရတနာများ အရောင်တလက်လက်နှင့် ရှိနေပုံကို ဆေးရောင်ဆေးသား စုတ်ချက်ကောင်းစွာဖြင့် ရေးခြယ်ထားပေသည်။ မောင်ဖိုးကော်သည် ထိုပန်းချီကားကို ကြည့်ပြီးနောက် အနည်းငယ် စဉ်းစားပြီးလျှင် . . . .

www.foreverspace.com.mm

"စိုင်ကော်လို့ ချုပေါ်ရောက်ဆိုတာ မဟုတ်လား"

ဟု မေးလိုက်ရာ အိမ်ရှင် အဘိုးကြီးက တဟားဟား ရယ်မော၍. . .

"မှန်လိုက်တာ ငါ့လူရာ အစစ်ပေါ့ကွာ၊ စိုင်ကော်လို့ ချုပေါ် ရောက်နေပြီ၊ ချုပေါ်က ဆင်းတာနဲ့ ရတနာပစ္စည်းတွေကို ရတော့မယ် မဟုတ်လား၊ မင်းကတော့ ပညာရှိပါပဲ၊ ကဲ. . . ဟိုပန်းချီကားကို ကြည့်ပါဦး"

ဟု ဆိုကာ အခြားသော ပန်းချီကားကို ပြပြန်လေ၏။

ထိုပန်းချီကားမှာ မိန်းမတစ်ဦး ရေချိုးနေသည့်ပုံနှင့် မိန်းမကြီး တစ်ဦး မီးလှုံနေသည့်ပုံ ဖြစ်ပေသည်။ ၎င်းတို့ ရေချိုးမီးလှုံနေသည့် အိမ်ရှေ့၌လည်း တောင်ကုန်းကြီးတစ်ခုအား အဝါရောင်များ အပြည့် သွင်း၍ ရေးခြယ်ထားလေသည်။ ထိုပန်းချီကား၏ ထူးခြားချက်မှာ ရေချိုးနေသည့် မိန်းမ ရေခပ်သည့် ရေဝင်အိုးကြီး၌ 'ဆီ' ဟူသောစာကို ရေးသားထားပြီးလျှင် မီးလှုံ၍နေသော မိန်းမကြီးမှာလည်း ဆေးရိုးများ ကို မီးဆိုက်နေပုံ ဖြစ်ပေသည်။ မောင်ဖိုးကော်လည်း ထိုပန်းချီကားကို ကြည့်၍ စဉ်းစားပြန်၏။ ထို့နောက်. . . .

'သိပြီ ဘကြီး၊ **ဆီကို ရေချိုး ဆေးရိုးမီးလှုံ စပါးတောင်လိုပုံ** ဆိုတဲ့ တပေါင်ကို သရုပ်ဖော်ထားတာ မဟုတ်လား"

ဟု ပြောလိုက်ရာ အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးက. . . .

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ ငါ့လူရာ၊ အင်္ဂါနဲ့တွေပေါ်မယ့် အတိတ်နိမိတ် တွေပေါ့ကွ၊ မင်းကတော့ ပညာရှိပါပဲကွာ"

ဟု ချီးကျူးလိုက်ပြန်လေသည်။

www.foreverspace.com.mm

မောင်ဖိုးကော် တွေ့ခဲ့သည့် စားရကံကြုံတော့ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲဆိုသော ပုံနှင့်
အလားသဏ္ဍာန်တူ၍ ခေတ်တစ်ခေတ်တည်း၏ ဆီဆေးပန်းချီလက်ရာတစ်ခု

www.foreverspace.com.mm

“အားလုံး အတိတ်ကောင်း နိမိတ်ကောင်းတွေချည်းပါပဲ ဘကြီး”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်လေသည်။

“ဒါပေါ့ ငါ့လူရ၊ ငါ့ဆရာသမားရဲ့ စိတ်ကူး အမြော်အမြင်တွေ ပေါ့ကွာ၊ ငါ့ကို အခုလို ချမ်းချမ်းသာသာ ဖြစ်အောင်လည်း ငါ့ဆရာသမားက လုပ်ပေးခဲ့ပါတယ်၊ ငါကတော့ နလပိန်းတုံး တစ်ယောက်ပဲကွ၊ သူက ဒါလုပ်ဆိုရင် လုပ်လိုက်တာပဲ၊ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး ငါ့လူက ဘာကိစ္စနဲ့ လာတာလဲ”

ဟု အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးက မေးလေ၏။

“ကျွန်တော်နဲ့ တွေ့ရတာကို သိကြားနဲ့ တွေ့ရသလို သဘောထားစမ်းပါ၊ ဘကြီးဖြစ်ချင်တာ အကုန်လုံးကို ကျွန်တော် ဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးပါ့မယ်”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်ရာ အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးသည် ကျေနပ်သော အမူအရာနှင့် သူ၏ မုတ်ဆိတ်ကို လက်ဖြင့် သပ်လိုက်လေ၏။ ထိုသို့ မုတ်ဆိတ်မွေးကို လက်ဖြင့် သပ်ပြီးနောက်. . . .

“ငါဖြစ်ချင်တာတွေကို ဖြစ်အောင် ဖန်တီးပေးနိုင်တယ်ဆိုတော့ တော်တော့်ကို တန်ခိုး ဣဒ္ဓိပါဒ်ကြီးတဲ့ လူပဲ၊ ဘယ်ပုံ ဖန်တီးပေးမှာလဲ ပြောစမ်းပါဦး”

ဟု မေးပြန်လေ၏။

“ဒီလိုပါ ဘကြီး၊ ဟောဟိုနေရာ မှာရေတွင်းတစ်တွင်း လိုချင်တယ်လို့ ဘကြီးက ပြောရင် ကျွန် တော်က ရေတွင်းဖြစ်အောင် လုပ်ပေးမယ်။ ဟောဒီတံခါးကြီး ပွင့်နေတာကို ဘကြီးက ပိတ်

ချင်တယ်လို့ ပြောရင် ကျွန်တော်က ပိတ်အောင် လုပ်ပေးမယ်။ အခုနေ ဘကြီးက ဆာတယ်လို့ပြောရင် ဘကြီးရှေ့ကို စားစရာ တစ်ခုခု ရောက်လာအောင်လို့ ကျွန်တော်က လုပ်ပေးမယ်”

ဟု မောင်ဖိုးကော်ကပြောလျှင် အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးသည် မောင်ဖိုးကော်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်၍. .

“တကယ်လုပ်ပေးနိုင်တယ်နော်”

ဟု မေးလေ၏။

“တကယ်ကို လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ် ဘကြီး”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က အာမခံ လိုက်လေ၏။

“တယ်လည်း တန်ခိုးကြွဒ္ဓိပါဒ်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပဲ။ ဒါနဲ့ ငါ့လူက လူတော့လူပဲနော်”

ဟု အဘိုးကြီးက မေးပြန်၏။

“လူပါ။ လူအစစ်ပါ ဘကြီးရဲ့”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြန်၍ပြော လေ၏။

“ကဲ. . စမ်းမယ်။ ဟောဟိုက တံခါးကလေး ပိတ်နေတယ်။ အဲ ဒါကို ပွင့်အောင်လုပ်ပြစမ်းပါ”

ဟု အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးက ပြောဆို၍ မောင်ဖိုးကော်၏ အရိပ်အခြည်ကို ကြည့်နေလေ၏။ မောင်ဖိုးကော်လည်း ထိုင်၍နေရာမှ မတ်တတ်ရပ် လိုက်လေ၏။ အဘိုးကြီးလည်း မောင်ဖိုးကော်အား မျက်တောင်မျှ မခတ်ဘဲ ကြည့်၍နေလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

မောင်ဖိုးကော်သည် မတ်တတ်ရပ်ပြီးနောက် တံခါးရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင် တံခါးကို လက်ဖြင့် ဒိုင်းခနဲ တွန်း၍ ဖွင့်လိုက်လေ၏။ အဘိုးကြီးလည်း မောင်ဖိုးကော်ကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ကြည့်ပြီးလျှင်. .

"ငါ ဆာတယ်။ အစားအသောက် လိုချင်တယ်"

ဟုပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးကော်လည်း အိမ်ခန်းတွင်းသို့ဝင်သွားပြီးလျှင် လင်ပန်းကြီးအတွင်း၌ ပေါင်မုန့်၊ ထောပတ်၊ သကြား၊ ငှက်ပျောသီးနှင့် နွားနို့များကို ထည့်၍ယူလာပြီးနောက် အဘိုးကြီးရှေ့၌ ချ၍ပေးလိုက်လေ၏။

အဘိုးကြီးလည်း မောင်ဖိုးကော်ကို သေသေချာချာကြည့်၍. .

"ငါ့လူရဲ့တန်ခိုးက္ကဒ္ဒိပါဒ်က ဒီလိုပဲလား"

ဟု မေးလေ၏။

"ဒီလိုပဲ။ တံခါးလည်းပွင့်သွားပြီ။ ဟော . . . အခု အစား အသောက်တွေလည်းရောက်လာပြီ။ ဘကြီး မကျေနပ်ဘူးလား။ ဘကြီး အိမ်ရှေ့မှာ ရေကန်ကြီးဖြစ်ချင်လား။ ကျွန်တော် ဖြစ် အောင် လုပ်နိုင်တယ်။ ဟောဒီ အိမ်အမိုးကြီး ပွင့်ထွက် သွား ချင်လား။ ကျွန်တော် လုပ်နိုင်တယ်"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က အားရပါးရ ပြောလိုက်လေ၏။

"ရေကန်ကြီးဖြစ်အောင် ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ"

ဟု အဘိုးကြီးက မေးလေသည်။

"ပေါက်တူးယူပြီး တူးမယ်လေ"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်ရာ အဘိုးကြီးက. .

“ငါ့လူရဲ့ တန်ခိုးက ဒီလိုကိုး”

ဟု ပြောလေ၏။

“ဟုတ်တယ်။ ရေကန်ကြီး ဖြစ်သွားအောင်တော့ ပေါက်တူးကြီးနဲ့ တူးရမှာပဲ။ အဲဒါ ကျွန်တော့်ရဲ့ အစွမ်း၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ တန်ခိုးပါပဲ”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလေ သည်။

“ဟန်ကျသကွာ။ တကယ်ကတော့ မင်းက ငါ့ဆီမှာ အလုပ်သမားအဖြစ် အလုပ်လာလုပ်ချင်တာ မဟုတ်လား။ ငါ့မှာ မင်းကို တန်ခိုးကြွက္ခိပါဒ်ရှိတဲ့ လူကြီးမှတ်နေတာကွ။ ဟား. . . . ဟား. .၊ လေတစ်လုံး မိုးတစ်လုံးနဲ့ ပြောတတ်တဲ့ကောင်ပဲ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ မင်းလာပုံ လာနည်းက တော်တော့်ကို အတိတ်နိမိတ်ကောင်းတာပဲ၊ ဘကြီး ဖြစ်ချင်တာကို ဖြစ်အောင် လုပ်ပေးနိုင်ပါတယ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ တကယ့်ကို အားကိုးချင်စရာကောင်းတဲ့ စကားပဲ၊ ကဲ. . ဒီတော့ မင်းကို အလုပ်ခန့်မယ်။ နက်ဖြန်မနက်က စပြီး အဝတ်သစ် အစားသစ်တွေ ဝတ်စားပြီး အလုပ်ဆင်းပေတော့”

ဟု အဘိုးကြီးကပြောလိုက်လေ၏။

“ကျွန်တော့်မှာ အဝတ်သစ်အစားသစ် မရှိဘူး ဘကြီး”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြန်ပြောလေသည်။

“ကဲ. . ကဲ. . ဒီလိုဆိုရင် ငါက ပေးလိုက်မယ်”

ဟု ဆိုကာ ပိုးရင်ဖုံးအင်္ကျီ၊ ချိတ် လုံချည်၊ ခေါင်းပေါင်း၊ ပန်းပဏ္ဏုဖိနပ် စသည်တို့ကို အဝတ်ဗီရိုအတွင်းမှ ထုတ် ယူ၍ ပေးလေ၏။ မောင်ဖိုးကော်လည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာနှင့် ပစ္စည်းများကို လက်ခံလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“နက်ဖြန်မနက်စောစောမှာ မင်းကို အလုပ်စခန့်မယ်၊ အဲဒီကျမှ မင်းကို ဒီအိမ်မှာ စပြီး လက်ခံမယ်၊ အဝတ်သစ် အစားသစ်တွေ ဝတ်ပြီး မင်္ဂလာရှိရှိ လာခဲ့ပေတော့”

ဟု အဘိုးကြီးကမှာလိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးကော်လည်း အဘိုးကြီး ပေးလိုက်သော အဝတ်အစားသစ်များကို ချက်ချင်းပင် လဲလှယ်ဝတ်ဆင်၍ ခေါင်းပေါင်းကို ပေါင်းကာ ပန်းပရှူးကို စီး၍ သူ၏ ရှမ်းလွယ်အိတ်အား လွယ်လိုက်ပြီးလျှင် အဘိုးကြီးအား နှုတ်ဆက်၍ ခြံဝအတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့လေတော့၏။

မောင်ဖိုးကော်သည် ခြံဝင်းအတွင်းမှ ထွက်လာခဲ့သော်လည်း မည်သည့်အရပ်ဒေသဆီသို့ သွားရမည်မသိသဖြင့် ၎င်းထမင်းစားခဲ့သော ချွေတာရေး ထမင်းဆိုင်ဆီသို့ပင် ပြန်ခဲ့လေ၏။ ထမင်းဆိုင်ရှင် ယောကျ်ားကြီးက. .

“ကြွပါခင်ဗျာ. . ကြွပါ။ ဘာဟင်းနဲ့ သုံးဆောင်လိုပါသလဲ”

ဟု မောင်ဖိုးကော်အား မေးမြန်းလေ၏။ အဝတ်အစားလဲ၍ လာခြင်း၊ ပိုးခေါင်းပေါင်းကို ပေါင်း၍ထားခြင်းတို့ကြောင့် မမှတ်မိဘဲ ရှိလေ၏။

“စောစောကပဲ စားပြီးသွားတာဗျာ၊ ဟင်းချိုနဲ့ လက်ဆေးရေ မှားပြီးသောက်သွားတာဗျာ၊ မမှတ်မိဘူးလား”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်မှပင် ဆိုင်ရှင်ယောကျ်ားကြီးလည်း အံ့သြစွာဖြင့် မောင်ဖိုးကော်အား ကြည့်လေ၏။ ကြည့်ပြီးနောက် ၎င်း၏ မိန်းမဘက်သို့ လှည့်ကာ. .

“မထွေးခင်ရယ်။ ဒီသူငယ်ကို ကြည့်စမ်းပါဦး”

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ၌ မိန်းမကြီးကလည်း မောင်ဖိုးကော်အား ကြည့်ကာ. . . . .

www.foreverspace.com.mm

“ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

“ချက်ချင်းကြီးပွားလာတာလေ၊ ကျုပ်ကို လမ်းညွှန်လိုက်တဲ့ ဆရာတွေရော”

“လာပါလိမ့်မယ်၊ သူတို့တွေက ဒီနားက မြင်းလှည်းသမားတွေပါ၊ ဟော. . ဟော. . ပြောရင်း ဆိုရင်း မောင်သိန်းနဲ့ ဘဇံတော့ ရေနွေးကြမ်းသောက်ရအောင် လာလေရဲ့”

ဟု ယောကျ်ားကြီးကပြောလေ၏။

မောင်သိန်းနှင့် ဘဇံဆိုသူ နှစ်ယောက်သည် ဆိုင်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသော်လည်း မောင်ဖိုးကော်အား မမှတ်မိဘဲရှိသဖြင့် ဆိုင်ရှင်ယောကျ်ားကြီးက. .

“ဟေ့. . မောင်သိန်း။ မင်းတို့လူကိုလည်း ကြည့်စမ်းပါဦး”

ဟုပြော၍ မေးငေါ့ပြလိုက်မှပင် မောင်သိန်းနှင့် ဘဇံတို့လည်း မောင်ဖိုးကော်အား ကြည့်ရှုကြ၍ မိမိတို့ဒုက္ခပေးလိုက်သော မောင်ဖိုးကော်ဖြစ်ကြောင်း သိလျှင် မောင်သိန်းက. . .

“ဟ. . မောင်ဖိုးကော်။ ဘယ်လို ဖြစ်လာတာလဲ။ ခေါင်းပေါင်းတွေ၊ တိုက်ပုံတွေ၊ ချိတ်လုံချည်တွေနဲ့ပါလား”

ဟုပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးကော်က. .

“နောင်ကြီးတို့ရဲ့ ကျေးဇူးပါပဲ၊ ကျုပ်ကို အဘိုးကြီးက အလုပ်ခန့်လိုက်ပြီလေ၊ မနက်ဖြန်မနက် အစောကြီးကို ဒီအဝတ်အစားနဲ့ သူ့ဆီကို အလုပ်ဝင်ရမယ်တဲ့၊ ဒီ အဝတ်အစားတွေပါ ပေးလိုက်တယ်။ ဒီညတစ်ည အိပ်ဖို့တော့ နေရာပေးကြပါဦး”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

မောင်သိန်းနှင့် ဘဇံတို့လည်း တစ်ဦးမျက်နှာ တစ်ဦး ကြည့်လိုက်ကြလေ၏။ ၎င်းတို့၏ အကြည့်များ၌ . .

"ဒီသတ္တဝါကို ဒုက္ခပေးကြဦးစို့"

ဟု အဓိပ္ပာယ်ရပေသည်။

"တစ်ညအိပ်ဖို့ကတော့ မပူပါနဲ့ မောင်ဖိုးကော်ရာ၊ ကျုပ်တို့ တာဝန် ထားလိုက်စမ်းပါ၊ ဒီဆိုင်မှာ စောင့်နေ၊ ညနေစာကို ဒီဆိုင်မှာ ပဲစား၊ အိပ်ခါနီးတော့ မောင်ဖိုးကော်ကို ကျုပ်တို့ လာခေါ်မယ်"

ဟု ဘဇံက ပြောလေ၏။

"နောင်ကြီးတို့ ကျေးဇူးကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မမေ့ပါဘူးဗျာ"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလေ၏။ ဘဇံနှင့် မောင်သိန်းတို့က. .

"မောင်ဖိုးကော်ရေ။ အဘိုးကြီးရဲ့ ခြံကို ရောက်သွားပုံ၊ အဘိုးကြီးနဲ့ တွေ့ပုံ၊ အလုပ်ရခဲ့ပုံတို့ကို ပြောပြစမ်းပါဦး"

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

"ကျုပ်ကလည်း ပြောချင်လိုက်တာမှ လျှာကို ယားနေတာပဲ"

ဟုဆိုကာ ခြံစောင့်ကြီးနှင့် တွေ့ပုံမှအစ အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးက အလုပ်ခန့်လိုက်ပုံအထိကို မောင်ဖိုးကော်က ပြောပြလေ၏။

ဘဇံနှင့်မောင်သိန်းသာမက ဆိုင်ရှင် လင်မယားပါ မောင်ဖိုးကော် ပြောပြသည်ကို နားထောင်၍ တဝါးဝါးရယ်မောကြလေ၏။

မောင်ဖိုးကော်သည် ထို ထမင်းဆိုင်၌ အချိန်ကုန်သည်အထိ နေလေ၏။ ထိုသို့ အချိန်ကုန်သည်အထိ နေရာ၌ မောင်ဖိုးကော်သည် လွန်စွာပျင်းရိငြီးငွေ့လှသည်ဖြစ်ရာ ကျောတဆန့်ဆန့် လည်တဆန့်ဆန့်

www.foreverspace.com.mm

နှင့်ရှိနေလေ၏။ ထို့ကြောင့် မောင်ဖိုးကော်သည် ဆိုင်ရှင် ယောကျ်ားကြီးနှင့် ကျားကစား၍ နေလေ၏။ ယောကျ်ားကြီးနှင့် ကစားပြီးလျှင် မြင်းလှည်းသမားများနှင့် ဆက်၍ကစား ပြန်၏။ တစ်ဖက်မှ လူများသည် တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ပြောင်း၍သွားခဲ့သော်လည်း မောင်ဖိုးကော်မှာမူ တစ်ယောက်တည်း ဒိုင်ခံ၍ ကစားနေလေ၏။

ညနေပိုင်းသို့ ရောက်သည့်အခါ၌ ထမင်းမှာ၍ စားပြီးလျှင် ဆေးပေါ့လိပ်ကိုသောက်လျက် ၎င်းအား လာရောက်ခေါ်မည့် မြင်းလှည်းသမား မောင်သိန်းနှင့် ဘဇံအား စောင့်မျှော်နေလေ၏။

များမကြာမီ၌ပင် မောင်သိန်းနှင့် ဘဇံတို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် မောင်ဖိုးကော်အား မြင်းလှည်းဖြင့်တင်ကာ တာမွေဘက်ဆီသို့ ခေါ်ဆောင်သွားကြလေ၏။ တာမွေဘက်သို့ ရောက်လျှင် နာမည်ကြီး ပြည့်တန်ဆာအိမ်ရှေ့၌ မြင်းလှည်းကို ပ်၍ မောင်သိန်းက. .

"ကဲ. . . မောင်ဖိုးကော်ရေ၊ အဲဒီ ခြံကြီးထဲကို ဝင်ပြီး အိမ်ပေါ်ကို တက်သွား၊ တွေ့တဲ့လူကို ကျုပ် ဒီအိမ်မှာ အိပ်မယ်လို့ ပြော၊ စကားပြောရင် နည်းနည်းမှ လေကိုမလျှော့နဲ့၊ တကယ့်ကို သူဌေး သူကြွယ်ကြီးလို ပြောပေတော့၊ အဲဒါ ကျုပ်အဒေါ် အိမ်ပဲ"

ဟု ဆိုကာ မောင်ဖိုးကော်အား ဆင်းစေ၏။

မောင်ဖိုးကော်လည်း မောင်သိန်းနှင့် ဘဇံကို နှုတ်ဆက်ပြီးနောက် ခြံဝင်းတံခါးဆီသို့ သွားလေ၏။ ခြံဝင်းအတွင်းမှ ဆံပင် ခေါင်းတုံး ဆံတောက်နှင့် လူတစ်ယောက် ထွက်လာပြီးလျှင် မောင်ဖိုးကော်အား

www.foreverspace.com.mm

"ဘာအလိုရှိပါသလဲ"

ဟု မေးလိုက်ရာ မောင်ဖိုးကော်က. . . .

"ကျုပ် ဒီည ဒီမှာအိပ်မယ်"

ဟု ခပ်တည်တည်ဖြင့်ပြောလိုက်ရာ ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့်လူက တံခါးကို ကပျာကယာဖွင့်ရင်း. .

"ရပါတယ်ဆရာ. . ရပါတယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

မောင်ဖိုးကော်လည်း အိမ်ပေါ်သို့ တက်၍သွားလေ၏။ အိမ်မှာ နှစ်ထပ်အိမ် ဖြစ်ပေသည်။ ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့်လူက မောင်ဖိုးကော်အား အပေါ်ထပ်သို့ တက်ရန်ပြောလေ၏။ မောင်ဖိုးကော်လည်း အပေါ်ထပ်သို့တက်လေ၏။ အပေါ်ထပ်၌မူ မိန်းမဝဝကြီး တစ်ယောက်နှင့် တွေ့လေ၏။ မောင်ဖိုးကော်က ထိုမိန်းမကြီးအား. .

"ဒီမှာ ဘယ်သူတွေရှိသလဲ"

ဟုမေးလိုက်လျှင် မိန်းမကြီးက. .

"အစန်းတို့ အမြင့်တို့ ရှယ်လီတို့တော့ မရှိတော့ဘူး။ အခုရောက်နေတာက လူသစ်တွေ။ တောက ရောက်လာတာ မကြာသေးဘူး"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"တောကရောက်လာတာ မကြာသေးဘူး၊ ဟုတ်လား၊ တောကဆို ကျုပ်အမျိုးတွေများ ဖြစ်နေမလား မဆိုနိုင်ဘူး"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်ရာ မိန်းမဝဝကြီးက ရယ်မောလေ၏။ ရယ်မောပြီးနောက်. .

www.foreverspace.com.mm

“လူပြုရမလား”

ဟု မေးလေ၏။

“ပြုမှ ဖြစ်မှာပေါ့။ ကျုပ်ဆွေမျိုးတွေ ဖြစ်နေချင် ဖြစ်နေမှာ”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်လေ၏။

“ကဲ. . . . . . အမာတို့၊ အကြည်တို့၊ အရီတို့၊ လှလှတို့ရေ ထွက်ခဲ့ပါဦး”

ဟု မိန်းမဝဝကြီးက ခေါ်လိုက်လျှင် လွန်စွာ ဆတ်ကော့ လတ်ကော့ နိုင်လှသော မိန်းမလေးယောက် ထွက်၍လာလေ၏။

မောင်ဖိုးကော်သည် ထိုမိန်းမလေးယောက်ကို သေသေချာချာ ကြည့်ပြီးနောက်. .

“ကဲ. . ကျုပ် ဒီမှာပဲ အိပ်မယ်၊ အိပ်ရာသန့်သန့်တစ်ခု ပြင်ပေးပါ၊ ညဆိုရင် ကျုပ်က ရေနွေး ကြမ်းသောက်တတ်တယ်၊ လက်ဖက်ခြောက်ကောင်းကောင်းနဲ့ ရေနွေးကြမ်းတစ်ကရားနဲ့ ဆေးလိပ်ရယ် ပြည့်စုံအောင်လုပ်ပေးပါ”

ဟု မိန်းမဝဝကြီးအားပြောလိုက်ရာ မိန်းမဝဝကြီးက. .

“ရပါစေ့မယ်. . ရပါစေ့မယ်၊ ဒါ နဲ့ နေပါဦး၊ လေးယောက်ထဲက ဘယ်သူ့ကို လွှတ်လိုက်ရမလဲ”

ဟု မေးလေ၏။

မောင်ဖိုးကော်က မိမိအား ကြည့်ရှုရန် တန်းစီ၍ပြပြီးဖြစ်သဖြင့်

“အားလုံး လွှတ်လိုက်ပါ၊ ပြီးရင် ခင်ဗျားလည်း လာခဲ့ပါဦး၊ စကားလေး ဘာလေး ပြောရတာပေါ့”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက် ရာ မိန်းမဝဝကြီးလည်း မျက်လုံးပြူး၍

www.foreverspace.com.mm

သွားသည့်အပြင် မိန်းကလေးများမှာလည်း တခစ်ခစ်ရယ်မောကြလေတော့၏။

ထို့နောက် မိန်းကလေးများသည် မောင်ဖိုးကော်အတွက် ဖြူစင်သန့်ရှင်းသော အိပ်ရာခင်း၊ ခေါင်းအုံးစွပ်၊ ခြင်ထောင်၊ စောင်များဖြင့် အိပ်ရာခင်း၍ ပေးကြလေ၏။

ထိုကဲ့သို့ အိပ်ရာခင်း၍ပေးလိုက်သည်နှင့် မောင်ဖိုးကော်လည်း အိပ်ရာထက်တွင် လဲလျောင်း၍ အညောင်းဆန့်လေ၏။ မောင်ဖိုးကော် အညောင်းဆန့်၍နေရာသို့ မိန်းမဝဝကြီး ရောက်လာပြီးလျှင်. .

“မိန်းကလေးတွေထဲက ဘယ်သူ့ကို လွှတ်လိုက်ရမလဲ”

ဟု ထပ်၍မေးလေ၏။

“လေးယောက်စလုံး လွှတ်လိုက်ပါ”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်လေ၏။ မိန်းမဝဝကြီးလည်း မိန်းကလေးများကို လွှတ်လိုက်လေ၏။

“ကဲ. . အမိတို့ လေးယောက်လုံးကိုမေးမယ်။ တောက တက်လာတာ မကြာသေးဘူးဆို၊ ဘာဖြစ်လို့ တောက လာခဲ့ကြတာလဲ”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က မေးလေ၏။

“ပျော်ဖို့ ရောက်လာတာပါ”

ဟု မိန်းကလေးများက ဖြေလေ၏။

“အေး. . ပျော်ရစေ့မယ်. . ပျော်ရစေ့မယ်၊ ပျော်ချင်တဲ့လူ ငါ့ကို နှိပ်ပေး”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလျှင် မိန်းကလေးများလည်း ဝိုင်း၍ နှိပ်နင်းပေးကြလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“အပူထုတ်ပေးဦး”

ဟု ဆိုပြန်သဖြင့် မိန်းကလေးတစ်ယောက်က မောင်ဖိုးကော်၏ ပေါင်ရင်းတွင် ဖနောင့်ဖြင့်ထောက်၍ အပူထုတ်ပေးလေ၏။

ထိုအချိန်၌ ခြံဝင်းရှေ့တွင် ပုလိပ်နှစ်ယောက် ရောက်ရှိလာသဖြင့် ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့်လူက မိန်းမဝဝကြီးထံ ပြေး၍လာပြီးလျှင်. .

“အန်တီကြီး. . အန်တီကြီး. .၊ ပုလိပ်တွေရောက်နေတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

မိန်းမဝဝကြီးကလည်း မောင်ဖိုးကော်တို့ရှိရာသို့ ပြေးလာပြီးလျှင်. .

“ပုလိပ်တွေ လာနေတယ်၊ ဘယ်လို လုပ်ကြမလဲ”

ဟု မေးလေ၏။

“အပူထုတ်ချင်ရင်လာခဲ့လို့ ခေါ်လိုက်ပါလား”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်ရာ မိန်းမဝဝကြီးက. .

“နောက်မနေပါနဲ့. .၊ တကယ်ရောက်နေတာကွယ့်”

ဟု ဆိုလေ၏။

မိန်းကလေးများကလည်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်စွာဖြင့် မောင်ဖိုးကော်အား. .

“လုပ်ပါဦး အစ်ကိုကြီးရယ်၊ အားလုံး ဒုက္ခရောက်တော့မယ်”

ဟု ပြောလေသည်။

www.foreverspace.com.mm

ထိုအခါ၌ မောင်ဖိုးကော်သည် ခေါင်းရင်းတွင် ချွတ်၍ ထားသော ခေါင်းပေါင်းကို ခေါင်း၌ ကောက်၍စွပ်လိုက်ပြီးလျှင် အောက်ထပ်သို့ ဆင်းသွားလေ၏။ အောက်ထပ်ရောက်လျှင် ပန်းပရှူးကိုစီး၍ ပုလိပ်များရှိရာ ခြံဝသို့လျှောက်သွားလေ၏။ ပုလိပ်များကလည်း ရင်ဖုံး အင်္ကျီ၊ ပိုးခေါင်းပေါင်း၊ ချိတ်လုံချည်၊ ပန်းပရှူး နှင့် မောင်ဖိုးကော်အား သေချာစွာကြည့်ရှုကြလေ၏။

"ဘယ်က ပုလိပ်တွေလဲ"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က မေးလိုက်လေ၏။

"တာမွေဂါတ်ကပါ"

ဟု ပုလိပ်တစ်ဦးက ပြန်၍ဖြေလေ၏။

"လှဖေတစ်ယောက် ရှိသလား"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က မေးလိုက်လေ၏။

"ဆရာကိုလှဖေတစ်ယောက် ပြောင်းသွားပါပြီ ခင်ဗျ"

ဟု ပုလိပ်တစ်ဦးက ဖြေလေ၏။

"မောင်စိန်တစ်ယောက်ကော"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က မေးပြန်၏။

"ဆရာ ကိုမောင်စိန်လည်း ပရိုမိုးရှင်းရလို့ နယ်ကိုရောက်သွားပါပြီ"

ဟု ပုလိပ်များက ပြန်ဖြေပြန်၏။

"ဒါနဲ့ တင်ဝင်းကောရှိသေးလား"

ဟု မောင်ဖိုးကော်ကမေးပြန်၏။

www.foreverspace.com.mm

"ဆရာကိုတင်ဝင်းကတော့ ဆပ်ဆမိုင်းကျနေပါတယ်"
ဟု ပုလိပ်တစ်ဦးက ဖြေပြန်၏။

"ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး။ မောင်တင်ကောကွ"
ဟု မောင်ဖိုးကော်ကမေးပြန်၏။

"မောင်တင်က နှစ်ယောက်ရှိတယ်ခင်ဗျ။ ဘယ်မောင်တင်လဲ"
ဟု ပုလိပ်များက ပြန်၍မေးလေ၏။

"အင်မတန်ဆိုးတဲ့ မောင်တင်လေကွာ"
ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်ပြန်ရာ ပုလိပ်များက. . . .

"မောင်တင်နှစ်ယောက်စလုံးက ခပ်တေတေ ခပ်ဆိုးဆိုးတွေချည်းပဲ ခင်ဗျ"
ဟု ပြောပြန်လေ၏။

"မယားငယ်နေတဲ့ကောင်ကွာ"

ဟု မောင်ဖိုးကော်ကပြောပြန်ရာ ပုလိပ်များက. .

"မောင်တင်နှစ်ယောက်စလုံး မယားငယ်ကိုယ်စီတွေနဲ့ပဲခင်ဗျ"
ဟု ဆိုလေ၏။

"ကုလားနဲ့တူတဲ့ မောင်တင်လေ"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်လေ၏။

"သြော်. . အဲဒီ မောင်တင်လား။ ထောင်ကျသွားပြီခင်ဗျ"
ဟု ပုလိပ်များက ပြောလေ၏။

"ဒါကြောင့် မမြင်တာကိုး"
ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

အမှန်စင်စစ်မှာ လှဖေဆိုသူကို လည်းကောင်း၊ မောင်စိန်ဆိုသူကိုလည်းကောင်း၊ တင်ဝင်းဆိုသူကိုလည်းကောင်း၊ မောင်တင်ဆိုသူကိုလည်းကောင်း မောင်ဖိုးကော်သည် သိကျွမ်းသည်မဟုတ်ပေ။ မြန်မာလူမျိုး အများစုမှည့်တပ်သော နာမည်များကို ဖြန်းသန်း၍ မေးလိုက်ခြင်းဖြစ်ရာ ကံအားလျော်စွာပင် သူမေးသောနာမည်နှင့် လူများမှာ ထိုဂါတ်တဲ၌ အမှုထမ်းဖူးသူများ ဖြစ်နေ၍ ထိုနေရာ၌ မောင်တင်ဆိုသူမှာ နှစ်ယောက်ရှိနေကြောင်း သိရသည့်အခါ၌ ခပ်ဆိုးဆိုး မောင်တင်ဟုပြောခြင်းမှာလည်း နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်သည် ဆိုးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ သို့ရာတွင် နှစ်ယောက်စလုံး ခပ်ဆိုးဆိုး ခပ်တေတေကြီးဖြစ်နေကြပြန်ရာ နှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်သည် မယားငယ်နေသူ ဖြစ်နိုင်ပေရာ မယားငယ်နေသော မောင်တင်ဟု ဖြီးလိုက်ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ သို့ရာတွင် မောင်တင် နှစ်ယောက်စလုံးမှာ မယားငယ်ရှိသူများ ချည်းဖြစ်နေပြန်သဖြင့် ကုလားနဲ့တူတဲ့ မောင်တင်ဟု ရမ်း၍ကြိတ်လိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ပုလိပ်များလည်း မောင်ဖိုးကော်အား ပုလိပ်အရာရှိတစ်ဦး ထင်မှတ်ကာ ဆလံပေး၍. .

"ကျွန်တော်တို့ ပြန်ပါဦးမယ်"

ဟု နှုတ်ဆက်လေ၏။

"အညောင်းပြေ အညာပြေ အပူလေး ဘာလေး ထုတ်သွားကြပါဦးလား။ ဒီအိမ်က သိပ်သဘောကောင်းတယ်။ ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေ မြင်းလှည်းသမား ကိုဘဇံနဲ့ ကိုသိန်းတို့ရဲ့ အဒေါ်အိမ်လေ"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်ရာ ပုလိပ်များက. .

www.foreverspace.com.mm

“ဆရာကတော့ တော်တော်ပျော်တတ်တယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

“ပျော်တတ်တယ်၊ အခုလည်း ဒီအိမ်က ကောင်မလေးတွေက ပျော်ချင်တယ်ဆိုလို့ သီချင်းဆိုပြရဦးမယ်”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလိုက်လေ၏။ ပုလိပ်များပြန်သွားသည့်အခါ၌ မိန်းမ၀၀ကြီးနှင့် ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့်လူ ထွက်လာကြပြီး မောင်ဖိုးကော်ကို ချီးမွမ်း အထင်ကြီးကြလေ၏။

“မောင်ရင်က တယ်စွမ်းပါလား”

မိန်းမ၀၀ကြီးက မောင်ဖိုးကော်ကို ၀မ်းသာအားရ လှမ်းပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးကော်က. .

“စွမ်းဆို. . ဘကြီးဘုန်းကြီး ထိုးပေးထားတဲ့ ဆေးကလည်း နှယ်နှယ်ရရမှ မဟုတ်ပဲ”

“ဆရာက ပုလိပ်ဘက်ကလား”

ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့် လူကလည်း မောင်ဖိုးကော်ကို အထင်ကြီးသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ပြီး မေးလိုက်ပြန်၏။

“ပုလိပ်ဆိုတာ အဆန်းမဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ လူက ဖြစ်သွားတာပါ”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ဣန္ဒြေရရ ပြန်ပြောလိုက်ရာ ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့်လူလည်း မောင်ဖိုးကော်ကို ပုလိပ်အရာရှိကြီးတစ်ဦးဟုပင် ထင်မှတ်သွားပြီး. .

“ဒီအလုပ်လုပ်စားတာ ဆရာတို့ လိုလူမျိုးတွေနဲ့ သိထားမှ ကောင်းမယ်။ အားကိုးပါရစေဆရာရယ်”

ဟု အားကိုးတကြီးပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးကော်က. . . .

www.foreverspace.com.mm

"ဘယ်အလုပ်လဲ"

ဟု ခပ်ကြောင်ကြောင် ပြန်မေးလိုက်၏။

ထိုအခါ ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့် လူက. .

"ဒီအလုပ်လေ ဆရာရယ်"

ဟု ပြန်ပြောသောအခါ၌. .

"ဒီအလုပ်ဆိုတာ ဘာအလုပ်လဲ"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က အူအူတူတူဖြင့် မေးလိုက်ရာ ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့် လူလည်း စိတ်ရှုပ်စွာဖြင့်. .

"ဒီအလုပ်ဆိုတာ ဇိမ်အလုပ်လေဆရာ ဇိမ်အလုပ်ကို ပြောတာ"

ဟု ပြန်ပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးကော်က သဘောကျစွာ တဟဲဟဲ ရယ်မောပြီး. .

"ဇိမ်အလုပ်ဆိုတာ ကောင်းတာပေါ့ကွ။ ဇိမ်ကျတာပေါ့။ ငါ့လိုလူနဲ့သိဖို့ထက် ဇိမ်ခံတဲ့လူတွေနဲ့ သိဖို့က ပိုပြီး လိုတာပေါ့ကွ"

"ဒါတော့ ဒါပေါ့ ဆရာရယ်။ ဒါ ပေမယ့် အန္တရာယ်က မကင်းဘူးခင်ဗျ"

"အန္တရာယ် ကင်းချင်လို့ရှိရင် အန္တရာယ်ကင်း ဆွမ်းလေးဘာလေး တင်ပေါ့ကွ"

မောင်ဖိုးကော်၏စကားကြောင့် ခေါင်းတုံးဆံထောက်နှင့်လူ ခပ်ကြောင်ကြောင် ဖြစ်သွားစဉ်မှာပင် မိန်းမဝဝကြီးက. .

"မောင်ရင်က တယ်နောက်တတ်တာကိုး၊ ဒီအိမ်ကို ဘယ်သူက ညွှန်လိုက်တာလဲ"

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ခင်ဗျားရဲ့တူ မြင်းလှည်းသမား ဘဇံ ညွှန်လိုက်တာပဲ”

“ကျွန်မမှာ တူလည်း မရှိပါဘူး။ မြင်းလှည်းသမား ဘဇံကိုလည်း ကျွန်မ မသိပါဘူး”

“ဒါတော့ ကျုပ်မသိဘူး၊ ဒီအိမ်မှာ တစ်ညသွားအိပ်။ သူတို့တာဝန်ယူတယ်လို့ပြောတာပဲ၊ ကျုပ် က ဘဇံကို ခင်ဗျားတူ အောက်မေ့နေတာ”

“ထားလိုက်ပါလေ၊ ဘဇံက တာဝန်ယူစရာမလိုပါဘူး၊ ဒီမှာ တစ်ည မဟုတ်ပါဘူး၊ မောင်ရင်ပျော်သလောက်နေပါ။ ငွေရေးကြေးရေးလည်း အကြောင်းမဟုတ်ပါဘူး။ မောင်ရင်နဲ့ သိခွင့်ရတာပဲ ကျွန်မတို့က ဝမ်းသာလှပါပြီ”

ဟု မိန်းမဝဝကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။

“ပျော်သလောက်နေဆိုရင် တစ်သက်လုံး နေရလိမ့်မယ် တူတယ်။ ကျုပ်က အမြဲတမ်း ပျော်ချင်နေတဲ့ လူပဲ၊ အခုလည်း ကောင်မလေး လေးယောက်နဲ့ ပျော်ရဦးမယ်၊ ခင်ဗျားလည်း ပျော်ချင်ရင် လာခဲ့ပေါ့”

“အို. . အို. . မလုပ်ပါနဲ့ မောင်ရင်ရယ်၊ ဒါတော့ သည်းခံပါ”

ဟု မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူး ပြောလိုက်ရာ ခေါင်းတုံးဆံတောက်မှာလည်း မောင်ဖိုးကော်၏ စကားကြောင့် ရယ်မောကာ မိန်းမဝဝကြီး၏ လက်ကို ဆွဲ၍ မောင်ဖိုးကော်အနီးမှ ခပ်မြန်မြန် ထွက်ခွာသွားကြလေ၏။

မောင်ဖိုးကော်လည်း အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ ပြန်တက်သွားပြီး မိန်းကလေးများအား. .

www.foreverspace.com.mm

"နင်တို့ပျော်ချင်တယ် မဟုတ်လား၊ အားလုံး လက်ပိုက်ထားကြ၊ ပါးစပ်လည်း ပိတ်ထားကြ၊ ငါက နင်တို့ ရယ်အောင် လုပ်ပြမယ်၊ နင်တို့က မရယ်ရဘူး၊ ရယ်တဲ့သူရဲ့ မျက်နှာကို အိုးမဲနဲ့သုတ်မယ်၊ နင်တို့ မရယ်ဘဲ နေနိုင်ရင် နင်တို့နိုင်တယ်၊ ငါ့မျက်နှာကို နင်တို့က အိုးမဲနဲ့သုတ်"

ဟုဆိုကာ အိမ်နောက်သို့သွားပြီးလျှင် ဒယ်အိုးတစ်လုံးကို ယူ၍လာလေ၏။ မိန်းကလေးများကလည်း မောင်ဖိုးကော် ပြောသည့်အတိုင်း လက်ပိုက်၍ ပါးစပ်ပိတ်ကာ နေကြလေ၏။

ထိုအခါ မောင်ဖိုးကော်က မိန်းကလေးများ၏ရှေ့၌ ထိုင်ကာ မျက်လုံးပြူး၍ လျှာထုတ်ပြလေရာ မိန်းကလေးများလည်း အူတက်မတတ် ရယ်မောကြလေ၏။

မောင်ဖိုးကော်လည်း ဒယ်အိုးဖင်မှအိုးမဲကို လက်ဖြင့်ကော်၍ မိန်းကလေးများ မျက်နှာကိုသုတ်လေ၏။ ထို့နောက် မျောက်ကဲ့သို့ သွားဖြဲကာ တခွီးခွီးဖြင့် လုပ်ပြန်၏။

မိန်းကလေးသုံးယောက်က ရယ်၍ တစ်ယောက်က မရယ်ဘဲ နေသဖြင့် မရယ်သော မိန်းကလေးက မောင်ဖိုးကော်မျက်နှာကို အိုးမဲဖြင့်သုတ်လေ၏။

ဤကဲ့သို့လျှင် တစ်ယောက် တစ်လှည့် အိုးမဲသုတ်တမ်း ကစား၍နေကြရာ အချိန်အနည်းအငယ် အတွင်း၌ပင် မိန်းကလေးများသည် မောင်ဖိုးကော်ကို လွန်စွာရင်းနှီး၍သွားကြလေ၏။ မိန်းမဝဝကြီးလည်း အပေါ်ထပ်၌ တသောသော ရယ်မောလျက်ရှိသော သူ၏ မိန်းကလေးများအား မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို သိလို၍ တက်

ရောက်ကြည့်ရှုရာ မျက်နှာ၌ အိုးမဲများ ပေကျံလျက်ရှိသော မိန်းကလေးများနှင့် မောင်ဖိုးကော်ကို မြင်လျှင် မိန်းမဝဝကြီးလည်း အူတက်မတတ် ရယ်မောလေတော့၏။

“ဒီအိမ်လာတဲ့လူထဲမှာ မောင်ရင်ကတော့ အဆန်းပဲ”

ဟု မိန်းမဝဝကြီးကပြောလေ၏။

ထိုအချိန်တွင် အိမ်အောက်ထပ်မှ ခေါင်းတုံးဆံတောက်နှင့် လူက. .

“အန်တီကြီး ဧည့်သည်လာတယ်”

ဟုပြောလေ၏။ မိန်းမဝဝကြီးက မိန်းကလေးများအား. . . .

“ကပျာကယာ မျက်နှာသွားသစ်ချေကြပါ၊ ဧည့်သည်လာနေပြီ”

ဟုပြောလေ၏။ မိန်းကလေးများက. . . .

“မသစ်ပါဘူး။ လာချင်လာပေါ့”

ဟု ပြောလေ၏။

“ဧည့်သည်ကိုပါ ပြောလိုက်စမ်းပါ၊ အိုးမဲသုတ်တမ်း ကစား မလားလို့”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ဝင်၍ပြောလိုက်ရာ မိန်းကလေးများက တခစ်ခစ် ရယ်မောကြလေ၏။

ထိုအချိန်၌ ခေါင်းတုံးဆံတောက်လူနှင့်အတူ အသက်ငါးဆယ် ခန့် လူကြီးတစ်ဦး အိမ်ပေါ်သို့တက်၍လာလေ၏။ ထိုလူကြီးကိုမြင်လျှင် မိန်းမဝဝကြီးက-

“သြော်. . ဆရာကြီးပါလား၊ ကြွပါ. . ကြွပါ. . ”

ဟု ခရီးဦးကြိုပြုလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

လူကြီးလည်း အိုးမဲများ ပေကျံနေသော မျက်နှာနှင့် မိန်းကလေး များအားမြင်လျှင် မျက်လုံးပြူးလျက်. .

“သမီးတို့ ဘယ်လိုဖြစ်နေကြတာလဲ။ ဘကြီးကို ပြောစမ်းပါဦး”

ဟု ဆိုလေ၏။

“သူတို့ ပျော်နေကြတာလေ။ ဟို သူငယ်က တစ်ညလုံး ပျော်မယ် ဆိုပြီး မျက်နှာကို အိုးမဲသုတ်တမ်း ကစားနေကြတာ”

ဟု မိန်းမဝဝကြီးက ဝင်၍ပြောလေ၏။

ထိုအခါ၌ လူကြီးလည်း မောင်ဖိုးကော်အား ကြည့်လိုက်မိ၏။

“ဟင်. . ဟင်. . ငါ့လူပါလား”

ဟု လူကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။

“ဟာ. . ဘကြီးပါလား”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလေ၏။

“နေစမ်းပါဦး မောင်ဖိုးကော်ရဲ့၊ မင်းက ဒီမှာ ဘာလာလုပ်နေ တာလဲ”

ဟု လူကြီးက မေးလေ၏။

“ဘကြီးကကော ညကြီးသန်းခေါင် ဘာလာလုပ်တာလဲ”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြန်၍မေးလေ၏။

“ထားလိုက်တော့၊ မင်းနဲ့ငါနဲ့ အတူတူပဲ၊ ငါလည်း ပျော်ချင်ပါး ချင်လို့လာတာပေါ့ မောင်ဖိုးကော်ရယ်၊ ငါ့လည်း မျှပါဦး”

ဟု လူကြီးက ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ဟဲ. . ဟဲ. . ရပါတယ်၊ ဒီက နှစ်ယောက် ခေါ်သွား၊ ကောင်မလေးတွေ ဒယ်အိုးတစ်လုံး သွားယူချေဦး၊ ငါ့ဘကြီးကို ပျော်အောင် လုပ်လိုက်ကြ”

ဟု ဆိုလေ၏။

မိန်းကလေး လေးယောက်အနက်မှ နှစ်ယောက်သည် လူကြီးနှင့် လိုက်ပါသွားပြီး အခန်းတွင်းသို့ ဝင်၍သွားကြလေ၏။ မျှားမကြာမီ၌ ထိုအခန်းတွင်းမှ ရယ်သံများ ကြားရလေတော့၏။

“ငါ့ဘကြီး ဒီလောက်ဆို အိုးမည်းတွေနဲ့ ဖြစ်နေပြီ”

ဟု မောင်ဖိုးကော်ကပြောလေ၏။ ထို့နောက် မောင်ဖိုးကော်က. . . .

“မောတယ်. . အိပ်မယ်”

ဟုဆိုကာ အိပ်စက်လေတော့၏။

မောင်ဖိုးကော်သည် နံနက်ငါးနာရီထိုးသည့်အခါ၌ အိပ်ရာမှ နိုးလေ၏။ မိန်းကလေးများမှာ အိပ်မောကျလျက်ရှိကြလေ၏။ လူကြီးမှာမူ မရှိတော့ပေ။

မောင်ဖိုးကော်မှာ ရေမိုးချိုး၍ မိန်းမဝဝကြီးအား နှုတ်ဆက်ကာ ထို အိမ်မှထွက်ခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် လမ်းတွင်တွေ့သော မြင်းလှည်းတစ်စီးကို တား၍ ရွှေဂုံတိုင်လမ်း ခြံနံပါတ်(---)သို့ ထွက်လာခဲ့လေ၏။ ခြံရှေ့သို့ရောက်လျှင် မြင်းလှည်းခပေး၍ ခြံတံခါးဆီသို့ သွားရောက်ကာ ခြံစောင့်ကြီးကို ခေါ်လေ၏။ ခြံစောင့်ကြီး ရောက်၍မလာသဖြင့် ခြံတံခါးကို တွန်းဖွင့်လိုက်ရာ တံခါးမှာ အလိုက်သင့် ပွင့်၍သွားသဖြင့် အတွင်းသို့ဝင်ကာ ခြံတံခါးကန့်လန့်ကို ထိုးခဲ့ပြီးနောက် အိမ်ကြီးဆီသို့ လျှောက်သွားပြီးလျှင် အိမ်ကြီးပေါ်သို့ တက်ခဲ့လေ၏။ အိမ်ကြီးပေါ်သို့

www.foreverspace.com.mm

ရောက်လျှင် စေ့ထားသော ဧည့်ခန်းတံခါးကို တွန်း၍ ဧည့်ခန်း သို့ဝင်လိုက်ရာ ကတ္တီပါကော်ဇောကြီးပေါ်၌ ဓားတန်းလန်းဖြင့် သေဆုံးလျက်ရှိသော အဘိုးကြီးကို ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရလေတော့၏။

“အမလေး. . ဘကြီး. . ဘယ်လို ဖြစ်တာပါလိမ့်”

ဟု ယောင်ယမ်းအော်ဟစ်ကာ အဘိုးကြီးအလောင်းအနီးသို့ ကပ်သွား၍ ကြည့်ရှုလေ၏။ ထို့နောက် ၎င်း၏ လွယ်အိတ်ကိုချ၍ အဘိုးကြီး၏ သေဆုံးရပုံကို ကြည့်ရှုအကဲခတ်လေ၏။ ထိုအချိန် ၌ ခြံတံခါးဖွင့်သံကို ကြားသဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ခြံစောင့်အဘိုးကြီးဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလျှင် မောင်ဖိုးကော်သည် သတိရ၍ လာလေ၏။

“ဒီ လူသတ်မှုဟာ ငါ့အပေါ်မှာ အမှုပတ်နိုင်ပါလား၊ ဘယ်လို လုပ်ရပါ့မလဲ”

ဟု တွေးရင်း ချွေးသီး ချွေးပေါက်များ ယိုစိမ့်၍ လာလေတော့၏၊ မောင်ဖိုးကော်သည် ကြောက်စိတ်ကြောင့် ကတုန်ကယင်ဖြစ်ကာ ခြေမသယ်နိုင်၊ လက်မသယ်နိုင်နှင့် နုံးခွေ၍သွားလေတော့၏၊

ခြံစောင့်အဘိုးကြီးမှာလည်း အိမ်ဆီသို့ တန်းတန်းမတ်မတ် လျှောက်၍လာသည်ကို တွေ့ရလျှင် မောင်ဖိုးကော်သည်

“မဖြစ်ဘူး. . . ပြေးမှ. . . ပြေးမှ”

ဟု တစ်ကိုယ်တည်း ရေရွတ်၍ အိမ်နောက်ဆီသို့ပြေးကာ နောက်ဖေး တံခါးကိုဖွင့်၍ အိမ်တွင်းမှ ထွက်ပြေးလေ၏။

ခြံစောင့်အဘိုးကြီးမှာ အိမ်ဆီသို့ လာသော်လည်း အိမ်ပေါ်သို့ တက်သည်မဟုတ်ဘဲ အိမ်ဘေးတွင်ထားသော ပေါက်တူးကို ယူရန် အတွက် အိမ်ဘေးသို့အရောက်၌ အိမ်နောက်ဖေးမှ ထွက်ပြေးသော

www.foreverspace.com.mm

မောင်ဖိုးကော်ကိုမြင်လျှင်. .

“ဟော့. . သူငယ်၊ ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ဘာလုပ်တာလဲ”

ဟု အော်ဟစ်လေ၏။

မောင်ဖိုးကော်လည်း ခေါင်းပေါင်းကို လက်တစ်ဖက်ဖြင့်ဖိ၍ ချိတ်လုံချည်စကို မကာ ပြေးလေ၏။

ခြံစောင့်ကြီးလည်း နောက်မှလိုက်လေ၏။ လမ်းမှ တွေ့သော သူများကလည်း ရင်ဖုံးအင်္ကျီ၊ ချိတ်လုံချည်၊ ခေါင်းပေါင်းနှင့် ဘိုသီဘတ်သီ ပြေးလျက်ရှိသော မောင်ဖိုးကော်နှင့် နောက်မှ သဲကြီးမဲကြီး လိုက်၍နေသော ခြံစောင့်ကြီးကိုကြည့်၍ ရယ်မောကြလေ၏။ ခြံစောင့်ကြီးက ပြေးလိုက်နေရာမှ

“ဖမ်းလိုက်ကြပါဗျို့။ သူခိုး. . သူခိုး”

ဟု အော်ဟစ်သဖြင့် နီးရာလူများကပါ ဝိုင်း၍လိုက်လေ၏။ မောင်ဖိုးကော်မှာမူ ခြေကုန်သုတ်၍ ပြေးလေတော့၏။

လမ်းချိုးလေး တစ်ခုသို့ရောက်လျှင် မောင်ဖိုးကော်ကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားကြသဖြင့် မလိုက်ကြတော့ဘဲ လက်လျှော့လိုက်လေတော့၏။ ခြံစောင့်ကြီးလည်း ပြန်၍လာလေ၏။

ခြံစောင့်ကြီးအား ကူညီ၍ လိုက်ခဲ့ကြသော လူလေးငါးယောက်သည်လည်း ခြံစောင့်ကြီးနှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့လေ၏။

ခြံစောင့်ကြီးသည် ထိုလူများကိုခေါ်၍ အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးအား အကျိုးအကြောင်းပြောပြမည်ဟု အိမ်ပေါ်သို့ တက်ခဲ့ရာ အိမ်ပေါ်သို့ ရောက်လျှင် ဓားဒဏ်ရာနှင့် သေဆုံးလျက်ရှိသော အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးအား တွေ့ရလေတော့၏။ ထိုအခါကျမှပင် ခြံစောင့်အဘိုးကြီးက. .

www.foreverspace.com.mm

“ဟာ. . ဟိုကောင်က ခိုးတာ မဟုတ်ဘူးဗျ။ လူသတ်သွားတာ ပဲ။ ဂိတ်ကို တိုင်ပေးကြပါဦး”

ဟု ဆိုလေ၏။ ခြံစောင့်ကြီးနှင့်အတူ မောင်ဖိုးကော်၏နောက်သို့ ပြေးလိုက်ခဲ့သောသူများလည်း ဂိတ်သို့ သွားရောက် အကြောင်းကြားလေတော့၏။

ထိုအချိန်၌ မောင်ဖိုးကော်ကား နောက်ဖေးလမ်းကြားအတွင်း ဝင်၍ ပုန်းအောင်းနေရာမှထကာ မည်သည့်အရပ်သို့ ပြေးရမည်ကို မတွေးတတ်သဖြင့် ညက အိပ်စက်ခဲ့သော ဇိမ်အိမ်သို့ တန်းတန်းမတ်မတ်ပြေးခဲ့လေတော့သတည်း။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

www.foreverspace.com.mm

တစ်အရှေ့မှာနေရင် သုညဖြစ်သွားမယ်

တစ်နေ့သ၌ ကွန့်ုပ်သည် အင်းစိန် စီအိုင်ဒီရှိ ကွန်ုပ်၏ ရုံးခန်း အတွင်း၌ ‘မန့်တလီကရင်မီနယ်ရီတန်း’ ခေါ် တစ်လအတွင်း၌ ဖြစ်ပျက်ခဲ့သော ရာဇဝတ်မှုခင်းများနှင့် ပတ်သက်သည့် အစီရင်ခံ စာတစ်စောင်ကို ရေးသားလျက်ရှိလေ၏။

ထိုအချိန်၌ ကွန်ုပ်၏ အခန်းတွင်းသို့ တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူ ဝင်ရောက်လာကြောင်း သိရသဖြင့် မော့၍ကြည့်လိုက်ရာ စုံထောက် ဦးကိုကိုကြီးဖြစ်ကြောင်း သိရလေ၏။ ဦးကိုကိုကြီးအား ကွန်ုပ်တို့ စီအိုင်ဒီမှ အမှုထမ်းအားလုံးလိုလိုက ‘လက်ဝါး’ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

မည်မျှခေါင်းမာသည့် တရားခံဖြစ်စေ ဦးကိုကိုကြီး၏ ကြီးမားသော လက်ဝါးကြီးဖြင့် တစ်ချက်နှစ်ချက်မျှ လက်ဝါးစာ ကျွေးလိုက်လျှင် ထိုတရားခံသည် ခေါင်းမာခြင်းမပြုနိုင်တော့ဘဲ ဖြောင့်ချက်ပေးရလေတော့၏။ ထို့ကြောင့် အဖိုးတန်သော လက်ဝါးပိုင်ရှင် ဦးကိုကိုကြီးအား စီအိုင်ဒီတစ်ခုလုံး၊ ထို့ထက်ဆိုရပါမူ ပုလိပ်အဖွဲ့တစ်ခုလုံးက လက်ဝါးဟု ခေါ်ကြလေတော့၏။

ဒုစရိုက်သမားတို့ကမူ ဦးကိုကိုကြီးအား 'လက်ပြတ်' ဟု ခေါ်ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးများသည် လက်ဝါးဖြင့် နာကျင်အောင် ရိုက်နှက်နိုင်သူ၌ လက်ဝါးပေါ်တွင် ကန့်လန့်ဖြတ် အစင်းကြောင်းတစ်ခု ပါရှိရမည်ဟု အယူရှိကြသည့်အပြင် ထိုကန့်လန့်ဖြတ်အစင်းကြောင်းကိုလည်း 'လက်ပြတ်' ဟု ခေါ်လေ့ရှိပေရာ ဦးကိုကိုကြီး၏ အမည်သည် လက်ပြတ်ဟူ၍ ဖြစ်ရပြန်လေတော့၏။

"အိုင်ဆေး . . . လက်ဝါးကြီး ထိုင်ပါဦးဗျာ၊ ရီတန်းကလေး ပြီးအောင်ရေးလိုက်ဦးမယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြော၍ ဦးကိုကိုကြီးအား ထိုင်ခိုင်းလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက သူ၏ လက်ဝါးနှစ်ဖက်ကိုပွတ်ရင်း ကျွန်ုပ်၏ ရှေ့တည့်တည့်ရှိ ကုလားထိုင်၌ဝင်၍ ထိုင်ရင်း. .

"ခင်ဗျားရေးနေတာကြီး ချထားလိုက်ဦး ဦးအောင်သင်းရေ။ အရေးတော်ပုံ ပေါ်ပြန်ပြီဗျို့။ ကျုပ်တို့ သွားကြရလိမ့်မယ်"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ဘာအရေးတော်ပုံလဲ ဦးကိုကိုကြီး။ ပြောပါဦးဗျ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြန်မေးလိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ရွှေဂုံတိုင် ခြံအမှတ် (----) မှာ လူတစ်ယောက်အသတ်ခံရလို့ ဗဟန်းဂါတ်က ကျုပ်တို့ဆီ လှမ်းပြီးအကူအညီတောင်းတယ်ဗျ”

“ဂါတ်တွေကလည်းဗျာ။ သူတို့ ဘာသာလိုက်ရမယ့်အမှုကိုလည်း စီအိုင်ဒီကိုပဲ အပူကပ်တော့တာပဲ။ နည်းနည်းပါးပါးလည်း ကိုယ့်ဘာသာ လုပ်ကြည့်ကြစမ်းပါဦးလားဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ညည်းညူလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

“မဟုတ်ဘူးဦးအောင်သင်းရ။ အဲဒီ လူသတ်မှုက ဂါတ်ကလူတွေ မပြောနဲ့။ ကျုပ်တို့ စီအိုင်ဒီက လူတွေတောင် ဆံပင်ဖြူမယ့် အမှုမျိုးဗျ”

ဟု ဆိုလေ၏။

“ဘယ်လိုလဲဗျ. . ဆိုစမ်းပါဦး”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးရပြန်၏။

“ကျုပ်လည်း အပြည့်အစုံ မသိရသေးဘူးဗျ။ သိရသလောက်က ဒီလိုဗျ။ အဲဒီခြံမှာက ခြံပိုင်ရှင် အဘိုးကြီးရယ်၊ ခြံပိုင်ရှင်အဘိုးကြီးဆို တာက အသတ်ခံရတဲ့လူပေါ့ဗျာ။ ပြီးတော့ ခြံစောင့်ကြီးရယ်ပဲ ရှိတာ။ ခြံစောင့်ကြီးက သင်္ဃန်းကျွန်းမှာနေတယ်။ မနက်ခြောက်နာရီလောက် ဆိုရင် ရောက်လာပြီး ညနေခြောက်နာရီလောက်မှပြန်တယ်၊ တစ်နေ ကုန် ခြံရှင်း၊ သစ်ပင်ရေလောင်းပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါ မနေ့က ခြံစောင့်အဘိုး ကြီးက မနက်ခြောက်နာရီလောက်မှာ ခါတိုင်းလိုပဲ ရောက်လာတော့ အိမ်နောက်ဖေးကနေ လူတစ်ယောက် ထွက်ပြေးသွားတာ မြင်လိုက်တော့ မသင်္ကာလို့ အဲဒီ လူနောက်ကနေ သူခိုး သူခိုး ဆိုပြီး လိုက်တာကိုး၊ အဲဒီ သူခိုးကလည်း တောင်ရှည်ပုဆိုး၊ ရင်ဖုံး အင်္ကျီ၊ ခေါင်းပေါင်း၊ ပန်းပရှူးဖိနပ်နဲ့ အကျအန ဝတ်ထားတာဆိုပဲ၊ ခြံစောင့်ကြီးနဲ့အတူ

www.foreverspace.com.mm

လမ်းမှာတွေ့တဲ့ လူတွေကလည်း ကူပြီး လိုက်ပေးကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူခိုးကို မမိဘူးဗျ၊ သူခိုးကို မမိတော့ ခြံရှင်ကို ပြောမယ်ဆိုပြီး ပြန်လာခဲ့တဲ့အခါမှာ ခြံရှင်ဟာ ဧည့်ခန်းမှာ ခေါးတန်းလန်းနဲ့ သေနေတာကို တွေ့တော့တာပဲ။ အဲဒီတော့မှ စောစောကထွက်ပြေးတဲ့ တောင်ရှည်ပုဆိုးနဲ့ လူဟာ သူခိုးမဟုတ်ဘဲ လူသတ်သမားဖြစ်ကြောင်း သိရတော့တယ်ဆိုပဲ၊ ဒီတော့ ခြံစောင့်ကြီးက ဗဟန်းဂိတ်ကို သွားပြီး တိုင်ချက်ဖွင့်တော့တာပေါ့ဗျာ၊ ဗဟန်းဂိတ်က ရာဇဝတ် ကိုမြဖေတို့ လိုက်သွားကြလေရဲ့၊ စောစောကပဲ ကိုမြဖေ တယ်လီဖုန်းဆက်တယ်၊ လူသတ်သမားဟာ အခင်းမဖြစ်မီတစ်ရက်က အဲဒီအိမ ကို တစ်ခေါက်ရောက်ဖူးတယ်လို့ ခြံစောင့်ကြီးက အစစ်ခံတယ်။ အဲဒီကိုရောက်တုန်းက လူသတ်သမားဟာ အဝတ်အစား ဟောင်းဟောင်းနွမ်းနွမ်း ဝတ်ထားပြီး လွယ်အိတ်တစ်လုံး လွယ်ထားတယ်လို့ ခြံစောင့်ကြီးက မှတ်မိကြောင်း အစစ်ခံတယ်ဗျ။ အသတ်ခံရတဲ့ အဘိုးကြီးနဲ့ မလှမ်းမကမ်း နေရာလောက်မှာလည်း လူသတ်သမားရဲ့ လွယ်အိတ်တစ်လုံး ကျန်နေခဲ့တယ်တဲ့။ အဲဒီလွယ်အိတ်ကို သွန်ကြည့်တော့ ချည်လုံချည်တစ်ထည်၊ စွပ်ကျယ်အင်္ကျီတစ်ထည်၊ ခဲတံတစ်ချောင်း၊ ကော်ပီစာအုပ်တစ်အုပ်၊ ခေါတ်မီးခြစ်တစ်လုံး၊ ဆေးပေါ့လိပ် နှစ်လိပ် တွေ့ရတယ်ဆိုပဲ။ အဲ. . . အဲ. . . ပြောဖို့ တစ်ခုကျန်နေတယ်။ စောစောက တွေ့ရတဲ့ ကော်ပီစာအုပ်မှာ ခဲတံနဲ့ ရေးထားတဲ့ စာတွေရှိတယ်။ အဲဒီစာတွေက”

ဟုဆိုကာ ဦးကိုကိုကြီးသည် သူ၏ ဘောင်းဘီအိတ်အတွင်းမှ များစွာသော စာရွက်ခေါက်များကို ထုတ်၍ ထိုစာရွက်ခေါက်များအတွင်းမှ စာရွက်ကလေးတစ်ရွက်ကို ကြိုးစားရှာဖွေရင်း. .

www.foreverspace.com.mm

“အင်း. . ဒီစာရွက်ကလည်း ခုနကမှ ထည့်လိုက်တာ၊ ဘယ်ရောက်သွားပါလိမ့်၊ အရင်လိုမှ အနှေးဖြစ်ဆိုတာ ဒါမျိုးပေါ့”

ဟု ညည်းညူလေ၏။ ထို့နောက် . .

“တွေ့ပြီ”

ဟုဆိုကာ စာရွက်ပိုင်းကလေးကို ထုတ်၍ ဖတ်ပြလေ၏။

“အိုင်ဆေး. . ဒီမှာ. . ဒီမှာ. . သူ ရေးထားတဲ့စာတွေက. .

အရေးကြီးတာက ဆေးလိပ်နဲ့ မီးခြစ်၊
ထမင်းညံ့တာက ချွေတာရေးဆိုင်၊
ကူညီပေးတာက မြင်းလှည်းဆရာ၊
ဗိုက်ပူတာက အိမ်ရှင်အဘိုးကြီး၊
ကတ်သီးကတ်သတ်နိုင်တာက ခြံစောင့်လူမည်း၊
ပျားစွဲတာက မုတ်ဆိတ်၊
အဟုတ်နိုပ်တာက ကောင်မလေး လေးယောက်၊
ရောက်လာတာက ဗိုက်ပူ၊
ကြိုက်တာယူပါဆိုပြီး ပေးရတာက ငါ. .
ပါသွားတာက နှစ်ယောက်၊
စိတ်မကောက်ဖို့ချော့ရတာ
အလုပ်ပေးမှာက သူမဟုတ်လား၊
ဟား. . ဟား. . ဟား လို့ ရယ် လိုက်ချင်ပါရဲ့
အိုအသင်လောက။

အဲဒါတွေပဲဗျ။ စာကတော့ တယ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူးဗျာ”

www.foreverspace.com.mm

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက သူ၏ထင်မြင်ချက်ကိုပါ ပြောလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း လိုရမည်ရသဘောထားကာ ထိုအဓိပ္ပာယ်မရှိသောစာကို ကူးယူမှတ်ထားလိုက်လေ၏။

“ဒီစာဟာ ကျုပ်တို့အတွက်သာ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာနော်။ ကျုပ်တို့ မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သာ တွေ့ရင်တော့ အဓိပ္ပာယ်တွေ အများကြီး ထွက်လာလိမ့်မယ်ဗျို့”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလျှင် ဦးကိုကိုကြီးက. .

“အစစ်ပေါ့ ဦးအောင်သင်းရယ်။ ဒါနဲ့ နေပါဦးဗျ။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ဆပ်စမိုင်းကျနေတာက မပြီးသေးဘူးလား။ ဒီလူရှိရင် ကျုပ်တို့ ဆံပင်ဖြူသက်သာမယ်ဗျ”

ဟု ပြောလေ၏။

“ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ဆပ်စမိုင်းကျတဲ့ကိစ္စ ဘယ်တော့ပြီးမလဲ တော့မသိဘူး။ သူကန်ထည့်လိုက်တဲ့ မျက်နှာဖြူအရာရှိတော့ သွားတွေ တစ်ချောင်းမှ မရှိတော့ဘူး။ အကုန်လုံး နဲ့ကုန်လို့ လွှင့်ပစ်လိုက်ရပြီ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

မျက်နှာဖြူအရာရှိ မစ္စတာစမစ် ဆိုတဲ့လူက ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အကြောင်း သေသေချာချာမသိလို့ မထိခလုတ် ထိခလုတ် သွားပြီး စပ်စုတာပါဗျာ။ အဲဒီတုန်းက ကျုပ်လည်းရှိပါတယ်။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ရန်ကုန်ပုလိပ်မင်းကြီးက တောင်းလို့ **‘သေသောသူသည် သုဿန်သို့သွားသည်’** လို့ သူမကြာခဏပြောတဲ့ လူသတ်မှု ဖိုင်တွဲကြီး သွားပြီးပို့တာ မစ္စတာစမစ်ရဲ့ စားပွဲပေါ်လည်းရောက်ရော မစ္စတာ

www.foreverspace.com.mm

စမစ်က အဲဒီဖိုင်တွဲကြီးကို လက်သီးနဲ့ထုပြီး . . ‘နှင်းမောင် . . နှင်းမောင်နဲ့ နာမည်ကျော်တာ ကြာပြီ။ ဒီတစ်ခါတော့ ကျုပ်လက်ထဲရောက်ပြီ။ ဒီဖိုင်တွဲကြီးကို ပုလိပ်မင်းကြီးဆီမရောက်အောင် ကျုပ်ဆီမှာချုပ်ပြီး ‘ပင်ဒင်’ လုပ်ထားမယ်လို့ ပြောတာကို၊ အဲဒီတော့ ကိုနှင်းမောင်က

‘ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပုလိပ်မင်းကြီးက မေးရင်တော့ ခင်ဗျားဆီ ရောက်နေပြီလို့ပြောရမှာပဲ’

ဟု ပြောလိုက်တယ်။ အဲဒီအခါမှာ မစ္စတာစမစ်က. . .

‘ဒီမှာကိုယ့်လူ။ ကျုပ်က မင်းကြီးလည်း ဂရုမစိုက်ဘူး။ ဘယ်ကောင်မှလည်း လူလို့ထင်တာ မဟုတ်ဘူး’ လို့ ပြောလိုက်တယ်”

ဟုဆိုကာ ဦးကိုကိုကြီးက စကားကို ရပ်လိုက်လေ၏။

“ဆိုစမ်းပါဦးဗျ။ အဲဒီတော့ ကိုနှင်းမောင်က ဘာပြောသလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က သိချင်ဇောနှင့် မေးလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ဘာမှမပြောတော့ဘူး။ မစ္စတာစမစ်ရဲ့ ကုတ်ကို ဖမ်းဆွဲပြီး ဆောင့်တွန်းလိုက်တာ မစ္စတာစမစ် ယိုင်တိယိုင်တိုင် ဖြစ်သွားမှ မျက်နှာကို ခြေထောက်နဲ့ အကျအန တစ်ချက်တည်း ကန်လိုက်တာ”

ဟု ဆိုကာ ရပ်လိုက်ပြန်၏။

“ကန်လိုက်တော့ ဘာဖြစ်သလဲ”

“ကန်လိုက်တော့ အခန်းနံပါတ် ၈၊ ခုတင်နံပတ် ၁၇ ကို တင်လိုက်ရတာပေါ့ဗျာ၊ အဲ. . အဲ. . ပြောရဦးမယ်၊ အဲဒီလို ကန်လိုက်ပြီးတော့ မစ္စတာစမစ်လဲကျအသွားမှာ ကိုနှင်းမောင်က ဘောင်းဘီအိတ်ထဲကို နှိုက်လိုက်တော့ ကျုပ်လည်း

www.foreverspace.com.mm

မျက်လုံးပြူးသွားတယ်ဗျို့၊ ခြောက်လုံးပြူးများ ထုတ်ပြီး ပစ်မလားလို့။ လက်စသတ်တော့ ဘယ်ဟုတ်မလဲ။ ကျုပ်တို့လူက ဂလေစီယာ ရေခဲတောင်တံဆိပ် စီးကရက်ဘူးကို ထုတ်ပြီး စီးကရက်ကို ဘူးပေါ်မှာ တဒေါက်ဒေါက်နဲ့ ဆောင့်လိုက်၊ ပြီးမှ ပါးစပ်မှာတေ့၊ မီးညှိပြီး တစ်ချက် နှစ်ချက် ဖွာလိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ မစ္စတာစမစ်ရဲ့ ပါးစပ်ကို သွားဖြဲကြည့်သေးတယ်။ အဲဒီလို ဖြဲကြည့်ပြီးတော့မှ ကျုပ်ဘက်ကို လှည့်ပြီး ဦးကိုကိုကြီးရေ ကျုပ်လုပ်လိုက်တာ ချိန်သားလေး နည်းနည်း လိုသွားတယ်။ သွားတွေတော့ အကုန်လုံး နုတ်ပစ်ရမှာပဲ။ ကျုပ်မျှော်လင့်တဲ့အတိုင်း ချိန်သားကိုက်များ ဖြစ်သွားရင်တော့ အကုန်လုံးနုတ်ဖို့ မလိုဘူး။ တချို့ကျိုးမယ်၊ တချို့ကျန်မယ်။ အဲဒီအခါ သွားကို အံပုံစိုက်လို့ကလည်းမရ၊ ရှိတဲ့သွားနဲ့ကလည်း အစာကိုဝါးဖို့ မလုံလောက်ဖြစ်ပြီး အစာစားတဲ့အခါ ကောင်းကောင်းစားနိုင်မှာ မဟုတ်တော့တဲ့အတွက် အစာမကျေရောဂါပါဖြစ်နိုင်တယ်။ အခုတော့ သွားတွေ အကုန်ကျိုးသွားပြီဆိုတော့ အံပုံလုပ်လို့ရသွားတာပေါ့ဗျာလို့ အေးအေးဆေးဆေး ပြောလိုက်သေးတယ်”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြောလေ၏။

“အေးဗျာ။ ဒီအမှုမျိုးဟာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ရှိရင် သိပ်ပြီး ကောင်းတာပေါ့ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်စဉ်၌ အခန်းတွင်းသို့ စုံထောက်ကိုအောင်မြင့်နှင့် ကိုတင်ဝင်းတို့ ဝင်လာကြပြီးလျှင် ကိုအောင်မြင့်က. . . .

www.foreverspace.com.mm

“ဘယ်လိုလဲဦးအောင်သင်း။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကို တပြီး နေတာလား။ မတနဲ့တော့ဗျို့။ ရန်ကုန် ရာဇဝတ်မင်းကြီး မစ္စတာစတီးဝပ် က ဆားပုလင်းနှင်းမောင်လို တော်တဲ့ စုံထောက်တစ်ယောက်ကို နယ်ဂါတ်တစ်ခုကနေ တွေ့ပြီးလာလို့ ဒီကနေ့ပဲ စီအိုင်ဒီကိုပို့လိုက်မယ်ဆိုပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

“လူတစ်ယောက် စီအိုင်ဒီကို ပို့လိုက်မယ်ဆိုတဲ့အထိတော့ လက်ခံတယ်။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်လိုတော်တဲ့ စုံထောက် ဆိုတာကိုတော့ လက်မခံနိုင်ဘူး။ ပါရမီရှင်ဆိုတာက အနှစ် တစ်ရာမှာမှ တစ်ယောက်လောက် ပေါ်ပေါက်နိုင်တာမျိုးဗျ။ အင်္ဂလိပ်လို ပါရမီရှင်ကို ‘ဂစ် ဖတက်’ (GIFTED) လို့ ခေါ်ရ တာကို စဉ်းစားကြည့်လေ၊ ဂစ်ဖတက်ဆိုတာ ‘လက်ဆောင် ပေးခြင်းခံရတယ်’ လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်မဟုတ်လား၊ ဆိုလို တာက ဘုရားသခင်က ကျုပ်တို့ မြန်မာပြည်အတွက် လျှို့ဝှက် ခက်ခဲတဲ့အမှုတွေကို ပေါ်ပေါက်အောင်ဖော်နိုင်ဖို့ ဆားပုလင်း နှင်းမောင်ဆိုတဲ့ လူသားကို လက်ဆောင်အဖြစ် ပေးအပ် လိုက်တာပါပဲ။ ဒီတော့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ရှိနေပါလျက်နဲ့ နောက်ထပ် သူ့လိုတော်တဲ့ ပါရမီရှင်စုံထောက် တစ်ယောက် ရောက်လာမယ်ဆိုတဲ့ စကားကို သိကြားမင်း နားကင်းကြီးနဲ့ ဆင်းပြီး ပြောတာတောင် ကျုပ်တော့ မယုံဘူး”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက အားရပါးရ ပြောလိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုသို့ပြောဆိုပြီး များမကြာမီ၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့အား စုံထောက်မင်းကြီးက ခေါ်ယူ၍. .

‘ ‘လူကလေးတို့ ရွှေဂုံတိုင်မှာ လူသတ်မှု ဖြစ်သွားပြီ။ အဲဒီကို သွားကြပါ။ ပြီးတော့ လူသတ်ကောင်ကို အမြန်ဆုံးပေါ်အောင် လုပ်ကြပါ”

ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် ပြောဆို၍ လွှတ်လိုက်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့သည်လည်း မျက်နှာဖြူစုံထောက်မင်းကြီး၏ စေခိုင်းချက်အရ လူသတ်မှုဖြစ်ပွားသော ရွှေဂုံတိုင်ခြံအမှတ် (----) သို့ ထွက်ခဲ့ကြရလေတော့၏။

◆ ◆ ◆ ◆ ◆

ကျွန်ုပ်တို့သည် စီအိုင်ဒီမှကားဖြင့် လူသတ်မှုဖြစ်ပွားရာသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြရာ ခြံအဝင်ဝ၌ ရပ်၍စောင့်နေသော ဒူလာသည်ရှပ်ပေါက်နေသည့် ပုလိပ်ကလေးတစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ကိုမြင်လျှင် ထိုပုလိပ်ကလေးက ခြေစုံရပ်၍ ဆလံပေးလေ၏။ ထိုအခါ၌ ကိုအောင်မြင့်က ပုလိပ်ကလေးအား. .

“အိမ်ထဲမှာ ဘယ်သူတွေရောက် နေသလဲ”

ဟု မေးလေသည်။

“ဂါတ်က ဆရာကိုမြဖေနဲ့ တာမွေဂါတ်က ပြောင်းလာတဲ့ ဆရာကိုအေးသောင်တို့ ရောက်နေကြပါတယ်”

ဟု ဖြေလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ခြံတွင်းသို့ဝင်၍ အိမ်ပေါ်သို့တက်ကြလေ၏။ အိမ်ပေါ်သို့ရောက်လျှင် ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ စားတန်းလန်းဖြင့် သေဆုံး၍နေသော မုတ်ဆိတ်မွေး ဗရပျစ်နှင့် လူဝကြီးကို သနားစဖွယ် တွေ့ရလေတော့၏။

စုံထောက် ကိုအောင်မြင့်က အသတ်ခံရသော လူဝကြီး၏ အင်္ကျီအိတ်အတွင်းသို့ နှိုက်၍ ပစ္စည်းများရှာ၏။ အင်္ကျီကို ချွတ်၍ ကြည့်၏။ အလောင်းနှင့် နံရံအကွာအဝေးကို ပေကြိုးဖြင့် တိုင်း၍ကြည့်၏။ ကိုလှစိန်ကမူ လူသတ်သမားကျန်ခဲ့သည်ဆိုသော လွယ်အိတ်ကို နှိုက်၍ ရှာပြန်၏။ ထိုအခါ၌ ရာဇဝတ်အုပ် ကိုမြဖေက လွယ်အိတ်အတွင်းမှ ရှာဖွေတွေ့ရှိသောပစ္စည်းများကို ထုတ်၍ပေးလေ၏။

စုံထောက်ကိုတင်ဝင်းကမူ အိတ်အတွင်းမှ ပစ္စည်းများကို ရှာဖွေလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးကိုကိုကြီးသာလျှင် တစ်စုံတစ်ရာမလုပ်ဘဲ ၎င်းတို့လုပ်ကိုင်နေသည်ကို ထိုင်၍ကြည့်နေကြလေ၏။

စုံထောက်ဦးအောင်မြင့်က ဦးကိုကိုကြီးအား. .

"ဘယ်လိုလဲ ဦးကိုကိုကြီး။ ကလူး (သဲလွန်စ) ကလေးဘာလေး မရှာတော့ဘူးလား"

ဟု လှမ်း၍မေးလိုက်လေ၏။

"မရှာတော့ပါဘူးဗျာ။ ဒီအမှုမျိုးက ကျုပ်တို့ဉာဏ်နဲ့ မမီပါဘူး" ဟု ဦးကိုကိုကြီးကပြန်၍ဖြေလေ၏။

"ဒီအမှုမျိုးကို 'အင်ထရက်စ်' (စိတ် ဝင်စားခြင်း) မဖြစ်ဘူးလား" ဟု ကိုအောင်မြင့်က မေးပြန်၏။

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

“ဒီအမှုမျိုးတင် မဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်အမှုမျိုးမှ ကျုပ်တော့ စိတ်မဝင်စားပါဘူးဗျာ။ ပုလိပ်ထဲဝင် လာတာလည်း အမှုလိုက်ဝါသနာပါလို့ဝင်လာတာမှ မဟုတ်ဘဲဗျာ။ ဟိုက်စကူးအောင်ပြီး ကောလိပ်လည်းမသွားနိုင်၊ တခြားလုပ်စရာလည်း ဘာမှမရှိဖြစ်နေတုန်း ဦးလေးလုပ်တဲ့လူက ဆပ်ကျောင်း တက်ရမယ်ဆိုလို့ ဆပ်ကျောင်းတက်ပြီး ပုလိပ်ဖြစ်လာတာဗျ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ၎င်းအနေနှင့် ပုလိပ်ဖြစ်လာပုံကို အမှန်အတိုင်းဝန်ခံလေ၏။ ထိုအခါ၌ စုံထောက် ကိုအောင်မြင့်က. .

“ကျုပ်တို့ကတော့ အခုလို လက်သည်မပေါ်တဲ့အမှုမျိုးမှ သိပ်ပြီးအင်ထရက်စ်ဖြစ်တာဗျ”

ဟု ဟန်လုပ်၍ပြောလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

“လူအထင်ကြီးအောင် ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ဗျာ။ ခင်ဗျား စီအိုင်ဒီရောက်နေတာလည်း စီအိုင်ဒီ အဆောက်အအုံကြီး ဆွေးတော့မယ်။ ခင်ဗျားလိုက်လို့ ဘယ်နှမှုများ ပေါ်ဖူးလို့လဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ စုံထောက်ကို အောင်မြင့်သည် ဇက်ကလေးပု၍ သွားလေတော့၏။

ထိုအချိန်၌ ခြံရှေ့သို့ မော်တော်ကားတစ်စီး ဆိုက်လာပြီးနောက် စုံထောက်မင်းကြီး မစ္စတာရှပ်တဲဝပ်၊ ရန်ကုန် ရာဇဝတ်မင်းကြီး စတီးဝပ်နှင့် အခြားသော လူတစ်ယောက် ပါ၍လာလေ၏။ ထိုသူမှာ ပုကွကွ၊ ဂင်တိုတိုဖြစ်လေ၏။ ၎င်းနှင့်မတော်သော နက်ပြာရောင် ဘောင်းဘီကျပ်ကျပ်ကို ဝတ်ထားပြီးလျှင် ရှူးဖိနပ်မှာလည်း အသစ်ကျပ်ချွတ်ဖြစ်နေသဖြင့် အနည်းငယ် ဖိနပ်ပေါက်နေသည့်အပြင် အသားလည်း မကျသေးသဖြင့်

www.foreverspace.com.mm

လမ်းလျှောက်သည့်အခါ၌ ထော့နင်း ထော့နင်း ကွတ ကွတ ဖြစ်၍နေလေ၏။

မင်းကြီးနှစ်ဦးနှင့် ထိုကွတတလူသည် ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ရောက်လာကြပြီးနောက် ရန်ကုန်ရာဇဝတ်မင်းကြီး မစ္စတာ စတီးဝပ်က ကျွန်ုပ်တို့အား . .

“လူကလေးတို့၊ ဟောဒီမှာ မောင်လှဌေးလို့ခေါ်တယ်။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်လိုတော်တဲ့ လူတစ်ယောက်ပဲ”

ဟု ကွတတလူအား ပခုံးပုတ်၍ပြရင်း မိတ်ဆက်ပေးလေ၏။ ထို ကွတတ စုံထောက်လှဌေးခေါ် လူလည်း ရေခဲတောင်စီးကရက်ဘူးကို ဟန်ပါပါ ထုတ်၍သောက်လေ၏။

“အိုင်ဆေးကိုအောင်သင်း။ ပုကွကွ လူက ဆားပုလင်းနှင်းမောင်လောက် တော်မတော်တော့ မသိဘူးဗျ။ သောက်တဲ့ စီးကရက်ကတော့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သောက်တဲ့ ဂလေစီယာ စီးကရက်ပဲဗျို့”

ဟု ကျွန်ုပ်အား တိုးတိုးပြောလေ၏။

“ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ရဲ့ပညာကို မီမမီတော့ မပြောနိုင်ဘူး။ အရပ်အမောင်းနဲ့ ဥပဓိရုပ်ကတော့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကို မမီဘူးဗျ။ ဒီလူက ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ရေခဲတောင် စီးကရက်သောက်တယ်ဆိုတာနဲ့ သူကပါ ပုံတူခိုးပြီး သောက်တာဗျ”

ဟု ကိုအောင်မြင့်ကပါ တိုးတိုးပြော ပြန်၏။

www.foreverspace.com.mm

“ခင်ဗျားတို့တွေ အလောင်းနားမှာ ပေကြိုးတကိုင်ကိုင်၊ မှန်ဘီလူး တပြင်ပြင်နဲ့ လုပ်နေလို့တော့ လူသတ်ကောင်ကို မိမှာမဟုတ်ဘူး။ ခင်ဗျားတို့တွေစုံထောက်ပုံက တယ်လည်း ရှေးရိုးဆန်တာကိုး။ ကျုပ်လည်း စီအိုင်ဒီကိုရောက်လာပြီဆို တော့ ကျုပ်ကိုယ်တိုင် ရှာဖွေတွေ့ရှိတဲ့ နည်းသစ်တွေကို သင်ပြ ပေးပါ့မယ်”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အတု လှဌေးက ပြောလေ၏။

ဦးကိုကိုကြီး၊ ကိုအောင်မြင့်၊ ကိုစိန်လှ၊ ကိုတင်ဝင်းတို့သည် ထိုကွတတလူ၏ စကားကြောင့် မျက်နှာများမဲ့ကြကုန်ရ၏။ သို့ရာတွင် မင်းကြီးနှစ်ဦးကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာပြန်လည်ပြောဆိုခြင်း မပြုဝံ့ကြပေ။

“ဒီငနဲက အမှန်ကတော့ သာမန် ‘နယ်ရုပ်’ ကလေးပါဗျာ။ မင်းကြီးတွေကြောင့် သူ့ကို‘မခွေ’တာကို အကောင်းမှတ်နေတယ် ထင်တယ်”

ဟု ကိုအောင်မြင့်က စစ်တုရင် စကားဖြင့် ကျွန်ုပ်အားတိုးတိုးပြောလေ၏။

ကွတတနှင့် စုံထောက်လှဌေး လည်း ဆားပုလင်းနှင်းမောင်၏ ဂိုက်ကိုဖမ်းကာ အလောင်းရှိရာသို့ တဒေါက်ဒေါက်ဖြင့် လျှောက်၍ လာလေ၏။

“ဒီလိုအချိန်မျိုး၊ ဒီလိုလျှောက်ပုံမျိုးဟာ ကျုပ်တို့ကိုနှင်းမောင်ကြီး လျှောက်တဲ့အခါ သိပ်ကြည့်လို့ ကောင်းတယ်ဗျ။ ကျုပ်စိတ်ထဲ မှာ အားကိုးချင်စိတ်ကို ပေါ်လာတော့တာပဲ။ ဒီငကွက ကိုနှင်းမောင်ရဲ့ လျှောက်ပုံနဲ့ လျှောက်တော့ လျှောက်ပါရဲ့ဗျာ။ ဒါပေမယ့် လူကိုယ်က ဂိုက်ဆိုက်အဆက်အပေါက်က ပုံမကျ

လေတော့ ချယ်ဂါရီဆွဲတဲ့ ကုလားကို တောင်ရှည်ပုဆိုးဝတ်၊ ခေါင်းပေါင်းပေါင်းပြီး စိန်ကတုံး အက ကခိုင်းပြီး ကြည့်ရရင်တောင် ကျုပ်ရဲ့မျက်စိထဲမှာ ဒါလောက် အကြည့်ရဆိုးဖို့ မရှိဘူး”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြောပြန်၏။

ထိုသူမှာလည်း တဒေါက်ဒေါက် နှင့် လျှောက်ပြီးနောက်. .

“သေဆုံးသူဟာ ပျားရည်အလွန် ကြိုက်ပုံရတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဟိုကပန်းချီကားကိုကြည့်စမ်း။ လူဝကြီးတစ်ယောက် ပျားရည်သောက်နေတဲ့ပုံကို ဆီဆေးနဲ့ ရေးခိုင်းပြီး ချိတ်ထားတယ်။ အောက်မှာလည်း စားရကံကြုံတော့ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲတဲ့။ အဲဒီ ပျားရည်ကြိုက်တဲ့လူကြီးကို သတ်သွားတဲ့သူဟာ ခေါင်းပေါင်းပါတယ်၊ ရင်ဖုံးအင်္ကျီဝတ်ထားတယ်၊ တောင်ရှည်ပုဆိုးနဲ့လို့ မြင်လိုက်ရတဲ့ ခြံစောင့်ကြီးက ဂါတ်မှာ တိုင်ချက်ဖွင့်ထားတယ်။ ရင်ဖုံးအင်္ကျီ၊ ခေါင်းပေါင်း၊ တောင်ရှည်ပုဆိုး ဝတ်တဲ့လူဟာ ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ။ ဘယ်လိုအလုပ်ကို လုပ်စားတဲ့လူတွေဟာ ဒီလိုအဝတ်အစားမျိုး ဝတ်လေ့ရှိသလဲ”

ဟု မေးရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ထိုလူနှင့်အဖက်လုပ်၍ စကားမပြောလိုသဖြင့် မပြောဘဲနေကြရာ ထိုသူက. .

“ကိုယ့်လူတို့ ကျုပ်မေးတာကို မဖြေနိုင်ဘူး မဟုတ်လား။ အဲဒါကြောင့် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ခင်ဗျားတို့အပေါ်မှာ လူလည်လုပ်နိုင်တာပေါ့။ လူသတ်သမားဟာ ပွဲထဲကလူပြက်ရင်လည်းဖြစ်ရမယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင် ဘိသိက်ဆရာရင်လည်း

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

ဖြစ်ရမယ်။ ခေါင်းပေါင်းနဲ့ တောင်ရှည်ကို အများဆုံးဝတ်တဲ့ လူတွေဟာ အဲဒီလူတွေမဟုတ် လား။ ဟား. . ဟား. . တယ်ညံ့ ကြတာကိုး”

ခြောက်ကပ်ကပ်နိုင်သော အသံကြောင်ကြီးဖြင့် ရယ်မောလေ တော့၏။

“ကိုအောင်သင်းရေ အဲဒီပုဂ္ဂိုလ်ကြီးကို ဟောဟိုမှာ ထောင် ထားတဲ့ နှစ်တစ်လက်မနဲ့ ပူဖော်ချင်လိုက်တာဗျာ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ကျွန်ုပ်၏ နားအနီးသို့ကပ်၍ ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ် မှာ မရယ်မိစေရန် အထူးသတိပြုထားရလေ၏။

“ကိုယ့်လူတို့အထင်ကြီးနေတဲ့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကို အစွယ် ချိုးပစ်ဖို့ ကျုပ်ရောက်လာတာပါ။ ကျုပ်နဲ့တွေ့သွားရင် ခင်ဗျား တို့အထင်ကြီးလှပါတယ်ဆိုတဲ့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဟာ အခိုးအငွေ့တွေ လွှတ်နေတဲ့ နဂါးကြီးအဖြစ်က ရေမြွေကလေး ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ ဟဲ. . ဟဲ. . ဟဲ”

ဟု နားကြားပြင်းကပ်စရာရယ်သံဖြင့် ရယ်ပြန်လေ၏။

ထိုအခါ၌ ကိုအောင်မြင့်က အမြင်ကတ်ကတ်ရှိသည်နှင့်. .

“စကင်းဆားပုလင်းနှင်းမောင် ဒီအမှုကို ဘယ်တော့လောက်ပေါ် အောင် လုပ်နိုင်ပါသလဲ”

ဟု မေးလိုက်ရာ ထိုကွတကွတနှင့် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဂိုက်ကို ဖမ်း၍ နေသောသူက. .

“စကင်းဆားပုလင်းနှင်းမောင်လို့ ကျုပ်ကို မခေါ်ပါနဲ့။ ကျုပ်ဟာ စကင်းမဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ် ဒီအမှုကို တစ်လအတွင်း ပေါ်အောင် လုပ်ပြမယ်”

ဟု လက်မကိုထောင်၍ ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုအခါ၌ မစ္စတာစတီးဝပ်က. .

“မောင်မင်းပြောတဲ့အတိုင်း တစ်လအတွင်းမှာ အမှုပေါ်ခဲ့ရင် မောင်မင်းကို အမှုထမ်းကောင်း လက်မှတ်ပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်ရာ ထိုသူက လိုအပ်သည်ထက် ခါးညွတ်၍ မျက်နှာကိုချိုချို ကလေးထားကာ. .

“ကျေးဇူးကြီးလှပါတယ်သခင်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုတင်ဝင်းက

“ထပ်သရီး၊ ကျုပ်တို့ကိုတော့ ငေါက်လားငမ်းလားနဲ့၊ မင်းကြီးကျတော့ ကျေးဇူးကြီးလှပါပေတယ် သခင်တဲ့၊ ဒီနေရာမှာကိုက ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို မမီဘူး၊ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က မျက်နှာဖြူမင်းကြီးကိုလည်း အထင်မကြီးဘူး၊ ဘယ်တော့မှလည်း သခင်လို့ မပြောဘူး၊ ခါးလည်း မညွတ်ဘူး၊ အမှုထမ်းကောင်း လက်မှတ်လောက်ကို မပြောနဲ့၊ ဟိုလူကရာထူး တက်ပေးမယ်ဆိုတာတောင် စိတ်ဝင်စားတဲ့လူမျိုး မဟုတ်ဘူး”

ဟု ပြောရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တတ်ရုံနဲ့ ဖားက ခြသေ့ဖြစ်ပြီလို့ ထင်နေတတ်တယ်လို့ စာထဲမှာ ဖတ်ဖူးတာ အခုတော့ ကိုယ်တွေ့မြင်ရပြီ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် သတိမေ့၍ ဝါးခနဲရယ်မိလေရာ မင်းကြီးက. .

www.foreverspace.com.mm

“လူကလေးတို့ ဘာကိုရယ်ကြတာလဲ”
ဟု မေးလေ၏။
“စုံထောက်အသစ်ကို ရယ်တာပါ”
ဟု ကိုအောင်မြင့်က ပြန်ဖြေလေ၏။
“စုံထောက်အသစ်ကို ဘာလို့ရယ်တာလဲ”
ဟု မင်းကြီးက မေးပြန်၏။
“ဒီလိုပါ။ ဟောဒီက လူသတ်မှုကို တစ်လအတွင်း ပေါ်ပေါက်အောင် လုပ်ပေးမယ်ဆိုလို့ ပျော်လို့ ရယ်ကြတာပါ”
ဟု ကိုစိန်လှကပါ ဝင်၍ပြောလေ၏။
“လူကလေး မောင်လှဌေး၊ ပြောတဲ့အတိုင်း အမှုကို ပေါ်အောင် မလုပ်နိုင်ရင် သူတို့က ပိုပြီးရယ် မောကြလိမ့်မယ်”
ဟု စုံထောက်မင်းကြီး မစ္စတာရှပ် တဲဝပ်က ပြောလေ၏။
ထိုစဉ်အခါ၌ ဆားပုလင်းနှင်း မောင်အတုလည်း ဟန်ပါပါနှင့် လက်ကို ပိုက်လျက် ကျွန်ုပ်တို့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ . .
“ကျုပ်ဟာ မြန်မာပြည်မှာရှိရှိသမျှ စုံထောက်တွေရဲ့ ရှေ့ဆုံးမှာ နေရာယူမယ့် လူဖြစ်တယ်”
ဟု ပြောလေ၏။
“အခုတော့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဟာ နံပါတ်တစ်ပဲဗျ”
ဟု ကိုအောင်မြင့်က ဝင်၍ပြောရာ ထိုသူက . .
“အဲဒီ တစ်ရှေ့မှာ ကျုပ်နေရာယူမယ်”
ဟု လက်မထောင်၍ ပြောပြန်၏။

www.foreverspace.com.mm

“တစ်ရွေ့မှာ သုညပဲရှိတယ် တစ်ရွေ့မှာနေရင် သုညပဲဖြစ်မယ်” ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြောလိုက်ရာ ကိုအောင်မြင့်၊ ကိုစိန်လှနှင့် ကိုတင်ဝင်း တို့က. .

“ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ။ ဦးကိုကိုကြီးရဲ့ အတွေးအခေါ်က ဒီနေရာမှာ တယ်ပြီးထက်မြက်တာကိုး။ တစ်ရွေ့မှာ သုညပဲရှိတယ်၊ မှန်လိုက်တာဗျာ၊ ဒီလိုဆိုရင် ဟောဒီမိတ်ဆွေကြီးက တစ်ရွေ့မှာ နေရာယူမယ်ဆိုတော့ သုညကြီးဖြစ်သွားတာပေါ့၊ ဟား. . ဟား. . ”

ဟု ဝိုင်းလှောင်ပြောင် ရယ်မောကြရာ ပုကွကွနိုင်လှသော စုံထောက် လှဌေးခေါ် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အတုလည်း အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်၍ သွားလေတော့သတည်း။ ။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

ထို့နေ့ နေ့လယ်ပိုင်းသို့ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်နေထိုင်ရာ ၂၉၅၊ ဘိုးလိမ်းလမ်းသို့ အလည်အပတ် သွားရောက်ခဲ့လေ၏။ သို့ရာတွင် အိမ်တံခါး သော့ခတ် ၍ထားသည်ကိုတွေ့သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ပြန်ခဲ့ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်သည် အင်းစိန်သို့ပြန်မည်ဟု မော်တော်ကားကို ရွှေတိဂုံဘုရားလမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်ခဲ့ပြီး ထရန်စပို့လမ်းသို့အဖြတ်တွင် ဘုရားမဖူးရသည်မှာ ကြာပြီဖြစ်သဖြင့်. .

“ဘုရားဖူးဦးမှပဲ”

ဟု စိတ်ကူးပေါ်လာရာ မော်တော်ကားကို သွေးဆေးကန်မုခ်တွင် ရပ်ထားခဲ့ပြီးနောက် ဘုရားပေါ်သို့ တက်၍လာခဲ့လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

စောင်းတန်း အလယ်သို့ရောက်လျှင် ဘုန်းကြီးတစ်ပါး၊ မယ်သီလရှင်တစ်ပါးနှင့် လူခပ်ရွယ်ရွယ် နှစ်ဦး အပါအဝင် လူအချို့ ဝိုင်းအုံနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အနီးသို့ရောက်သွားလေ၏။

နဖူး၌ အဖြူစင်းများ တား၍ထားသော ကုလားတစ်ယောက်သည် လက်ဝါးနှင့် လက္ခဏာလမ်းကြောင်းများပါသော ဆိုင်းဘုတ်ငယ်ကို ထောင်၍ တစ်စုံတစ်ယောက်ကို လက္ခဏာဖတ်နေလေ၏။

"ခင်ဗျားရဲ့ **ရောဟဏီရေခါ** ခေါ်တဲ့လမ်းကြောင်းမှာ အပြစ်ရှိတယ်။ ခင်ဗျား ဆေးရုံတက်ရလိမ့်မယ်"

ဟု ထိုကုလားဆရာက ဟောလေ၏။

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာရယ်"

ဟု အဟောခံရသူက ထောက်ခံလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း လက္ခဏာအဟောခံရသူအား ငုံ့၍ကြည့်မိလေ၏။ ထိုသို့ ကြည့်ပြီးနောက် ဒီလူဆေးရုံတက်ရမယ်ဆိုတာ လက္ခဏာမကြည့်ဘဲနှင့်ပင် ကျွန်ုပ်ပြောနိုင်ပေသည်။ ထိုသူက လွန်စွာပိန်ညှော်၍ အသားအရေမှာလည်း သွေးမရှိသကဲ့သို့ ဖြူဖပ်ဖြူရော် ဖြစ်၍နေလေ၏။

"မှန်တယ်မဟုတ်လား"

ဟု ကုလားက ထပ်၍မေးပြန်၏။

"မှန်ပါတယ် ဆရာကြီးရယ်"

ဟု လူမမာက ဖြေ၏။

"ယတြာချေရမယ်။ မချေရင် နောက်ထပ် ဆေးရုံတက်ရမယ်။ ဆေးရုံမှာ သေမယ်"

ဟု ကုလားဆရာကြီးက ပြောပြန်၏။

www.foreverspace.com.mm

"ချေပါ့မယ်။ ဘယ်လိုချေရမလဲ ဆရာကြီးရယ်"

ဟု လူမမာက ထိတ်ထိတ်ပျာပျာဖြင့် ပြောပြန်၏။

"ငွေဆယ့်ငါးကျပ်ပေးပါ ကျပ်လုပ်ပေးမယ်"

"ငွေတစ်ဆယ်ပဲပါတယ် ဆရာကြီးရယ်၊ ဆရာဝန်ကြီး မှာလိုက်တဲ့ ဆေးလည်း ဝယ်သောက်ရဦးမယ်၊ ခါတ်စာလည်း ဝယ်ရမယ်၊ ညစာလည်း စားဖို့ရှိသေးတယ်၊ တစ်ဆယ်တောင် မတတ်နိုင်ပါဘူး"

ဟု လူမမာက အသနားခံလေ၏။

"ခက်တယ်၊ ခင်ဗျား ကျပ်စကား နားမထောင်လို့ရှိရင် သေမှာပဲ၊ လက္ခဏာကို ဒီလိုဟောနိုင်တာ ကျပ်တစ်ယောက်ပဲ ရှိသေးတယ်၊ မြန်မာထဲက ဆရာတွေ ဒီပညာကို မတတ်ဘူး၊ မြန်မာဆရာတွေဟာ လက္ခဏာပညာကိုမတတ်ဘဲနဲ့ တတ်ယောင်ကားလုပ်နေတာ"

ဟု မြန်မာအမျိုးသား ဆရာများကို ပုတ်ခတ်၍ ကုလားဆရာကပြောလေ၏၊ ကြည့်ရှုနေကြသောပရိသတ်မှာလည်း မြန်မာအမျိုးသားကို စော်ကား၍ နာရကောင်းမှန်းမသိဘဲ. .

"ဟုတ်မှာပဲ"

ဟူသော မျက်နှာမျိုးဖြင့် ကုလား ဆရာကြီးကို ကြည်ညို၍ နေကြလေ၏။

"မြန်မာထဲက ကျပ်နဲ့ ပြိုင်နိုင်လောက်အောင် လက္ခဏာပညာကို တတ်တဲ့လူရှိရင် ခေါ်ခဲ့ပါ၊ ကျွန်ခံပါ့မယ်"

ဟု ဆိုပြန်၏။ ထိုအချိန်၌. .

www.foreverspace.com.mm

"မြန်မာထဲမှာ လက္ခဏာပညာကို တတ်တဲ့ဆရာတွေ အပုံကြီး ရှိပါတယ်။ အဲဒီဆရာတွေ ထားလိုက်ပါဦး၊ ကျုပ်က လက္ခဏာ ဆရာတော့ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ဆရာကောင်းထံ နည်းနာ ခံပြီး သင်ထားလို့ နည်းနည်းတော့ နားလည်ပါတယ်၊ နည်းနည်း ဆိုတာက ခင်ဗျားတို့ထက်တော့ ပိုပြီးတတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်နဲ့ပဲ ပြိုင်ကြည့်စမ်းပါဦး"

ဟု လူအုပ်အတွင်းမှ တစ်ယောက်သောသူက ပြော၍ ကုလားဆရာအနီး တွင်ထိုင်လိုက်လေ၏။ လူများလည်း ထိုသူအား အံ့သြထူးဆန်းသော မျက်နှာအမူအရာများနှင့် ကြည့်ရှုကြကုန်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း လူအုပ် အတွင်း တိုးဝှေ့၍ ကြည့်ရှုလိုက်၏။ ထိုသူကား ကျွန်ုပ်၏မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ဖြစ်နေကြောင်း အံ့သြဝမ်းမြောက်ဖွယ် တွေ့မြင် ရလေတော့၏။

"ဘယ်လို ပြိုင်ချင်တာလဲ"

ဟု ကုလားဆရာကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သည် တစ်စုံတစ်ရာ ပြန်လည်ပြောဆို ခြင်းမပြုဘဲ ကုလားဆရာ၏ရှေ့မှ ကျောက်သင်ပုန်းနှင့် ကျောက်တံကို ဆွဲယူ၍ လက်ဝါးပုံတစ်ခု ရေးလိုက်ပြီးလျှင် ထိုလက်ဝါးပုံပေါ်တွင် လမ်း ကြောင်းများ၊ အမှတ်အသားများကို လျှောက်၍ရေးပြန်၏။ ထိုသို့ရေး ပြီးနောက်. .

"ကဲ. . ကုလားဆရာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ လက်ဝါးမှာ ဟောဒီ လမ်း ကြောင်းတွေ၊ ဟောဒီအမှတ်အသားတွေပါမယ်၊ ကျုပ်ပြောတာ မှန်မမှန် ဟောဒီလူတွေရှေ့မှာ ခင်ဗျားလက်ဝါးကို ဖြန့်ပြီး ပြပေတော့"

www.foreverspace.com.mm

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကုလားဆရာက အင်တင်တင်လုပ်၍နေသဖြင့် ကိုနှင်းမောင်က ကုလားဆရာ၏လက်ကို ဆွဲယူ၍ ဖြန့်လိုက်ပြီးလျှင် ၎င်း ရေးထားသော ပုံနှင့် နှိုင်းယှဉ်၍ပြလိုက်ရာ ထပ်တူထပ်မျှ ဖြစ်၍နေကြောင်း အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရလေတော့၏။

“ဟောဒီမှာ လက်သူကြွယ်အောက်ဆုံးဆစ်မှာ အဝိုင်းလေးရေးထားတာတွေ့လား၊ ခင်ဗျားမှာလည်းပါတယ်၊ အဲဒီအဝိုင်းကလေးကို **ဆတတဟာဒရ** လို့ခေါ်တယ်၊ ခင်ဗျားလို ရန်လိုတတ်တဲ့လူရဲ့လက်မှာပါတယ်”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်ရာ ပရိသတ်က ဝေါခနဲရယ်၍ ကုလားဆရာကြီးမှာ မျက်နှာရှုံ့မဲ့၍သွားလေတော့၏။

“ပြီးတော့ ခင်ဗျားဟာ ဟောဒီနေရာကနေ အရှေ့မြောက်ဘက်မှာနေတယ်၊ ခင်ဗျားနေတဲ့နေရာဟာ ‘သ’ နဲ့စပြီး ‘က’ နဲ့ဆုံးတဲ့ နာမည်ရှိတဲ့ အရပ်ဒေသဖြစ်တယ်။ ဥပမာ. . သဃ်န်းကျွန်းပေါ့ဗျာ။ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား”

ကုလားဆရာကြီးက ငြိမ်၍နေ၏။ ပရိသတ်က. .

“ကုလားကြီး. . ဟုတ်လား၊ ဟုတ်ရင် ဟုတ်တယ်ပြောပါ”

ဟု တောင်းဆိုမှုပင်. .

“ဟုတ်ပါတယ်”

ဟု ဝန်ခံလေ၏။

“ဟောပါဦး မိတ်ဆွေ၊ သိပ်တော်တာပဲ၊ ကုလားကြီးတော့ ဘဂ်လား မပြန်နိုင်တော့ဘူး”

ဟု တစ်ယောက်သော သူက ပြောလေ၏။

"ကျုပ်ဟောရင် ဒီ့ထက်မှန်မှာပါ၊ ဟောဒီကုလားဆရာဟာ သယ်န်းကျွန်းမှာနေတယ်။ သယ်န်းကျွန်းကနေ ဒီကိုလာတဲ့ နေရာမှာ ပုဇွန်တောင်ကိုဝင်ခဲ့သေးတယ်၊ ပုဇွန်တောင်ကနေ ဒီကိုလာတာ"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလျှင် ပရိသတ်က. .

"ဟုတ်သလား ကုလားကြီး"

ဟု ဆိုကြပြန်၏။ ကုလားဆရာက. .

"မှန်ပါတယ်"

ဟု ဝန်ခံရပြန်၏။

"ပြီးတော့ ဟောဒီ ကုလားဆရာမှာ သုံးလေးရက်လောက်တုန်းက စနေနံပစ္စည်းဝင်ရမယ်"

ဟု ဆိုပြန်လျှင် ပရိသတ်က. .

"ဟုတ်သလား ကုလားကြီး"

ဟု မေးပြန်၏။

"မှန်ပါတယ်၊ ကျုပ်အရှုံးပေးပါပြီ၊ ကျုပ် ဒါလောက်မဟောနိုင်ပါဘူး"

ဟု ကုလားကြီးက အရှုံးပေးလိုက်လေ၏။

"အရှုံးပေးရင် ဒီလူ့နောက်လိုက်ပြီး ကျွန်ခံပေတော့"

ဟု ပရိသတ်ကြီးက တောင်းဆို လေ၏။ ထိုအခါ၌ ကိုနှင်းမောင်က. .

"ကျွန်လည်း မခံပါနဲ့၊ ငွေ ၁၅ ကျပ် ပဲပေးပါ"

ဟုဆိုကာ ကုလားကြီးထံမှ ငွေ ၁၅ ကျပ်ကို တောင်းယူပြီးလျှင် လက္ခဏာကြည့်သော လူမမာအား. .

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

‘ ‘ကဲ. . မိတ်ဆွေ၊ ဟောဒီ ၁၅ ကျပ် ကိုယူပြီး ကုလားကြီးကို ယတြာချေဖို့ ပြန်ပေးလိုက်ပေတော့”

ဟုဆိုကာ လူမမာလက်တွင်းသို့ ငွေ ၁၅ ကျပ်ကိုထည့်၍ ထွက်လာခဲ့လေတော့၏။ ထိုသို့ထွက်ခဲ့ရာ၌ ကျွန်ုပ်က. .

“အိုင်ဆေး ကိုနှင်းမောင်၊ ခင်ဗျား လက္ခဏာဟောရရင်တော့ ခဏလေးနဲ့ နာမည်ကြီးသွားမှာပဲ။ တယ်ပြီး မှန်လှချည်လား”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က ရေခဲတောင်စီးကရက်ကို ထုတ်ယူ၍ သောက်ရင်း. .

“ကုလားကြီးရဲ့ လက်ဆွဲအိတ်လေး ဘေးမှာ ချထားတဲ့ သင်္ဃန်းကျွန်းကနေ ပုဇွန်တောင်ဘူတာကို စီးလာတဲ့ ရထားလက်မှတ်ကို တွေ့ရတယ်လေဗျာ၊ ပြီးတော့ သူ့နောက်မှာ ချွတ်ထားတဲ့ ဘုံဘိုင်ဖိနပ်ကလည်း အသစ်ကျပ်ချွတ်ကြီးဗျ၊ ဒါကြောင့် ရက်ပိုင်းအတွင်းက စနေနံ့ဝင်တယ်လို့ ပြောလိုက်တာ”

ဟု ရှင်းပြလိုက်မှပင် ကျွန်ုပ်လည်း အူတက်မတတ် ရယ်ရလေတော့၏။

“ကုလားကြီးရဲ့ လက္ခဏာပုံ ရေးပြထားတာကကောဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ပြန်၏။

“ဒါကတော့ အဲဒီပညာကို ကျုပ် လေ့လာထားဖူးတယ်ဗျ၊ လေ့လာတာက ဒီလိုပါ၊ ဒီအမှတ်အသားပါရင် ဒီလိုဖြစ်မယ်၊ ဒီလမ်းကြောင်းပါရင် ဒီလိုဖြစ်မယ်ပေါ့ဗျာ၊ ဥပမာဗျာ လက်ညှိုးအလယ်ဆစ်မှာ စက်ဝိုင်းပုံပါရင် အဲဒီစက်ဝိုင်းကို **မဟောပတ** လို့ သက္ကဋ္ဌဘာသာနဲ့ ခေါ်တယ်။ သူ့ရဲ့အာနိသင်ကတော့ သူတစ်ပါးရဲ့ ကျေးဇူးကို မသိတတ်ခြင်းဖြစ်တယ်၊ ကျေးဇူး

www.foreverspace.com.mm

မသိတတ်တဲ့လူလို့ သိထားရင်လည်း ခင်ဗျားရဲ့ လက်ညှိုး အလယ်ဆစ်မှာ စက်ဝိုင်းပါမယ်လို့ ပြောနိုင်တာပေါ့ အိုင်ပီ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကရှင်းပြလေ၏။

“အိုင်ဆေးကတော့ နှံ့စပ်ပါ့ဗျာ၊ အဲဒီပညာတွေကလည်း ယုံရ အခက်၊ မယုံရအခက်ပဲဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ကိုနှင်းမောင်အား လက္ခဏာဗေဒင်ပညာနှင့်ပတ်သက်၍ ၎င်း၏သဘောထားကိုသိလို၍ စကားတောက်ကြည့်လိုက်လေ၏။

“အိန္ဒိယပြည်မှာ လူတော်တော်များများ ယုံကြည်လက်ခံတဲ့ **ဟာနုမာန်စရိတ** ဆိုတဲ့ ဗေဒင်ကျမ်းတစ်စောင် ရှိတယ်ဗျ။ အိန္ဒိယပြည်ဆိုတာက ဗေဒင်ပညာ အလွန်ထွန်းကားတဲ့ နိုင်ငံကြီးဗျ။ အဲဒီလို နိုင်ငံကြီးမှာ ဟာနုမာန်စရိတကျမ်းက နေရာယူထားတာဟာ အတော်ပဲ အံ့သြဖို့ကောင်းပါတယ်”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က စကားအစချီလိုက်လေ၏။

“ဗေဒင်ထွန်းကားတဲ့ တိုင်းပြည်မှာ ဗေဒင်ကျမ်းကနေရာယူထားတာ ဘယ်အံ့သြစရာရှိမလဲ ကိုနှင်းမောင်”

“ဒီလိုဗျ၊ အိန္ဒိယပြည်မှာက ဂြိုဟ်သွားဂြိုဟ်လာတွေ၊ ကောင်းကင်နက္ခတ်တွေကို အတိအကျတွက်ချက်ပြီးမှ ဗေဒင်ဟောကြတာများတယ်၊ အခု ကျုပ်ပြောတဲ့ ဟာနုမာန်စရိတကျမ်းက အဲဒီလိုဟာမျိုးမဟုတ်ဘူးဗျ၊ ရိုးရိုး ကံစမ်းလက် ထောက်ဗေဒင်ကလေးဗျ၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်ဗျ၊ ကျုပ်လည်း တစ်ခါနှစ်ခါလောက် ဟာနုမန်စရိတကို စမ်းကြည့်ဖူးတယ်၊ အံ့သြလောက်အောင်ကို မှန်နေတာတွေ့ရတယ်ဗျ”

www.foreverspace.com.mm

ဟု ကိုနှင်းမောင်က စိတ်ရှည် လက်ရှည်ရှင်းပြရင်း စီးကရက်တိုကို အနီးရှိ ရေမြောင်းကလေးအတွင်းသို့ ပစ်ချလိုက်လေ၏။

“ကံစမ်းလက်ထောက် ဗေဒင်ဆိုတော့လည်း ယုံကြည်အားထားဖို့ ခက်တာပေါ့ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က စောဒကတက်လိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က ပြုံး၍. .

“ဒီလိုတော့ မဟုတ်သေးဘူးဗျ။ စစ်ဘုရင် နပိုလီယန်ဟာ လက်ထောက် ဗေဒင်စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ် လျှို့ဝှက်ပြီး ဆောင်ထားတယ်ဆိုပဲ။ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတွေမှာ အဲဒီစာအုပ်ကလေးရဲ့ ဟောကိန်းအတိုင်း လုပ်လေ့ရှိတယ်လို့ ဖတ်ဖူးတယ်၊ နပိုလီယန် လျှို့ဝှက်ဆောင်ခဲ့တဲ့ လက်ထောက်ဗေဒင် စာအုပ်ကလေးကို လိုက်ပဇစ်ပြတိုက်မှာ အခုထက်တိုင် ပြသထားတယ်အိုင်ပီ၊ နပိုလီယန်ဟာ ပေါတောတောလူစားမျိုး မဟုတ်ဘူးနော်။ သူလိုလူက ကံစမ်းလက်ထောက် ဗေဒင်စာအုပ်ကလေးရဲ့ ညွှန်ပြမှုကိုခံယူပြီး အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုတာ စဉ်းစားစရာအချက်ပဲဗျ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလေ၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် ရွှေတိဂုံဘုရား၏ တနင်္ဂနွေထောင့်အတွင်းဘက် ခပ်ကျကျတွင်ရှိသော မုခ်ဝ၌ ခြသေ့်နှင့် ကျားရုပ် ရှိသည့် ဓမ္မစေတီမင်းခေါင် စေတီတော်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုနှင်းမောင်သည် ထိုစေတီကလေး၏ရှေ့၌ ထိုင်ကြလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ကိုနှင်းမောင်ရေ။ ခင်ဗျားနဲ့ပြိုင်ဖို့ လူတစ်ယောက်တော့ စီအိုင်ဒီကို ရောက်နေပြီဗျ၊ သူကလည်း ခင်ဗျားနဲ့ ပညာချင်း ပြိုင်လိုတဲ့အကြောင်း အတိအလင်း ကြေညာတယ်ဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က တစ်စုံတစ်ရာပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ ပြုံးရုံမျှသာ ပြုံးလိုက်လေ၏။

“ဒါနဲ့ ပြောရဦးမယ်၊ ရွှေဂုံတိုင် ခြံနံပါတ်(----)မှာ လူသတ်မှုဖြစ်တယ်ဗျ”

ဟု အစချီကာ ကျွန်ုပ်သည် လူသတ်မှုအကြောင်းကို ကိုနှင်းမောင်အား အစအဆုံးပြောပြခဲ့လေ၏။

ကိုနှင်းမောင်လည်း ကျွန်ုပ်ပြောပြသည်ကို စိတ်ဝင်စားစွာဖြင့် နားထောင်လေ၏။ ထို့နောက်မှ မေးလိုသောမေးခွန်းအချို့ကို မေးမြန်းလေ၏။

“လူသတ်သမားရဲ့ ကော်ပီစာအုပ်ထဲက လက်ာအကြောင်း ပြန်ပြီး ပြောပါဦးအိုင်ပီ”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ပြော လေ၏။

“အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့အိမ်ကို ဗဟန်းဂါတ်က ရာဇဝတ်အုပ် ကိုမြဖေက အရင်ဆုံးရောက်သွားတယ်ဗျ၊ အဲဒီမှာ လူသတ်သမား ကျန်ခဲ့တဲ့ လွယ်အိတ်ကိုတွေ့တော့ လွယ်အိတ်ထဲကပစ္စည်းတွေကို ထုတ်ယူကြည့်တယ်။ အဲဒီမှာ ကော်ပီစာအုပ်နဲ့ရေးထားတဲ့ လက်ာကို တွေ့တယ်။ တစ်ခါ ကိုမြဖေက ဦးကိုကိုကြီးကို တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီး အဲဒီအကြောင်းပြောတယ်၊ ဦးကိုကိုကြီးက ကျုပ်ကိုပြောတယ်၊ ကျုပ်ကလည်း အဲဒီလက်ာကို ရေးမှတ်ထားပြီး အခု ခင်ဗျားကိုပြောတာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ရှင်းပြလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"အဲဒီလူသတ်သမား ကျန်ခဲ့တဲ့ ပစ္စည်းကလေးတွေကို ကျုပ်ကြည့်ချင်တယ်ဗျာ။ အခု အိုင်ပီပြောတာက သိပ်ပြီးမပြည့်စုံဘူးဗျ။ ဥပမာဗျာ ဆေးလိပ်နှစ်လိပ် တွေ့တယ်လို့သာ ဆိုတယ်။ ဘယ်လို ဆေးလိပ်လို့မပါဘူး။ ဘာတံဆိပ်လို့လည်းမပါဘူး။ ဓာတ်မီးခြစ်တစ်လုံးလို့သာ ဆိုတယ်၊ ဓာတ်မီးခြစ်က ဘယ်လို ဓာတ်မီးခြစ်လဲ၊ လူသတ်သမားက ဘယ်လောက်ကြာကြာ ကိုင်သုံးခဲ့ပြီလဲဆိုတာ ခန့်မှန်းဖို့ ခက်နေတယ်၊ တကယ်ကတော့ ဆေးလိပ်ကလေးတစ်လိပ်၊ မီးခြစ်ကလေးတစ်လုံးဟာ ကြည့်တတ်၊ မြင်တတ်၊ စဉ်းစားတတ်မယ်ဆိုရင် လူသတ်သမားရဲ့ ရာဇဝင်တစ်ခုလုံးကို မပြောနိုင်တဲ့တိုင်အောင် တစ်ဝက်လောက်ကို ပြောပြနိုင်တာမျိုး အိုင်ပီ"

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောသဖြင့် . .

"ဒီလိုလုပ်ဗျာ၊ ခင်ဗျား ဒီမှာစောင့်နေ၊ ကျုပ်မှာ ကားပါတယ်။ အင်းစိန် စီအိုင်ဒီပြန်ပြီး အဲဒီပစ္စည်းတွေယူခဲ့မယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က သဘောတူကြောင်း ခေါင်းညိတ်၍ ပြလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ကိုနှင်းမောင်ကိုထား ခဲ့ပြီးနောက် အင်းစိန်စီအိုင်ဒီသို့ စက်ကုန်ဖွင့်၍ မောင်းနှင်ကာ ပြန်လာခဲ့ပြီးလျှင် စုံထောက်မင်းကြီး မစ္စတာရှုပ်တဲဝပ်ထံ၌ ခွင့်တောင်း၍ လူသတ်သမားကျန်ခဲ့သော လွယ်အိတ်ကို ယူခဲ့ပြီး ကိုနှင်းမောင်ထံသို့ ပြန်၍လာခဲ့လေ၏။

"ကိုနှင်းမောင်ရေ ဟောဒီမှာ ယူလာခဲ့ပြီဗျို့"

ဟုဆိုကာ လွယ်အိတ်ကို ပေးလိုက်လျှင် ကိုနှင်းမောင်လည်း လွယ်အိတ်

www.foreverspace.com.mm

တွင်းမှပစ္စည်းများကို ထုတ်ပြီးနောက် စက္ကူတစ်ရွက်ကို ချ၍ခင်းကာ လွယ်အိတ်ကို ခါရင်း လွယ်အိတ်အတွင်း၌ ကပ်၍နေသော အမှုန်အမွှား အမှိုက်အစကလေးများကို ခါလေ၏။

ထို့နောက် အမှုန်အမွှားကလေးများကိုကြည့်၍. .

"လူသတ်သမားဟာ သောက်နေကျဆေးပေါ့လိပ် ပြတ်သွားလို့ ဆေးပြင်းလိပ်ကိုလှီးပြီး ပွတ်ချွန်း လိပ်သောက်ခဲ့ရသေးတယ်ဗျ၊ ဒီမှာ ဆေးပြင်းလိပ်ဆေးမှုန်လေးတွေ တွေ့ရတယ်၊ ပြီးတော့ (ဟုဆိုကာ လွယ်အိတ်ကိုနမ်း၍) ငါးပိစိမ်းစားတင်တဲ့လှေကို စီးပြီးလာခဲ့တာဗျ"

ဟုဆိုကာ လွယ်အိတ်အတွင်းမှ ရရှိခဲ့သောဆေးပေါ့လိပ်ကို ကောက်ယူ၍ တံဆိပ်ကိုကြည့်ရာ 'ဒေါ်အေးမေ' လက်ညှိုးထိုးတံဆိပ်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလျှင်. . . .

"ဒီလူ တစ်လမ်းလုံး ပွတ်ချွန်းလိပ် သောက်လာတာဗျ၊ ရန်ကုန်ရောက်မှ ဟောဒီဆေးလိပ်ကိုဝယ်တာ"

ဟုပြော၍ ပိန်လိမ်နေသော ဓာတ်မီးခြစ်ကို ကြည့်ပြန်၏၊ ထို့နောက် ဓာတ်မီးခြစ်ကိုထုတ်၍ ဓာတ်ဆီထည့်သော နေရာမှ ဂွမ်းကို ထုတ်ပြန်၏။

"ဂွမ်းလည်း မဟုတ်ဘူးဗျ၊ အညာစောင်က အစတွေ လုံးပြီး ထည့်ထားတာ၊ ဂွမ်းအတော်ရှားတဲ့ နေရာကပဲဗျ၊ ဒါလောက် ပိန်လိမ်နေတဲ့မီးခြစ်ကို စွန့်မပစ်သေးဘဲ သုံးတာဆိုတော့ မြို့နဲ့အတော်ဝေးတဲ့ နေရာကနေ လာတဲ့လူပဲဗျ၊ ငါးပိစော် နံတာရယ်၊ ဂွမ်းရှားတာ ရယ်ကိုထောက်ရင် အညာဘက်ကို

www.foreverspace.com.mm

ချန်ပြီး စဉ်းစားရမယ်ဗျ၊အောက် ပိုင်းပင်လယ်က လာခဲ့တဲ့လူပဲ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောကာ မီးခြစ်ကို ဟိုဖြုတ်ဒီဖြုတ် ပြုလုပ်၍. .

“ဟောဒီမှာ မီးခြစ်ကို ကျောက်ထည့်ဖို့ချွတ်တာ ချွတ်မရလို့ သွားနဲ့ကိုက်ပြီး ချွတ်ထားတဲ့ သွားရာတွေပဲဗျ”

ဟု ဆိုပြန်၏။

“ကျောက်ထည့်ဖို့လားဗျာ။ ဓာတ်ဆီထည့်ဖို့လို့ မဆိုနိုင်ဘူးလား”

ဟု ကျွန်ုပ်က ဝင်၍ထောက်လိုက်လေ၏။

“မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ဓာတ်ဆီက ခန်းနေပြီ၊ ကျောက်က အသစ်ကြီးရှိသေးတယ်။ သွားရာကလည်း အသစ်ကြီးဗျ။ ကျောက်ထည့်ဖို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်”

ဟုဆိုကာ ကိုနှင်းမောင်သည် မီးခြစ်ကို ပြန်၍ကျပ်နေအောင်တပ်ပြီးလျှင် သွားဖြင့်ကိုက်၍ ချွတ်ကြည့်လေ၏။

“တော်တော်သွားကောင်းတဲ့ လူပဲဗျို့။ ကျပ်တောင် မနည်းကိုက်ပြီး ချွတ်ယူရတယ်”

ဟု ဆိုပြန်၏။

ထို့နောက် လွယ်အိတ်အတွင်းမှ လုံချည်နှစ်ထည်ကို ကြည့်၍ “ဟောဒါက လျှော်ပြီးသား၊ ဟောဒါက ဝတ်ပြီးသား ပြန်ပြီး ထည့်ထားတာ၊ ဟောဒီစွပ်ကျယ်က လျှော်ပြီးသား၊ ဟောဒီ အင်္ကျီက ဝတ်ပြီးသားဗျ၊ ဒီတော့ လူသတ်သမားဟာ ဟောဒီ အင်္ကျီနဲ့လုံချည်ကို ဝတ်ထားတဲ့အခါမှာ သူ့ရဲ့ လွယ်အိတ်ထဲမှာ ဟောဒီလျှော်ပြီး သားလုံချည်နဲ့ စွပ်ကျယ်ပဲရှိရမယ်။ ခင်ဗျားတို့

www.foreverspace.com.mm

ပြောသလို တောင်ရှည်ပုဆိုး၊ ရင်ဖုံးအင်္ကျီ ဆိုတာကတော့ သူ့အဝတ်အစားတွေ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီ တောင်ရှည်ပုဆိုးနဲ့ ရင်ဖုံးအင်္ကျီ ရတဲ့အခါမှာ သူ့ရဲ့ ဝတ်ပြီးသား အင်္ကျီနဲ့ လုံချည်ကို မလျှော်နိုင်သေးဘဲ ခေါက်ပြီးထည့်ထားရတဲ့ သဘောဗျ၊ ဒီတော့ ရင်ဖုံးအင်္ကျီနဲ့ တောင်ရှည်ပုဆိုးက ဒီကျမှရတာ၊ အမှန်က ဒီလူဟာ လွယ်အိတ်တစ်လုံးလွယ်ပြီး မြို့ကိုတက်လာတဲ့ တောသားတစ်ယောက်ပဲဗျ။ သွားလေရာမှာ လွယ်အိတ် တလွယ်လွယ် လုပ်နေပုံထောက်တော့ ရန်ကုန်မှာ တည်းခိုဖို့ အသိမရှိသေးဘူးလို့ ယူဆရတယ်”

ဟု ရှည်လျားစွာ ပြောလိုက်လေ၏။

ကိုနှင်းမောင်သည် စီးကရက်ကို ထုတ်ပြီးနောက် ရှိုက်ဖွာ၍ စဉ်းစားရင်း . .

“ဆံပင်က လက်လေးသစ်လောက် ရှည်တယ်ဗျ။ ဆီမထည့်တာ ကြာတဲ့ ဆံပင်မျိုးပဲ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောရင်း လွယ်အိတ်အတွင်း၌ ကပ်၍နေသော ဆံပင်ချည်တစ်ခုကိုယူ၍ ကျွန်ုပ်၏လက်ပေါ်သို့ တင်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ကိုနှင်းမောင်သည် စီးကရက်ကို နှုတ်ခမ်းဖျား၌ တေ့ပြီး မျက်စိကိုခပ်စွေစွေကလေးထား၍ အနည်းငယ် မှေးကာ စဉ်းစားနေလေ၏။ စီးကရက် မီးခိုးများမှာ တလူလူတက်၍နေ၏။

ထိုအချိန်၌ ဦးကိုကိုကြီးသည် ခြေကိုဖော့၍နင်းရင်း ကျွန်ုပ် အနီးသို့ ရောက်၍လာသဖြင့် ကျွန်ုပ်က အသံမထွက်ရန် နှုတ်ခမ်း၌ လက်ညှိုးထောင်၍ သတိပေးလိုက်ရလေ၏။

"လူသတ်သမားနဲ့ အသတ်ခံရတဲ့ လူကြီးဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မသိကြဘူးဗျ"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်ပြီးလျှင် ဦးကိုကိုကြီးကို မြင်၍သွားသဖြင့်

"ဘယ်ကနေဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ ဦးကိုကိုကြီး"

ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၏။

"ဦးအောင်သင်းတစ်ယောက် သက်သေခံ လွယ်အိတ်ကိုယူပြီး ထွက်သွားတယ်လို့ ကြားတာနဲ့ ကျုပ်က အတပ်သိတယ်ဗျ။ ကိုနှင်းမောင်ဆီသွားတာ ဖြစ်ရမယ်လို့၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း ကားတစ်စီးယူ၊ သူ့ နောက်ကလိုက်တာ၊ သွေးဆေး ကန်မုခ်နားမှာ ဦးအောင်သင်းကား ရပ်ထားတာတွေ့ရတော့ ကျုပ်လည်း ဘုရားပေါ်တက်ပြီး လိုက်ရှာတာပေါ့ဗျာ၊ ဟဲ. . ဟဲ. . ဟဲ. ."

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြောရင်း ရယ် လိုက်သည်။

"လူသတ်သမားနဲ့ အသတ်ခံရတဲ့ အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် မသိကြဘူးဗျ၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ့ရဲ့လက်ဗွေထဲမှာ နာမည်မပါဘူးဗျ၊ 'ဗိုက်ပူ' ဆိုတဲ့ နာမ်စားကို သုံးထားတယ်။ ပြီးတော့ ခြံစောင့်ကြီးကိုလည်း 'လူမည်း' လို့ နာမ်စားသုံးတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ လက်ဗွေအရဆိုရင် 'အဟုပ်နိပ်တာက ကောင်မလေး လေးယောက်၊ ရောက်လာတာက ဗိုက်ပူ၊ ကြိုက်တာယူပါဆိုပြီး ပေးလိုက်ရတာက ငါ' ဆိုတဲ့ အပိုဒ်က အတော်ကလေး ဆန်းနေတယ်။ ကောင်မလေးလေးယောက်ကို ကြိုက်တာယူပါဆိုပြီး ဗိုက်ပူကြီးကို ပေးလိုက်ရတယ်ဆိုပဲ။ မဟုတ်မှ လွဲရော ဒီကောင်ဟာ

www.foreverspace.com.mm

လူသတ်မှု မဖြစ်ခင်ညမှာ ပြည့်တန်ဆာအိမ်ကို ရောက်သွား လိမ့်မယ်”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလေ၏။

“ခေါင်းကော မဖြစ်နိုင်ဘူးလားဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်လေ၏။

“အဟုတ်နိုပ်တာက ကောင်မလေး လေးယောက်ဆိုတဲ့စာကို ထောက်ရင် ခေါင်းမဖြစ်နိုင်ဘူးဗျ၊ ကောင်မလေး လေးယောက်ကို တွေ့ရလို့ အားရဝမ်းသာရေးထားတဲ့ စာမျိုးဗျ၊ ခေါင်းဆိုရင် ကောင်မလေး လေးယောက်ကို ဘာမှချီးမွမ်းခန်း ဖွဲ့စရာမလို ဘူး၊ ပြီးတော့ ‘ရောက် လာတာဗိုက်ပူ၊ ကြိုက်တာယူပါဆိုပြီး ပေးလိုက်ရတာကငါ’ လို့ ဆိုထားတော့ ပြည့်တန်ဆာအိမ်ကို သူက အရင်ရောက်လာမယ်၊ ဗိုက်ပူက နောက်မှရောက်လာ မယ်၊ ပြီးတော့ သူက ဗိုက်ပူကို ဦးစားပေးလိုက်ရတဲ့သဘော ပါတယ်ဗျ၊ အဲဒီအချက်ဟာ ဗိုက်ပူကို ဘယ်သူဘယ်ဝါဆိုတာ သိနေတဲ့သဘောပဲ၊ နာမည်ကိုမသိဘူး၊ လူကိုတော့ သိနေတယ်။ သိနေတဲ့လူက တောကတက်လာတဲ့သူ၊ အသိခံရတဲ့လူက မြို့ကလူ၊ ဒီအချက်ကို လေးလေးနက်နက်စဉ်းစားရင် အရေး ကြီးတဲ့ ကွင်းဆက်ကလေးတစ်ခု ရနိုင်တယ်”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလေ၏။

ထို့နောက် ကိုနှင်းမောင်က. .

‘ ‘ခြံစောင့်ကြီးကို တွေ့ချင်တယ်ဗျာ”

ဟု ဆိုသဖြင့် ဦးကိုကိုကြီးက သူခေါ်ပေးမည်ဟုဆိုကာ ထွက်သွားပြီး လျှင် များမကြာမီ၌ ခြံစောင့်ကြီးနှင့်အတူ ပြန်၍ရောက်ရှိလာလေ၏။

“ခြံစောင့်ကြီးနာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က မေးလိုက်လေ၏။

“ဘကျော်လို့ ခေါ်ပါတယ်”

“ကဲ. . ကိုဘကျော်။ သူခိုးလို့ထင်ပြီး နောက်ကပြေးလိုက်ခဲ့တဲ့ လူကို အဲဒီလိုမလိုက်ရခင်မှာ မြင်ဖူးလား”

“မြင်ဖူးပါတယ်လို့ ပုလိပ်တွေကို ပြောလိုက်သားပဲ”

“မြင်ဖူးတာတော့ ဟုတ်ပြီ။ ဘယ်တုန်းက မြင်ဖူးတာလဲ”

“လူသတ်မှုမဖြစ်ခင် တစ်ရက်က မြင်ဖူးတာ၊ ဒီကောင့်ကို ကောင်းကောင်း ကျုပ်မှတ်မိတယ်၊ အဲဒီနေ့က ခြံဝကိုရောက် လာပြီး အိမ်ရှင်နဲ့တွေ့ချင်တယ်လို့ ပြောတယ်၊ ကျုပ်က ဘာ ကိစ္စလဲလို့မေးတော့ ခင်ဗျားကအိမ်ရှင်လားတဲ့၊ ကျုပ်ကိုတောင် ငေါက်လိုက်သေးတယ်၊ အဲဒီတုန်းကတော့ အဝတ်အစားက စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ်နဲ့၊ လွယ်အိတ်တစ်လုံးပါတယ်”

“အဲဒီနေ့က သူဝတ်လာတာ ဟောဒီလုံချည်နဲ့ ဟောဒီအင်္ကျီဗျ”

ဟု ဆိုကာ ကိုနှင်းမောင်က လွယ်အိတ်အတွင်းမှ အင်္ကျီနှင့်လုံချည်ကို ထုတ်ပြလေ၏။

“ဟုတ်ပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါလောက်ကို ဟောင်းနွမ်းစုတ်ပြတ်နေတဲ့ အဝတ်အစားပါပဲ”

“သူက ဘာပြောသလဲ”

“ခြံရှေ့မှာ ကျက်သရေမင်္ဂလာ အပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့သူ တစ်ယောက် ရောက်နေတယ်လို့ အိမ်ရှင်ကို ပြောလိုက်ပါဆိုလို့ ကျုပ်လည်း အိမ်ပေါ်ကိုတက်ပြီး ဦးဘာလီကို သူပြောတဲ့အတိုင်း သွားပြီးပြောတယ်”

www.foreverspace.com.mm

“အိမ်ရှင်နာမည်က ဦးဘာလီ တဲ့လား”
“ဟုတ်ပါတယ်”
“ဦးဘာလီက ဘာပြောသလဲ”
“ဘယ်သူပါလိမ့်တဲ့။ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ်လေ ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိတဲ့သူဆိုတော့ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ပါလို့ ပြောတယ်”
“အဲဒီတော့ ခင်ဗျားက တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်ရောဆိုပါတော့”
“ဟုတ်ပါတယ်။ တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်တော့ သူက အိမ်ပေါ်တက်သွားတယ်။ ဦးဘာလီနဲ့စကားတွေပြောတယ်။ သူပြန်သွားပြီးတာတောင် ဘယ်အချိန်ပြန်သွားမှန်း မသိပါဘူး”
ဟု ခြံစောင့်ဦးဘကျော်က ပြော လေသည်။
“နေစမ်းပါဦး ဦးဘကျော်၊ ခင်ဗျားရဲ့ အိမ်ရှင်ကလည်းဗျာ ကိုယ်နဲ့မသိဘဲနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ဝင်ခွင့်ပေးတာလဲ”
ဟု ကိုနှင်းမောင်က မေးလိုက် လေ၏။
“ဒီလိုဗျ။ ဦးဘာလီက အတိတ်နိမိတ်ကို သိပ်ပြီးယုံကြည်တာ၊ ဟိုကောင်က ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိတဲ့လူ လာပြီလို့ ပြောလိုက်ပါဆိုတော့ ကျုပ်ကလည်း အဲဒီအတိုင်း ပြောလိုက်ရော ဦးဘာလီက ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိတဲ့လူဆိုရင် ဖွင့်ပေးလိုက်ပါလို့ ပြောတာဗျ၊ ဦးဘာလီက သူ့အိမ်ရှေ့မှာ ကျက်သရေ မင်္ဂလာမရှိတဲ့ သီချင်းတွေဘာတွေ ဆိုသွားရင်တောင် ထွက်ပြီးရိုက်တာဗျ၊ သူက တကယ့်ကို အတိတ်နိမိတ်ဘက်မှာ အယူသည်းတဲ့လူစား”
ဟု ခြံစောင့်ကြီးက ပြောပြန်၏။

www.foreverspace.com.mm

"ကောင်းပါပြီ ကိုဘကျော်။ ပြန်နိုင်ပါပြီ"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်လေ၏။ ဦးကိုကိုကြီးက ခြံစောင့်ကြီးကို လိုက်၍ပို့ရလေ၏။

ကိုနှင်းမောင်က လက်ကိုနောက်ပစ်၍ ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လမ်းလျှောက်ရင်း. .

"အဆင့်ကလေးတစ်ဆင့် လိုနေတယ်။ အဲဒီအဆင့်ကလေးက တော့ ကံစမ်းသဘောစွတ်ပြီး လုပ်ကြည့်ရမှာပဲ အိုင်ပီ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"ခင်ဗျားပြောတဲ့ ဟာနူမာန်စရိတ ကျမ်းနဲ့ ကံစမ်းပါလားဗျ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်း မောင်က သဘောကျစွာရယ်မော၍

"ကံစမ်းဆိုပေမယ့် ဒီလိုကံစမ်းမျိုး မဟုတ်ပါဘူးဗျ၊ သဘာဝကျ တဲ့ ကံစမ်းမျိုးပါအိုင်ပီ"

ဟု ပြောကာ စီးကရက်ကိုထုတ်၍ မီးညှိပြန်၏။

"ဘယ်လို သဘာဝကျတဲ့ ကံစမ်းလဲဗျ၊ ရှင်းစမ်းပါဦး"

"ဒီလိုဗျာ၊ လူသတ်သမားဟာ တောကတက်လာတဲ့ တောသား တစ်ယောက်ဗျာ၊ တောသားများဟာ ရန်ကုန်ရောက်ရင် ရွှေတိဂုံဘုရားကြီးကို မသွားဘဲမနေဘူးဗျ၊ ရွှေတိဂုံဘုရားကို သွား၊ ဘုရားပါဖူးပြီးရင် ဘုရားပေါ်ကဆင်းပြီး ထမင်းဆိုင်မှာ ထမင်းဝယ်စားမယ်၊ ပြီးတော့မှ တိရစ္ဆာန်ရုံ သွားလေ့ရှိတယ်ဗျ၊ သူ့ရဲ့လက်ဘထဲမှာလည်း ထမင်းညှိတာက ချွေတာရေး ထမင်း ဆိုင်လို့ ပါသေးတယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီအတွေးဟာ မှန်ချင် လည်းမှန်မယ်၊ မမှန်ချင် ရင်လည်း မမှန်ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ဒါကြောင့်

www.foreverspace.com.mm

ကံစမ်းလို့ပြောတာပေါ့၊ လာဗျာ၊ ဗဟန်းမုခ်ကဆင်းပြီး ထမင်းဆိုင်တွေရှိတဲ့နေရာကို သွားရအောင်”

ဟု ဆိုကာ ကိုနှင်းမောင်ကထွက်သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း နောက်မှလိုက်ခဲ့ရလေတော့၏။

ဘုရားခြေတော်ရင်းသို့ရောက်လျှင် မြင်းလှည်းသမားများထံသို့ သွားပြီးလျှင် ကိုနှင်းမောင်က. .

“ခေါင်းပေါင်း၊ ရင်ဖုံးအင်္ကျီ၊ တောင်ရှည်ပုဆိုးနဲ့လူတစ်ယောက်ကို ဒီတစ်ရက်နှစ်ရက်အတွင်းမှာ မြင်းလှည်းနဲ့ တင်ခဲ့ဖူးပါသလား”

ဟု မေးရာ မြင်းလှည်းသမားတစ်ယောက်က. .

“တင်ခဲ့ဖူးပါတယ်၊ဒီလိုပါဆရာ၊အဲဒီလူနာမည်က မောင်ဖိုးကော်လို့ခေါ်ပါတယ်၊ တောသားတစ်ယောက်ပါ၊ ဟောဟိုချွေတာရေး ထမင်းဆိုင်မှာ ကျွန်တော်ရယ်၊ ဘဇံရယ်နဲ့ ဆုံကြတာပါ၊ အ,တီး အ,တ ရွတ်နောက်နောက်နဲ့လူပါဗျာ၊ လက်ဆေးရေကိုတောင် ဟင်းချိုမှတ်လို့ သောက်တဲ့လူစားမျိုးပါ၊ ကျွန်တော်တို့က သူ့ကို နောက်ပြောင်ပြီး ‘ကိုယ့်လူ အလုပ်လိုချင်ရင် ရွှေဂုံတိုင်ခြံအမှတ် (----) ကိုသွား၊ အဲဒီက အလုပ်သမား တစ်ယောက် လိုချင်နေတယ်’ လို့ သူ့ကို ချောက်တွန်းလိုက်တာပါ။ အဲဒီရောက်ရင် အိမ်ရှင်အဘိုးကြီးကို အထက်စီးကနေ လေတစ်လုံး မိုးတစ်လုံးနဲ့ ပြောပေတော့လို့တောင် ကျွန်တော်တို့က မှာလိုက်တယ်၊ အဲဒီခြံက အဘိုးကြီးက သိပ်ပြီး စိတ်တိုတတ်တာဗျ၊ အိမ်ရှေ့မှာ လမ်းလျှောက်ပြီး သီချင်းဆိုတဲ့လူတောင် ထွက်ပြီးရိုက်တာ ကလား ခင်ဗျာ”

ဟု မြင်းလှည်းသမားတစ်ဦးက ပြောလေ၏။

"အိုင်ဆေး ကိုနှင်းမောင်၊ ခင်ဗျား ကံစမ်းကတော့ အောင်ဘာလေ ပေါက်နေပြီပဲ၊ ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦး၊ ထမင်းဆိုင်ကို မေးမယ်ဆိုပြီး ဘာဖြစ်လို့ မြင်းလှည်းဆရာကို မေးရတာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က. .

"ကူညီပေးတာက မြင်းလှည်းဆရာတွေလို့ သူရဲ့လက်ဘာထဲမှာ ပါတယ်မဟုတ်လား"

ဟု ဆိုလေ၏။ ထို့နောက် ကိုနှင်းမောင်ကပင် ဆက်၍မေးပြန်လေ၏။

"အဘိုးကြီးဆီ လွှတ်လိုက်တော့ ဘာဖြစ်သလဲဗျ၊ ပြောပါဦး"

"အဘိုးကြီးက သူ့ကိုသဘောကျပြီး တောက်တိုမည်ရခိုင်းဖို့ အလုပ်ခန့်လိုက်တယ်၊ နက်ဖြန်အလုပ်ကိုလာရင် မင်္ဂလာရှိရှိ ဒီအင်္ကျီအဝတ် အစားအသစ်တွေ ဝတ်ခဲ့ဖို့ပြောတော့ ဒီလူက သူ့မှာ အင်္ကျီ အဝတ်အစားအသစ်မရှိကြောင်း အဘိုးကြီးကို ပြောတယ်၊ အဲဒီတော့မှ အဘိုးကြီးက ခေါင်းပေါင်း၊ ရင်ဖုံးအင်္ကျီ၊ တောင်ရှည်ပုဆိုး၊ ပန်းပချုပ် အပြည့်အစုံပေးလိုက်တာ၊ အဲဒါတွေဝတ်ပြီး ဟောဟိုချွေတာရေး ထမင်းဆိုင်ကို ရောက်လာတယ်၊ ဒီညအိပ်ဖို့ နေရာမရှိဘူးလို့ ပြောလို့ ကျွန်တော်တို့ သူ့ကို မြင်းလှည်းနဲ့တင်ပြီး တာမွေက ဇိမ်အိမ်ကို ကျွန်တော်တို့ အဒေါ်အိမ်ဆိုပြီး သွားပို့တာ သူ့ခမျာ အဟုတ်မှတ်လို့ အဲဒီအိမ် တက်သွားလေရဲ့ဗျာ၊ အမှန်ကတော့ ဒီလူဟာ လူနုံ လူအ တစ်ယောက်ပါဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့က ကျီစားလိုက်တာ၊ အခုတော့ အဘိုးကြီး အသတ်ခံရတယ်လို့လည်း ကြားရဲ့၊ တောင်ရှည် ပုဆိုးနဲ့လူလည်း တရားခံဖြစ်နေတယ်လို့ ကြားရဲ့ ဆရာရယ်"

ဟု မြင်းလှည်းဆရာက ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“သူ့နာမည်က. .”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က မေးလိုက်၏။

“မောင်ဖိုးကော်လို့ပြောပါတယ်။ လူက ခင်မင်စရာပါခင်ဗျာ။ အဲဒီ ညနေက သူ့ရဲ့မီးခြစ်မှာ ကျောက်ကုန်နေလို့ ကျွန်တော်က မီးခြစ် ကျောက်တွေဘာတွေတောင် ပေးလိုက်သေးရဲ့။ ဒီလူက ဆေးလိပ် သိပ်ကြိုက်ပုံရတယ်။ နောက်တီး နောက်တောက်နဲ့ ပျော်ပျော်နေတတ်တဲ့လူပါဗျာ။ လူတော့ သတ်ဝံ့မယ့် လူစားမျိုး မဟုတ်ပါဘူး”

ဟု မြင်းလှည်းဆရာက ဆိုလေ၏။

“ခင်ဗျားတို့ နာမည်က”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က မေးပြန်၏။

“ကျွန်တော်က မောင်သိန်းပါ။ သူက ဘဇံလို့ခေါ်ပါတယ်”

“ကောင်းပါပြီ။ ကိုသိန်းနဲ့ ကိုဘဇံရေ။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ။ ကျုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးများ အမှုဆိုတာနဲ့ သိရင်လည်း မသိဘူး ပြောတာပဲ။ မြင်ရင်လည်း မမြင်ဘူး ပြောတာပဲ။ သက်သေ လိုက်ရမှာ ကြောက်တဲ့လူမျိုးဗျ။ ခင်ဗျားတို့ကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ သိသလောက် မြင်သလောက်ကို ဝင်ပြီးပြောဖော်ရတယ်။ အခုလို ကူညီတာဟာ ကျုပ်ကိုကူညီတာထက် တရားဥပဒေကို ကူညီရာရောက်ပါတယ်ဗျာ”

ဟု ပြောဆို၍ ချီးမွမ်းပြီးနောက် ကိုနှင်းမောင်သည် ရှေ့သို့ဆက်၍လျှောက် သွားလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

"ဟုတ်ပါရဲ့ဗျာ၊ ကိုနှင်းမောင်ပြောမှပဲ ကျုပ်လည်း သတိပြုမိတော့တယ်၊ မြန်မာလူမျိုးဟာ သက်သေလိုက်ဖို့ သိပ်ကြောက်တဲ့လူမျိုးဗျ၊ ရုံးပြင်ကနားကို တော်တော်ကြောက်ကြတယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က. .

"ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေ မဟုတ်လားဗျ၊ ကိုယ့်ကြောင့် တစ်ဖက်သား ဒုက္ခရောက်မှာကို သိပ်ပြီးစိုးရိမ်ကြတာဗျ၊ မဆိုင်တဲ့ဘေးလူကို မဆိုထားနဲ့၊ အသတ်ခံရတဲ့ ဆွေမျိုးများကတောင် သက်သေမလိုက်ချင်ကြဘူး၊ သေတဲ့လူလည်း ပြန်ရှင်လာမှာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ တစ်သေကို နှစ်သေမဖြစ်ပါစေနဲ့တော့၊ သေနေ့စေ့လို့ သေတာပဲလို့ သဘောထားနိုင်လောက်အောင်ကို သဘောထားကြီးတဲ့ လူမျိုးဗျ"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်လေ၏။

"မောင်ဖိုးကော်ကိုမိရင် အမှုက ပေါ်ပြီပေါ့ ကိုနှင်းမောင်"

"မောင်ဖိုးကော်ကို ကျုပ်က မမိစေချင်သေးဘူးဗျ၊ မောင်ဖိုးကော်ကိုမိရင် အမှုက ပိုပြီး ရှုပ်ထွေးကုန်လိမ့်မယ်"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလေ၏။

"မဟုတ်ဘူးလေဗျာ၊ သူ့ကိုရှာပြီး ဖမ်းထားလိုက်မယ်ဗျာ၊ မကောင်းဘူးလား"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ကိုနှင်းမောင်က. .

"မရှာပါနဲ့ဗျာ၊ ဒီကောင် ကျုပ်တို့ဆီ ရောက်လာပါလိမ့်မယ်၊ လူဝါး မဝသေးလို့ လျှောက်ပြေးနေတာပါ"

ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်နှင့် လမ်းခွဲသွားလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်လည်း မော်တော်ကားထားခဲ့သော သွေးဆေးကန်မုခ်ဆီသို့ ပြန်ခဲ့ပြီးနောက် အင်းစိန်သို့ မောင်းခဲ့လေတော့သတည်း။ ။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

နောက်နေ့၌ ကျွန်ုပ်သည် ခပ်ပျင်းပျင်းရှိသည့်ပြင် လူသတ်မှုနှင့်ပတ်သက်၍လည်း ဆားပုလင်းနှင်းမောင်၏ ထင်မြင်ချက်ကို သိလိုသည်နှင့် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်နေထိုင်ရာ ၂၉၅၊ ဘိုးလိမ်းလမ်းသို့ အလည်အပတ်ရောက်ရှိခဲ့လေ ၏။

ကျွန်ုပ်ရောက်ရှိသွားသည့်အချိန်၌ ကိုနှင်းမောင်သည် တယောပြားကလေး တစ်လက်ကို ထိုးလျက်ရှိလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုမြင်လျှင် ကိုနှင်းမောင်က ထိုင်ရန် ပြောဆိုလျက် တယောကို ဆက်၍ထိုးနေလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုင်၍ ကိုနှင်းမောင်၏ တယောသံကို နားထောင်ရင်း နစ်မျော၍နေမိလေ၏။ ကိုနှင်းမောင်သည် တယောကို ကျေနပ်သည်အထိ ထိုးပြီးနောက်. .

“ဘယ်လိုလဲ အိုင်ပီ”

ဟု ကျွန်ုပ်အား နှုတ်ဆက်လိုက်လေ၏။

“ခင်ဗျားတယောသံကို နားထောင်ရတိုင်း ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးပဲဗျာ။ ငိုချင်သလိုလိုကြီးပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က ပြုံးလိုက်လေ၏။ ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်သတိပြုမိသည့်အချက်ကို ကိုနှင်းမောင်အား မေးမိလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ဒါနဲ့နေပါဦး အိုင်ဆေး ကိုနှင်းမောင်ရဲ့။ ခင်ဗျားတယောမထိုးတာ ကြာပြီနော်”

“ကျိန်စာပြည့်သွားပြီလေ အိုင်ဗီ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြန်၍ဖြေ လေသည်။

“ကျိန်စာ ဟုတ်လား၊ ဘာ ကျိန်စာလဲဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးရပြန်၏။

“ဒီလိုအိုင်ဗီ၊ ဟောဒီက တယောကလေးရဲ့ မူလပိုင်ရှင်က သူသေသွားတဲ့အခါမှာ တယောကို ရရှိသွားတဲ့သူဟာ သူ့ရဲ့ကျိန်စာအတိုင်း လိုက်နာရမယ်၊ မလိုက်နာရင် ဘာဖြစ်ပါစေ၊ ညာဖြစ်ပါစေနဲ့ ရေးထားလိုက်တာ စုံနေတာပဲဗျာ၊ အဲဒီကျိန်စာကို တယောထည့်တဲ့ ဘူးကလေးအတွင်းမှာ ရေးပြီးကပ်ထားတယ်ဗျ၊ သူ့ရဲ့ကျိန်စာမှာ တယောကြိုးပြတ်သွားရင် တစ်နှစ်အတွင်း ကြိုးသစ်မလဲရဘူး ဆိုတာပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ဟိုတစ်ခါ ကြိုးပြတ်သွားကတည်းက ကြိုးသစ်မလဲဘဲ စောင့်နေရတာဗျို့”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကရှင်းပြလေ၏။

“အိုင်ဆေး ခင်ဗျားက ကျိန်စာတွေဘာတွေကို ယုံသလားဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က . .

“ကျိန်စာတိုင်းကိုမယုံပါဘူးဗျာ။ ဒါပေမယ့်လို့ အလုပ်တစ်ခုခုကို စွဲစွဲမြဲမြဲလုပ်တတ်တဲ့ လူတွေရဲ့ ကျိန်စာကိုတော့ ယုံတယ်ဗျို့”

ဟု ပြန်၍ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုအချိန်၌ အသက် (၉) နှစ် အရွယ် ယောကျ်ားကလေး တစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ ရောက်ရှိလာပြီးလျှင် . .

"ဦးလေး . . . ဦးလေး . . . . ဒီအိမ်ဟာ စုံထောက်ကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ရဲ့ အိမ်ဟုတ်ပါတယ်နော်"

ဟု မေးလေ၏။ ၎င်းကလေးသည် သတင်းစာများကို ပွေ့ပိုက်ထားသဖြင့် သတင်းစာရောင်းသော ကလေးတစ်ဦး ဖြစ်ကြောင်းသိလိုက်ရလေ၏။

"ဟုတ်ပါတယ် ကလေး။ စုံထောက်ကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ရဲ့အိမ်ပါပဲ၊ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ကလေးက . .

"အမှုအပ်ချင်လို့ပါ ဦးလေး"

ဟု ဆိုလေ၏။

"အမှုအပ်မယ့်လူက ဘယ်မှာလဲကွ။ ခေါ်ခဲ့လေ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ပြန်ရာ ထိုကလေးက . .

"ကျွန်တော်ပါပဲ။ ကျွန်တော်အပ်မှာပါ"

ဟု ဆိုလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က ကိုနှင်းမောင်အား . .

"အိုင်ဆေးရေ၊ အမှုလာပြီး အပ်တာကတော့ ရောမလူကြီး လူကောင်းပဲဗျို့၊ အမှုက တော်တော်ကြီးလိမ့်မယ်ထင်တယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်း၊ ထင်မြင်ချက် ပေးခြင်းမပြုဘဲ ပြုံး၍သာနေလေ၏။

ကျွန်ုပ်က အမှုလာအပ်သော လူကြီးလူကောင်းအား ခုံ၌ ထိုင်စေ၍ . . .

"နေစမ်းပါဦးကွ၊ မင်းအမှုက ဘာအမှုလဲ"

www.foreverspace.com.mm

ဟု မေးရလေသည်။

"ကျွန်တော့်အမှု မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော်က သတင်းစာရောင်းတာပါ၊ ပြီးတော့ ရပ်ထားတဲ့ မော်တော်ကားတွေကို အဝတ်နဲ့ ဖုံသုတ်ပေးပါတယ်၊ အဲဒီလို ဖုံသုတ်ပေးရင်း မော်တော်ကား ပိုင်ရှင်တွေက ကျွန်တော့်ကို မုန့်ဖိုးပေးပါတယ်"

ဟု ကလေးက သွက်လက်စွာ ပြန်၍ပြောလေ၏။

ထိုအခါကျမှပင် ကလေးငယ်၏ ခါး၌ ချိတ်ဆွဲထားသော အဝတ်စကို သတိပြုမိလေ၏၊ ထိုအဝတ်စဖြင့် မော်တော်ကား ဖုံသုတ်ခြင်းဖြစ်ပေလိမ့်မည်။

"ပြောပါဦးကွာ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ကလေးအား ပြောခိုင်းလိုက်ပြန်၏။

"နေ့လယ်က ကျွန်တော် စကော့ ဈေးနားမှာရပ်ထားတဲ့ကားတွေကို ဖုံသုတ်ပေးနေတုန်း ကျွန်တော့်နားမှာ ကားတစ်စီးလာပြီးရပ်တယ်၊ အဲဒီကားပေါ်မှာ အစ်မကြီးတစ်ယောက်ပါတယ်။ နောက်ခုံမှာထိုင်တယ်၊ သူ့ဘေးမှာ လူကြီးနှစ်ယောက်ထိုင်ပါတယ်၊ ရှေ့မှာတော့ မောင်းတဲ့လူနဲ့ ဘေးကလူတစ်ယောက်ပါတယ်၊ အဲဒီအစ်မကြီးက မျက်ရည်တွေကျနေပါတယ်၊ ကျွန်တော့်ကို သူက အသံမထွက်ဘဲ "ပုလိပ်. . ပုလိပ်. . " လို့ နှုတ်ခမ်းနဲ့ပြောပါတယ်၊ အသံကတော့ လုံးဝမထွက်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အဲဒီအစ်မကြီးကို လူဆိုးတွေဖမ်းသွားတာ ဖြစ်မယ် ခင်ဗျ။ ကားနံပါတ်က အာရ်အေ ၁၅၁ ပါ၊ ကားက အော်စတင်

www.foreverspace.com.mm

ကား၊ အရောင်က အနက်ပါခင်ဗျ။ ရှေ့မှာထိုင်နေတဲ့လူက မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေး ရိတ်ပြီးကာစခင်ဗျ၊ မုတ်ဆိတ်မွေးလည်း ပြောင်နေတယ်၊ မေးစေ့မှာလည်း ပေါင်ဒါမှုန့် နည်းနည်းပေနေတယ်”

ဟု ကလေးက ပြောလေ၏၊ ထိုအခါ၌ ကိုနှင်းမောင်က သောက်လက်စ စီးကရက်ကို ပါးစပ်တွင်းမှဖြုတ်၍. . . .

“မုတ်ဆိတ်မွေး ရိတ်ပြီးကာစ မေးစေ့မှာ ရိုက်ပေးလိုက်တဲ့ ပေါင်ဒါမှုန့်တွေတောင် မစင်သေးဘူး၊ ဟုတ်လား”

ဟု မေးလေ၏။ သူငယ်လေးက. . .

“ဟုတ်ပါတယ် အစ်ကိုကြီး”

ဟု ပြန်၍ဖြေလေ၏။

“ကောင်းပြီကလေး။ အဲဒီလူကြီး မုတ်ဆိတ်မွေးရိတ်ရင် ဘယ်ဆိုင်မှာရိတ်မလဲ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကမေးလိုက်လျှင် သူငယ်လေးက. .

“စကော့ဈေးထဲကဆိုင်မှာ ရိတ်တာ မဟုတ်နိုင်ဘူး။ အဲဒီမှာ မုတ်ဆိတ်မွေးရိတ်ပြီးရင် ပေါင်ဒါမှုန့်တော့ တို့ပေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဝတ်နဲ့ပြန်ပြီး သုတ်ပေးတယ်၊ ပြောင်အောင်သုတ်ပေးရတယ်၊ မပြောင်ရင် ဆိုင်ရှင်က သူ့ရဲ့ ဆံပင်ညှပ်သမားကို ဆူတယ်၊ တခြားက ကုလားဆိုင်မှာ ရိတ်တာလည်း မဟုတ်နိုင်ဘူး၊ ကုလားဆိုင်မှာ မုတ်ဆိတ် မွေးရိတ်ပြီးရင် ပေါင်ဒါမထည့်ဘူး၊ ကျောက်ချဉ်တုံးနဲ့ပဲ ပွတ်ပေးတယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ဒီလိုဆိုရင် ဘယ်မှာ မုတ်ဆိတ်မွေးရိတ်ခဲ့တာလို့ မင်းထင်လဲ”

“စကော့ဈေးအပြင်ဘက်မှာ ထိုင်ခုံလေးတွေနဲ့ မုတ်ဆိတ်မွေးရိတ်တဲ့ ကုလားတွေရှိတယ် အစ်ကိုကြီး၊ သူတို့က မုတ်ဆိတ်မွေးရိတ်ပြီးရင် ပေါင်ဒါမှုန့်တို့ပေးတယ်၊ ဒါပေမယ့် ပြောင်အောင်သုတ်မပေးဘူးခင်ဗျ၊ စကော့ ဈေးအပြင်မှာ အဲဒီလိုခုံကလေးနဲ့ မုတ်ဆိတ်မွေးရိတ်တဲ့ ကုလားသုံးယောက်ရှိတယ်၊ ဈေးနံရံနဲ့ အနီးဆုံးမှာ မုတ်ဆိတ်မွေးရိတ်တဲ့ကုလားက ဆေးခြောက်ရှူတယ်၊ သူရိတ်ပေးရင် အမြဲတမ်း ဓားထိတတ်တယ်၊ ကားပေါ်က လူရဲ့မေးစေ့မှာ ဓားထိထားတာကို တွေ့ရတယ်၊ ဒါကြောင့် ဆေးခြောက်ရှူတဲ့ကုလားဆီမှာ ရိတ်လာတာ ဖြစ်နိုင်တယ် ဦးလေး”

ဟု သူငယ်ကလေးက ပြောလိုက်ရာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ကျွန်ုပ်အား လှမ်းကြည့်ပြီးလျှင် ပြုံးပြလိုက်လေ၏။

“နောက်ထပ် မင်းအနေနဲ့ ဘာပြောနိုင်သေးလဲကွ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကမေးလေသည်။

“နောက်မှာပါလာတဲ့လူက စီးကရက်တိုလေးကို ပစ်ချခဲ့တယ်။

အဲဒီ စီးကရက်တိုကလေးကို ကျွန်တော်ကောက်ယူခဲ့ပါတယ်”

ဟု ဆိုကာ သတင်းစာဖိုးပိုက်ဆံ အကြွေထည့်သည့် သံဘူးကလေးအတွင်းမှ စီးကရက်တိုကလေးကို ထုတ်ယူ၍ ကျွန်ုပ်တို့ရှေ့ရှိ စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်လေ၏။ ကိုနှင်းမောင်လည်း စီးကရက်တို ကလေးကို ကောက်ယူ၍ ကြည့်ရှုပြီးလျှင် ပြန်၍ချထားရင်း. .

“ဆိုစမ်းပါဦးကွ။ ဒီ စီးကရက်တိုလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး မင်းဘယ်လိုထင်သလဲ”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

“စီးကရက်က အပေါ်စား ဆင်တံဆိပ် စီးကရက်ခင်ဗျ၊ ကားထွက်ခါစမှာ မီးညှိတာ မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ စကော့ဈေးမှာ ကားရပ်တဲ့နေရာကနေ ကျွန်တော်ရှိတဲ့နေရာကို ရောက်ဖို့က နီးနီးကလေးပဲ၊ ကားထွက်ခါစမှာ မီးညှိတာဆိုရင် အခုလောက်တိုဖို့ မရှိဘူးခင်ဗျ၊ ကားပေါ်မှာ ထိုင်ပြီးသောက်နေတာ ဖြစ်ရမယ်၊ ကားကိုရပ်ထားပြီး ဈေးထဲမှာ သွားလာနေတုန်းသောက်တာလည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ သူတို့ဟာ ဟိုအစ်မကြီးကိုဖမ်းရမှာဆိုတော့ သိပ်အရေးကြီးတဲ့အတွက် ဆေးလိပ်သောက်ဖို့ သတိရမှာမဟုတ်ဘူး၊ တကယ်လို့ သွားရင်းလာရင်းသောက်တာပဲ ထားတော့၊ ဟိုအစ်မကြီးကို ဖမ်းတဲ့အခါမှာစီးကရက်တို လွှင့်ပစ်မိမှာပဲ၊ ဒီတော့ ဒီလူကြီးက ကားပေါ်မှာထိုင်စောင့်ရင်း စီးကရက် သောက်နေတာ ဖြစ်ရမယ်၊ နောက်တစ်ခုက ဒီလူကြီးဟာ စီးကရက် အမြဲတမ်း မသောက်ဘူးခင်ဗျ၊ ဆေးပေါ့လိပ် သောက်တဲ့လူဖြစ်ရမယ်၊ စီးကရက်အမြဲတမ်းသောက်တဲ့လူက စီးကရက်ကို လက်နဲ့ တအားမညှစ်ဘူးခင်ဗျ၊ လက်နှစ်ချောင်းနဲ့ အသာလေးညှပ်ထားတာ၊ ဆေးပေါ့လိပ် သောက်တဲ့လူကသာ ဆေးပေါ့လိပ်ကို ညှပ်သလိုမျိုးစီးကရက်မှာ ညှပ်တော့ စီးကရက်ဟာ လက်နဲ့ညှပ်တဲ့နေရာမှာခါးသိမ်နေတယ်၊ ပြီးတော့ ကားပေါ်မှာစောင့်ရင်း စီးကရက်

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

သောက်နေတာကတစ်ယောက်၊ မုတ်ဆိတ်ရိတ်ရင်း စောင့်နေတာက တစ်ယောက်လို့ စဉ်းစားရင် ဒီလူကြီးတွေဟာ လူခွဲပြီး စောင့်နေကြတာ ဖြစ်ရမယ်၊ လူခွဲပြီး စောင့်နေတာဆိုတော့ အစ်မကြီးက သတ်သတ်လာတာဖြစ်ရမယ်၊ သတ်သတ်လာတာဖြစ်တဲ့အပြင် စောင့်နေကြရတယ်ဆိုတော့ အစ်မကြီးဟာ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ထဲ ဝင်သွားပြီး တော်တော်ကြာနေမယ်ဆိုတာ လူကြီးတွေက သိလို့ဖြစ်မှာပေ့ါ၊ ဒီတော့ စားသောက်ဆိုင်လည်း မဖြစ်နိုင်ဘူး၊ စားသောက်ဆိုင်ဆိုရင် မုတ်ဆိတ်မွေးရိတ်ပြီး စောင့်နေစရာမလိုဘူး၊ ဒီတော့ အင်္ဂလိပ်မတွေ ဖွင့်ထားတဲ့ ဖက်ရှင်ဆိုင်ကိုဝင်တာ ဖြစ်ရမယ်၊ ဖက်ရှင်ဆိုင်ကိုဝင်ရင် ဆံပင်ပုံ ဖြီးတာရယ်၊ အဝတ်အစား ဝတ်ပေးတာရယ်၊ မျက်နှာကို အလှ လုပ်ပေးတာရယ်ဆိုရင် စုစုပေါင်း တစ်နာရီလောက်ကြာတယ်ခင်ဗျ၊ အဲဒီ အင်္ဂလိပ်မတွေရဲ့ ဖက်ရှင်ဆိုင်မှာ ဖက်ရှင်လာပြီးဝတ်တဲ့လူ၊ အလှပြင်တဲ့ လူတွေရဲ့ စာရင်းကို ဆိုင်ရှင်က လုပ်ထားတယ်။ အဲဒီဆိုင်မှာမေးကြည့်ရင် အစ်မကြီးရဲ့ နာမည်ကို သိရမှာပဲ”

ဟု ပြော၍ သူငယ်ကလေးက အမောဖြေလေ၏။

“ကလေးရဲ့ . . . မင်းက မော်တော်ကားနံပါတ်ကို မှတ်ခဲ့တာတော့ ဟုတ်ပါပြီ၊ ဒါပေမယ့် လူဆိုးတွေက ကားနံပါတ်ကို ပြောင်းပြီး တပ်ထားနိုင်တယ်ကွ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောလိုက်ရာ သူငယ်ကလေးက . .

www.foreverspace.com.mm

"ကျွန်တော်လည်း အဲဒါကိုစဉ်း စားမိလို့ သူတို့ရဲ့ကားကို ပိုက်ဆံ မှုးစေ့နဲ့ အစင်းကြီးဖြစ်အောင် ခြစ်လွှတ်လိုက်တယ်ခင်ဗျ"

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကိုနှင်းမောင်က ကျွန်ုပ်အားလှမ်း၍ကြည့်ပြီးနောက်

"နည်းနည်းကလေး ငယ်နေလို့ဗျ၊ နို့မို့ရင် သူ့ဘာသာလိုက်ခိုင်း ရင်တောင် ဒီအမှုပေါ်လောက်တယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"ကိုနှင်းမောင်ရေ ခင်ဗျားကလည်း သက်ရှိထင်ရှား ရှိနေ ပေလို့သာပဲ၊ နို့မို့ရင်တော့ ဒီကလေးကို ဆားပုလင်းနှင်း မောင်လူဝင်စားလို့တောင် ထင်မိမှာ အမှန်ပဲဗျို့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က သဘောကျစွာ ရယ်မောလေတော့၏။

"နေပါဦးကွ၊ ဒီဥစ္စာ ဂါတ်ကို တိုင်ရမှာပဲ၊ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကို ရှာနေရတာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ထိုသူငယ်ကလေးက. .

"ဂါတ်ကပုလိပ်တွေက ဒီအမှုမျိုး လိုက်နိုင်မှာမဟုတ်ပါဘူး ဦးလေး၊ သူတို့က ဖဲရိုက်မှု၊ ရန်ဖြစ်မှုလောက်ပဲ အလုပ်လုပ်တတ် တာပါ"

ဟု သူငယ်ကလေးက ပြန်၍ပြောလေ၏။

"ဒီလိုဆိုရင်လည်းကွာ အင်းစိန် စီအိုင်ဒီကို သွားပြီးပြောရမှာ မဟုတ်လား"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ပြန်ရာ သူငယ်ကလေးက. .

www.foreverspace.com.mm

"စီအိုင်ဒီက စုံထောက်တွေက လူပျင်းတွေလို့ ကြားဖူးတယ်။ သူတို့ကို အင်္ဂလိပ်စုံထောက်မင်း ကြီးကခိုင်းမှ အလုပ်လုပ်တယ်ဆိုပဲ၊ စုံထောက်ကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်အမှုကိုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်သူက ခိုင်းခိုင်း မခိုင်းခိုင်း လူဆိုးတွေကို မိအောင်ဖမ်းနိုင်တယ်လို့ ကြားဖူးလို့ပါ"

ဟု သူငယ်ကလေးက ပြောလေ၏။

"ဒီကောင်လေးမျိုးကတောင် ကျုပ်တို့ စီအိုင်ဒီကို တစ်ပြားသားမှ အထင်မကြီးပါလား"

ဟု ကျွန်ုပ်က ကိုနှင်းမောင်အား ပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က ပြုံးလိုက်သည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်က. .

"မင်းတွေ့ချင်တဲ့ စုံထောက်ကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဆိုတာ သူပဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ကိုနှင်းမောင်အား ညွှန်ပြလိုက်ရာ သူငယ်ကလေးက. .

"ဦးလေးတို့နှစ်ယောက်မှာ ဦးလေးဟာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်၊ ဦးလေးက ဗိုက်ပူတယ်၊ ပါးဖောင်းတယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်အား မညှာမတာ တွယ်လေတော့၏။

"ဟေ့ကောင် ပါးဖောင်းတာနဲ့ ဘာဖြစ်လို့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်မဖြစ်နိုင်ရမှာလဲကွ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ သူငယ်ကလေးက. .

www.foreverspace.com.mm

“ပါးဖောင်းရင် ဉာဏ်မရှိဘူး ခင်ဗျ၊ ရာကွတ်လည်း ဒီလိုပဲ၊ ရာကွတ်ဆိုတာက ကျွန်တော့်လိုပဲ သတင်းစာပို့တဲ့ကောင်ပါ၊ ဒီကောင် ဉာဏ်မရှိဘူးခင်ဗျ၊ ဟိုတစ်နေ့က သူနဲ့ကျွန်တော် လမ်းမှာထိုင်နေကြပြီး လမ်းသွားတဲ့သူတွေကို ဘာအလုပ်လုပ်စားသလဲလို့ ပြောကြည့်ကြတယ်၊ လူကြီးတစ်ယောက်က သားရေအိတ်ကြီးကိုဆွဲပြီး လာတယ်၊ ရာကွတ်က ဆရာဝန်လို့ ပြောတယ်၊ လူကြီးရဲ့လက်ထဲမှာက စက္ကူအိတ်နဲ့ထည့်လာတဲ့ အပေါ်အင်္ကျီအနက်ကို တွေ့ရတယ်၊ ပြီးတော့ အဲဒီအင်္ကျီနဲ့ အတူ ဖိုင်တွဲလည်းတွေ့ရတယ်၊ကျွန်တော်က ရှေ့နေကြီးလို့ ပြောတယ်၊ သူနဲ့ကျွန်တော် နှစ်ယောက်သား ငြင်းခုံကြပြီး အဲဒီ လူကြီးဆီပြေးပြီး ‘ဦးလေး. . ဦးလေး. . ဦးလေးက ရှေ့နေကြီးလား၊ ဆရာဝန်ကြီးလား’ လို့ မေးကြည့်တော့ ‘ငါက ရှေ့နေကြီးပါကွ’ လို့ ပြောတယ်ဦးလေး”

ဟု ဆိုလေ၏။

“အေး. . မင်းက စီအိုင်ဒီကို အထင်သေးလို့ စုံထောက်ကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဆီမှာ အမှုလာအပ်တာက ဟုတ်ပါပြီ၊ အမှုလိုက်ခ ပိုက်ဆံပေးရမယ်ကွ”

ဟု ကျွန်ုပ်က အတည်ပေါက်နှင့် ပြောလိုက်လေ၏။

သူငယ်ကလေးသည် သူ၏ သံဘူးကလေးအတွင်းမှ ပိုက်ဆံ အကြွေလေးများကို ထုတ်၍ ကျွန်ုပ်အား ပေးလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“နေ့တိုင်း လာပေးပါ့မယ် ဦးလေး၊ ဘယ်လောက်ပဲ ကျကျ၊ ကျသလောက်ကို မကျေမချင်း လာပြီးပေးပါ့မယ်”

ဟု ပြောရှာလေ၏။

“နေပါဦးကွ၊ အဲဒီကိစ္စက မင်းနဲ့ မဆိုင်ဘဲနဲ့ မင်းက ဘာဖြစ်လို့ ကြားထဲက ဒုက္ခခံရတာလဲကလေးရဲ့”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ထိုကလေးက ကျွန်ုပ်ကိုမော့ကြည့်ပြီးလျှင်

“ဒုက္ခရောက်တဲ့သူကို ကူညီရမယ် ကျွန်တော့်ကို အစ်မကြီးက ပုလိပ်ခေါ်ပေးဖို့ ပြောသွားတာပဲ၊ ကျွန်တော်နဲ့ ဆိုင်တာပေါ့၊ ဦးလေးက ပိုက်ဆံမပေးမှာ စိုးလို့လား၊ ကျွန်တော် မလိမ်ပါဘူး၊ ကျွန်တော် ထမင်းတစ်နပ် လျှော့ပြီးစားမယ်၊ အဲဒီထမင်းဖိုးကို လာပြီးပေးမယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုသို့ပြောရာ၌ ဒေါသအနည်းငယ်ဖြစ်၍ နေပုံရလေ၏၊ ကျွန်ုပ်က ပိုက်ဆံမရမည် စိုးသဖြင့် ဝင်၍ ကန့်ကွက်သည်ဟုလည်း ထင်မှတ်နေသည်၊ သူ့အား ငွေကြေးကိစ္စအတွက် မယုံမကြည်ရှိရပါမည်လောဟု စိတ်၌ခံစား ရလိုက်သဖြင့် မျက်ရည်အနည်းငယ် စို့၍နေလေ၏။

ထိုအခါ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သည် သူငယ်ကလေး၏ ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့်ပွတ်ရင်း. . . .

“ပိုက်ဆံပေးဖို့ မလိုပါဘူးကွယ်၊ အခုလို ဘေးအန္တရာယ်နဲ့ ကြုံတွေ့နေရတဲ့လူတွေကို ကယ်တင်ဖို့တာဝန်ဟာ ဦးလေးရဲ့ မွေးရာပါတာဝန်ပါကွယ်၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး၊ မင်းနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲကွယ်”

ဟု မေးလိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"ကျွန်တော့်နာမည် မိုးသီးပါ"

"မိုးသီးတဲ့လား။ သိပ်ကောင်းတဲ့ နာမည်ပဲကွ"

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကပြောရင်း ကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်ကာ. .

"အိုင်ပီရေ. . . . . . မိုးသီးဆိုလို့ မမင်းဖြူအမှုတုန်းက ပါတဲ့ ကိုမိုးသီးကို သတိရသဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ကိုနှင်းမောင်လည်း တစ်ခါက မြိုင်ရာဇာ တာတေဆိုသောသူအား ဖမ်းဆီးရန်အတွက် ရုပ်ဖျက်ကာ နာမည်ကိုလည်း မိုးသီးဟုပြောင်းခဲ့ဖူးသည်။

မမင်းဖြူအမှုတွင်ပါဝင်သည့် မိုးသီးဆိုသူမှာလည်း ကိုနှင်းမောင် အနေနှင့် လွန်စွာလေးစားခြင်းရှိသော ယောက်ျားပီသသည့် စိတ်ဓာတ် ပိုင်ရှင် လူဆိုးကြီး ဖြစ်လေသည်။

"မိုးသီးဆိုတဲ့နာမည်ကတော့ ရေစက်ကို မကုန်ဘူးဗျ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေ၏။

"အေး. . အဲဒီနာမည်နဲ့ ကျုပ်တို့နဲ့က ဘယ်ဓာတ်သဘောလဲ မသိပါဘူးဗျာ အမြဲတမ်းလိုလို တိုက်ဆိုင်နေတော့တာပဲ။ ဘာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဟောဒီ မိုးသီးကလေးကလည်း မခေရေးချ မခေ ကလေးဗျ၊ ထူးချွန်လိမ့်မယ် ထင်တယ်"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

(မှတ်ချက်။ ။ လူဆိုးကြီး မိုးသီးပါဝင်သော မမင်းဖြူ အမှုကိုလည်း ၁၉၇၈ ခုနှစ်တွင် 'ဆားပုလင်းနှင်းမောင်နှင့် မမင်းဖြူ မှန်မှန်ပြော' ဟူသော အမည်ဖြင့် ဝတ္ထုရေးသား၍ ဉာဏ်ဝင်းစာပေမှ ထုတ်ဝေခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုဝတ္ထုအား သစ္စာမေတ္တာရွှေမန်းမိသားစုသဘင်အဖွဲ့ကြီး မှလည်း ပြဇာတ်အဖြစ် ကပြခဲ့သေးသည်။

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သည် မိုးသီးဟု အမည်ပြောင်းကာ အမှုလိုက်ခဲ့သော အကြောင်းအရာတို့ကိုလည်း ဆားပုလင်းနှင်းမောင်နှင့် မြိုင်ရာဇာတာတေ ဝတ္ထု၌ ရေးသားဖော်ပြထားပါသည်။ ၎င်းဝတ္ထုကိုလည်း ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် ထုတ်ဝေပြီးဖြစ်ပါသည်)

စာရေးသူ

♦♦♦♦♦

www.foreverspace.com.mm

C I D

www.foreverspace.com.mm

စီအိုင်ဒီမှ ပို့လိုက်သော ယိမ်းအဖွဲ့

ကျွန်ုပ်နှင့်ဦးကိုကိုကြီးသည် စီအိုင်ဒီ ရုံးခန်းအတွင်း၌ ထိုင်လျက် ရောက်တတ်ရာရာစကားများ ပြောဆိုနေကြစဉ်၌ ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ ကိုအောင်မြင့် ရောက်ရှိလာပြီးလျှင်. .

“မနူးမနပ်စုံထောက်လှဌေးတော့ တရားခံတွေ ဖမ်းလာပြီဗျို့၊ အငြိမ့်လူပြက်တွေရော၊ ဘိသိက်ဆရာတွေရော စုံနေတာပဲ၊ လူ ရှစ်ယောက်လောက်ရှိတယ်ဗျ”

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း သွားရောက်ကြည့်ရှုလေ၏။

ဖမ်းဆီးလာသူများ အားလုံးကို စုံထောက်လှဌေးက ရင်ဖုံး အင်္ကျီနှင့် တောင်ရှည်ပုဆိုးဝတ်စေ၍ ခေါင်းပေါင်း ပေါင်းစေပြီးမှ ဖမ်းဆီးလာခဲ့သည်ဖြစ်ရာ အဖမ်းခံရသူများလည်း မည်သို့မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်နေသည်ကို ၎င်းတို့ကိုယ်တိုင် မသိရှာဘဲ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ကြည့်၍ နေကြလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“အိုင်ဆေး စီအိုင်ဒီဌာနကြီး တည်ထောင်ကတည်းက တောင်ရှည်ပုဆိုးနဲ့ တရားခံကို အများဆုံး ဖမ်းလာနိုင်တာကတော့ စုံထောက်လှဌေးရဲ့ စွမ်းဆောင်ချက်ပဲဗျ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက နောက်ရွှတ်ရွှတ်နှင့်ပြောလေ၏။

စုံထောက်လှဌေးသည် တောင် ရှည်ပုဆိုးဝတ် တရားခံများရှေ့တွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန် လျှောက်ရင်း တစ်ယောက်သော သူကို လက်ညှိုးထိုးလိုက်ပြီး. .

“ခင်ဗျား”

ဟု ငေါက်လိုက်လေ၏။

“ကျွန်တော်မျိုး ဘိသိက်ဆရာကြီး ဦးသိန်းလွင်ပါ”

ဟု ဘိသိက်ဆရာကြီးက ကြောက်ကြောက်ရွံ့ရွံ့ဖြင့် ဖြေလေ၏။

“ခင်ဗျား ဘာသိသလဲ၊ ပြောစမ်း”

ဟု စုံထောက်လှဌေးက အော်၍ မေးလိုက်ပြန်၏။

“ကျုပ်သိတာ ပြောရမှာဖြင့် အဟမ်း. . . . အဟမ်း. . . . အရုံခြောက်အင်၊ ကျမ်းဗေဒင်ကို၊ ကျွမ်းကျင်လွန်တတ်၊ မန္တန်ရွတ်နှင့်၊ စိတ်မြတ်တရား၊ စိတ်ဝင်စားလျက်၊ အများသတ္တဝါ၊ အေးမေတ္တာဖြင့်၊ ချမ်းသာစေကြောင်း၊ နှလုံးကောင်းနှင့်၊ ဆုတောင်းမင်္ဂလာ၊ ပြုခြင်းသာဟု၊ အင်္ဂါသုံးသွယ်၊ ပြည့်စုံကြွယ်မှု၊ လူဝယ်ပဏ္ဍိတ်၊ ပုရောဟိတ်ဟု၊ ဘိသိက်ဆရာ၊ မည်ပေရာတဲ့”

ဟု ဘိသိက်ဆရာ၏ လေသံဖြင့် ရွတ်လိုက်လေ၏။

"တော်တော့၊ ခင်ဗျားကော"

တစ်ယောက်သော တောင်ရှည်ပုဆိုးဝတ်ကို ညွှန်ပြ၍ မေးလိုက်ပြန်၏။

"ကျုပ်ကတော့ လူရွှင်တော် ကြွက်ရိုးပါခင်ဗျ"

ဟု ထိုသူက ပြောလိုက်လေ၏။

"ပြောစမ်း"

ဟု စုံထောက်လှဒွေးက ငေါက်လိုက်ပြန်၏။

"တံတားပေါ်က ကုလားကြီး ချော်ကျ၊ ငါးကြီးကြော်က တစ်ခွက်၊ ထုပ်ကြီးပေါ်က တရုတ်ကြီး ချော်ကျ၊ ငရုတ်သီးကြော်က တစ်ခွက် ဆိုတဲ့ အင်မတန် ရိုးတဲ့ ပြက်လုံးတွေလောက်သိတဲ့ လူပြက်မျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊အတတ်ပေါင်း (၆၄) ရပ်သော အတတ်မှာ အပါအဝင်ဖြစ်တဲ့ နာနာဒေသိယဝဏ္ဏလေခတတ်ဖြစ်တဲ့ ဘာသာမျိုးစုံ၊ လူမျိုးစုံတို့ရဲ့ စာပေအက္ခရာကို တတ်သိတဲ့ လူရွှင်တော်အကောင်းစား ဖြစ်ပါတယ်၊ စီအိုင်ဒီမှာတောင် ကျုပ်ကို ကောင်းကောင်း လက်ခံသင့်ပါတယ်"

ဟု လူရွှင်တော်ကြွက်ရိုးက အစချီ လိုက်လျှင် အခြားသော လူရွှင်တော်တစ်ဦးက ဝင်၍ထောက်လေ၏။ ထိုသို့ ဝင်ထောက်လိုက်ခြင်းမှာ အချင်းချင်း ကူညီလိုက်ခြင်းပင် ဖြစ်ပေသည်။ လူရွှင်တော် ဆိုသည်မှာ အနည်းဆုံး နှစ်ယောက်ရှိမှ ပြက်လုံးထုတ်၍ ရမည်ဖြစ်သောကြောင့် လူရွှင်တော်ကြွက်ရိုး ပြက်လုံးထုတ်နိုင်စေခြင်းအတွက် အခြားသော တောင်ရှည်ပုဆိုးဝတ် လူရွှင်တော်တစ်ဦးက ဝင်၍ ကူညီလိုက်ခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

“ကိုကြွက်ရိုးက တော်တော် ဗဟုသုတနဲ့ ပြည့်စုံတာပေါ့နော်”

“ပြည့်စုံတာပေါ့ ကိုခတ်မီးရယ်၊ ခင်ဗျားက မယုံလို့လား၊ မယုံရင် မေးလိုက်ဗျာ”

ဟု ကိုကြွက်ရိုးက ပြောလိုက်လေ၏။

“ဒီလိုဆိုရင် မေးမယ်ဗျာ”

ဟု လူရွှင်တော်ခတ်မီးက ပြောလေ၏။

“မေးစမ်းဗျာ”

ဟု ကိုကြွက်ရိုးက ပြော၏။

“ကြက်ကို ကုလားလို ဘယ်လိုခေါ်သလဲဗျာ”

ဟု ခတ်မီးကမေး၏။

“ကြက်ကို မူလကီဗျာ”

ဟု ကြွက်ရိုးကဖြေ၏။

“ကြက်သွန်နီကိုကောဗျာ”

ဟု ကိုခတ်မီးက မေးပြန်၏။

“မူလကီသွန်နီ”

ဟု ကြွက်ရိုးကဖြေလိုက်ရာ ကျုပ်တို့မှာ ဝါးခနဲရယ်မောရလေတော့၏။

“ဟဲ့..ဟဲ့..ရေကိုကောဗျာ”

ဟု ခတ်မီးကမေး၏။

“ရေကို ပါနီ”

ဟု ကြွက်ရိုးကဖြေ၏။

“ထမင်းကို ကောဗျာ”

ဟု ခတ်မီးကမေး၏။

www.foreverspace.com.mm

"ထမင်းကို ခါနာဗျာ"

ဟု ကြွက်ရိုးက ဖြေပြန်၏။

"တညင်းသီးကိုကောဗျာ"

ဟု ခတ်မီးကမေး၏။

"ရရွတ်ပလွတ်"

ဟု ကြွက်ရိုးက ဖြေပြန်၏။

"အဝတ်ကို ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

"အဝတ်ကို ကပ်ပလာ"

ဟု ကြွက်ရိုးကဖြေ၏။

"တညင်းသီးကိုကော"

ဟု ခတ်မီးက ဖြေပြီးသော မေးခွန်းကို ပြန်၍မေးလေ၏။

"နရွတ်ပလွတ်"

ဟု ကြွက်ရိုးက ပထမဖြေသည်နှင့် မတူဘဲ ဖြေလိုက်လေ၏။

"ကိုကြွက်ရိုး စောစောတုန်းကတော့ တညင်းသီးကို ရရွတ်ပလွတ်ဆို၊ အခုတော့ နရွတ်ပလွတ်လို့ ဘာဖြစ်လို့ ပြောင်းသွားရတာလဲ"

ဟု ခတ်မီးက မေးပြန်၏။

"ရရွတ်ပလွတ်ဆိုတာက တညင်းသီး ရှိုးရိုးဗျ၊ နရွတ်ပလွတ် ဆိုတာက တညင်းသီးဆားရည်စိမ်"

ဟု ကြွက်ရိုးက ပြက်လုံးထုတ်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဝါးခနဲရယ်မောကြရပြန်၏။

www.foreverspace.com.mm

“ကိုကြွက်ရိုး”

ဟု ခတ်မီးက ခေါ်လိုက်၏။

“ဗျာ”

ဟု ကိုကြွက်ရိုးက ထူးလိုက်ပြန်၏။

“ခင်ဗျားက စီအိုင်ဒီမှာ အလုပ် လုပ်ချင်လို့လား”

ဟု ခတ်မီးကမေး၏။

“လုပ်ချင်တာပေါ့ဗျ”

ဟု ကြွက်ရိုးကဖြေ၏။

“စီအိုင်ဒီမှာ နေရာလပ်မရှိဘူးဗျ၊ ခင်ဗျား အလုပ်လိုချင်ရင် ရန်ကုန်စာတိုက်ကြီးမှာလုပ်ပါလား၊ လခကောင်းကောင်းပေး တယ်ဗျ”

ဟု ခတ်မီးက ပြောလေ၏။

“စာတိုက်ကြီးမှာ ကျုပ်က ဘယ်လိုအလုပ်မျိုး လုပ်ရမှာလဲဗျ”

ဟု ကြွက်ရိုးက မေးလေ၏။

“ဒီလိုဗျ။ ရန်ကုန်စာတိုက်ကြီးမှာ စာရေးမတွေက အများကြီး ပဲ၊ သူတို့မှာ စာအိတ်တွေကို တံဆိပ်ခေါင်းကပ်ပေးရတဲ့တာ ဝန်က မသေးဘူးဗျ၊ တံဆိပ်ခေါင်းကပ်တဲ့အခါမှာ လျှာကို ထုတ်ပြီး တံတွေးဆွတ်ရတယ် မဟုတ်လား၊ မိန်းကလေးတွေ ဆိုတော့လည်း လျှာကြီးထုတ်ပြီး တံဆိပ်ခေါင်းကို တံတွေးဆွတ် ရတာ ရှက်လည်းရှက်တယ်ဗျာ။ တံဆိပ်ခေါင်းကများလေတော့ တံတွေးလည်းကုန်တာပေါ့”

ဟု ခတ်မီးက ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“အဲဒီတော့ ကျုပ်က ဘာလုပ်ရ မှာလဲ”

ဟု ကြွက်ရိုးက မေးလေ၏။

“ဒီတော့ ကိုကြွက်ရိုးကို ရန်ကုန်စာတိုက်ကြီးက လခပေးမယ် ဗျာ၊ ခင်ဗျားအလုပ်က မနက်ရုံးတက်တဲ့အချိန်ကနေ ရုံးဆင်း တဲ့အချိန်ထိ စာရေးမလေးတွေ နားမှာ လျှာထုတ်ပြီး ရပ်နေရ မယ်၊ သူတို့ တံဆိပ်ခေါင်း ကပ်ဖို့ရှိရင် ခင်ဗျားလျှာမှာ လာပြီး သုတ်လိမ့်မယ်”

ဟု ခာတ်မီးကပြောလိုက်ရာ. .

ကျွန်ုပ်တို့မှာ အူတက်မတတ်ရယ် လိုက်ကြရလေတော့၏။ ဦးကိုကိုကြီးမှာမူ သူ၏ဝမ်းဗိုက်ကြီးကို လက်ဖြင့်နှိပ်ရင်း မျက်ရည်များ ထွက်သည်အထိ ရယ်မောပြီးနောက်. .

“စုံထောက်ကိုလှဌေးကလည်းဗျာ၊ လူသတ်တရားခံ ဖမ်းခဲ့ပါ ဆိုတာ အငြိမ့်ငှားခဲ့တာကိုဗျ၊ ဟား. . . ဟား. . . ဟား”

ဟု ပြောလိုက်ရာ စုံထောက်လှဌေးလည်း လွန်စွာစိတ်ဆိုး၍သွားပြီးလျှင်

“လူပြက်တွေ တော်တော့”

ဟု ဆိုကာ တောင်ရှည်ပုဆိုး၊ ရင်ဖုံးအင်္ကျီ၊ ခေါင်းပေါင်းနှင့်လူရှစ်ယောက် အား ဗဟန်းဂါတ်သို့ ခေါ်ဆောင်သွားပြီးလျှင် ဂါတ်၌ ချုပ်နှောင်ထား လိုက်လေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

တစ်အောင့်မျှကြာလျှင် ဗဟန်းဂါတ်မှ ရာဇဝတ်အုပ်ကိုမြဖေက ကျွန်ုပ်ထံသို့ အောက်ပါအတိုင်း တယ်လီဖုန်းဆက်လေ၏။

"ဘယ်လိုလဲ ဦးအောင်သင်း။ ကျုပ်တို့ဂါတ်ကို တောင်ရှည်ပုဆိုးယိမ်း က,ပြမလို့လား။ ခင်ဗျားတို့ စီအိုင်ဒီက လုပ်လိုက်ရင်တော့ အဆန်းချည်းပဲ။ တရားခံတွေကို ဘာဖြစ်လို့ တောင်ရှည်၊ ခေါင်းပေါင်း ယူနီဖောင်းဆင်တူ ဝတ်ခိုင်းရတာလဲဗျာ။ အချုပ်ခန်းက ကျဉ်းရတဲ့အထဲ ခင်ဗျားတို့ပို့လိုက်တဲ့ လူတွေက တောင်ရှည်ပုဆိုး တကားကားနဲ့ဗျာ"

ဟု ရာဇဝတ်အုပ်ကိုမြဖေက ပြော လိုက်ရာ. .

ကျွန်ုပ်မှာ ရာဇဝတ်အုပ်ကိုမြဖေ၏စကားကြောင့် ရယ်ရပြန်လေတော့၏။

ထိုအချိန်၌ ဦးကိုကိုကြီးသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ရောက်လာပြီးလျှင်. .

"အိုင်ဆေး. . ယိမ်းအဖွဲ့တစ်ဖွဲ့ ရောက်လာပြန်ပြီဗျို့။ ယိမ်းဆရာက စုံထောက်ကိုစိန်လှနဲ့ ကိုတင်ဝင်းတို့ဗျ။ လာ. . သွားကြည့်ရအောင်"

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဦးကိုကိုကြီးနှင့်အတူ စီအိုင်ဒီရှိ အခန်းလွတ်ကြီးအတွင်းဆီသို့ ထွက်ခဲ့လေ၏။

"မင်းတို့ငါးယောက်ကို ငါတို့သိ တယ်။ လိမ်မယ်၊ ညာမယ်မကြံနဲ့။ မင်းတို့မသက်သာဘူး"

ဟူသော ကိုတင်ဝင်း၏ တရားခံများအပေါ် ကြိမ်းဝါးသံကို ခပ်လှမ်းလှမ်းကပင် ကြား၍နေရလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"လူသတ်မှုဖြစ်ပွားတဲ့ခြံရှေ့မှာ မြင်းလှည်းဘီးရာတွေ့တယ်၊
အဲဒီဘီးရာဟာ မင်းတို့ မြင်းလှည်းဘီးရာနဲ့ တူနေတယ်၊
တစ်ယောက်စီကို စစ်ရမှာပဲ"

ဟု ကိုစိန်လှက ပြောလေ၏။

"အိုင်ဆေး. . ကိုအောင်သင်း၊ လာပါဗျာ၊ မကြည့်ပါနဲ့တော့၊
'မြင်းလှည်းဆရာယိမ်း' တိုက်ကြမလို့နဲ့ တူပါရဲ့ဗျာ"

ဟု ဦးကိုကိုကြီးကပြော၍ ကျွန်ုပ်၏လက်ကို ဆွဲခေါ်သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဆက်လက်၍ ကြည့်ရှုခြင်းမပြုနိုင်ဘဲ ထိုနေရာမှ ထွက်၍လာခဲ့လေ၏။

"ဒီလိုဆိုရင် ကိုနှင်းမောင်ဆီကို သွားကြရအောင်ဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောဆိုကာ မော်တော်ကားကိုထုတ်၍ လာလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကိုနှင်းမောင်ရှိရာ '၂၉၅၊ ဘိုးလိမ်းလမ်း' ဆီသို့ ဦးတည်၍ မောင်းနှင်လာခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ကမာရွတ်သို့ရောက်သည့်အခါ၌ လမ်းတွင် ကားပျက်၍ရပ်နေသော စုံထောက်လှဌေး၏ မော်တော်ကားကို တွေ့ရလေ၏။ စုံထောက်လှဌေးမှာ ကားစက်ခေါင်းကိုဖွင့်လျက် ဟိုနှိုက် ဒီနှိုက်နှင့် နှိုက်၍နေလေ၏။

"ဦးအောင်သင်းရေ. . ။ ဟိုငတိ တော့ ဒုက္ခိတပျားတုပ်ဖြစ်နေပြီဗျို့"

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ဒီလူကဗျာ၊ ကျုပ်တို့ ကိုနှင်းမောင်ကို ပြိုင်မယ်၊ ကိုနှင်းမောင်ရဲ့ အောင်မြင်မှုကို ရိုက်ချိုးပစ်မယ်လို့ ကြိမ်းဝါးလိုက်တာ။ လူကတော့ ဘာမှလည်းမစွံပါလားဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ဦးကိုကိုကြီးက. . . .

“အလကားပါဗျာ၊ ကိုနှင်းမောင်ကို သက်သက်မနာလိုဖြစ်လို့ မျက်နှာဖြူအရာရှိနဲ့ပေါင်းပြီး ကိုနှင်းမောင်ကို နှိမ်မလို့ စမ်းကြည့်တာပါ၊ ကိုနှင်းမောင်ကို ဘယ်ကလာ မီမှာလဲဗျာ၊ လူဆိုတာက ခက်သားလားဗျ၊ အခု ကြည့်လေဗျာ၊ တောင်ရှည်ပုဆိုးနဲ့လူတွေ ဖမ်းလာလိုက်တာ မြင်လို့ကိုမကောင်းဘူး၊ သူလုပ်ပုံက ရယ်စရာကြီးပါဗျာ”

ဟု ပြောကာ သူ့ဘာသာ တဟဲဟဲ ရယ်၍နေလေ၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ကိုနှင်းမောင်ရှိရာသို့ ရောက်ခဲ့ကြလေ၏။ အိမ်ပေါ်သို့မတက်မီ၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိုးသီးကလေး၏ အသံကို ကြား၍နေရလေ၏။

“သုံးကို သုံးနဲ့မြှောက်တုန်းက ကိုးရပြီး သုညနဲ့မြှောက်တော့ ဘာဖြစ်လို့ သုညဖြစ်သွားရတာလဲ၊ မြှောက်ရင်များလာမယ်လို့ ဦးလေးပြောထားတဲ့စကားဟာ မှားနေပြီ၊ မမှန်တော့ဘူး”

ဟု မိုးသီးက ပြောလိုက်သည်။

ကျွန်ုပ်နှင့်ဦးကိုကိုကြီးမှာ အိမ်ပေါ် သို့မတက်သေးဘဲ ငြိမ်၍ရပ်နေပြီးနောက် မိုးသီး၏စကားကို ကျွန်ုပ်သည် စဉ်းစားကြည့်မိလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ဟုတ်တယ်ဗျ။ မြှောက်ရင် များမယ်ဆိုပေမယ့် သုညနဲ့မြှောက်တော့ ဘာဖြစ်လို့ နည်းသွားရတာလဲ။ ကလေးမေးတာ မဆိုးဘူးဗျ။ ဘယ်က ကလေးလဲဗျ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက မေးလေ၏။

“မိုးသီးဆိုတဲ့ကလေးဗျ။ လမ်းမှာ ရပ်ထားတဲ့ကားတွေကို ဖုန်သုတ်ပေးတယ်။ သတင်းစာရောင်းတယ်။ ကိုနှင်းမောင်က ကလေးကို စာသင်ပေးနေတယ် ထင်တယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလျှင် ဦးကိုကို ကြီးက. .

“အိုင်ဆေး ကိုအောင်သင်း၊ မတက်နဲ့ဦးဗျ၊ ကျုပ်တို့ကိုပါ မေးရင်ကျုပ်တို့ပါ အဖြေရခက်နေဦးမယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

ထို့နောက် ကိုနှင်းမောင်၏ သံလိုက်ဓာတ်ပါသော အသံ ထွက်ပေါ်၍ လာလေ၏။

“မြှောက်တယ်ဆိုတာကို ဒီလိုနားလည်ရမယ်ကွ။ ဥပမာကွာ. . မင်းရဲ့ပိုက်ဆံဘူးထဲကို ငွေသုံးကျပ် တစ်ကြိမ်ထည့်ရင် ဘယ်လောက်ရမလဲကွ”

“တစ်ကြိမ်ထည့်ရင် သုံးကျပ်ပေါ့ ဦးလေး”

ဟု မိုးသီးကလေးက ဖြေလေ၏။

“အဲဒါ သုံးတစ်လီပေါ့ကွ၊ ဒါဖြင့်ရင် နှစ်ကြိမ်ထည့်ရင်ကောကွ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က မေးပြန်၏။

“နှစ်ကြိမ်ထည့်ရင် ခြောက်ရတာပေါ့ဦးလေး”

www.foreverspace.com.mm

“အဲဒါ . . သုံးနှစ်လီခြောက်ရဲ့ သဘောပေါ့ကွ၊ ကဲ . . ဒါဖြင့်ရင် တစ်ကြိမ်မှမထည့်ဘူး ဆိုရင်ကောကွာ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကမေးရာ မိုးသီးလေးက . . .

“တစ်ကြိမ်မှမထည့်ရင် တစ်ပြားမှမရဘူးပေါ့ ဦးလေး”

ဟု သွက်လက်စွာဖြေလေ၏။

“သုံး သုညလီ သုညနဲ့ အတူတူပေါ့ကွ၊ သုညဆိုတာ ဘာမှမရှိတာ၊ မင်းပြောတဲ့စကားနဲ့ဆိုရင် တစ်ပြားမှမရဘူးပေါ့ကွ၊ ရှင်းပြီလား”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလေ၏။ မိုးသီးကလေးကလည်း . . .

“ရှင်းပါပြီဦးလေး”

ဟု ဖြေလေ၏။

“ကျုပ်တို့လည်း အခုမှရှင်းတယ်ဗျို့”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက အော်ဟစ်၍ တက်သွားလေ၏။

“ဟုတ်တယ် ကိုနှင်းမောင်၊ မိုးသီးမေးလိုက်တုန်းက ကျုပ်တို့ အောက်မှာရောက်နေပြီဗျ၊ ဦးကိုကိုကြီးက မတက်နဲ့ဦး၊ ကျုပ်တို့လည်း မဖြေနိုင်ဘူးဆိုလို့ အောက်မှာ စောင့်နေရတာ၊ ခင်ဗျား ရှင်းပြလိုက်တော့မှ ကျုပ်တို့လည်းရှင်းတော့တယ်။ ဒါလေးက လွယ်လွယ်လေးပါ၊ ဒါပေမယ့် မတွေးမိပေါင်ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေ၏။

“မိုးသီးက မဆိုးဘူးဗျ၊ သိပ်ပြီး တွေးတဲ့ကောင်ပဲ၊ စောစောတုန်းက ကျုပ်ကို မေးခွန်းတစ်ခု မေးတယ်ဗျ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က အစချီလိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ဘယ်လိုမေးခွန်းလဲဗျ၊ လုပ်စမ်းပါဦး၊ ကျုပ်လည်းဖြေကြည့်စမ်းမယ်ဗျာ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက သူ၏လက်ဝါး ကြီးနှစ်ဖက်ကိုပွတ်၍ ပြောလိုက်လေ၏။

“လမ်းမှာလျှောက်ပြီး သတင်းစာ ပို့ရ၊ ကားတွေ ဖုန်သုတ်ရလုပ်ရတဲ့အခါမှာ သူ့မှာဖိနပ်မပါတဲ့အတွက် ခဏခဏ ဆူးစူးတယ်လို့ဆိုပဲ၊ အဲဒီလိုစူးမိလိုက်တိုင်း ဆူးတွေဟာ ချွန်ပြီးနေတာကိုတွေ့ရတယ်တဲ့ဗျ၊ ဒါနဲ့ ဆူးရှိတဲ့အပင်တွေကို လျှောက်ပြီး ကြည့်တယ်တဲ့ဗျ။ နှင်းဆီပင်၊ ကင်ပွန်းပင် စတဲ့ ဆူးရှိတဲ့ အပင်တွေကိုလျှောက်ပြီးကြည့်တော့ ဆူးတွေဟာ ချွန်ပြီးနေတယ်ဆိုပဲ၊ အဲဒီတော့ ဆူးတွေအခုလို ချွန်ပြီးနေအောင် ဘယ်သူ ကလုပ်တာလဲတဲ့၊ ပြီးတော့ ပန်းတွေဟာ အရောင်အမျိုးမျိုးရှိတာ ဘယ်သူကလုပ်တာလဲတဲ့၊ နောက်ပြီး သူငယ်ငယ်က ပင်လယ်ပိုင်းမှာ နေဖူးတယ်တဲ့၊ ပင်လယ်ရေဟာ သိပ်ပြီးငန်တယ်တဲ့၊ ပင်လယ်ကြီးထဲကိုဘယ်သူ ဆားတွေထည့်တာလဲတဲ့၊ ဖြေပေတော့ ဦးကိုကိုကြီးရေ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောပြရာ ဦးကိုကိုကြီးက မျက်လုံးပြူး၍. . .

“မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ ရှိစုမဲ့စု ဦးနှောက် အစုတ်ပလုတ်ကလေး သွက်သွက်လည်ပြီး ရူးသွားပါဦးမယ်”

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေ၏။

“ဆိုစမ်းပါဦး ကိုနှင်းမောင်၊ အဲဒါတွေကို မိုးသီးတစ်ယောက်တည်း မသိတာ မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ကျုပ်လည်း မသိပေါင်ဗျာ။ သဘာဝကြောင့် ဖြစ်တယ်ဆို တာကိုတော့ သိတာပေါ့။ အဲဒီအသိကလည်း အကြမ်းစားကြီးပါဗျာ”

www.foreverspace.com.mm

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က အနီးရှိစားပွဲပေါ်မှ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကျွန်ုပ်အားလှမ်းပေးလိုက်လေ၏။

“အဲဒါကို ဖတ်ပေတော့ အိုင်ပီ”

ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုစာအုပ်ကိုဖွင့်၍ အတွင်းမှစာအုပ်နာမည်ကို လှန်၍ ကြည့်လိုက်မိရာ ရဟန်းတော်တစ်ပါး တောင်ဝှေးကိုင်၍ မတ်တတ်ရပ်နေတော်မူသော ဓာတ်ပုံဘလောက်နှင့်အတူ ‘ကျေးဇူးရှင် သက္ကတောင်ဦးတိလောကဆရာတော်ဘုရားကြီးရေးသားစီရင်အပ်သော ပဏ္ဍိတဝေ ဒနိယကျမ်း’ ဟူသောစာတမ်းကို ဖတ်ရှုရလေတော့၏။

“ဒီကျမ်းကိုဖတ်ရင် စောစော ကဟာတွေသိမလား”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက မေးလေ၏။ ကိုနှင်းမောင်က ခေါင်းကိုအသာအယာ ညိတ်၍ပြလိုက်လျှင် ဦးကိုကိုကြီးက. . .

“ဒီလိုဆိုရင် ကျုပ်အရင်ဖတ် မယ်ဗျာ”

ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်၏လက်အတွင်းမှစာအုပ်ကို ဆွဲယူသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အတင်းပြန်၍ ဆွဲထားရလေ၏။

“ဒီစာအုပ်က ဘုရားဈေးမှာပဲ ဝယ်ဝယ်၊ ပညာအလင်းစာအုပ်တိုက်မှာပဲဝယ်ဝယ်၊ နီးရာဘုန်းကြီးကျောင်းမှာပဲငှားငှား ရနိုင်တယ်ဗျာ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်မှ ပင် ဦးကိုကိုကြီးသည် သူ၏လက်ကြီးကို ပြန်၍ရုပ်သိမ်းသွားလေတော့၏။

“စာအုပ်တွေတော့ တွေ့နေတာပေါ့ဗျာ။ ဖတ်ရကောင်းမှန်း မသိလို့ မဖတ်တာဗျ။ ကျုပ်တို့ကိုက ပညာပါရမီနည်းလွန်းပါ

www.foreverspace.com.mm

တယ်ဗျာ။ ကိုနှင်းမောင်မှာတော့ မြန်မာရော၊ အင်္ဂလိပ်ရော၊ ကုလားရော ဘယ်ဘက်ကစမ်းစမ်း၊ ပြီးတော့ အထိုးအသတ်ရော၊ အပစ်အခတ်ရော၊ သူရ သတ္တိရော ဘယ်ဘက်ကစမ်းစမ်း။ အရပ်အမောင်းရော၊ ရုပ်ရည်ရော၊ အတီးအမှုတ်ရော၊ ဘယ်ဘက်ကစမ်းစမ်း ပြည့်စုံပ့ါဗျာ”

ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

“မိန်းမ မရတာရယ်၊ ရာထူး မတက်တာရယ်ကတော့ ကိုနှင်းမောင်က ကျုပ်တို့ကိုမမီနိုင်တဲ့ အချက်ပဲ ဦးအောင်သင်း၊ သူဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ပြည့်စုံတဲ့ အရည်အချင်းတွေ ရှိပါစေဗျာ၊ အဲဒီနှစ်ချက်ကတော့ ကျုပ်တို့ သာပါတယ်၊ အားမငယ်စမ်းပါနဲ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်သည် ဟက်ဟက်ပက်ပက်ရယ်မောလေတော့၏။

ထိုအချိန်၌. .

“မေအိုင်ကမ်းအင် (ဝင်ခွဲ့ပါရစေရှင်)”

ဟု လွန်စွာသာယာလှသော အသံလွင်လွင်ကလေးတစ်သံ အခန်းဝမှပေါ်ထွက်လာသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် အသံလာရာဆီသို့ ဆတ်ခနဲကြည့်လိုက်ကြလေ၏။ ဂါဝန်ဝတ် မျက်နှာဖြူအမျိုးသမီးတစ်ဦးသည် အမွေးစုတ်ဖွားနှင့် ခွေးပုကလေးတစ်ကောင်ကို သံကြိုးဖြင့်တွဲ၍ အခန်းဝ၌ ရပ်နေလေ၏။

“ဝင်ခဲ့ပါ မဒမ်”

ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသော အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် ကျွန်ုပ်က ဝင်ခွင့်ပြုလိုက်ရာ ထိုမိန်းမလည်း ဝင်၍ထိုင်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"ဆားပုလင်းနှင်းမောင်နဲ့ တွေ့ချင်ပါတယ်ရှင်၊ ရှင်ဟာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင် မဟုတ်လား"

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကိုကြည့်၍ ပြောလေ၏။

ကိုနှင်းမောင်က ဦးခေါင်းကို အသာအယာဆတ်၍ ပြလိုက်လျှင် ထိုမိန်းမက သူ၏လက်ကိုင်အိတ်အတွင်းသို့ တစ်စုံတစ်ခုကို နှိုက်ရင်း. .

"သူပျောက်သွားတာ သုံးရက်ရှိပြီ၊ တဆိတ်လောက်စုံစမ်းပေးပါ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဝမ်းနည်းပါတယ်။ လူတွေအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးဖို့ ဘုရားသခင်က ကျုပ်ကို တစ်ရက်မှာ ၂၄ နာရီတည်းပေးထားပါတယ်၊ အဲဒီနာရီနဲ့ ကျုပ်ဟာ အလုပ်လုပ်ဖို့ မလုံလောက်ရတဲ့ အထဲ ခင်ဗျားက ခွေးပျောက်တာကို ရှာခိုင်းဦးမလို့လား"

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောလိုက်ရာ မျက်နှာဖြူမိန်းမကလည်း မျက်လုံးပြူးသွားပြီးလျှင် လက်ကိုင်အိတ်အတွင်းမှ အမွေးစုတ်ဖွား ခွေးတစ်ကောင်၏ ဓာတ်ပုံကိုထုတ်၍ စားပွဲပေါ်တင်ရင်း. . .

"ကျွန်မ ဘာကို အကူအညီတောင်းမယ်ဆိုတာကို ရှင်က မပြောဘဲ သိနေပါလား၊ သိပ်ပြီး အံ့ဩဖို့ကောင်းပါလား၊ ဒါကြောင့်လည်း နာမည်ကျော်ပေတာကိုး"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဒါက ဒီလိုပါမဒမ်၊ လ,ကလည်း တော်သလင်း၊ ခင်ဗျား ကိုင်လာတဲ့ ခွေးသံကြိုးမှာလည်း အစနှစ်စ၊ တစ်စက လုံးပြီး ကိုင်ထားတာကိုးဗျ"

www.foreverspace.com.mm

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်မှပင် ကျွန်ုပ်တို့လည်း သဘောပေါက်ရလေတော့၏။

မိုးသီးသည် ခွေးခြေတပ်ပုံကို ယူ၍ ကြည့်ပြီးနောက်. .

"ဒီခြေတပ်ပုံရိုက်တုန်းက အနားမှာ လူနှစ်ယောက်ရှိတယ် ဦးလေး၊ ဟောဒီမှာ အရိပ်နှစ်ခုတွေ့တယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

"မဟုတ်ဘူးကွ၊ သုံးယောက်ရှိတာ၊ ခြေတပ်ပုံရိုက်တဲ့လူရဲ့အရိပ်က မပါဘူးကွ။ ခြေတပ်ပုံရိုက်တဲ့ လူကိုပါ ထည့်ပြီးတွက်ရမှာပေါ့"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်လေ၏။

"ခြေတပ်ပုံရိုက်တုန်းက နေ့လယ် ၁၂ နာရီလောက်မှာ ရိုက်တာ ဦးလေး၊ ဟောဒီ တိုင်ရဲ့အရိပ်က ပုပုကလေးဖြစ်နေတယ်"

ဟု မိုးသီးက ပြောပြန်၏။

"မှန်းတည့်ဆိုတာတော့ ဟုတ်ပါပြီကွာ၊ နောက်ထပ်ဘာပြောနိုင်သေးလဲ မောင်မိုးသီး"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်ရာ မိုးသီးက ခြေတပ်ပုံကိုယူ၍ သေသေချာချာ ကြည့်ပြန်၏။

"အုန်းပင်တွေက အိမ်ရဲ့အရှေ့ဘက်ကို အားလုံးယိုင်နေတယ် ဦးလေး"

ဟု မောင်မိုးသီးက ဖြေလေ၏။

"အုန်းပင်ဟာ ရေရှိတဲ့ဘက်ကို ယိုင်တတ်တယ်ကွ၊ ဒီတော့ အိမ်ရှေ့မှာ ရိုးရိုးရေကန်သော်လည်းကောင်း၊ ရေကူးကန်သော်လည်းကောင်း ရှိရမယ်"

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ပြောလိုက်လျှင် မိုးသီးက. . .

www.foreverspace.com.mm

"ဟုတ်တယ် ဦးလေး"

ဟု ဆိုကာ ခါတ်ပုံကို သေသေချာချာကြည့်ပြန်၏။ ထိုသို့ကြည့်ပြီးနောက်. .

"ရေကန်ရှိမယ်ဆိုတော့ ကန်တော်ကြီးနဲ့ အင်းလျားနားက အိမ်တွေကို ကျွန်တော် ကောင်းကောင်းမှတ်မိတယ်၊ ဒီပုံစံနဲ့အိမ်မျိုး တစ်ခါမှမတွေ့ဘူးဦးလေး"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဒီလိုဆိုရင် အိမ်ရှေ့မှာ ရေကူး ကန်ရှိတဲ့အိမ်တွေကို စဉ်းစားရမှာပေါ့ မောင်မိုးသီး"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ထောက်ပေးလိုက်လျှင် မိုးသီးမျက်နှာသည် ပြုံးရွှင်၍လာပြီးလျှင်. .

"ဦးထွန်းမြတ်လမ်းက ကျွန်တော်သတင်းစာပို့ဖူးတဲ့အိမ်နဲ့ သုံးခုပဲကွာတယ်။ ကျွန်တော် သတင်းစာပို့ဖူးတဲ့ အိမ်နံပါတ်က (၀၈)၊ နောက်တစ်အိမ်က. . (၀၁၀)၊ နောက်တစ်အိမ်က. . (၀၁၂)၊ နောက်တစ်အိမ်က. . (၀၁၄)၊ နောက်တစ်အိမ်က. . (၀၁၆)၊ အိမ်နံပါတ်က (၀၁၆) ဖြစ်ရမယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"ဒီကလေးက ခါတ်ပုံကြည့်ပြီး ဘာတွေပြောနေတာလဲ"

ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသောစကားဖြင့် မျက်နှာဖြူအမျိုးသမီးက မေးလိုက်လေ၏။

"မဒမ်နေတာ ဦးထွန်းမြတ်လမ်း အိမ်နံပါတ် (၀၁၆) မှာ နေတယ်တဲ့၊ အိမ်ရှေ့မှာ ရေကူးကန်ရှိတယ်တဲ့၊ ဒီခါတ်ပုံကို

www.foreverspace.com.mm

ရိုက်တုန်းက အနားမှာ လူသုံးယောက်ရှိနေတယ်တဲ့၊ ဓာတ်ပုံ ရိုက်တဲ့အချိန် က နေ့လယ် ၁၂ နာရီလောက်မှာတဲ့”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ဘာသာပြန်၍ ပေးလိုက်ရာ မျက်နှာဖြူအမျိုးသမီး လည်း မျက်လုံးပြူး၍သွားပြီးလျှင် အောက်ပါ အဓိပ္ပာယ်ရသောစကားကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ပြောလေတော့၏။

“ဒီကလေးလေးက အဲဒီလောက် ပြောနိုင်တယ်ဟုတ်လား၊ အံ့သြစရာပါပဲ၊ သူကလေးက ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ရဲ့ သား ကလေးလား”

“မဟုတ်ပါဘူး။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က လူပျိုကြီးပါ၊ အိမ်ထောင်မရှိပါဘူး၊ ဒီကလေးက ကလေးစုံထောက်ပါ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက နောက်ရွှတ်ရွှတ်ဖြင့် ဝင်၍ဖြေလေ၏။ ထိုအခါ၌ မျက်နှာဖြူအမျိုးသမီးက. .

“ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကတော့ ဘုရားသခင်ပေးထားတဲ့ ၂၄ နာရီဟာ သူ့အတွက်မလုံလောက်လို့ ကျွန်မကို မကူညီနိုင်ဘူးလို့ ငြင်းပါတယ်၊ ဒီတော့ ရှင်တို့ရဲ့ ကလေးစုံထောက်ကို တဆိတ် လောက်ပြောပေးပါ၊ ကျွန်မရဲ့ ခွေးကလေး ‘မော်ဂန်’ ကို တွေ့အောင် စုံထောက်ပေးပါလို့”

ဟု ဆိုလေ၏။

“ကဲ. . စုံထောက်ကိုမိုးသီးရေ၊ ကလေးစုံထောက်ကနေ ခွေးစုံထောက်ဖြစ်ရော့လဟယ်”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက အစချီကာ မျက်နှာဖြူမိန်းမပြောသည်ကို မိုးသီးအား ပြန်၍ပြောရာ မိုးသီးက. .

www.foreverspace.com.mm

"ခွေးနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

ဟု မျက်နှာဖြူမကိုမေးလေ၏။ မိုးသီးမေးသည်ကို ဦးကိုကိုကြီးက အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် စကားပြန်လုပ်ရလေ၏။

"မော်ဂနလို့ ခေါ်ပါတယ်"

ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသောစကားဖြင့် မျက်နှာဖြူအမျိုးသမီးက ဖြေပြန်၏။ ဦးကိုကိုကြီးက မိုးသီးအား မြန်မာလို စကားပြန်လုပ်ရပြန်၏။

"မော်ဂန်လို့ခေါ်ရင် သူလာသလား"

ဟု မိုးသီးက မေးပြန်၏။

"လာပါတယ်။ သူ့နာမည်ကို သိပါတယ်"

ဟု မျက်နှာဖြူအမျိုးသမီးက ပြောလေ၏။

"ဘယ်နေ့ကပျောက်သွားသလဲ"

ဟု မိုးသီးကမေး၏။

"သုံးရက်ရှိပါပြီ"

"အရင်ကကော ဒီလိုပျောက်ဖူးသလား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ စက်တင်ဘာလမှာ ပျောက်ဖူးပါတယ်၊ တစ်ရက်ပဲပျောက်ပြီး သူ့ဘာသာ ပြန်လာပါတယ်"

"မော်ဂန်ဟာ အထီးလား"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ဒီခွေးကတော့ အမပဲ၊ မော်ဂန့် မိန်းမပေါ့"

ကျွန်ုပ်တို့မှာ မိုးသီးရဲ့စကားကြောင့် ရယ်မောရသော်လည်း စကားပြန်လုပ်ရသော ဦးကိုကိုကြီးကမူ မိုးသီးအား. .

www.foreverspace.com.mm

"ဟေ့ကောင် ဘာသာပြန်ရတာခက်အောင်တော့ မလုပ်နဲ့ကွာ"

ဟု ပြောလေ၏။

"မော်ဂန်ဟာ သူ့မိန်းမရှိလျက်သားနဲ့ တခြားမိန်းမဆီကို သွားတဲ့အကျင့် ရှိပါသလား"

ဟု မိုးသီးကမေးပြန်၏။ ဦးကိုကိုကြီးက. .

"ဟေ့ကောင် မျက်နှာပူစရာတွေ မမေးပါနဲ့ကွာ"

ဟု တောင်းပန်၏။ သို့ရာတွင် မိုးသီးက ထိုမေးခွန်းကို မမေး၍မဖြစ်ဟုဆိုသဖြင့် ဦးကိုကိုကြီးလည်း အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်မေးရာ မျက်နှာဖြူမကလည်း ခွက်ထိုးခွက်လန်ရယ်မောလေတော့၏၊ ထိုသို့ ရယ်မောပြီးနောက်. .

"ယောက်ျားတွေဟာ ဒီလိုပါပဲ၊ မော်ဂန်က လူအတိုင်းပဲ။ ငါးစိမ်းမြင်ရင် ငါးကင်ပစ်ချင်တဲ့ ဝါသနာရှိတယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရှုံးတိုးရှုန့်တန့်ဖြစ်ကုန်ကြရလေတော့၏။

"နှစ်ရက်အတွင်း အိမ်ကို လာပြီးပို့ပါမယ်"

ဟု မိုးသီးက အာမခံလိုက်လေ၏။

"ဟေ့ကောင်. . ကြည့်လည်းလုပ်ပါကွ။ မရရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ"

ဟု ဦးကိုကိုကြီးကပြောရာ မိုးသီးက. . . .

"ဦးလေးကလည်းဗျာ၊ ကျွန်တော်ပြောတဲ့အတိုင်းသာ အင်္ဂလိပ်လိုပြောစမ်းပါ၊ ကျွန်တော် ရအောင်လုပ်ပေးပါ့မယ်"

ဟု ရဲဝံ့စွာ အာမခံလိုက်သဖြင့် ဦးကိုကိုကြီးလည်း မိုးသီးပြောသည့်အတိုင်းပင် မျက်နှာဖြူမိန်းမအား အင်္ဂလိပ်စကားဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

မျက်နှာဖြူအမျိုးသမီးလည်း မိုးသီး၏ဦးခေါင်းကို လက်ဖြင့် ပွတ်၍ ပြန်သွားလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဆက်လက် စကားပြောကြပြီးနောက် ပြန်ခဲ့ကြလေတော့၏။ ပြန်ခါနီးတွင် ဦးကိုကိုကြီးက မိုးသီးအား . .

"ဟေ့. . ခွေးစုံထောက်။ မင်းရဲ့ အရည်အချင်းကို ဒီမှာကြည့်ရမှာပဲ"

ဟု ဆိုလေ၏။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

www.foreverspace.com.mm

ar suu fzi feBD ,D

ကျွန်ုပ်တို့စီအိုင်ဒီ၌ လူဖမ်းပွဲကြီးများ ပြုလုပ်လျက်ရှိပေသည်။ စုံထောက်လှဒွေးကလည်း “ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ရဲ့အစွယ်ကို ရိုက်ချိုးမယ်” ဟု အော်ဟစ်ကြိမ်းမောင်းရင်း တရားခံများကို တစ်ယောက်ပြီး တစ်ယောက် ဖမ်းဆီးနေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ရွှေဂုံတိုင်ခြံအမှတ် (----) မှ ဦးဘာလီ အသတ်ခံရမှုနှင့်ပတ်သက်သော သတင်းများကို နားစွင့်၍နေမိလေ၏။ ဦးကိုကိုကြီးမှာမူ ထိုအမှုကို စိတ်ဝင်စားခြင်းမရှိဘဲ စုံထောက်လှဒွေး၏ ပြုမူလုပ်ကိုင်ပုံကိုသာ တစေ့တစောင်း အကဲခတ်၍ ကြည့်ရှုလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“အိုင်ဆေး ဦးအောင်သင်း၊ မုတ်ဆိတ်မွေးနဲ့ ဦးဘာလီကြီး အသတ်ခံရမှုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျုပ်တို့စီအိုင်ဒီက သံသယရှိတဲ့ လူတွေကိုဖမ်းတာ ဘာလိုလိုနဲ့ အယောက်နှစ်ဆယ်ကျော် သွားပြီ။ စုံထောက်လှဒွေး တစ်ယောက်တည်းက ဖမ်းတာ ချည်းပဲ ဆယ့်သုံးယောက်ကျော်ပြီဗျ၊ တောင်ရှည်ပုဆိုးနဲ့ လူက ချည်းပဲ ရှစ်ယောက်ဗျာ၊ နောက်ထပ် ဖမ်းလာတာက ခြောက် ယောက်၊ ဟား. . ဟား. .”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြော၍ ရယ်မောလေ၏။ ထိုသို့ရယ်မောပြီးနောက် အောက်ပါအတိုင်း ပြောပြန်လေ၏။

“ကျုပ်ထင်တာကတော့ ဒီအမှုဟာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်မပါဘဲ ပြီးကိုမပြီးဘူးလို့ ထင်တယ်ဗျ။ ခက်တာက ဒီလူကလည်း ဆပ်ဆမိုင်းကျနေတော့ ခက်တာပေါ့ဗျာ။ ဒါနဲ့ ဦးအောင်သင်း ခွေးစုံထောက် မိုးသီးကလေး ခွေးကို ရှာလို့ရပြီလားဗျ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ကျွန်ုပ်အား မေးလေ၏။

“မသိဘူးဗျ။ သူတို့ဆီကို သွားရအောင်ဗျာ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးကလည်း သဘောတူသဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးကိုကိုကြီးသည် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဆီသို့ ထွက်ခဲ့ကြလေ၏။

ဖြတ်လမ်းကို အသုံးပြုသည့်အပြင် မော်တော်ကားကို အရှိန်ပြင်းစွာ မောင်းနှင်လာရာ မကြာမီအချိန်အတွင်း၌ပင် ကျွန်ုပ်တို့သည် မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်၏အိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေတော့၏။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင် သည် အင်္ဂလိပ်သတင်းစာတစ်စောင်ကို ရှေ့၌ချလျက် ကြော်ငြာသတင်းတစ်ပုဒ်ကို ခဲတံနီပြာဖြင့် တား၍နေလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“အိုင်ဆေး ဘာတွေများ စာပြင်ဆရာ လုပ်နေတာလဲဗျ”
ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က. . . .

“ဟောဒီ သတင်းလေးကို ဖတ်ကြည့်ပါဦး”
ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ယူ၍ ဖတ်ကြည့်ရာ အောက်ပါအဓိပ္ပာယ်ရသော သတင်းကို တွေ့ရလေတော့၏။

မျောက်ဖင်နီကြီးဘက်မှ ကူညီခဲ့သော ရာမမင်းသား အကြောင်းကို အသေးစိတ်တင်ပြနိုင်သူအား ဆုငွေ ပေးမည်။ မျောက်ဖင်နီမျိုးအကြောင်း စိတ်ဝင်စား သူများနှင့် ရာမမင်းသားကို စိတ်ဝင်စားသူတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့နှင့် ဆက်သွယ်ပါ။

အိုးဘိုရာမဇာတ်အဖွဲ့
စင်ကာပူလမ်း၊
အမှတ် (AB/၈) ပုဇွန်တောင်

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုကြော်ငြာကိုဖတ်ပြီးနောက် အဓိပ္ပာယ် အပြည့် အစုံကို နားမလည်သဖြင့်. . . .

“ဘာလဲဗျ။ ကျုပ်ဖြင့် သဘောမပေါက်ပါဘူးဗျာ”
ဟု ပြောလျှင် ကိုနှင်းမောင်က အောက်ပါအတိုင်းရှင်းပြလေ၏။

“ဒီလိုဗျ။ ဒီကြော်ငြာက ယိုးဒယားရာမဇာတ်တော်ကြီးရဲ့ ကောက်နုတ်ချက်ဗျ၊ သူ့ဆိုလိုချက်က ဒီလိုရှိပါတယ်။ ရာမ မင်းသားနဲ့ ညီတော်လက္ခဏာဟာ ဒသဂီရိဘီလူးနောက်ကို

www.foreverspace.com.mm

ပါသွားတဲ့ သီတာဒေဝီမင်းသမီးနောက်ကို ခြေရာခံပြီးလိုက်ခဲ့ကြတယ်ဆိုပဲ။ အဲဒီလိုလိုက်ခဲ့ကြရာမှာ မဟာမြိုင်တောအုပ်အရောက်မှာ ရာမမင်းသားက မောပန်းလို့ အိပ်ချင်တာနဲ့ ညောင်ညိုပင်ကြီးတစ်ပင်အောက်မှာ တစ်ရေးလောက်အိပ်စက်ကြရအောင်လို့ လက္ခဏာကိုပြောတော့ လက္ခဏာက ကျွန်တော် မအိပ်ချင်ဘူး။ အစ်ကို အိပ်ချင်အိပ်ပါဆိုပြီး သူ့ရဲ့ အစ်ကိုကို သူ့ပေါင်ပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးခိုင်းပြီး အိပ်စေခဲ့တယ်ဗျ။ အဲဒီလို ရာမမင်းသားက ညီတော်ရဲ့ပေါင်ပေါ်မှာ ခေါင်းအုံးပြီး အိပ်နေတုန်း အလွန်အင်မတန်ကြီးမားတဲ့ တောမှက်ကြီးတစ်ကောင်က ညီတော်လက္ခဏာကို လာပြီးကိုက်တယ်။ ညီတော်လက္ခဏာဟာ မှက်ကြီးကို ခြောက်ပြီးလွှတ်ချင်ပေမယ့် သူနည်းနည်းလေး လှုပ်လိုက်ရင် သူရဲ့နောင်တော်ကြီး အိပ်ရာကနိုးသွားမှာစိုးလို့ မှက်ကိုက်တာကို မမောင်းဘဲ ကြိတ်မှိတ်ပြီးခံနေရှာတယ်။ အဲဒီတော့ မှက်ကိုက်တဲ့ဒဏ်ရာကနေ သွေးတွေ စီးပြီးကျလာတာပေါ့ဗျာ”

“လက္ခဏာက ရာမမင်းသားကို တယ်ပြီးချစ်ပါလား”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က. .

“လက္ခဏာက ရာမမင်းသားကို ချစ်တာကို ခင်ဗျားက အံ့ဩရုံအံ့ဩတာ၊ ရာမမင်းသားတို့ အရိပ်ခိုတဲ့ ညောင်ပင်ပေါ်က သူကြိတ်ဆိုတဲ့ မျောက်ကြီးကတော့ အင်း. . . ရာမမင်းသားတို့ ညီအစ်ကိုဟာ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် တယ်လည်း ချစ်ရှာကြသကိုး၊ ငါ. . ငါနဲ့ ငါ့ အစ်ကို ဘာလီဆိုတဲ့မျောက်က

www.foreverspace.com.mm

တော့ သူတို့နဲ့ ပြောင်းပြန်ပဲ၊ မကြာခဏရန်ဖြစ်ပြီး ကိုက်နေကြရတယ်။ ဘာလီဟာ ငါနေတဲ့ ညောင်ညိုပင်ကလေးကို မကြာခဏလာပြီးတိုက်ခိုက် လုယူတဲ့အတွက် ငါ့မှာ ရတက်မအေးဖြစ်ခဲ့ရတယ်လို့ စဉ်းစားမိပြီး ဝမ်းနည်းခြင်းမက ဝမ်းနည်းလာပြီး မျက်ရည်တွေ ကျလာတော့တာပဲဗျို့”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

“မျောက်ထရစ်ဂျီဒီပဲဗျို့”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ၌ ကိုနှင်းမောင်က ဆက်၍ပြောပြန်လေ၏။

“အဲဒီအခါမှာ မျောက်သုဂြိတ်ရဲ့မျက်ရည်ဟာ အောက်မှာအိပ်နေတဲ့ ရာမမင်းသားရဲ့ရင်ဘတ်ပေါ်ကို ကျတာကိုးဗျ၊ ဘုန်းရှိတဲ့ ရာမမင်းဟာ တိရစ္ဆာန်ရဲ့ မျက်ရည်တစ်စက် ထိမိတာကို လူကြီးတစ်ယောက်က ရင်ဝကို တံတောင်နဲ့ အုန်းခနဲမြည်အောင်ထောင်းလိုက်သလောက်ကို နာသွားတယ်ဆိုပဲဗျ”

“ဟား. . ဟား. . လွန်လှချည်လား အာစရိ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြောပြန်၏။

“အဲဒီလို လွန်လွန်ကျူးကျူး ဖွဲ့သီထားတာကိုက ရာမဇာတ်ရဲ့ အရသာကလေးတစ်ခုပေါ့ဗျာ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောရင်း စီးကရက်ကို သောက်လိုက်လေ၏။

“ဦးကိုကိုကြီး ဝင်ပြီးမရှုပ်စမ်းပါနဲ့ဗျာ၊ နားထောင်ရတာ အရသာ ပျက်လှတယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောရလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ ပုံပြောကောင်းသော ကျွန်ုပ်တို့၏ စီအိုင်ဒီသူရဲကောင်းကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ရာမဇာတ်ထုပ်ကို ဆက်လက်၍ ပြောပြန်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ရာမမင်းသားဟာ မျောက်သုကြိတ်ရဲ့ မျက်ရည်ကြောင့် ရင်ဘတ်အောင့်ပြီး လန့်အနိုးမှာ သူ့ရဲ့ညီကို အထင်လွဲသွားတယ်။ ညီတော် ဘာ့ကြောင့် နောင်တော်ရဲ့ ရင်ဘတ်ကို တံတောင်နဲ့ ထောင်းရတာလဲလို့ ရာမမင်းသားက ညီတော် လက္ခဏာကို မေးတယ်။ အဲဒီအခါမှာ ညီတော်လက္ခဏာဟာ သူမလုပ်ရကြောင်း ရှင်းပြလိုက်တယ်။ ဒီတော့ ရာမမင်းသားက သစ်ပင်ပေါ်ကိုမော့ပြီး ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ မျောက်သုကြိတ်ကို မြင်သွားတာကိုးဗျ၊ အဲဒီအခါမှာ ရာမမင်းသားက သုကြိတ်ကို လက်ညှိုးနဲ့ညွှန်ပြီး ဆင်းခဲ့ဖို့ပြောတယ်။ ဒါကြောင့် ယိုးဒယား သီချင်းထဲမှာ **မြင်သော်ညွှန်းသော် ရွှေလက်ညှိုး၊ ဝပ်လျှိုး မျောက်မွန်၊ ကြောက်ရွံ့ကြက်သီးမိုး** လို့ စပ်ဆိုထားတာပေါ့ဗျာ။ ရာမမင်းသားက လက်ညှိုးနဲ့ထိုးလိုက်တော့ မျောက်ကြီးက ကြောက်ပြီး ကြက်သီးတွေထလို့ ဝပ်နေရာကနေ စုံဆယ်ဖြာ **ပန်ထွာဦးတင် ဖူးမြင်သက်လွတ်ကြောင်း** ဆိုတဲ့ သီချင်းစာသားအတိုင်းပေါ့ဗျာ။ လက်ဆယ်ဖြာနဲ့ရှိခိုးပြီး သူ့ရဲ့အသက်ကို ချမ်းသာပေးဖို့ တောင်းပန်ရင်း ဆင်းလာရှာတယ်ဆိုပဲ”

ဟု ဆိုကာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က စီးကရက်ကို ဖွာရှိုက်လိုက်လေတော့၏။

“ကိုနှင်းမောင်ကတော့ဗျာ. . သဘင်ဘက်ကလည်း တယ်ပြီးပိုင်တာကိုးဗျ။ ကျုပ်တို့ဖြင့် ဒါ တွေမသိပေါင်ဗျာ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက လက်ဝါးကြီး နှစ်ဖက်ကို ပွတ်ရင်း ချီးမွမ်းလိုက်လေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

"အဲဒီတော့မှ သုကြိတ်က ရာမမင်းသားကို အဖြစ်အပျက် အလုံးစုံကို ရှင်းပြတယ်။ သူ့အစ်ကိုဘာလီက မကြာခဏ လာရောက်အနိုင်ကျင့်ပုံတွေကိုပါ ရှင်းပြတယ်။ အဲဒီလို ရှင်းပြလိုက်တော့ ရာမမင်းသားက သုကြိတ်ကို သနားသွားပြီး သုကြိတ် ဘာမှမပူနဲ့တော့။ ဒီတစ်ခါ ဘာလီဆိုတဲ့အကောင် လာရင် ငါ့ရဲ့လေးနဲ့ ပစ်ခွင်းပေးမယ်လို့ ပြောလိုက်တယ်။ သုကြိတ်လည်း အားတက်သွားတာပေါ့ဗျာ။ အဲ. . အဲ. . မကြာပါဘူး။ ဘာလီလာပြီး သုကြိတ်ကို ကိုက်ပါလေရော။ ခါတိုင်းဆိုရင်တော့ ဘာလီလာရင် သုကြိတ်က ထွက်ပြေးနေကျ။ ခုတော့ ရာမမင်းသားအားကိုးနဲ့ ထွက်မပြေးတော့ဘဲ ဘာလီကို ပြန်ကိုက်တာကိုး။ အဲဒီမှာ ဘာလီနဲ့သုကြိတ်နှစ်ကောင်ဟာ လုံးထွေးနေတော့တာပဲ။ ရာမမင်းသားကလည်း လေးနဲ့ပစ်မယ်ဆိုပြီး လေးနဲ့ချိန်လိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် မျောက်နှစ်ကောင်ကလုံးထွေးနေလေတော့ ဘယ်ဟာသုကြိတ်၊ ဘယ်ဟာဘာလီမှန်း မသိတာနဲ့ကို မပစ်လိုက်ရဘဲ ကြည့်နေရတော့တယ်"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

"ဟား. . . . ဟား. . . . မျောက်ကြီးတော့ အားကိုးရှိတာနဲ့ ကျယ်လိုက်တာ ဒုက္ခရောက်ရောဆိုပါတော့။ ဟဲ. . . ဟဲ. . . ကျုပ်တို့ စီအိုင်ဒီမှာလည်း လုငွေးဆိုတဲ့ မျောက်တစ်ကောင် ရှိသေးတယ်ဗျ။ ပုလိပ်မင်းကြီးအားကိုးနဲ့ ကျယ်နေတာ၊ ဟား. . . ဟား. . . . ပုလိပ်မင်းကြီးလည်းမကယ်နိုင်တဲ့ မျောက်ဒုက္ခမျိုး တွေ့ရလိမ့်မယ်ဗျို့။ ဟား. . . ဟား. . . "

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရယ်ရသေးတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုသို့ရယ်မောပြီးနောက် ကိုနှင်းမောင်က ဆက်၍ပြောပြန်လေ၏။

"ဘာလီလည်း သုကြိတ်ကို အားရအောင်ကိုက်ပြီး ထွက် ပြေးသွားတယ်။ အဲဒီအခါမှာ သုကြိတ်က ရာမမင်းသားကို အပြစ်တင်တာပေါ့ဗျာ။ ဆရာသမား ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ။ ကျုပ်ကတော့ ဆရာသမားအားကိုးနဲ့ ပြန်ပြီးကိုက်လိုက်တာ ဒုက္ခကိုရောက်တော့တာပဲလို့ ရာမမင်းသားကိုပြောတော့ ရာမမင်းသားက မင်းတို့နှစ်ကောင် လုံးထွေးနေလေတော့ ငါလည်း မှားပြီးပစ်မိမှာစိုးလို့ မပစ်ဘဲနေတာကွ။ ဒီတစ်ခါတော့ စိတ်ချပါကွာ။ ဘာလီကို မှန်အောင် ငါပစ်ပေးပါ့မယ်။ ဒါပေမယ့် မင်းနဲ့ ဘာလီနဲ့ ခွဲခြားလို့ရအောင် ဒီလိုလုပ်ဆိုပြီး ရာမမင်းသားက ကွမ်းယာကို စားပြီး သုကြိတ်ရဲ့ဖင်ကို ကွမ်းတံတွေးနဲ့ထွေးပြီး မှတ်ထားတယ်။ နောက်တစ်ခါ ဘာလီနဲ့ သုကြိတ်ကိုက်တဲ့အခါမှာ ရာမမင်းသားဟာ သုကြိတ်ကို ကောင်းကောင်းမှတ်မိနေပြီ ဖြစ်လေတော့ ဘာလီ့ဖင်ကို မြားနဲ့ပစ်လိုက်တယ်။ ဘာလီလည်း အဲဒီမှာပွဲချင်းပြီးသေရော။ သုကြိတ်လည်း ဘာလီ့ရန်က အေးချမ်းသွားတော့တယ်။ ဒါပေမယ့် ဘုန်းရှိတဲ့ ရာမမင်းသားရဲ့ ကွမ်းတံတွေးဟာ မပျက်တော့ဘူးဆိုပဲ။ အဲဒီနေ့ကစပြီး သုကြိတ်ကနေ ဆင်းသက်တဲ့ မျောက်တွေဟာ မျောက်ဖင်နီတွေဖြစ်ကုန်တော့တာပဲဗျို့။ ဟား. . ဟား. . "

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရယ်မောကြရလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

“အိုင်ဆေး ကိုနှင်းမောင် အဲဒီရာမဇာတ်ထုပ်နဲ့ ဒီကြော်ငြာနဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်လို့လဲဗျ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်လေ အိုးဘိုရာမဇာတ် အဖွဲ့ကို ခင်ဗျားသွားပြီး အခုကျုပ်တို့ကိုပြောတဲ့အတိုင်း ပြောပြ လိုက်ရင် ဆုငွေတော့ရမှာ သေချာပါတယ်”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက နောက်လေ၏။ ကိုနှင်းမောင်ကလည်း ဦးကိုကိုကြီး၏ စကားကြောင့် မပွင့်တပွင့်လေးပြုံးလိုက်ပြီးနောက်. .

“လာဗျို့ ပုဇွန်တောင် အိုးဘိုရပ်ကွက်က ရာမဇာတ်အဖွဲ့ဆီကို သွားကြရအောင်”

ဟု ဆိုကာ နေရာမှထလေ၏။

“အိုင်ဆေး. . ကြော်ငြာမှာပေးထားတဲ့လိပ်စာက စင်ကာပူ လမ်း၊ အမှတ် AB / ၈ နော်”

ဟု ကျွန်ုပ်က သတိပေးလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က. .

“ဒီကြော်ငြာက တကယ့်ကြော်ငြာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ လူဆိုး အချင်းချင်း အချက်ပေးတဲ့ ကြော်ငြာပါ၊ အဲဒီလူဆိုးတွေဟာ ခင်ဗျားတို့ အခုစုံစမ်းနေတဲ့ ရွှေဂုံတိုင်ခြံအမှတ် (----)က ဦးဘာလီကြီးသတ်မှုနဲ့ ပတ်သက်နေတယ်ဗျ”

ဟု ရှင်းပြလိုက်မှပင် ကျွန်ုပ်လည်း ရွှေဂုံတိုင်လူသတ်မှုကြီးကို သတိရကြ လေတော့၏။

“အကောင်ပြမှ အရိပ်ထင်ရုံလောက် ရှိသေးတယ်၊ အိုင် ဆေး ကိုနှင်းမောင် ပတ်သက်ပုံ ပတ်သက်နည်းကို တဆိတ် လောက် ရှင်းပြပါဦး”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြောလိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“အသတ်ခံရတဲ့ ဦးဘာလီရဲ့ ကိစ္စ၊ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့ညီ ဦးသုကြိတ်ရဲ့ ကိစ္စတွေပဲဗျ။ အဲဒီလူသတ်မှုမှာ သုကြိတ်နဲ့တွဲနေတဲ့ လူစွမ်းကောင်းတစ်ယောက်၊ ရာမမင်းသားတော့ ပါလိမ့်မယ်ဗျို့”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောရင်း အိမ်ပေါ်မှဆင်းသွား၍ ကားစက်နှိုးနေသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကားပေါ်သို့ အပြေးအလွှားတက်ကြရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့ ကားပေါ်သို့ရောက်လျှင် ကိုနှင်းမောင်လည်း ကားကို စတင် မောင်းနှင်လေတော့၏။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

ပုဇွန်တောင် စင်ကာပူလမ်းအနီးသို့ရောက်လျှင် ကိုနှင်းမောင်သည် မော်တော်ကားကိုရပ်၍ ကားပေါ်ကဆင်းပြီးနောက် အနီးရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ လျှောက်၍သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း နောက်မှလိုက်ကြရလေသည်။ ကိုနှင်းမောင်သည် လက်ဖက်ရည်တစ်ခွက်ဟု မှာယူ၍ သောက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း အခြားသောစားပွဲခုံသို့သွား၍ ကျွန်ုပ်တို့ဘာသာ လက်ဖက်ရည်များ မှာ၍ သောက်ရလေ၏။

လက်ဖက်ရည်ဖျော်သည့်လူလည်း လက်ဖက်ရည်ဖျော်ရင်း သူ၏ စားပွဲထိုးကလေးအား . .

“ဟေ့ . . မောင်ညို။ ဟိုဘက်စားပွဲမှာ ရေနွေးအိုးမရှိဘူးကွ၊ ရေနွေးအိုး သွားပို့လေကွာ”

ဟု အော်ငေါက်လေ၏။ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ပိုင်ရှင်၏ ဖခင်ကြီးဟု ယူဆရသော အဘိုးကြီးတစ်ဦးသည် အိမ်နောက်ဘက်မှ ဟိုစမ်းသည်စမ်းဖြင့်

www.foreverspace.com.mm

ထွက်၍လာပြီးလျှင် ငှင်းဖို့ ချပေးထားသည့် ပက်လက်ကုလားထိုင်၌ ထိုင်ရန်အတွက် လက်နှစ်ဖက်ကို လေထဲတွင်ဆန့်တန်း၍ ကုလားထိုင်ဆီသို့ စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် လျှောက်လာလေ၏။

"ဦးလေး. . . . ဦးလေး၊ ဒီဘက်ကိုလာ ဒီဘက်ကိုလာ၊ ဟိုရှေ့တည့်တည့်မသွားနဲ့၊ ရေနွေးအိုးကြီးရှိတယ်"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်သဖြင့် အဘိုးကြီးလည်း ကိုနှင်းမောင်ဘက်သို့ လက်ကိုဆန့်တန်း၍ သွားလေ၏။

(အမှန်စင်စစ် ရှေ့တည့်တည့်၌ ရေနွေးအိုးလည်း လုံးဝမရှိပေ)

"ရှေ့ကို သုံးလှမ်းလောက် ရဲရဲတင်းတင်း လှမ်းလိုက်ပါဘကြီး"

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောရာ ကြောင်တောင်ကန်းဟု ဆိုရအပ်သော မျက်မမြင်အဘိုးကြီးလည်း စမ်းတဝါးဝါးဖြင့် ရှေ့သို့တက်ရင်း. . . .

"လခွားမှပဲ၊ ကန်းရတဲ့အထဲ လက်ပြပုလိပ်နဲ့မှ လာတွေ့ရပလေကွာ၊ ဘယ်ကွေ့ညာကွေ့နဲ့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်ထဲမှ လူများက ဝါးခနဲရယ်မောကြလေ၏။

"ဘကြီးရေ စမ်းတမ်းစမ်းတမ်းလုပ်နေတဲ့ လက်နှစ်ဖက်ကို အပေါ်ကိုမြှောက်လိုက်ပါ၊ လက်ပြပုလိပ်မဟုတ်ဘူး ဘကြီးရေ၊ ဆားပုလင်း. . . . ဆားပုလင်း၊ ကြားဖူးတယ်မဟုတ်လား"

ဟု ဆိုကာ ကိုနှင်းမောင်သည် ကုတ်အင်္ကျီအောက်မှ သေနတ်ကို ဆွဲထုတ်လိုက်လေ၏။

ဆိုင်တွင်းမှ ပရိသတ်သာလျှင်မဟုတ်၊ ကျွန်ုပ်တို့ပါ အံ့အားသင့်၍ သွားရလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

“အိုင်ပီ၊ ဟောဒါ လွန်ခဲ့တဲ့သုံးနှစ်က ဝရမ်းထုတ်ထားတဲ့ ဓားပြဂိုဏ်းခေါင်းဆောင် မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်ဆိုတာပဲ၊ လက်ထိတ်ခတ်လိုက်ပေတော့”

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့မှာ လက်ထိတ်မပါခဲ့သဖြင့် အကျပ်တွေ့ရလေတော့၏။

“လက်ထိတ်မပါဘူးဗျ။ ကြိုးနဲ့ ချည်ရမှာပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်လျှင် ကိုနှင်းမောင်က ခေါင်းကိုတွင်တွင်ခါ၍

“မလုပ်နဲ့ အိုင်ပီ၊ မုတ်ဆိတ်က ကြိုးဖြတ်နည်းအမျိုးမျိုးကို ကျွမ်းကျင်တယ်၊ လူဆိုးတွေကို ကြိုးဖြုတ်နည်းသင်တန်းကျောင်းကြီး ဖွင့်ပြီးလာခဲ့တဲ့ ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီး”

ဟုပြောလိုက်ရာ မျက်မမြင်အဘိုးကြီးက လက်မြှောက်နေရာမှ. . . .

“မောင်ရင်က ကျုပ်အကြောင်းကို ကျုပ်ထက်တောင် ပိုပြီးသိနေပါလား”

ဟု ပြောလေ၏။

“သိတာတွေချန်ထားသေးတယ်၊ သဘော်သားမိန်းမနဲ့ ရှုပ်နေတဲ့ ကြာဇာတ်လမ်းကို မပြောရသေးဘူး။ အဲဒါတွေကိုပါ ပြည့်ပြည့်စုံစုံပြောရရင် ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်ကို အံ့သြတဲ့ ရောဂါနဲ့ အသက်ထွက်သွားနိုင်တယ်”

ဟု ပြောကာ ကိုနှင်းမောင်က တဟဲဟဲရယ်မောနေလေ၏။ ထိုအချိန်၌ ဝရမ်းပြေး မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်က. . . .

www.foreverspace.com.mm

“ငါမသေဘူးကွ၊ မင်း သေပေတော့”

ဟု ဆိုကာ ကိုနှင်းမောင်၏လက်တွင်းမှ ခြောက်လုံးပြူးကို ဆတ်ခနဲဆွဲယူလိုက်လေတော့၏၊ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးမှာ ဟာခနဲဟင်ခနဲ ဖြစ်ကုန်ကြလေတော့၏၊ သို့ရာတွင် ကိုနှင်းမောင်မှာမူ တစ်စုံတစ်ရာ တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိဘဲ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ကို ကောက်၍ကိုင်လိုက်ပြီးနောက် လက်ဖက်ရည်ကို မော့လေတော့၏။

မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်ဆိုသည့် ဝရမ်းပြေးကြီးကလည်း ရက်စက်လှပေ၏။ ကိုနှင်းမောင်၏ သေနတ်ဖြင့် ကိုနှင်းမောင်၏ ဦးခေါင်းနှင့် ရင်ဘက်ကို တရစပ် ပစ်ခတ်လေတော့၏။

ထိုသို့ပစ်ခတ်ရာ၌ သေနတ်သံများမှာ တချောက်ချောက် ထွက်ပေါ်၍လာလေတော့၏။

“ဘယ်လောက် ရက်စက်တဲ့ အဘိုးကြီးဆိုတာ မြင်ပြီလား အိုင်ပီ၊ သူ့အလှည့်ကျရင် နည်းနည်းမှ ညှာမယ့်လူကြီး မဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်ကိုပစ်လိုက်တာ ခေါင်းနဲ့ရင်ဘတ်ချည်းပဲ၊ ဟဲ. . . . ဟဲ. . . . ဟဲ. . . .၊ မရဘူးမုတ်ဆိတ်. . . . မရဘူး”

ဟု ဆိုကာ မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်၏ ညို့သကျည်းအား ဖိနပ်ဦးဖြင့်ကန်လိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်သည်လည်း ရှေ့သို့ အနည်းငယ် ကုန်း၍ သွားလေ၏။ ထိုအခါ ကိုနှင်းမောင်က မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်၏ လည်ကုပ်ကို ဖမ်း၍ဆွဲပြီးလျှင် ဒူးဖြင့် ‘ခွပ်’ ခနဲတိုက်လိုက်ရာ မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်သည် ‘အင့်’ ခနဲပြိုလဲကျသွားလေတော့၏။

ထိုအခါမှပင် မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်၏လက်တွင်းမှ လွတ်ကျသွားသော ခြောက်လုံးပြူးကို ကောက်ယူ၍ ကျည်ဆန်ကို ဆုံလည်တွင်းသို့ တစ်တောင့်ချင်းထည့်ရင်း ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်ကာ. .

www.foreverspace.com.mm

“ခေါ်သွားလို့ရပြီအိုင်ပီ၊ ကြိုးတုပ်ပြီးခေါ်တာထက် ဒီနည်းက ပိုပြီး ဆော့ဖ်ဖြစ်ပါတယ်”

ဟု ပြောကာ ကျန်သောလက်ဖက် ရည်ကို မော့လိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးကိုကိုကြီးလည်း မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်အား ကားပေါ်သို့ ပွေ့၍တင်ကာ ပုဇွန်တောင်ဂါတ်အချုပ်ခန်း၌ ချုပ်ထားလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးကိုကိုကြီးသည် ကိုနှင်းမောင်ရှိရာ စင်ကာပူလမ်းထိပ်ရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့ ပြန်၍လာခဲ့ကြရာ ဆိုင်၌ ကိုနှင်းမောင်ကို မတွေ့ရဘဲရှိသဖြင့် ဆိုင်အတွင်းမှလူများကို. . .

“စောစောကလူ ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ”

ဟု မေးရာ ဆိုင်တွင်းမှလူများက. . . .

“ဆရာတို့လည်းထွက်သွားရော အဲဒီဆရာကို လူတစ်ယောက်က စာတစ်စောင် လာပြီးပေးတာကို တွေ့ရတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီဆရာက စာပေးတဲ့လူနဲ့ လိုက်ပြီးသွားလေရဲ့”

ဟူ၍သာ အဖြေပေးကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ပြန်ခဲ့ကြရလေတော့၏။

♦♦♦♦♦

နောက်တစ်နေ့၌ ကျွန်ုပ်သည် ရုံးခန်းအတွင်း၌ သတင်းစာဖတ်၍နေစဉ် စုံထောက်ရွှေသွားအောင်မြင့်နှင့် ဦးကိုကိုကြီးတို့ ရောက်လာကာ ဦးကိုကိုကြီးက. . .

“အိုင်ဆေး. . မီးလောင်ပြန်ပြီ ဗျို့”

ဟု ဆိုလေ၏။

“ဘယ်မှာ မီးလောင်တာလဲ။ အခုတလော မီးသတ်က သိပ်ပြီး ပေါ့လျော့ပါတယ်ဗျာ။ အိမ် ဘယ်နှစ်လုံးပါသွားသလဲ”

ဟု ပြောရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ခင်ဗျားကလည်းဗျာ၊ တယ်လည်းထူတာပဲ၊ တကယ် မီးလောင်တာမဟုတ်ဘူး၊ ကျုပ်တို့ဒုက္ခရောက်ပြီ ပြောတာဗျ၊ ကိုင်းတန်းထိပ်မှာ လူသတ်မှု တစ်ခုဖြစ်ပြန်ပြီဗျ၊ မင်းကြီးက ကျုပ်တို့ကို လိုက်သွားဖို့ ပြောလိုက်ပြီ”

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း လူသတ်မှုဖြစ်ပွားရာသို့ ဦးကိုကိုကြီး၊ ရွှေသွား ကိုအောင်မြင့်တို့နှင့်အတူ လိုက်သွားရန် နေရာမှထရလေတော့၏။

ဦးကိုကိုကြီးလည်း စီအိုင်ဒီရုံးမှ မော်တော်ကားကို ထုတ်ခဲ့၍. .

“တက်ကြဗျို့၊ ဒီရုံးထဲက မြန်မြန်ထွက်မှ၊ တော်တော်ကြာ မင်းကြီးက ဘာလယ်ဒီတွေရော၊ ဒစ်မစ်ရှ်တွေရော၊ မိုးမွှန်အောင် ဆဲလိမ့်မယ်ဗျ”

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကားပေါ်သို့ အပြေးအလွှားတက်ကြရလေ၏။

ထို့နောက် အခင်းဖြစ်ပွားရာ ကိုင်းတန်းထိပ်ရှိ အိမ်သို့ ရှေးရှုလျက် ကားမောင်းရင်း ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ကျုပ်တို့ မိတ်ဆွေကြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကလည်း ဆပ်ဆမိုင်းကျနေ၊ လူသတ်မှုတွေကလည်း ဟိုမှာဖြစ်ဒီမှာဖြစ်နဲ့။ ကြာကြာနေရင် ကျုပ်တို့တော့ စီအိုင်ဒီမင်းကြီးနဲ့ နောင်ဂျိန်ပလေးကုန်ကြရလိမ့်မယ်ဗျို့”

ဟု ဆိုကာ တဟဲဟဲရယ်မောလေ၏။

ဦးကိုကိုကြီးလည်း လမ်း၌တွေ့သော မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ မော်တော်ကား များကို ကျွမ်းကျင်စွာရှောင်တိမ်း၍ မောင်းနှင်ရင်း. .

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

“ခွေးမသားတွေ၊ တယ်ပြီး ကားမောင်းကြမ်းတယ်ဗျာ၊ ကားကိုလည်း ခေါင်းချင်း တည့်တည့်ဆိုင်လာပြီး အနားကျမှ ပွတ်ပွတ်ပြီးရှောင်တာ ဘာသဘောမှန်းလည်းမသိဘူးဗျာ”

ဟု မြည်တွန်တောက်တီးလေ၏။ ဤသို့နှင့်ပင် ကိုင်းတန်းရှိ အခင်းဖြစ်ပွားသောအိမ်သို့ ရောက်ရှိကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ရောက်သည့်အခါ၌ အိမ်ရှေ့၌ ရပ်၍စောင့်နေသော ကုလားပုလိပ်က ကျွန်ုပ်တို့အားဆလံပေး၍ အရိုအသေပြုလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း အိမ်ပေါ်သို့တက်၍သွားရာ ဧည့်ခန်းအတွင်း၌ ဓားတန်းလန်း ရင်ဝတွင်စိုက်လျက် သေဆုံးနေသော ယောကျ်ားကြီး တစ်ဦး၏အလောင်းကို ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း မည်သို့မည်ပုံ ပြု လုပ်ရမည်ကို မသိဘဲရှိနေစဉ် အိမ်ရှေ့မှ တစ်စုံတစ်ယောက်ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ဂိုက်ဖမ်းနေသော စုံထောက်လှဌေးလည်း အသေးစား သားရေသေတ္တာအရွယ် သေတ္တာနက်ကလေးကိုဆွဲလျက် အိမ်တွင်းသို့ဝင်လာပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်တို့အား. .

“ကိုယ့်လူတို့က တယ်ပြီးညံ့တာကိုး၊ အလောင်းကြီးရှေ့မှာထားပြီး အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း ရှုနေကြတာလား၊ ဟဲ. . . . ဟဲ. . . . တကယ်ကတော့ ကိုယ့်လူတို့မှာ စုံထောက်ပညာ ခေါင်းပါး ချို့တဲ့လေတော့ အခင်းဖြစ်ပွားတဲ့နေရာကိုလာရင် စုံထောက် တစ်ယောက်မှာ ဘယ်လိုပစ္စည်းကိရိယာမျိုးတွေ ယူလာရမယ် ဆိုတာ မသိတော့ အခုလိုပဲ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းရှု နေရမှာ ပေါ့လေ။ ကျုပ်မှာတော့ စုံထောက်ကောင်းတစ်ယောက်မှာ

www.foreverspace.com.mm

ပါသင့်ပါထိုက်တဲ့ ပစ္စည်းတွေအားလုံး ဟောဒီသေတ္တာထဲမှာ ပါတယ်၊ ဟောဒီသေတ္တာ ကို (Detective Case) လို့ခေါ်တယ်၊ စုံထောက်သေတ္တာပေါ့၊ ကိုယ့်လူတို့ ကြားဖူးကြမှာပေ့ါ၊ ကိုယ့်လူတို့ ကြားဖူးမှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဟဲ. . ဟဲ. . နှိမ်တယ်လို့ သဘောမထားပါနဲ့နော်၊ ဟောဒီသေတ္တာထဲမှာ ပစ္စည်းအမျိုး (၂၀) ကျော်ပါတယ်၊ အဲဒီထဲက ပစ္စည်းတစ်မျိုးကိုပဲ မှန်အောင် ပြောနိုင်တဲ့ စုံထောက်များရှိရင် သူ့ရဲ့ခြေဖမိုးကို နဖူးနဲ့တိုက်ပြီး ဆရာတင်လိုက်မယ်”

ဟု ထိုစုံထောက်လှဒွေးက ကြွားလုံးထုတ်လေတော့၏။

ထိုအချိန်၌ အိမ်ပေါ်ထပ်မှ တစ်စုံတစ်ယောက်ဆင်းလာသော ခြေသံကိုကြားသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ကြည့်လိုက်ကြရာ ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ထိုအချိန်၌ အတောင့်တဆုံးလူသားကို အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရလေတော့၏။

“ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ပါလား”

ဟု ရွှေသွားအောင်မြင့်က အံ့အားသင့်သောလေသံဖြင့် ပြောလိုက်လေ၏။

“ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်နဲ့ နာမည်ကြီးနေတာ အခုတော့ ကိုယ့်လူနဲ့ ကျုပ်နဲ့ နဖူးတွေ့ဒူးတွေ့ တွေ့ကြပြီ၊ ကျားနဲ့ဆင် လယ်ပြင်မှာ တွေ့ကြပြီပေ့ါ၊ ဟဲ. . ဟဲ. . ”

ဟု ကွတတစုံထောက်က စိန်ခေါ်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ၌ ကိုနှင်းမောင်သည် အနီးရှိစားပွဲပုကလေးပေါ်၌ တင်ပျဉ်လွှဲထိုင်၍ ထိုစုံထောက်လူပုအား ကျောခိုင်းလိုက်ပြီးလျှင် သောက်နေကျ ရေခဲတောင်တံဆိပ် စီးကရက်ကိုထုတ်၍ မီးညှိကာ စုံထောက်လူပုအားမကြည့်ဘဲ အောက်ပါအတိုင်းပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“သေတ္တာထဲက ပစ္စည်းတစ်ခုကို မှန်အောင်ပြောနိုင်တဲ့လူရဲ့ ခြေဖမိုးကို နမ်းပြီး ဆရာတင်လိုက်တယ်ဆိုတဲ့လူ၊ တစ်ခုမဟုတ်ဘူး ကိုယ့်လူ၊ သေတ္တာထဲက ပါလာတဲ့ ပစ္စည်းအားလုံး မှန်အောင်ပြောမယ်၊ သေတ္တာကို ဖွင့်လိုက်၊ ဦးကိုကိုကြီးတို့က ဟုတ်မဟုတ် စစ်၊ တစ်ခုမှား သွားရင် လျှာကိုဖြတ်ပစ်မယ်၊ (တစ်) လက်ကိုင်ပါ မှန်ဘီလူး အကောင်းစားတစ်ခု”

“ဟုတ်တယ်။ ဟောဒီမှာ. .”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက အော်ဟစ်၍ စုံထောက်လှဒွေး၏ သေတ္တာအတွင်းမှ လက်ကိုင်ပါမှန်ဘီလူးတစ်ခုကို ကောက်ယူ၍ စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ၌ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က. .

“(နှစ်) ပေ ၅၀ အရှည်ရှိ ပေ ကြိုးတစ်ခု”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ဟုတ်တယ်။ ဟောဒီမှာ. .”

ဟု ဆိုကာ ပေကြိုးတစ်ခုကို ကောက်ယူ၍ စားပွဲပေါ်သို့တင်ပြန်၏။ ဤသို့နှင့်ပင် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ပြောလိုက်၊ ဦးကိုကိုကြီးက ပစ္စည်းကိုနှိုက်ယူ၍ထောက်ခံလိုက်နှင့် အတိုင်အဖောက်ညီစွာ ပြုလုပ်ကြလေတော့၏။

“(သုံး) သဘော်သားကွန်ပတ် တစ်ခု”

“ဟုတ်တယ်။ ဟောဒီမှာ. .”

“(လေး) ရိုးရိုးကွန်ပတ်တစ်ခု”

“ဟုတ်ပါ့. . ဟုတ်ပါ့. .”

www.foreverspace.com.mm

“(ငါး) ဇာဂနာတစ်လက်”

“ဟုတ်ပါ့. . ဟုတ်ပါ့. . ရော့. . ”

“(ခြောက်) ကတ်ကြေးကလေး တစ်လက်”

“ဟုတ်ပလေ. . ဟုတ်ပလေ. . ”

“(ခုနစ်) ပလာယာတစ်လက်”

“မှန်ပါ့. . မှန်ပါ့. . ”

“(ရှစ်) လက်နှိပ်ဓာတ်မီးတစ်လက်၊ ဓာတ်ခဲမီးသီးတစ်စုံက အပိုပါသေးတယ်”

“သေချာလှချည်လား ကိုနှင်းမောင်”

“(ကိုး) ဆပ်ပြာတစ်တုံး”

“ဟောဗျာ. . ။ ဟောဒီမှာ ဆပ်ပြာ”

“(တစ်ဆယ်) လက်သုတ်ပဝါ တစ်ထည်”

“ရွှေ. . တော်လိုက်တဲ့ ဆားပုလင်း”

“(ဆယ့်တစ်) ချိပ်တောင့်တစ် ဘူး”

“အိုးဟိုး. . နတ်သိကြားများလား ကိုနှင်းမောင်”

“(ဆယ့်နှစ်) ဖယောင်းတိုင်တစ်ထုပ်နဲ့ နတ်သမီးမီးခြစ် တစ်လုံး”

“အံ့ရော. . အံ့ရော၊ ဟောဒီမှာ”

“(ဆယ့်သုံး) သက်သေခံပစ္စည်းတွေ စုပြီးချည်ဖို့ ဗန်နီကြိုးက တစ်ထုံး”

“ဘယ်လိုလဲဗျာ။ နောက်စေ့မှာ မျက်လုံးများပါလို့ ကြည့်ပြီး ပြောနေတာလား”

www.foreverspace.com.mm

"(ဆယ့်လေး) လက်ထိတ်က နှစ်တွဲ"

"ဟဲ. . . . ဟဲ. . . . တော်လည်းတော်ပ့ါ၊ နတ်တော်လမှာ မွေးတယ် ထင်ပ့ါ"

"(ဆယ့်ငါး) မောင်းချရားက တစ်လက်"

"ရက်စက်ပ့ါ၊ မှန်လိုက်တဲ့ဖြစ်ခြင်း"

"(ဆယ့်ခြောက်) မှန်ဖြတ်တဲ့ စိန်နဲ့ လွှလေးကတစ်ချောင်း"

"အောင်မယ်လေး. . တယ်မှန် ပါလား"

"(ဆယ့်ခုနစ်) ဟောဒီ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ဌာနပိုင် မြေပုံလိပ်က တစ်လိပ်"

"ဟိတ်. . . . ဟောဒီမှာ စာရွက်ဖွင့်ကြည့်မယ်၊ မှန်လိုက်တာဗျာ၊ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်းမြေပုံပဲ"

"(ဆယ့်ရှစ်) ဂွမ်းကတစ်လိပ်၊ အဲဒါက ယမ်းတောင့်နဲ့ ကျည်ဆံတွေဘာတွေတွေ့ခဲ့ရင် ထုပ်ပြီးသိမ်းဖို့"

"ဗျို့. . . . အသတ်ခံရတဲ့ မိတ်ဆွေကြီး၊ အင်မတန်တော်တဲ့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကို မြင်ဖူးတယ်ရှိအောင်ထပြီးကြည့်ပါဦး"

ဟု ဆိုကာ ဦးကိုကိုကြီးက အလောင်းကြီးအား အော်၍ပြောလေ၏။

"(ဆယ့်ကိုး) ကင်မရာတစ်လုံး"

"အိုး. . တယ်မှန်. . တယ်မှန်"

"(နှစ်ဆယ်) ကုလားအုတ်မွေးနဲ့ လုပ်ထားတဲ့ စုတ်တံက နှစ်ချောင်း၊ အဲဒီစုတ်တံနှစ်ချောင်းနားမှာ ဂရေးနဲ့ ဂရပ်ဖိုက်ခဲမှုန့် ထည့်ထားတဲ့ ပုလင်းကလေး နှစ်လုံးလည်းတွေ့လိမ့်မယ်။ လက်ဗွေရှာဖို့"

www.foreverspace.com.mm

"ဗိုက်ထဲမှာ ပုဏ္ဏားကလေးများ ရှိရော့လား ကိုနှင်းမောင်ရယ်"
"(နှစ်ဆယ့်တစ်) မင်နှိပ်စက္ကူ တစ်ချပ်နဲ့ စာရွက်အဖြူတစ်ထပ်"
"ဟတ်. . ဟတ်. . တပ်အပ်ကို မှန်ပါလား"
"(နှစ်ဆယ့်နှစ်) နီပြာခဲတံ တစ်ချောင်း၊ ရိုးရိုးခဲတံ တစ်ချောင်း၊ စာအိတ်အစိတ်ထုပ် တစ်ထုပ်"
"ဟုတ်. . ဟုတ်. . ဟုတ်ပ့ါဗျာ"
"(နှစ်ဆယ့်သုံး) သေတ္တာရဲ့အဖုံး အတွင်းအံမှာ လက်နှိပ်စက်နဲ့ ရိုက်ထားတဲ့ စာရွက်လေးတစ်ခု ကပ်ထားတယ်။ အဲဒီစာရွက် မှာပါတဲ့စာက. .

(က) ရာဇဝတ်မှုကို ကျူးလွန်သူတိုင်း သဲလွန်စများချန်ခဲ့လေ့ရှိ သည်။

(ခ) မည်သည့်အမှုတွင်မဆို သက်သေခံအထောက်အထား အနည်းနှင့်အများရှိသည်။

(ဂ) အရာဝတ္ထုနှစ်ခုသည် ထိတွေ့လျှင် ထိတွေ့ကြောင်း အမှတ် အသား ကျန်ခဲ့တတ်သည်။

(ဃ) အရာဝတ္ထုတစ်ခုသည် အခြားသောအရာဝတ္ထုနှင့် လုံးဝ တူညီခြင်း မရှိနိုင်။

(င) ရာဇဝတ်ကောင်သည် သူ၏ စွဲမြဲသော စရိုက်အကျင့် အတိုင်း ပြုလုပ်ဆောင်ရွက်လေ့ရှိသည်။

(စ) ရာဇဝတ်မှု ကျူးလွန်သူများသည် ရိုးရိုးလူသားများသာ ဖြစ်သည်။ တစ္ဆေ၊ သရဲ၊ နတ်၊ စုန်း စသည်တို့ လုံးဝမဟုတ်။

www.foreverspace.com.mm

(ဆ) မျက်မြင်သက်သေဆိုသူများသည် တိတိကျကျ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းမရှိ ဆိုတဲ့ အချက် (၇) ချက်ကို ရေးထားတယ်ဗျာ။ အဲဒီအချက် (၇) ချက်ရဲ့ အောက်မှာ. .

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကို အနိုင်ရရမည်။

စုံထောက် အင်စပက်တော်လှဒွေးလို့ ဆိုင်းထိုးထားသေးတယ်” ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ပါ မနေနိုင်တော့ဘဲ စုံထောက်လှဒွေး၏ စုံထောက်သေတ္တာအား သွားရောက်ကြည့်ရှုရာ အမှန်ပင် ထိုစာတန်းနှင့် အချက်(၇)ချက်ကို လက်နှိပ်စက်ဖြင့်ရိုက်၍ ကပ်ထားကြောင်း ထူးဆန်းစွာ တွေ့ရလေတော့၏၊ ကျွန်ုပ်တို့သာလျှင်မဟုတ်၊ စုံထောက် လှဒွေး ကိုယ်တိုင်ပင် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အား ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ငေး၍ ကြည့်နေလေတော့၏။

“ကဲ. . . စုံထောက်ကြီးကိုလှဒွေးရေ၊ အားတော့နာပါရဲ့ဗျာ။ ခင်ဗျားရဲ့ကတိအတိုင်း ကိုနှင်းမောင်ရဲ့ခြေဖမိုးကို နမ်းပြီး တပည့်ခံလိုက်ပေတော့ ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြောလိုက်ရာ ရွှေသွားအောင်မြင့်ကပါ. .

“လုပ်သင့်တယ်၊ ဒါလောက် တိတိကျကျ မှန်အောင်ပြောနိုင်တာ၊ ကျုပ်တောင် ကြားထဲက ထိုင်ပြီးကန်တော့ချင်လာပြီဗျာ”

ဟု ပြောလေ၏။

“မလုပ်ကြပါနဲ့ ဦးကိုကိုကြီးနဲ့ ကိုအောင်မြင့်ရယ်၊ ဒါလောက်ဆိုရင် ကိုလှဒွေးဟာ ကျုပ်က ဘယ်လိုလူစားဆိုတာ သိသွားပါပြီ”

www.foreverspace.com.mm

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြော၍တောင်းပန်လိုက်ရာ စုံထောက်လှငွေးက

"သိတယ်ကိုယ့်လူ သိတယ်၊ ကိုယ့်လူဟာ အလုပ်က ဆပ်စမိုင်း ကျထားတဲ့လူပဲ၊ အခုလို အခင်းဖြစ်တဲ့နေရာကို ရောက်လာတာ ဟာ ဝတ္တရားနှောင့်ယှက်တာပဲ၊ ကျုပ်ကတော့ တိုင်ချက်ဖွင့်ပြီး ဖမ်းချုပ်ရမှာပဲ"

ဟု ဆိုလေတော့၏။

"ဒီလိုမလုပ်ပါနဲ့ ကိုလှငွေး၊ ဒီ မျက်နှာတွေက စီအိုင်ဒီမှာတွေ့ နေကြမယ့်ဥစ္စာ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ဝင်၍ပြောသော်လည်း စုံထောက်လှငွေးက အနီးတွင်ရှိသော ဘုန်းကြီးလမ်းဂါတ်မှ ရာဇဝတ်အုပ်အား ဌာနသို့ ပြန်၍ တိုင်ချက် ဖွင့်ရန် ထွက်ပြောလေတော့၏။

ကိုနှင်းမောင်လည်း စီးကရက်တိုကို အောက်သို့ချ၍ နင်းချေပြီး နောက် စုံထောက်လှငွေး၏အနီးသို့ ကြွေ့ရရ လျှောက်သွားပြီးလျှင် . . .

"ယှဉ်ပြိုင်ဘက်ဆိုတာ တရားသဖြင့် ယှဉ်ပြိုင်ရတယ်၊ မညစ် ရဘူး၊ ကိုယ့်လူက တယ်ပြီးညစ်တာကိုး၊ ဟဲ. . . . ဟဲ. . . .၊ ကျုပ်ရဲ့ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးကိုတော့ မြည်းစမ်းလိုက်ရပြီ၊ လက်ရည် လက်သွေးကိုတော့ မမြည်းရ သေးဘူးကိုး။ ရော့"

ဟု ဆိုကာ စုံထောက်လှငွေး၏ မျက်နှာဆီသို့ ဖြောင့်လက်သီးတစ်လုံး ဒုန်းခနဲ ပစ်သွင်းလိုက်ရာ စုံထောက်လှငွေးသည် 'ဝုန်း' ခနဲပြိုလဲကျ သွား၍ လုံးဝ သတိမေ့၍ သွားလေတော့သတည်း။

www.foreverspace.com.mm

စုံထောက်လှဌေး လဲကျသွားသည့် အချိန်၌ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သည် ဘုရားစင်အနီးသို့ လျှောက်သွားပြီးလျှင် သစ်သားဗီရိုတစ်လုံးကို ဆွဲ၍ဖွင့်လိုက်လေ၏။ ထိုဗီရိုအတွင်း၌ သားရေဖုံးအုပ်ထားသော စာအုပ်အမြောက်အမြားကို တွေ့ရလေသည်။ ကိုနှင်းမောင်သည် ထိုစာအုပ်များကို တစ်အုပ်ချင်း ယူ၍ကြည့်ကာ အောက်သို့ ပစ်ချလေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးကိုကိုကြီးလည်း ကိုနှင်းမောင်ပစ်ချသော စာအုပ်များကို ကောက်ယူကြည့်ရှုကြလေ၏။ ထိုစာအုပ်များမှာ လွန်စွာ ရှားပါးသော မြန်မာ့ဆေးကျမ်း၊ ဓာတ်ကျမ်းများ ဖြစ်ပေသည်။ ကိုနှင်းမောင်သည် စာအုပ်များကို ဆက်၍ပစ်ချရင်း လွန်စွာ ထူထဲလှသော သားရေဖုံးအုပ်စာအုပ်ကြီး တစ်အုပ်ကို ထုတ်ယူလိုက်ပြန်၏။ အချိန်အတော်ကြာသည်အထိ ထိုစာအုပ်ကြီးကို လှန်၍ဖတ်ရှုလေ၏။ ထိုသို့ဖတ်ရှုပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အား ထိုစာအုပ်ကြီးကိုပေးရင်း. . .

"အိုင်ပီရေ. . . ခင်ဗျား ပင်စင် ယူပြီး စာရေးဆရာလုပ်မယ်ဆိုရင် ဟောဒီစာအုပ်ကြီးကို ဘာသာပြန်လိုက်ရုံနဲ့ အင်မတန်စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းတဲ့ ဝတ္ထုကြီးတစ်ပုဒ် ရလိမ့်မယ်ဗျ"

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ထိုစာအုပ်ကြီးကိုကြည့်လိုက်ရာ ဇိနတ္ထပကာသနီစာအုပ်ဆိုက်အရွယ် အနီရောင်သားရေဖုံးအုပ် စာအုပ်ကြီး တစ်အုပ်ဖြစ်ပြီး အဖုံး၌လည်း 'ဦးမနောကံ၏ မှတ်တမ်း' (မူနာချ်ခန့် ကိုယ်တိုင်ရေးသားထားသော ၎င်း၏အတ္ထုပ္ပတ္တိ) ဟူသော ရွှေစာလုံးကို တွေ့ရလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုစာအုပ်ကို ဖွင့်ကြည့်ရာ အတွင်း၌ကား အင်္ဂလိပ်ဘာသာအချို့၊ အာရေဗီဘာသာအချို့၊ ပါဠိဘာသာအချို့နှင့် စကားဝှက်သင်္ကေတများ ရောပြွမ်းကာ ရေးသားထားသည်ကို တွေ့မြင်ရပေသည်။

ကျွန်ုပ်ဖတ်၍ရသော အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်ရေးသားထားသည့် စာမျက်နှာအချို့ကို ဖတ်ကြည့်ရာ လွန်စွာဆင်းရဲသောသူတစ်ဦးက ၎င်းဘာသာ မှတ်တမ်းတင်ထားသော အကြောင်းအရာများမှ အပ အခြားထူးဆန်းဖွယ်ရာအချက်တို့ကို မတွေ့ရပါ။

ကိုနှင်းမောင်သည် ထိုအချိန်၌ပင် စီးကရက်တစ်လိပ်ကို မီးညှိပြီးနောက် ကျွန်ုပ်ထံမှ စာအုပ်ကို ပြန်တောင်းယူကာ ပက်လက် ကုလားထိုင်၌ ထိုင်လျက် အေးဆေးစွာဖတ်ရှုနေလေ၏။ ထိုအချိန်၌ စုံထောက်မင်းကြီး မစ္စတာစတီးဝပ်ရောက်လာပြီးလျှင် . .

"အို့ . . . အိုး . . . စုံထောက်မောင်လှဒွေး ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဟို . . . ဟိုမှာလည်း ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ကောင်းကောင်း စာဖတ်နေတယ်၊ သေတဲ့လူကလည်း ဟိုမှာသေနေတယ်၊ ဘာတွေ ဖြစ်နေတာလဲ၊ ကျွန်ုပ်ကို ပြောကြပါဦး"

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ထိုအခါ၌ ဦးကိုကိုကြီးက အောက်ပါအတိုင်း ပြောလေ၏။

"စုံထောက်လှဒွေးကို စကားများလို့ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က အိပ်ပျော်အောင် လုပ်ထားတာပါ၊ မကြာခင် အိပ်ရာက နိုးလာပါလိမ့်မယ် သခင်"

ဟု ဆိုလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

စုံထောက်မင်းကြီးလည်း လူသေအလောင်းကိုကြည့်ရှု၍ အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ထင်မြင်ချက်ပေးလေ၏။ အင်းစိန်စီအိုင်ဒီမှ စုံထောက်များကလည်း ၎င်းတို့၏ထင်မြင်ချက်ကို မင်းကြီးအားပြောပြလေ၏။ စုံထောက်လှဌေးလည်း ပြန်လည်သတိရလာကာ မင်းကြီးအား ဆလံပေးပြီးနောက်. .

"သေတဲ့လူက ဦးသုကြိတ်ဆိုသူ ဖြစ်ပါတယ်၊ အရင်က ကျောက်မျက်ရတနာအရောင်းအဝယ် လုပ်ပါတယ်၊ အခုတော့ ဘာမှ မလုပ်တော့ဘဲ အေးအေးဆေး ဆေးနေတဲ့လူဖြစ်ပါတယ်၊ လူသတ်သမားဟာ အိမ်ထဲကိုဝင် ပုန်းနေပြီးမှ အကျအန သတ်သွားတာ ဖြစ်ပါတယ်"

ဟုပြောလျှင် မင်းကြီးက စုံထောက် လှဌေးအား သေချာစွာကြည့်ပြီးနောက်

"လူကလေး မောင်လှဌေး၊ အိပ်ရာက နိုးလာပြီလား"

ဟု မေးလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ဝါးခနဲရယ်မောလိုက်ကြလေ၏။

"မှန်ပါတယ်သခင်။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကို ဝတ္တုရားနှောင့်ယှက်မှုနဲ့ အရေးယူပါ၊ သူဟာ ဆပ်စမိုင်းကျနေတဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်၊ အခုလို တာဝန်အတွင်းမှာ ကျွန်တော်မျိုးကို လက်ရောက် စော်ကားတာကို အပြစ်ပေးပါ"

ဟု စုံထောက်လှဌေးက ပြောပြန်၏။

"လူသတ်မှုအကြောင်းကို ပြောပါ မောင်လှဌေး၊ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အကြောင်းကို မပြောပါနဲ့၊ သူဟာ အလုပ်ရပ်စဲထားတဲ့လူ မဟုတ်တော့ဘူး။ ကျွန်ုပ်တို့ လူကြီးအားလုံးက အလုပ်ဝတ္တုရားထမ်းဆောင်ဖို့ သူ့ကို တောင်းပန်ပြီး ခေါ်ထားရပြီ"

www.foreverspace.com.mm

ဟု မစ္စတာစတီးဝပ်က ပြောလိုက်လျှင် စုံထောက်လှဒွေးက. .

“ဒီလူသတ်မှုကို တစ်လအတွင်းမှာ ပေါ်အောင်လုပ်ပါ့မယ်”

ဟု ပြောပြန်လေ၏။

ထိုအခါ၌ မစ္စတာစတီးဝပ်လည်း ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ထံသို့ သွားရောက်ကာ. .

“ဟဲလို ဆားပုလင်းနှင်းမောင်၊ တော်တော်ဖတ်လို့ကောင်းတဲ့ စာအုပ်ထင်တယ်”

ဟု နှုတ်ဆက်လေ၏။

“ဟုတ်တယ်၊ ဖတ်လို့ သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ ဒီစာအုပ်ဖတ်ဖို့ အလုပ်ကတောင် ခွင့်ယူရဦးမယ်”

ဟု ပြောရာ မစ္စစတီးဝပ်က. . .

“နိုး. . နိုး. . မလုပ်ပါနဲ့၊ ဒီ လူသတ်တရားခံကို ဖမ်းပေးပြီးမှ ဝတ္ထုဖတ်ဖို့ခွင့်ယူပါ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်”

ဟု အလန့်တကြား ကန့်ကွက်လေ၏။

“ဒီလူသတ်မှုက တရားခံကိုဖမ်းဖို့ ဘာများခက်မှာလဲ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလျှင် မစ္စတာစတီးဝပ်က. .

“တစ်လအတွင်းမိနိုင်ပါ့မလား”

ဟု မေးလေ၏။

ထိုအခါ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က

“ဟား. . ဟား. . ဟား. . ”

ဟု ကျယ်လောင်စွာ အော်ဟစ် ရယ်မောလိုက်ပြီးနောက် ကုတ်အကျႌ အိတ်အတွင်းမှ ခြောက်လုံးပြူးကိုဆွဲထုတ်ကာ. . .

www.foreverspace.com.mm

"အခုပဲဖမ်းပေးမယ်"

ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း အံ့အားသင့်ကြရလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ လူစု အတွင်း၌ပင် တရားခံပါနေပြီလောဟုပင် ထိတ်လန့်ခြင်း ဖြစ်မိလေတော့ ၏။ မစ္စတာစတီးဝပ် ကိုယ်တိုင်ပင် အံ့သြသောမျက်နှာနှင့် ဆားပုလင်း နှင်းမောင်ကို ကြည့်၍နေလေ၏။

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သည် လက်တွင်းမှ ခြောက်လုံးပြူးနှင့် အပေါ်သို့ထောင်၍ 'ဒိုင်း' ခနဲပစ်လိုက်လေ၏။ အမိုးမျက်နှာကြက် ပေါက်ထွက်၍သွားလေ၏။

သို့ရာတွင် တစ်စုံတစ်ရာထူးခြားချက် ဖြစ်ပေါ်မလာသဖြင့် စုံထောက်လှဒွေးက ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အား . .

"ဒီဂိုက်မျိုးတွေ ရှိုးနေပြီ ဆားပုလင်း၊ အမိုးကို သေနတ်နဲ့ပစ် တော့ ဘာဖြစ်သလဲ"

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ၌ ဆား ပုလင်းနှင်းမောင်က စုံထောက်လှဒွေး အား သေနတ်နှင့် လှမ်းချိန်လိုက်ရာ စုံထောက်လှဒွေးလည်း ကြောက် လန့်၍ စားပွဲအောက်၌ပုန်းလေ၏။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ရယ်မော၍ သေနတ်ကို ပြန်၍သိမ်းလိုက်လေ၏။

"ဆားပုလင်းနှင်းမောင် တရားခံဖမ်းပေးမယ်ဆို"

ဟု မစ္စတာစတီးဝပ်က ပူဆာပြန်လေ၏။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က စီး ကရက်ဘူးကိုထုတ်၍ စီးကရက်ကို နှိုက်ယူလိုက်လေ၏။ ထိုအချိန်၌ ကိုနှင်းမောင်၏ စီးကရက်ဘူးပေါ်သို့ သွေးစက် တစ်စက်သည် တောက်ခနဲကျလာလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုအခါမှပင် မစ္စတာစတီးဝပ်က မျက်နှာကြက်သို့ မော့ကြည့်ပြီးလျှင် 'ဘာလဒ်' ဟု အလန့်တကြား အော်ဟစ်လိုက်လေ၏။

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်လည်း စီးကရက်ကို မီးညှိပြီးနောက် မျက်နှာကို အပေါ်သို့မော့၍. . . .

"ဦးသုကြိတ်ရေ ဆင်းခဲ့တော့ဗျို့၊ ကျုပ်တို့ အောက်မှာ ဝိုင်းထားပြီးပြီ"

ဟုဆိုကာ အလောင်းဆီသို့ လျှောက်သွားပြီးလျှင် အလောင်း၏ဝမ်းဗိုက်ကို လှန်၍ကြည့်ပြီးနောက်. .

"ဟောဒီမှာသေနေတာက ရွှေဂုံတိုင်မှာ အသတ်ခံရတယ်လို့ ပြောတဲ့ ဦးဘာလီပါ၊ မျက်နှာကြက်ပေါ်က ဆင်းလာမှာက သူ့ရဲ့ညီ ဦးသုကြိတ်"

ဟု ဆိုလေ၏။ ထို့နောက် တစ်စုံ တစ်ယောက်သည် မျက်နှာကြက်အပေါက်မှ ခြေထောက် ထော့နင်းထော့နင်းနှင့် ဆင်း၍လာလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဦးသုကြိတ်အား လက်ထိတ်ခတ်၍ ဖမ်းဆီးလိုက်လေ၏။

"ဦးသုကြိတ်ရေ၊ ခင်ဗျား အပေါ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိပါတယ်၊ ခင်ဗျားဟာ အောက်မှာ ကျုပ်တို့လှုပ်ရှားနေတာတွေကို ဟောဟိုအပေါက်လေးကနေ ချောင်းပြီးကြည့်နေတယ်ဆိုတာ လည်း ကျုပ်ခန့်မှန်းမိပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ခြေထောက်ရှိတဲ့ဘက်ကို မှန်းပြီးပစ်လိုက်တာပါ၊ ဒီလိုမလုပ်ရင်လည်း အမိုးချင်းဆက်နေတဲ့ ဟိုဘက်တိုက်ကို ခင်ဗျားကူးသွားနိုင်တယ်မဟုတ်လား။ ကျုပ်တစ်သက်မှာ တရားခံကို သေနတ်နဲ့

www.foreverspace.com.mm

ပစ်မဖမ်းဖူးပါဘူး။ ခင်ဗျားကျမှ သေနတ်နဲ့ပစ်ဖမ်းရတာကို
တော့ ခွင့်လွှတ်ပါ”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ဝင်ရောက်တောင်းပန်ပြီးလျှင် လက်ထိတ်မခတ်ရန်ကိုပါ ကျွန်ုပ်အား ပြောလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ဦးသုကြိတ်ကို ကားပေါ်သို့တက်စေ၍ အင်းစိန်စီအိုင်ဒီသို့ ခေါ်ဆောင်ခဲ့လေ၏။

“သေနေတဲ့ကောင်ကို အားလုံးက ကျုပ်လို့ပဲ မှတ်နေကြတာ၊
ခင်ဗျားက မဟုတ်မှန်းသိနေတယ်၊ သိရုံတောင်မဟုတ်ဘူး၊
ကျုပ်အစ်ကို ကိုဘာလီဆိုတာတောင်သိနေတယ်၊ အံ့စရာပဲ”

ဟု ဦးသုကြိတ်က ခြေထောက်မှ ဒဏ်ကြောင့် နာကျင်မဲ့ရှုံ့နေသည့် ကြားမှပင် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကို မေးခွန်းထုတ်လိုက်လေ၏။

“ဒီလိုလေဗျာ၊ နွားနို့ပို့တဲ့ ကုလားကလေးက အလောင်းကို မြင်တော့ ဂိတ်ကိုသွားပြီး အကြောင်းကြား၊ ဂိတ်ကမှ စီအိုင်ဒီကို အကြောင်းကြားလာတာ၊ ကျုပ်ကလည်း တရုတ်တန်းဘက်ကို မနက်က အစောကြီးလာခဲ့တယ်၊ အဲဒီမှာ လူ သတ်မှုဖြစ်တယ်လို့ သတင်းရတာနဲ့ ဦးသုကြိတ်ရဲ့အိမ်ထဲ ဝင်ပြီး ကျုပ်တစ်ယောက်တည်း အလောင်းဘေးမှာထိုင်ပြီး စိမ်ပြေနပြေစဉ်းစားတာဗျ၊ သေတဲ့လူဟာ ဓားတန်းလန်းနဲ့သေတာတော့ဟုတ်ပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ သွေးက သိပ်ပြီးမထွက်ဘူး၊ ဒီအချက်ကိုမသင်္ကာစရာပဲ၊ သေတာက အခြားနည်းနဲ့သေတာဖြစ်ရမယ်၊ ဓားမြှောင်က သေပြီးမှထိုးတာ ဖြစ်ရမယ်လို့ စဉ်းစားမိတယ်၊ တစ်ခါသေတဲ့ လူဟာ ဒီအိမ်ပိုင်ရှင် ဦးသုကြိတ်ဆိုတာကော

www.foreverspace.com.mm

ဟုတ်ရဲ့လားလို့ အိမ်ထဲကဓာတ်ပုံတွေနဲ့ တိုက်ကြည့်တော့လည်း ဦးသုကြိတ်လို့ ယူဆနိုင်ပြန်တယ်၊ ဓာတ်ပုံတွေကလည်း နှစ်အတော်ကြာက ရိုက်ထားတဲ့ဓာတ်ပုံတွေဆိုတော့ တယ်ပြီး မသဲကွဲလှဘူး၊ ဒါနဲ့ ခေါင်းရင်းဘက်အိမ်ကလူကို လှမ်းခေါ်ပြီးပြတော့လည်း အဲဒီလူက ဆိုင်းဘုတ်ချိတ်ထားလို့ ဒီမှာနေတဲ့လူဟာ ဦးသုကြိတ် ဆိုတာပဲသိပါတယ်။ လူကိုလည်း သေသေချာချာမမြင်ဖူးပါဘူးတဲ့။ ပြီးတော့ ဦးသုကြိတ်ဆိုတာလည်း ပြောင်းလာတာ (၆) လလောက်ပဲ ရှိသေးတယ်ဆိုတော့ ရင်းရင်းနှီးနှီး မရှိပါဘူးလို့ ပြောပြန်တယ်။ အဲဒီနေရာမှာ စဉ်းစားစရာက ဦးသုကြိတ်ဆိုတဲ့လူဟာ လျှို့ဝှက်နေထိုင်တဲ့လူဆိုရင် သူ့တိုက်ရှေ့မှာ နာမည်ဆိုင်းဘုတ်ချိတ်စရာ မလိုဘူးလို့ စဉ်းစားမိပြန်တယ်။ အဲဒီလိုစဉ်းစားနေတုန်းမှာ သေတဲ့လူဟာ အဆိပ်မိသေတာ ဖြစ်နိုင်တယ်လို့ ကျုပ်က တွေးမိတာနဲ့ သေတဲ့လူရဲ့ပါးစပ်ကို နမ်းကြည့်ပြီး လေ့လာလိုက်တော့ အဆိပ်ခတ်ပြီးသတ်တာ ဖြစ်ကြောင်း ခိုင်လုံတဲ့အချက်တွေ တွေ့ရတော့တာပဲ”

ဟု ဆိုကာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က စီးကရက်ကိုဖွာလေ၏။

“အဆိပ်ခတ်ပြီး သတ်တာလို့ သိရတာနဲ့ပဲ သေတဲ့လူဟာ ဦးသုကြိတ်မဟုတ်ဘူးလို့ စဉ်းစားရော့လားဗျာ”

ဟု ဦးသုကြိတ်ကမေးလျှင် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ရယ်မောလျက်. .

“ဦးသုကြိတ်အိမ်ကို ဝင်သွားကတည်းက ဆေးပင်ဆေးမြစ်တွေ၊ ဆေးပုလင်းတွေကို ဟိုနားဒီနားမှာ တွေ့ရတယ်လေ။ ပြီးတော့

www.foreverspace.com.mm

အဆိပ်ခတ်တယ်ဆိုတဲ့ အလုပ်ဟာ အဆိပ်အကြောင်းကို ထိုက်သင့်သလောက် နားလည်တဲ့လူမှ လုပ်လေ့ရှိတာကိုး ဗျ၊ အဆိပ်အကြောင်း နားလည်တဲ့လူဆိုတာကလည်း ဆေးအကြောင်း နားလည်တဲ့ ဆေးဆရာတို့၊ ဘာတို့ ဖြစ်နိုင်တာကလား၊ ဒါပေမယ့် ဆေးဆရာကြီးတွေ၊ သမားတော်တွေဆိုတာက များသောအားဖြင့် သီလသမာဓိရှိတယ်။ သူတို့တတ်ထားတဲ့ ဆေးပညာနဲ့ လူရဲ့အသက်တစ်ချောင်းကို လုပ်ကြံခဲ့ပါတယ်၊ မကျေနပ်ရင် တခြားနည်းနဲ့ ကိစ္စတုံးအောင် လုပ်ချင်လည်းလုပ်မယ်၊ ဆေးပညာနဲ့တော့ လူသတ်မှာမဟုတ်ဘူးလို့ စဉ်းစားမိပြန်တယ်၊ ဒါကြောင့် ဟောဟိုစာအုပ်စင်က ဆေးကျမ်းတစ်အုပ်ကိုယူပြီး ကြည့်လိုက်တော့ အထဲမှာ မင်နီမင်နက်တွေနဲ့ မှတ်ချက်ရေးပြီး သေသေချာချာ မှတ်ထားတာကို တွေ့ရတယ်၊ စာအုပ်အဖုံးရဲ့ အတွင်းဘက်ကို ကြည့်လိုက်တော့. .

ဆေးသွေး၊ ဆေးထောင်း သော လက်ဖြင့် လူတို့၏
အသက်ကို ကယ်ဆယ်အံ့။

ဆရာ ရာမ

ဆိုတဲ့စာကို တွေ့ပြန်တယ်၊ အဲ ဒါတွေကို ပေါင်းရုံးပြီး စဉ်းစားလိုက်တော့ ဦးသုကြိတ်နဲ့အတူ ဆရာရာမဆိုတဲ့လူတစ်ယောက်ဟာ ပူးတွဲနေထိုင်မယ်ဆိုတာ သိရပြန်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ ဆေးပညာတတ်တဲ့ ဆရာရာမကတော့ လူသတ်မှာမဟုတ်ဘူး။ သတ်ချင်းသတ်ရင် ဦးသုကြိတ်ကပဲ သတ်လိမ့်မယ်လို့ တွေးမိ

www.foreverspace.com.mm

ပြန်တယ်။ ပြီးတော့ ဟောဟို ခေါင်းရင်းက မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲနေတဲ့ပုံ ပန်းချီကားကြီးကလည်း ရွှေဂုံတိုင်လူသတ်မှုနဲ့ ဆက်စပ်နေတယ်ဆိုတာကို ဖော်ပြနေပြန်တယ်”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကပြော၍ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်၍ မီးညှိပြန်၏။ ထို့နောက် ဆက်၍ပြောပြန်လေသည်။

“ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း အိမ်ပေါ်ထပ်ကိုတက်ကြည့်လိုက်တော့ အိပ်ရာနှစ်ခုတွေ့ရတယ်၊ တစ်ခုက နေ့စဉ်အိပ်နေတဲ့လက္ခဏာမျိုး၊ ကျန်တဲ့အိပ်ရာတစ်ခုကတော့ ရက်အတော်ကြာ အသုံးမပြုဘဲထားတဲ့ လက္ခဏာကို တွေ့ရပြန်တယ်။ အဲဒီအိပ်ရာနားမှာက ရေးလက်စ ဆေးကျမ်းတွေ၊ ဖတ်လက်စ ဆေးကျမ်းတွေကို တွေ့ရပြန်တယ်။ ဒါကြောင့် ဆရာရာမဆိုတဲ့လူရဲ့ အိပ်ရာဖြစ်ပြီး ဆရာရာမဟာ ဒီအိမ်မှာမရှိဘဲ ခရီးထွက် နေတယ်ဆိုတာ သိရတယ်၊ ပြီးတော့ အပေါ်ထပ်မှာ အခန်းရဲ့ ထောင့်နားမှာရှိတဲ့ ဖုန်မှုန့်တွေပေါ်မှာ ခြေရာတွေကို တွေ့ရတယ်။ အခန်းထောင့်နားမှာက ပစ္စည်းဆိုလို့ဘာမှမရှိလေတော့ ဒီအခန်းထောင့်ကို ဘာဖြစ်လို့ လာသလဲလို့ စဉ်းစားတော့ အထပ်ခိုးပေါ်ကို တက်ပြီးပုန်းတဲ့အကြောင်း ခြေရာတွေက ဖော်ပြနေတယ်၊ ဒီတော့ မျက်နှာကြက်ပေါ်မှာ လူတစ်ယောက် ရှိနေတာကို သိရတယ်၊ ပြီးတော့ မျက်နှာကြက်ကိုတက်တဲ့ အပေါက်ဟာ စေ့စေ့စပ်စပ် ပိတ်ထားတာ ဆိုတော့ အပြင်လူဟာ ဒီအပေါက်ကို မသိနိုင်ပါဘူး၊ ဒါကြောင့် မျက်နှာကြက်ပေါ်က လူဟာ ဒီအိမ်သားပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဒီအိမ်သားဆိုတာကလည်း

www.foreverspace.com.mm

များများစားစားရှိတာမှ မဟုတ်ဘဲဗျာ၊ ဆရာရာမနဲ့ ဦးသုကြိတ် ပဲရှိတာဆိုတော့ ဆရာရာမ ခရီးထွက်နေတယ်ဆိုရင် မျက်နှာ ကြက်ပေါ်ကလူဟာ ဦးသုကြိတ်ဖြစ်ရတော့မှာပေါ့”

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်မေးတာက သေတဲ့လူဟာ ကိုဘာလီလို့ ခင်ဗျားဘယ်လိုသိသလဲလို့ မေးတာပါ”

ဟု ဦးသုကြိတ်က ပြောလေ၏။

“ဒါကတော့ ဦးမနောကံရဲ့ မှတ်တမ်းမှာပါနေတာပဲ၊ ဦးမနောကံ ဆိုတာက ဦးသုကြိတ်နဲ့ဦးဘာလီ တို့ရဲ့အဖေမဟုတ်လား”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ပြောလိုက်ရာ ဦးသုကြိတ်က. .

“ကျုပ်တစ်သက်လုံး အဲဒီမှတ်တမ်းကြီးကိုဖတ်နေတာပဲ၊ ကျုပ် ဖြင့် ဘာတစ်ခုမှ နားမလည်ပေါင်ဗျာ၊ ကျုပ်အဖေ ဦးမနော ကံဆိုတာကလည်း တကယ့်ကို လူထူးဆန်းကြီးပါပဲ၊ ခင်ဗျား ကတော့ တကယ်တော်တဲ့ စုံထောက်ပါပဲ”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အား ချီးကျူးလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သည် ကျွန်ုပ်အား. .

“အင်းစိန်စီအိုင်ဒီကျမှပဲ ဟောဒီ ဦးသုကြိတ်ကို စစ်မေးပြီး ဖြောင့်ချက်ယူပေတော့၊ ကျွန်တော့်ကိုတော့ ဟောဟိုသစ်ပင် နားကျရင် ကားကို အရှိန် နည်းနည်းလျှော့ပေးပါ”

ဟု ဆိုသဖြင့် လူတစ်ဖက်ခန့်ရှိ ကုက္ကိုပင်ကြီးအနီးသို့ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ် သည် ကားအရှိန်ကို လျှော့လိုက်လေ၏။

ကိုနှင်းမောင်လည်း ကျားသစ်တစ်ကောင်၏ ပေါ့ပါးခြင်းဖြင့် ခုန်ဆင်းကာ ကုက္ကိုပင်ကြီးအား ကပ်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကားကို

www.foreverspace.com.mm

အတော်အတန် ရောက်သည်အထိ မောင်းသွားပြီးနောက် ထိုနေရာသို့ တစ်ပတ်ပြန်၍ ကွေ့လာခဲ့ရာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အနီး၌ လူ တစ်ယောက်လဲနေသည်ကို တွေ့ရပြီး ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ကျွန်ုပ်အား. .

"နေပေစေအိုင်ပီ၊ ကျုပ်အိမ်ကိုပဲ ခေါ်သွားမယ်၊ သူ့ကို သနားလို့ ဖမ်းလိုက်တာပါ"

ဟု ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်အဓိပ္ပာယ် မပေါက်သဖြင့်. .

"သူ ဘယ်သူလဲဗျ"

ဟု မေးလိုက်ရာ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က. .

"ဒီလူသတ်မှုနဲ့ မပတ်သက်ဘဲ ပြေးနေရတဲ့ မောင်ဖိုးကော်ပါဗျာ၊ ခေါင်းပေါင်းနဲ့၊ တောင်ရှည်ပုဆိုးနဲ့ ပြေးနေရတာ အမြင်မတော်လို့ပါ"

ဟု ပြော၍ တက္ကစီကားတစ်စီးကို ခေါ်ယူပြီး သတိမေ့၍လဲနေသော မောင်ဖိုးကော်ကို တင်ယူကာ ကျွန်ုပ်တို့ကိုလက်ပြနှုတ်ဆက်၍ ထွက်ခွာသွားလေတော့၏။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

ကျွန်ုပ်တို့လည်း အင်းစိန်စီအိုင်ဒီ သို့ရောက်လျှင် ဦးသုကြိတ်၏ ဒဏ်ရာကို ဆေးထည့်ပေးပြီးနောက် ခေတ္တအနားယူစေပြီးလျှင် ဦးသုကြိတ်၏ရာဇဝင်ကို မေးမြန်းစစ်ဆေး၍ လိုက်လံရေးမှတ်ခဲ့လေသည်။

(ဦးသုကြိတ်၏ ဖြောင့်ချက်များမှာ ယခုကျွန်ုပ်တို့ လိုက်လံစုံစမ်း အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိသော အမှုကြီး၏ အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သဖြင့် ဦးသုကြိတ်၏ဖြောင့်ချက်အား ဖော်ပြလိုက်ရပေသည်။

စာရေးသူ)

ဦးသုကြိတ်၏ ဖြောင့်ချက်မှတ်တမ်း

ဘာလီသူ မင်းမှု

ကျွန်ုပ်၏ အမည်မှာ သုကြိတ်ဟူ၍ ဖြစ်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ် အစ်ကို၏ အမည်မှာ ဘာလီဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်၊ ရာမဇာတ်ကို ကြည့်ဖူးသူတိုင်းသည် ကျွန်ုပ်တို့ညီအစ်ကို၏အမည်ကို ကြားလိုက်ရုံဖြင့် ရာမဇာတ်မှ သုကြိတ်၊ ဘာလီမျောက်နှစ်ကောင်ကို ပြေး၍မြင်ယောင်မိ ပြီးဖြစ်ပေမည်။ ရန်ဖြစ်သော ညီအစ်ကိုများ၏ စာရင်းတွင် သုကြိတ်နှင့် ဘာလီ ညီနောင်သည် ထိပ်ဆုံးမှ နေရာယူလျက်ရှိဘိသကဲ့သို့ ကျွန်ုပ် တို့ ညီအစ်ကိုမှာလည်း ငယ်စဉ်ကပင် မသင့်မမြတ်သောနေရာ၌ ဗိုလ်စွဲ လျက် ရှိကြပေသည်။ ကျွန်ုပ်ကဦးလျှင် ဘာလီအား ညစ်လိုက်သကဲ့သို့ ဘာလီက အခွင့်သာလျှင် ကျွန်ုပ်အား မညှာမတာ ညစ်ပတ်ခဲ့သည်ချည်း ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖခင်ကြီးမှာ သားနှစ်ယောက်အတွက် မကြာခဏ စိတ်ဆင်းရဲ ဖြစ်ရလေသည်။ ဖခင်ကြီး၏ အမည်မှာလည်း လူ တစ်သောင်းလျှင် တစ်ယောက် မမှည့်သော လွန်စွာရှားပါးသည့် နာမည် မျိုးဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်တို့ဖခင်ကြီး၏ အမည်ကား 'ဦးမနောကံ' ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်တို့ညီအစ်ကိုမှာ ငယ်စဉ်ကပင် မိခင်သေဆုံးခဲ့သဖြင့် ဖခင်ကြီးကိုသာ အားကိုးအားထား ပြုခဲ့ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ် တို့ငယ်စဉ်က ကျွန်ုပ်တို့၏ ဖခင်ကြီး ဦးမနောကံသည် လက်လှည့် အပ်ချုပ်စက်ကလေး ကိုလွယ်လျက် အငယ်ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်အား ခါးထစ်ခွင်ပြီး ကျွန်ုပ်၏အစ်ကို ကိုလက်ဆွဲကာ ရပ်တကာ ရွာတကာလှည့်လည်၍ အပ်ချုပ်ခြင်း အလုပ်ဖြင့် ကျွေးမွေးစောင့်ရှောက်ခဲ့လေသည်။

ဖခင်ကြီးသည် ဤသို့ ဆင်းဆင်းရဲရဲ အသက်မွေးခဲ့ရာမှ နောင်တွင် ကုတ်အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီချုပ်သော လုပ်ငန်းနှင့်ပင် ကြွယ်ဝချမ်းသာသောအဖြစ်သို့ ရောက်ခဲ့လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်တို့ညီအစ်ကို အရွယ် မရောက်တရောက်တွင် ဖခင်ကြီး တည်ထောင်သည့် ‘မနောကံတေလာရင်း’ အပ်ချုပ်ဆိုင်မှာ လွန်စွာကြီးကျယ်သော အပ်ချုပ်ဆိုင်ကြီး ဖြစ်၍နေပြီဖြစ်၏။

ထိုသို့ ကြီးပွားချမ်းသာလာသည့် အခါ၌ ဖခင်ကြီးသည် အလုပ်ကို လူငှားများနှင့်သာ လုပ်စေပြီးလျှင် ၎င်းကိုယ်တိုင်ကမူ ဘုရားရှိခိုးခြင်း၊ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်ရှိ သင်္ချိုင်းများ၌ လှည့်လည် ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ သက်သတ်လွတ်စားခြင်း၊ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း စသည်တို့နှင့်သာ အချိန်ကုန်လွန်လေ့ရှိလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် အရွယ်ရောက်သည့် အခါ၌ ကျွန်ုပ်တို့အား အတွင်းပစ္စည်းများနှင့် ငွေကြေးများကို အမွေအဖြစ် ခွဲဝေပေးခဲ့ပြီးလျှင် ‘မနောကံတေလာရင်း’ ဆိုင်နှင့် နေအိမ်ကိုမူ နှစ်ဦးပိုင်အဖြစ် ထားလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်သည် များစွာအိုမင်းခြင်းမရှိသည့် အချိန်၌ပင် အဘိုးအိုကြီးတစ်ဦးကဲ့သို့ မှတ်ထင်ရလေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ထိုသို့

www.foreverspace.com.mm

ထင်မှတ်ရသနည်းဆိုမူ ဖခင်ကြီးသည် မှတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးကြီးများကို မရိတ်မလှီးဘဲ ထားရုံမျှမက အစဉ်သဖြင့် ပိတ်ဖြူစင်ကြယ်ကိုသာဝတ် ထားခြင်းကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီး ၏သည် ကျွန်ုပ်၏အစ်ကိုဖြစ်သူ ဘာလီ တိုက်ကျွေးသည့် နွားနို့ကိုသောက်ပြီး မိနစ်အနည်းငယ်တွင် မရှုမလှ ဝေဒနာခံစား၍ ကွယ်လွန်အနိစ္စ ရောက်ခဲ့လေတော့၏။ ဖခင်ကြီးသည် ထိုသို့ အနိစ္စရောက်ခါနီး၌ ၎င်း၏ရင်ဘတ်တွင် ဆွဲထားသော ကတ္တီပါအိတ်ရှုံ့ကလေးအတွင်းမှ ကြွေစေ့ကလေးများကိုထုတ်၍ ကြွေပစ်၍ နိမိတ်ဖတ်ခြင်းအတတ်ကို ဘာလီမသိအောင် ကျွန်ုပ်အား သင်ပြပြီးလျှင် အသက် သေဆုံးသွားလေတော့၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ်သည် ဘာလီနှင့်ရန်ဖြစ်သည့်အခါတိုင်း၌

“ဟေ့ကောင် လူယုတ်မာ၊ မင်းက အဖေကိုတောင် နွားနို့ထဲ အဆိပ်ခတ်သတ်တဲ့ကောင်”

ဟူ၍ စွပ်စွဲပြောဆိုခဲ့လေ၏။

ထိုအခါ၌ ဘာလီက. . .

“အဖေက ငါတိုက်တဲ့ နွားနို့သောက်ပြီး သေတာမဟုတ်ဘူး ကွ၊ သူတောင်းစားကြီးကြောင့် သေတာ”

ဟု ဆိုလေ၏၊ ဘာလီပြောသည်မှာလည်း မှန်ပေသည်၊ ကျွန်ုပ်တို့ဖခင်ကြီး သေဆုံးခါနီး၌ လွန်စွာထူးဆန်းသော သူတောင်းစားကြီးသည် အိမ်ရှေ့သို့ရောက်လာပြီးလျှင်. .

“မနောကံ. . လူမိုက်. . မြန်မြန် ထွက်ပါတော့လား၊ မထွက်ရင် သေရလိမ့်မယ်”

www.foreverspace.com.mm

ဟု ပြောဆိုသံကို ကျွန်ုပ်တို့ကိုယ်တိုင် နားနှင့်ဆတ်ဆတ် ကြားခဲ့ရပြီးဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ယနေ့ထက်တိုင် ဖခင်ကြီးသေဆုံးပုံနှင့်ပတ်သက်၍ စိတ်၌ မတင် မကျဖြစ်လျက်ရှိပေတော့သည်။

ဖခင်ကြီးမရှိတော့သည့်အခါ၌ ဘာလီနှင့် ကျွန်ုပ်သည် အမွေပစ္စည်းအတွက် တစ်ဦးကိုတစ်ဦး အလစ်မပေးဘဲ ညစ်ပတ်လာခဲ့ရာ နောက်ဆုံး၌ ဘာလီက အမွေပစ္စည်းအားလုံးကို မသမာသောနည်းဖြင့် လုယူခဲ့လေ၏။ ထိုသို့ မသမာသောနည်းများထဲတွင် ကျွန်ုပ်အား မိန်းမတစ်ဦးနှင့် ဖြားယောင်း၍ အရက်မူးအောင်တိုက်ပြီးလျှင် ထိုမိန်းမ၏ မာယာအတတ်ဖြင့် စာချုပ်၌ လက်မှတ်ထိုးစေခဲ့သော နည်းတစ်နည်းလည်း အပါအဝင်ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်မှာကား ပစ္စည်းများ ဆုံးရှုံးရုံမျှမက ကျွန်ုပ်၏ အသက်ကိုပါ လုပ်ကြံမည်စိုးသဖြင့် ဘာလီနှင့်ဝေးရာသို့ ထွက် ပြေးတိမ်းရှောင်ခဲ့ရလေ၏၊ ဘာလီမှာကား ၎င်းက သေဆိုလျှင်သေ၊ သတ်ဆိုလျှင် သတ်၊ ပြောသည့်အတိုင်း လိုက်၍လုပ်မည့် လက်မရွံ့လူဆိုးလူမိုက်များ မွေးမြူထားခဲ့လေသည်ဖြစ်၏။ ဘာလီ သည် ကျွန်ုပ်ထံမှပစ္စည်းများကို အပိုင်ကြံပြီးနောက် လူဆိုးလူမိုက်တို့ကို အုပ်ချုပ်လျက် မကောင်းမှုဒုစရိုက်များကို ကျူးလွန်နေပြီဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်လည်း အဝတ်တစ်ထည်၊ ကိုယ်တစ်ခုနှင့် ထွက်ခဲ့လေတော့၏။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

ရွှေထမင်း၊ ငွေထမင်း

ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်ပျက်အားငယ်စွာနှင့် ထွက်၍လာခဲ့ရာ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်လေ၏။ ရန်ကုန်မြို့သို့ ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်၏ အိတ်ကပ်အတွင်း၌ ငွေခြောက်ကျပ်သာ ကျန်တော့သည်ဖြစ်၍ ရှေ့ရေးကို တွေးတောကာ စိတ်ပျက်အားငယ်မိလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်သို့ ရောက်သည့်နေ့၌ပင် ဦးပဥ္စင်းဦးတက်ကို သရက်တောကျောင်းတိုက်၌ ရှာဖွေရာ ဦးပဥ္စင်းဦးတက်သည် တောင်တန်းဒေသသို့ သာသနာပြုရန် ခရီးထွက်သွားကြောင်း ဦးပဥ္စင်းဦးတက်၏ သီတင်းသုံးဖော် ဦးပဥ္စင်းတစ်ပါးက ပြောပြလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်လည်း စိတ်ပျက်ခြင်း၊ အားငယ်ခြင်း စသော ဝေဒနာများကို ရင်တွင်း၌ တစ်ထုပ်တစ်ပိုးကြီး သယ်ဆောင်၍ သရက်တောကျောင်းမှ ထွက်လာခဲ့ရာ မော်တော်ကားလမ်းဘေး ပလက်ဖောင်းပေါ်၌ တည်ထားသော ကိုးတောင်ပြည့် စေတီတော်လေးတစ်ဆူအနီးသို့ ရောက်လျှင် ခေတ္တမျှ အမောပြေထိုင်၍ ဘုရားဖူးမည်ဟုကြံလျက် လွယ်အိတ်ကိုချကာ ချွေးသုတ်ရင်း ပတ်ဝန်းကျင်သို့ အကဲခတ်ကြည့်ရှုရာ နှုတ်ခမ်းမွေးကားကားနှင့် သျှောင်တစောင်းထုံး၍ထားသော ဥပဓိရုပ်ကောင်းကောင်း လူတစ်ယောက်သည် ကြေးဖြင့်ပြုလုပ်ထားသော ပုတီးဖြင့် ပုတီးစိပ်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူအနီး၌ပင် ဝင်၍ထိုင်ပြီးလျှင် ကျယ်လောင်စွာ ဘုရားရှိခိုးလေ၏။

ထိုသို့ ဘုရားရှိခိုးပြီးနောက် အနီးရှိ သောက်ရေအိုးစင်သို့ သွားရောက်၍ ရေသောက်ရန်အတွက် ခပ်လိုက်ရာ ရေတစ်စက်မှ မရှိသည်ကိုတွေ့လျှင် စိတ်တိုတိုနှင့်ပင် သောက်ရေခွက်ကို ဆောင့်ကြီးအောင့်ကြီးဖြင့် ချလိုက်ပြီးနောက် စိတ်ပျက်လက်ပျက်နှင့် ထိုင်လေ၏။

နှုတ်ခမ်းမွေးကားကား၊ သျှောင်တစောင်းနှင့်လူကား သူ၏ လွယ်အိတ် အတွင်းမှ ကြေးဝါဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော ကွမ်းအစ်ကလေး တစ်လုံးကိုထုတ်လျက် ကွမ်းစားလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုလူအား မသိမသာ အကဲခတ်ကြည့်ရှုလေ၏။ ထိုသူသည် ကွမ်းကိုမြုံ့ရင်း လင်္ကာလေးတစ်ပိုဒ်ကို ညည်းညူသီဆို၍ နေလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"နောင်အဆုံးမချို့တဲ့ ညောင်တုန်းမြို့မှ ထွက်ခွာ ကြွပါတော့ အသက်ပမာဏ ဆေးလောကကို တွေးတောဆ၍ အသွားရောက်ကာ ကြားတစ်ထောက် အကွာတွင် ဆားမလောက်ရှာ တန်ခိုးထနေတုန်း. ."

"ဗျို့. . မိတ်ဆွေ၊ ကွမ်းတစ်ယာလောက် စားပါရစေဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ထိုလူလည်း ဆိုလက်စလက်ာကိုရပ်၍. .

"ရပါတယ်ဗျာ၊ ကွမ်းတစ်ယာ မဟုတ်ပါဘူး၊ စားနိုင်သလောက် စားစမ်းပါ"

ဟု ဆိုကာ ကြေးဝါ ကွမ်းအစ်လေးကို ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ တွန်း၍ပေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ကွမ်းအစ်ကို ဆွဲယူ၍ ကွမ်းယာရင်း ထိုသူအား

"မိတ်ဆွေကြီးက သျှောင်ကြီးဗွေနဲ့၊ နှုတ်ခမ်းမွေးနဲ့ ခွန်းထောက်လိုလို၊ သဖြန်လိုလိုကလေးကို ညည်းလို့ဆိုတော့ မဟုတ်မှလွဲရော၊ ဇာတ်ထဲကနဲ့တူတယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုသူက တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်းမပြုဘဲ ပြုံး၍နေလေ၏။ ထိုသို့ပြုံးလိုက်သည့်အခါ၌ ထိုသူ၏ ဖြူဖွေးသော သွားကလေးများကို မြင်တွေ့ရပြန်သဖြင့် ကျွန်ုပ်က. .

"မိတ်ဆွေက ကွမ်းကို စွဲစွဲမြဲမြဲ စားတဲ့ ကွမ်းသမားဖြစ်ပါလျက် သွားကတော့ မမည်းပါလား"

ဟု စပ်စုလိုက်ပြန်ရာ ထိုသူက နှစ်လိုဖွယ်ရာပြုံးလျက် ကျွန်ုပ်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်လိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်လည်း ကွမ်းယာကိုမြုံ့ရင်း မိမိ၏ရှေ့ရေးကို တွေးမိပြန်သဖြင့် စိတ်အပျက်ကြီးပျက်ကာ ပါးစပ်အတွင်းမှ ကွမ်းများကို ထွေးပစ်လိုက်ပြီးလျှင် သက်ပြင်းချလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ဆောက်တည်ရာမရ ယောက်ယက်ခတ်နေသော်လည်း ထိုသူမှာမူ အေးဆေးတည်ငြိမ်၍ ကျက်သရေရှိစွာထိုင်လျက် စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ဖတ်နေလေ၏။

"အင်း. . ငါ့မှာတော့ စိတ်ဆင်းရဲလို့၊ သူကတော့ အေးဆေး စိတ်ချမ်းသာလို့"

ဟု အောက်မေ့မိလေ၏။ ထိုသူသည် စာအုပ်၌ စိတ်စွဲမြဲစွာ ဖတ်၍နေလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာမူ မည်သည့်အရပ်ကို သွားရမည်လည်းမသိ၊ မည်သို့ရှာဖွေစားသောက်ရမည်လည်း မသိသောကြောင့် စိတ်ညစ်စွာဖြင့် မှိုင်၍နေလေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်၏စိတ်၌. .

"ငါဟာ ဒီလူရဲ့ တစ်ဝက်လောက် စိတ်အေးချမ်းမှုရရင် ကောင်းမှာပဲ"

ဟု တွေးမိရာမှအစ ထိုသူသည် စိတ်အေးချမ်းစွာ နေထိုင်နည်းကို သိရှိထားသူဖြစ်ပေမည်ဟု တွေးမိသည့် အလျောက် ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူအား

"မိတ်ဆွေ၊ မိတ်ဆွေက တကယ် အေးချမ်းတာပဲ၊ ကျုပ်မှာတော့ ဆင်းရဲပူပန်လှပါတယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုသူက ပြုံးလျက်. .

www.foreverspace.com.mm

"သေလုမတတ် စိတ်ဆင်းရဲ ပူပန်နေရရင်တော့ ပြောပါ၊ ကျုပ်ကူပေးမယ်"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ဘယ့်နဲ့လဲမိတ်ဆွေ၊ ကျုပ်မှာ စီးပွားရေးကလည်းပျက်၊ အားကိုးစရာဆိုလို့လည်း မရှိ၊ အခု လောလောဆယ်ဆိုရင် နေစရာ၊ တည်းခိုစရာလည်း မရှိတော့ ကျုပ်ရဲ့အိတ်ထဲက ငွေခြောက်ကျပ်ကုန်ရင် မိတ်ဆွေပြောတဲ့ သေလုမတတ်ပါပဲဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ထိုသူ က ကျွန်ုပ်အား ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်၍. . .

"နာမည် ဘယ်လိုခေါ်သလဲ"

ဟု မေးလေ၏။

"သုကြိတ်လို့ ခေါ်ပါတယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်က ဖြေလိုက်ရာ ထိုသူက. .

"ဟဲ. . . ဟဲ. . .၊ ခင်ဗျားမှာ ဘာလီဆိုတဲ့ အစ်ကိုတစ်ယောက်ရှိ လိမ့်မယ်၊ သူက ခင်ဗျားရဲ့ စီးပွားတွေကို လုယူလိုက်ပြီထင်တယ်"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"မှန်လိုက်တာ မိတ်ဆွေရယ်။ တယ်လည်း ပညာရှိပါလား"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်မိလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"အသားကဖြူချင်ရဲ့၊ ဒါပေမယ့် နှလုံးသွေးက ညစ်နေလေတော့ လူလည်း မည်းညစ်ညစ် ဖြစ်နေရတယ်၊ **ပြီးတော့ ဒုက္ခပွားစီး၊ သားရေမည်း၍၊ ကိုယ် လည်းသွေ့ခြောက်၊ မလန်းမြောက်ဘဲ၊ ရွံ့ကြောက်သောစိတ်၊ ထိတ်လန့်ခါခါဖြစ်တတ်စွာ**တဲ့၊ အဲဒီရောဂါကို ဆေးစကားနဲ့ပြောရရင် ပဏ္ဍုရကာနာလို့ခေါ်တယ်၊ ပထဝီဓာတ်တွေပျက်လို့ ဖြစ်တဲ့ ရောဂါတစ်မျိုးပဲ"

"ပထဝီဓာတ်ပျက်လို့ ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး၊ စီးပွားပျက်လို့ ဖြစ်တာ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ထိုသူက ရယ်မောလေ၏။

"ဟုတ်ပါတယ်မိတ်ဆွေ၊ စီးပွားပျက်တော့ ဟာဒယနှလုံးကို ထိခိုက်တယ်၊ အဲဒီတော့ ဟာဒယ နှလုံးက ပထဝီကို ပျက်အောင်နှိပ်စက်တာပေါ့၊ ခင်ဗျားရောဂါ လုံးဝပျောက်ကင်းသွားမယ်"

ဟု ထိုသူက ပြောပြန်၏။

"ရောဂါမပျောက်ချင်ပါဘူးဗျာ၊ နေ့စဥ်စားဖို့ ပထမလိုတယ်၊ အဲဒါပြည့်စုံရင် နေဖို့အိမ်လိုတယ်၊ ပြီးတော့ လူတောသူတောတိုးနိုင်တဲ့ အဝတ်အစားလိုတယ်၊ အဲဒါတွေပြည့်စုံပြန်တော့ ကျုပ်အစ်ကိုဘာလီဆိုတဲ့ကောင် လုယူသွားလို့ ကျုပ်မွဲခဲ့ရတာ။ အဲဒီတော့ စီးပွားဖြစ်ချင်တယ်ဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ထိုသူက ပြုံးလျက်. .

"အဲဒါတွေ ဖြစ်မလာဘူးဆိုရင် ခင်ဗျားဘယ်လိုဖြစ်မလဲ"

ဟု မေးလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“သေလိမ့်မယ် ထင်တယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ထိုသူက. .

“ဒီလိုဗျ၊ ခင်ဗျားမှာ မိဘတွေကလည်း ဆုံးပါး၊ အစ်ကိုအရင်းကလည်း ရန်သူလိုသဘောထားပြီး ပစ္စည်းတွေလုယူလိုက်တော့ ခင်ဗျားမှာ **ဉာတိဗျသန**လို့ ခေါ်တဲ့ ဆွေမျိုးပျက်စီးခြင်းနဲ့ **ဘောဂဗျသန**ခေါ်တဲ့ စီးပွားပျက်စီးခြင်း နှစ်ပါးနဲ့ ကြုံနေရပြီမဟုတ်လား”

ဟု မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က. .

“ဟုတ်ပါတယ်ခင်ဗျ”

ဟု ဖြေလိုက်လေ၏။

“အဲဒီတော့ စိတ်ဆင်းရဲပြီး **ရောဂ ဗျသန**လို့ခေါ်တဲ့ အနာရောဂါရဲ့နှိပ်စက်ခြင်းကြောင့် အသား အရေ ခန်းခြောက်ပြီး မရွှင်မလန်းဖြစ်နေရပြီ။ အဲဒီတော့ သီလလည်းမဆောက်တည်နိုင်တဲ့အတွက် **သီလဗျသန**လို့ခေါ်တဲ့ သီလပျက်ခြင်းပါ ဖြစ်တော့မယ်။ ပြီးရင် အမှားကို အမှန်ထင်၊ အမှန်ကို အမှားထင်ပြီး ဟိုဟာကိုးကွယ်ရရင် စီးပွားဖြစ်နိုးနိုး၊ ဒီဟာကိုးကွယ်ရင် စီးပွားဖြစ်နိုးနိုးနဲ့ အယူပါလွဲပြီး **ဒိဋ္ဌိဗျသန**လို့ခေါ်တဲ့ အယူပါ ပျက်စီးတော့မယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

“အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ မိတ်ဆွေ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ထိုသူက. .

www.foreverspace.com.mm

“အခုပြောတဲ့ ဗျသနငါးပါးမှာ အပေါ်ကသုံးပါးက ဆွေမျိုးပျက်ရုံ၊ ရောဂါဝေဒနာရရုံလောက်ပဲ ခင်ဗျားကိုဒုက္ခပေးနိုင်တယ်၊ **သီလဗျသန**နဲ့ **ဒိဋ္ဌိဗျသန**ကတော့ ခင်ဗျားကို သေပြီးဟို ဘက်မှာတောင် ငရဲပြည်ကို အရောက်ပို့လိမ့်မယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

“မိတ်ဆွေပြောတဲ့ ဗျသနတွေ ထားစမ်းပါဦး၊ နားရှုပ်ပါတယ်။ ကျုပ်ကို လောလောဆယ်မှာ နေရေးထိုင်ရေးအတွက် စီစဉ် မပေးနိုင်ဘူးလား မိတ်ဆွေ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ ထိုလူက. .

“အိပ်ဖို့ နေဖို့ ကျုပ်တာဝန် ထားလိုက်စမ်းပါဗျာ။ ကျုပ်နဲ့ အတူ နေတာပေါ့”

ဟု သဒ္ဓါကြည်ဖြူစွာ ခေါ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ရကာ. .

‘ ‘မိတ်ဆွေအိမ်က ဘယ်မှာလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်မေးမိလေ၏။ ထိုအခါ၌ ထိုသူက. .

“ဒီမှာလေဗျာ”

ဟု ဆိုကာ ခြေသလုံးကို ပုတ်၍ ပြလေ၏။

“ခြေသလုံး. . ”

“ဟုတ်တယ်၊ ခြေသလုံးအိမ်တိုင် ဆိုတာပေါ့ဗျာ၊ မနေ့က ညောင် တုန်းမှာအိပ်တယ်။ အခု ဟော ဒီဘုရားပရဝဏ်ထဲမှာအိပ်မယ်၊ ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေတွေရောက်လာရင် ခရီးထွက်မယ်၊ ကြုံတဲ့နေရာ မှာ အိပ်တယ်၊ ကြုံတဲ့နေရာမှာ စားတယ်”

ဟု ထိုသူက ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"မိတ်ဆွေလို ဥပဓိရုပ် သားသားနားနား ခန့်ခန့်ညားညားရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်မှာ နေစရာအိမ်မရှိဘူးဆိုတာ ကျုပ်ဖြင့် မယုံပေါင်ဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ထိုသူက. .

"အိမ်ရှိပါတယ်ဗျ၊ အိမ်မှာနေလို့ မရအောင်ကို ကျုပ်က အလုပ်များနေလေတော့ ကြုံတဲ့နေရာမှာအိပ်၊ ကြုံတဲ့နေရာမှာ စားနဲ့ ခြေသလုံးအိမ်တိုင် ဖြစ်နေတာပေါ့ဗျာ"

ဟု ထိုသူက ပြောလေ၏။

"ဒါလောက် အလုပ်တွေများနေတယ်ဆိုတော့ ပိုက်ဆံတော့ တော်တော်စုမိလောက်ပြီပေါ့"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ထိုသူက သူ၏ အင်္ကျီအိတ်အတွင်းမှ ငွေနှစ်ကျပ်ကို ထုတ်၍ ကျွန်ုပ်အားပြလေ၏။

"မနေ့တုန်းက ငွေနှစ်ဆယ်ရှိသေးတယ်ဗျ၊ ကျုပ်ရဲ့ လူနာတွေက ခါတ်စာဝယ်ပြီး မစားနိုင်လို့ ခါတ်စာဝယ်ပေးခဲ့ရတာနဲ့ နှစ်ကျပ်ပဲကျန်တော့တယ်"

ကျွန်ုပ်လည်း ငွေနှစ်ကျပ်မျှသာ ချမ်းသာသော ခြေသလုံး အိမ်တိုင်သမားကို အထင်ကြီး၍နေရာမှ ရုတ်တရက် ချက်ချင်း အထင်သေးမိလေတော့၏။ ထိုသူနှင့် စကားပြောနေရင်းနှင့်ပင် ညပိုင်းသို့ ရောက်သည့်အခါ၌ ကျွန်ုပ်လည်း အနီးအနားရှိ ဘိန်းစားများရောင်းချသော ထမင်းဆိုင်သို့ သွားရောက်ကာ ထမင်းဝယ်စားပြီးနောက် စေတီကလေးဆီသို့ ပြန်၍လာလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ် ပြန်ရောက်သည့်အခါ၌ လုံးဝမှောင်နေပြီဖြစ်သဖြင့် လမ်းမီးများပင် လာ၍နေပြီဖြစ်၏။ ထိုသူသည် စေတီကလေးအနီး၌ ဘုရားဝတ်ပြုနေလေ၏။ ထိုသို့ဘုရားဝတ်ပြုပြီးနောက် သူ၏လွယ်အိတ်ကြီးအတွင်းမှ စာရွက်များကို ထုတ်ကာ လမ်းဓာတ်မီးတိုင်အောက်၌ စာရေး၍နေလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာမူ လွယ်အိတ်ကို ခေါင်းအုံးလျက် အိပ်စက်လေတော့၏။ သို့ရာတွင် ရှေ့ရေးကိုတွေးမိသဖြင့် အိပ်၍မပျော်ဘဲ ရှိသည့်အခါတိုင်း ထိုသူအား လှမ်း၍ကြည့်ရာ ထိုသူသည် စိတ်ပါဝင်စားစွာဖြင့် စာရေးလျက်ရှိသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကြိုးစား၍ အိပ်ပြန်၏။ သို့ရာတွင် အိပ်၍မပျော်နိုင်ဘဲ ရှိပြန်၏၊ ထို့ကြောင့် ထိုသူ၏အနီးသို့သွား၍ ထိုင်ရလေ၏။

ထိုအခါ၌. .

"ဘယ်လိုလဲမိတ်ဆွေ၊ စိတ်အေးလက်အေးအိပ်ပါဗျ၊ သူခိုးအတွက် စိတ်မပူပါနဲ့ဗျ၊ ကျုပ် မအိပ်သေးပါဘူး"

ဟု ထိုသူက စာရေးနေရာမှ လှမ်း၍ပြောလေ၏။

"အိပ်လို့ မရပါဘူးဗျာ၊ နေစမ်းပါဦး၊ မိတ်ဆွေက ဘာတွေရေးနေတာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလည်းမေး၊ သူ၏စာရွက်စာတမ်းများနှင့် အနီးတွင်ပုံ၍ထားသော စာအုပ်သုံးလေးအုပ်ကိုပါ လှမ်း၍ကြည့်ရှုလိုက်လေ၏။

ဆေးကျမ်းတချို့နှင့်အတူ လွန်စွာလှပသော လက်ရေးများဖြင့် ရေးထားသော စာရွက်များကို တွေ့ရလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ဘာတွေရေးနေတာလဲ မိတ် ဆွေ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်လေ၏။

“ဘိသက္ကဂုရုခေါ်တဲ့ ဆေးကျမ်း တစ်စောင်ကို ပြုစုနေတာပါ”

ဟု ထိုသူက ဖြေလေ၏။

“ပလက်ဖောင်းပေါ်မှာရေးတဲ့ ဆေးကျမ်းပေါ့”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ထိုသူက. .

“မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်တို့လူမျိုးအတွက် သိပ်ပြီးအရေးကြီးတဲ့ ကျမ်းတစ်စောင်ပါ။ ဒီကျမ်းမှာ ဆေးပညာသက်သက်ကို လေ့လာဖို့တင် မဟုတ်ပါဘူး။ ကျုပ်တို့လူမျိုးရဲ့ ဓလေ့ထုံးစံတွေနဲ့ မြန်မာမှုများကိုပါ ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ဖော်ပြထားပါတယ်”

ဟု ထိုသူက ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူပြောသည့် စကားကို နားထောင်လျက်မှ ထိုသူရေးပြီးသော စာရွက်တစ်ရွက်ကို ကောက်၍ ကြည့်လိုက်ရာ အောက်ပါအတိုင်း တွေ့ရ လေ၏။

‘မြန်မာတို့ မီးဖွားခြင်းကိစ္စ’

“မိတ်ဆွေ. . ဘာလဲဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ထိုသူက. .

“ဒီလိုဗျ. . .၊ ကျုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးဟာ မီးဖွားခြင်း၊ မီးနေခြင်းကိစ္စမှာ တော်တော်လေး စနစ်တကျ ရှိတယ်ဗျ။ ဆေးပညာအမြင်တွေလည်း တော်တော်ထက်သန်တဲ့ လူမျိုးဗျ”

ဟု ထိုသူက ရှင်းပြလေ၏။

ကျွန်ုပ်ကမူ ထိုသူအား ဆန့်ကျင်ဘက်ပြု၍. . .

www.foreverspace.com.mm

“မြန်မာဆေးဆရာတွေက ဆေးနည်းကို တယ်ပြီး ဝှက်ကြတယ်ဗျ၊ အဲဒီစိတ်ဓာတ်ကိုက အင်္ဂလိပ်ဒေါက်တာကို မမီဘူး၊ အင်္ဂလိပ်တွေကတော့ သူတို့သိထားတဲ့နည်းကို ဖော်ထုတ်လေ့ရှိကြတယ်”

ဟုပြောရာ ထိုသူက. .

“ဒီမှာ ကျုပ် တစ်ခုပြောမယ်၊ Obstetrical Forceps (အော်စတက်ထရီကယ်ဖောဆက်) လို့ ခေါ်တဲ့ ဝမ်းဆွဲညှပ်ကိုပီတာဆိုတဲ့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်နဲ့ သူတို့ရဲ့ဖခင် ချိမ်ဘာလင်ဆိုတဲ့လူဟာ တီထွင်နိုင်ခဲ့တယ်ဗျ။ အဲဒီ အချိန်ဟာ ကမ္ဘာကျော်စာရေး ဆရာကြီးရှိတ်စပီးယားမှ ခြောက်နှစ်သားအရွယ်လောက်၊ ပညာရှိဘေကွန်မှာ ကလေးအရွယ်ရှိသေးတယ်၊ အင်္ဂလိပ်လက်ရေးတို ပညာတောင်မှ ပေါ်ပေါက်ခါစအချိန်ပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီ ‘ညှပ်’ ကို တခြားလူတွေအမြင်မခံဘူး၊ ခက်ရာခက်ဆစ်ဖြစ်နေတဲ့ မိခင်လောင်းဆီမှာ ငွေကို သူတို့ကြိုက်သလောက်တောင်းပြီး အဲဒီညှပ်နဲ့ မွေးပေးနေတာ၊ အဲဒီညှပ်ကို အများသုံးလို့ရအောင် ဖော်ထုတ်တယ်မှတ်လို့လား၊ လျှို့ဝှက်ပြီး လူမသိအောင် သုံးလာခဲ့တာ၊ သူတို့မိသားစုလောက်ပဲ ကြိတ်ပြီးသုံးလာတာ၊ သုံးလာရုံတောင် မဟုတ်ဘူး၊ ဤလောက၌ ကလေးမွေးခြင်းကိစ္စ၌ ခက်ရာခက်ဆစ်မဖြစ်စေနိုင်သော တန်ခိုးကို ဘုရားသခင်က ကျွန်ုပ်တို့မိသားစုကိုသာ ပေးအပ်တော်မူခဲ့တယ်လို့တောင် ကြွေးကြော်နေတာဗျ၊ အဲဒီအချိန်မှာ သားဖွားပညာရှင်တွေဟာ လူသားတွေအတွက်

အဲဒီညပ်ရဲ့ သဲလွန်စကို ကြံစည်နေကြရတယ်၊ သူတို့ကတော့ လျှို့ဝှက်နိုင်သမျှ လျှို့ဝှက်ထားတယ်၊ ခင်ဗျားပြောသလိုမဟုတ်ပါဘူးဗျ။ ခင်ဗျားက အင်္ဂလိပ် ဆရာဝန်တိုင်းဟာ လူသားတွေ အပေါ်ကြင်နာတယ်လို့ အထင်မှားနေတာကို"

ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူ၏ ပညာဗဟုသုတနှင့် ပြည့်စုံသောအဖြစ်ကို ရိပ်စားမိလေ၏။ သို့ရာတွင် ကျွန်ုပ်၏စိတ်၌ ဤမျှ ပညာဗဟုသုတနှင့် ပြည့်စုံပါလျက် အဘယ်ကြောင့် ဆင်းရဲနွမ်းပါး၍ နေရပါသနည်းဟု တွေးမိလေ၏။ ထိုသို့ တွေးမိသည့်အတိုင်းလည်း . .

"မိတ်ဆွေဟာ ပညာဗဟုသုတနဲ့ ပြည့်စုံပါလျက် ဘာကြောင့် ဒါလောက်တောင် ဆင်းရဲမွဲတေနေရတာလဲဗျ"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ ထိုသူက . .

"ကျုပ်က ဆင်းရဲလို့လား၊ ကျုပ်ဟာ မွဲတေနေလို့လား၊ မဟုတ်ပါဘူးဗျ၊ မိတ်ဆွေထင်လို့ပါ၊ ဆင်းရဲတယ်ဆိုတာဟာ မလုံမလောက်ဖြစ်နေတာကို ဆိုတာမဟုတ်လား၊ ကျုပ်အဖို့ လုံလောက်နေပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျုပ်ဟာ ထမင်းတစ်နပ်တည်း စားတယ်၊ နေ့တိုင်းရှစ်ပါးသီလနဲ့ နေတာဆိုတော့ ပူပင်စရာ မရှိပါဘူး၊ ပြီးတော့ မွဲတယ်ဆိုတာ အရောင်မထွက်တာကို ပြောတာမဟုတ်လား၊ ကျုပ်ဟာ ဒီလိုမှမဟုတ်ဘဲ၊ အင်္ကျီတစ်ထည်၊ စွပ်ကျယ်တစ်ထည်၊ လုံချည်တစ်ထည်နဲ့ နံငယ်ပိုင်းတစ်ထည် ရှိတယ်၊ အဲဒီတော့ လုံချည်လျှော်ထားတဲ့အခါမှာ နံ ငယ်ပိုင်းနဲ့ နေတယ်။ အင်္ကျီလျှော်ထားတဲ့အခါမှာ စွပ်ကျယ်နဲ့နေတယ်၊

www.foreverspace.com.mm

ဒါပေမယ့် ခုခင်ဗျား မြင်တဲ့အတိုင်းပဲ၊ ကျုပ်ရဲ့အင်္ကျီနဲ့လုံချည်မှာ ချေး(ကြီး)မရှိဘူး၊ ပြောင်စင်နေတယ်၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားပြောသလို မမွဲပါဘူးဗျ”

ဟု ဆိုလေ၏။

“မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ အခုလို လမ်းဘေးမှာနေရတော့ မိတ်ဆွေဟာ ဘယ်လောက်ပဲ ပညာရှိရှိ လူမလေး၊ ခွေးမခန့် ဆိုသလိုပေါ့ဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ထိုသူက. .

“မဟုတ်ပါဘူးဗျ၊ **ကမ္မဟိန** အလုပ်မရှိ ပျင်းရိသူ၊ **ပယောဂဟိန** လုံ့လချို့တဲ့သူ၊ **အာစရ ဟိန** အကျင့်ယုတ်သူ၊ **ကရုဏာဗာဓ** ရောဂါကြီးရှိသူ၊ **မဟဂ္ဃသ** အစားပုတ်တဲ့သူ၊ **ဒုဗ္ဗလ** အားအင်မရှိသူ၊ **အမိတ္တညာတိ** ဆွေမျိုးမိတ်ဆွေမရှိသူ၊ **ပါပမိတ္တ** ယုတ်မာတဲ့မိတ်ဆွေနဲ့ ပေါင်းသူကိုမှ လူမလေးခွေးမခန့်ဖြစ်သူလို့ ဆိုနိုင်တယ်။ လမ်းဘေးမှာတွေ့ရုံနဲ့ လူမလေးခွေးမခန့် မဖြစ်ပါဘူးဗျ”

ဟု ဆိုလေ၏။

“အင်း. . . ဟုတ်သားပဲလေ၊ ပညာရှိတာက ရှိတာပဲ၊ လမ်းဘေးရောက်တာနဲ့ သူ့ရဲ့ပညာက လျော့သွားတာမှမဟုတ်ဘဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်၏စိတ်ထဲ၌ ထင်မိလေ၏။ အထင်သေး၍နေရာမှ တစ်စထက်တစ်စ အထင်ကြီး၍လာလေ၏။ ထိုသူလည်း ကျွန်ုပ်နှင့် စကားပြောလျက်မှ သူ၏ကျမ်းကို ဆက်၍ရေးလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"ဒီမှာ မိတ်ဆွေ၊ ကျုပ်ကို ကယ်ပါဦးဗျ၊ ရှေ့လျှောက် ထမင်းစား ဖို့ကိစ္စလေး အကြံဉာဏ်ပေးပါဦး"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ထိုသူက. .

"အဲဒီအတွက် မပူပါနဲ့ဗျာ၊ ထမင်းစားဖို့လောက်တင် မဟုတ်ပါ ဘူး၊ လူ့ဘဝမှာ ချောင်ချောင်လည်လည်၊ ချမ်းချမ်းသာသာ နေနိုင်ဖို့ရာ ကျုပ်စီစဉ်ပေးပါ့မယ်"

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူအား တပည့်ခံသောအနေနှင့် လက်ဖက် ရည်နှင့်မုန့်များ မှာယူတိုက်ကျွေးလေ၏။ သို့ရာတွင် ထိုသူက လက်ဖက် ရည်အချိုကို မသောက်ဘဲ ရေနွေးကြမ်းကိုသာ သောက်သဖြင့်. .

"ဥပုသ်စောင့်ထားတာကို ကျုပ်က မေ့လို့ဗျာ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုသူက. .

"လက်ဖက်ရည်အချိုကို ဥပုသ် မစောင့်လည်း မသောက်ပါဘူး ဗျ၊ ကျုပ်ဟာ စားတာသောက်တာ၊ နေတာထိုင်တာ အားလုံး ကို အတတ်နိုင်ဆုံး မြန်မာဆန်ဆန် နေထိုင်စားသောက်ပါ တယ်။ အစားအစာထဲမှာလည်း မြန်မာအစားအစာကိုပဲ နှစ်သက်ပါတယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

ညဉ့်နက်ပိုင်းသို့ ရောက်သည့် ကာလတွင် ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူ၏ အနီး၌ပင် အိပ်စက်ခဲ့လေသည်။ နံနက် လေးနာရီထိုးသည့်အချိန်၌ ဈေးကြိုသောကားများ၏ ဆူညံခြင်းကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း အိပ်ရာမှ နိုးလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုသူမှာမူ ကျမ်းစာကို ရေးလျက်ပင် ရှိသေး၏။ ငါးနာရီထိုး သည့်အခါ၌ ထိုသူသည် အနီးရှိရေဘုံဘိုင်၌ ရေချိုး၍ စေတီတော် ကလေး၌ ဖယောင်းတိုင်မီးပူဇော်ကာ လွန်စွာသာယာနာပျော်ဖွယ် ကောင်းသောအသံဖြင့် ဘုရားရှိခိုးလေ၏။ ထိုသို့ရှိခိုးပြီးနောက် မေတ္တာ ပို့ကာ. .

“အကျွန်ုပ်သည် ဆေးသွေး ဆေးထောင်းသော အကျွန်ုပ်၏ လက်ဖြင့် သတ္တဝါတို့၏အသက်ကို ကယ်ဆယ်ပါမည်။ ထိုသို့ ကယ်ဆယ်ရာ၌ အကျွန်ုပ်၏ လက်သည် လည်းကောင်း၊ မျက်လုံးသည် လည်းကောင်း၊ နှလုံးသည်းပွတ်သည် လည်းကောင်း၊ အသွေးအသားတို့သည် လည်းကောင်း၊ အသက် ဇီဝိန်သည်လည်းကောင်း၊ ဝေဒနာရှင်အတွက် လိုအပ်ပါက ပေးလှူပါမည်။ ဤစိတ်စေတနာသည် အကျွန်ုပ်၌ အမှန် တကယ်ရှိပါပေသည်။ ဤမှန်ကန်သော သစ္စာစကား ကြောင့် ဖြစ်လေရာဘဝတိုင်း၌ ဇီဝိတဒါနအကျိုးကိုဆောင် ကြဉ်းရသော အာဇာနည် ယောက်ျားကောင်း ယောက်ျား မြတ် ဆေးသမားအကျော်အမော် ဖြစ်ရပါလို၏”

ဟု သစ္စာဆိုသည်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်ကြားရလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း နီးစပ်ရာ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှ ရေနွေးကြမ်းအိုး ငှားလျက် ရေနွေးကြမ်းကိုဝယ်ယူကာ ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ မုန့်စိမ်းပေါင်း စသည်တို့ကို ဝယ်ယူပြီး အနီး၌ စောင့်၍နေလေ၏။ ထိုသူ ဘုရားရှိခိုး ပြီးသည့်အခါ၌ ကျွန်ုပ်က. .

www.foreverspace.com.mm

“မိတ်ဆွေကြီးက မြန်မာမုန့်မှ စားတယ်ဆိုလို့ ဟောဒီမှာ ရေနွေးကြမ်း၊ ကောက်ညှင်းပေါင်း၊ မုန့်စိမ်းပေါင်း။ ပူပူကလေး သုံးဆောင်လိုက်ပါဦး”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ထိုသူက. .

“သာဓုဗျာ. . သာဓု. . သာဓု၊ ကျုပ်ကိုမလှူခင်မှာ ဘုရားကို ဆွမ်းတော်ကပ်လိုက်ရင် ပိုပြီး ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ ကျုပ်တို့က နည်းနည်းပါးပါးစားရရင် လုံလောက်ပါတယ်”

ဟု ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကောက်ညှင်းပေါင်းနှင့် မုန့်စိမ်းပေါင်းကို အနည်းငယ်စီ ခွဲ၍ယူပြီးလျှင် ဆွမ်းတော်ကပ်လေ၏။

“ကဲ. . . မိတ်ဆွေ၊ ဆွမ်းတော်ကပ်ပြီးပြီ၊ ခင်ဗျားစားပေတော့၊ ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားကို ကြည့်ရင်း ကြည့်ရင်းနဲ့ တစိမ့်စိမ့် ရှိသေလေးစားလာတယ်ဗျ။ ဘာကြောင့်မှန်း မသိပါဘူး”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ထိုသူက. .

“ကျုပ်က ကျုပ်ကိုကျုပ် ရိုသေတာကိုးဗျ”

ဟု ပြောလေ၏။

“ခင်ဗျားကိုယ်ခင်ဗျား ရိုသေတယ် ဟုတ်လား”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ထိုသူက. . .

“ဟုတ်တယ်၊ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ် ရိုသေတယ်ဗျ၊ အဲဒီလိုရိုသေနိုင်အောင်လည်း အမြဲတမ်းကောင်း အောင်နေတယ်၊ ကောင်းတာပဲလုပ်တယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ရိုသေဖို့ အရေးကြီးတယ်ဗျ”

ဟု အေးဆေးစွာ ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ထို့နောက် သူသည် ကျွန်ုပ်ထံမှ ငွေသုံးကျပ်ကို တောင်းယူ၍ အပြင်သို့ ထွက်သွားလေတော့၏။ တစ်နာရီကျော် ကျော်ခန့်ကြာလျှင် ထိုသူသည် အထုပ်ကြီး တစ်ထုပ်ကိုထမ်း၍ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ရှေ့၌ အထုပ်ကြီးကို ဖြေချပြီးလျှင် အတွင်းမှ ဒန်အိုးများ၊ ယောက်မများ၊ ထန်းလျက်များ၊ ကောက်ညှင်းဆန်များ၊ အုန်းသီးများကို ထုတ်လေ၏။

"ဘာတွေလဲဗျ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ထိုသူက. .

"ခင်ဗျားက ထမင်းမငတ်အောင် လုပ်ပေးပါဆိုလို့ ရွှေထမင်း၊ ငွေထမင်းလုပ်ပေးမလို့ဗျ"

ဟု ပြောဆိုကာ စေတီကလေး၏ မလှမ်းမကမ်းနေရာသို့ ကျွန်ုပ်အား ခေါ်သွားပြီးလျှင် မီးမွှေးလေ၏။

"မိတ်ဆွေနာမည်က ဘယ်လို ခေါ်ပါသလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ. .

"ကျုပ်နာမည်က ဆရာရာမလို့ ခေါ်တယ်"

ဟု တုံးတိတိဖြေလေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်အား အောက်ပါအတိုင်း ဆက်၍ ပြောလေ၏။

"ကဲ. . . . ကိုသုကြိတ်၊ ဟောဒီမှာ သေသေချာချာ မှတ်ပေတော့၊ ကောက်ညှင်းဆန်တစ်ပြည်ကို ထန်းလျက် ၇၅ ကျပ်သား ထည့်ရတယ်၊ ဆားကတော့ နည်းနည်း၊ အုန်းသီးက တစ်လုံး ထည့်ရတယ်ဗျ၊ အဲဒီအချိုးကို မှတ်ထားပေတော့"

ဟု ဆိုကာ ကောက်ညှင်းဆန်ကို ရေဆေး၍ ပေါင်းအိုး၌ နပ်သည်အထိ

www.foreverspace.com.mm

ပေါင်းလေ၏။ ထို့နောက် ထန်းလျက်ကို ညောင်စေးမကျတကျ (မပြစ်မကျဲ) ဖြစ်သည်အထိ ကျို၍ ဆားအနည်းငယ်ထည့်ကာ အမှိုက်များကို စစ်ထုတ်ပစ်လေ၏ ထို့နောက် ထန်းလျက်ကို ဆက်လက်၍ ကျိုကာ ညောင်စေးကျသည့်အခါ၌ ကောက်ညှင်းနပ်ပြီးသားကို ထည့်၍ သမအောင်မွှေလေ၏။ ထိုသို့ မွှေပြီးနောက် လင်ဗန်းတစ်ချပ်ပေါ်၌ ညီညာစွာဖြန့်လေ၏။ ထိုသို့ပြုလုပ်ပြီးလျှင် ဆရာရာမက. .

> "အဲဒါ ရွှေထမင်းပဲ၊ သူ့အရင်းက အားလုံးမှ တစ်မတ်ကျော်ကျော်ပဲကျတယ်၊ အတုံးလေးတွေတုံးပြီး တစ်တုံးကို တစ်ပြားနဲ့ရောင်း"

ဟု ဆိုပြီးနောက် ဒန်အိုးတစ်လုံးနှင့် ဆီငါးကျပ်သားကို ဆီသတ်လေ၏။ ဆီကျက်သည့်အခါ၌ ရေဆေးထားသော ကောက်ညှင်းဆန်၊ အုန်းနို့နှင့် ဆားနည်းနည်းကို ရောစပ်၍ စောစောက ဆီသတ်ထားသော မုန့်ဖုတ်အိုးတွင်ထည့်၍ နူးနပ်အောင် ကျိုချက်လေ၏။ ကောက်ညှင်း နပ်သည့်အခါတွင် မုန့်မျက်နှာပြင်၌ အုန်းနို့အနည်းငယ် ဆွတ်ဖျန်းပေး၍ မုန့်အိုးအပေါ်၌ သံပြားသန့်သန့်တစ်ခုတင်၍ အထက်မီးပေးပြီးလျှင် မုန့်၏မျက်နှာပြင် အနည်းငယ်ကျက်သည့်အခါ၌ အောက်သို့ချလေ၏။

> "ကဲ. . ကိုသုကြိတ်၊ အဲဒါ ငွေထမင်းပဲ။ ကောက်ညှင်းဆန် နို့ဆီဘူးခြောက်လုံးကို သကြား တစ်ပိဿာသုံးရတယ်၊ အုန်းသီးက သုံးလုံး သုံးရတယ်၊ အရင်းက ခြောက်မူးလောက်ကျတယ်၊ မုန့်အတုံးလေးတွေ ကျုပ်ဖြတ်ပေးမယ်၊ တစ်တုံးကို နှစ်ပြားနဲ့ရောင်း၊ ဟောဟိုမှာ ကျုပ်ဝယ်လာတဲ့ သစ်သားကလေးတွေ၊ အဲဒါကို စင်ရိုက်"

ဟု ဆိုကာ ၎င်းကိုယ်တိုင် စင်ကလေးတစ်ခု ရိုက်ပေးပြန်၏။

www.foreverspace.com.mm

ထို့နောက် စင်ပေါ်သို့ ရွှေထမင်းနဲ့ ငွေထမင်းကိုတင်ကာ ဆရာ ရာမက. . . .

"ရွှေထမင်းအိုးကို ဘယ်တော့ဖြစ်ဖြစ် ညာဘက်ကထား၊ သူက နေရဲ့အမှတ်တံဆိပ်ပဲ၊ ငွေထမင်းအိုးကို ဘယ်ဘက်ကထား၊ သူက လ,ရဲ့အမှတ်တံဆိပ်ဗျ၊ နေနဲ့ လနဲ့နှစ်ပါးဆိုင်၊ သိကြား ကိုယ်တိုင် မ,မယ့်ယောက်ျားပေါ့ဗျာ၊ ဟောဟိုမှာ ရေနွေးအိုး၊ ရေနွေးကြမ်းကလေးပါ တည်ပြီးထား၊ ဝယ်သူမလာရင် စိတ် မပျက်နဲ့၊ သတ္တဝါတွေကို မေတ္တာပို့နေ၊ မေတ္တာရဲ့ ဆွဲအားကြောင့် ခင်ဗျားမုန့်ကို မစားဘဲ မနေနိုင်ဘူး၊ စားကိုစားရမယ်"

ဟုဆိုကာ ဆရာရာမလည်း လွယ်အိတ်ကလေးကိုလွယ်၍ ထွက်သွား လေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း လမ်းဘေး၌ ဈေးရောင်းဖူးသူမဟုတ်သဖြင့် ရှက်ကိုးရှက်ကန်း ဖြစ်၍နေလေ၏။ သို့ရာတွင် ရှက်၍ တခြားသို့ ထွက် သွားရန်လည်း မဖြစ်ပေ၊ မုန့်အိုးများက ရှိနေ၏၊ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ရှက်ရှက်နှင့်ပင် ထိုင်၍နေရလေ၏၊ ထိုအချိန်၌ သားနားသပ်ရပ်စွာ ဝတ်စားဆင်ယင်ထားသော မိန်းမနှစ်ယောက်သည် အနီးသို့ရောက်လာ ပြီးလျှင်. . . .

"ဘာမုန့်လဲ"

ဟုမေးရာ ကျွန်ုပ်လည်း ရှက်ရှက်နှင့် အယောင်ယောင်အမှားမှားဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း ဖြေလိုက်လေ၏။

"နေနဲ့လ"

"ဟင်. . မကြားဖူးပါဘူး၊ နေနဲ့ လတဲ့"

www.foreverspace.com.mm

ဟု မိန်းမတစ်ဦးက ပြောလေ၏။ ကျန်မိန်းမတစ်ယောက်ကလည်း. .

"ဘာမုန့်လဲ ပြောပါဦး"

ဟု မေးပြန်၏။

"ဒါက နေဗျ၊ ဒါက လဗျာ"

ဟု မုန့်အိုးများကို လက်ဖြင့်ပုတ်၍ ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ မိန်းမနှစ်ဦး သည် ကျွန်ုပ်၏မုန့်အိုးအနီးသို့ကပ်၍ တစ်ဦးက. .

"မြင့်မြင့်ရယ်။ ဒါက ရွှေထမင်း၊ ဒါက ငွေထမင်းရယ်ပါ၊ ဈေးသည်ကြီးက သူ့မုန့်နာမည်ကို အဆန်းပေးထားတာပါ"

ဟု သူ၏အဖော်ကို ပြောလေ၏။

"ဟုတ်တယ် ဟုတ်တယ်၊ ရွှေထမင်းနဲ့ ငွေထမင်းပဲ၊ ရွှေထမင်းက နေ၊ ငွေထမင်းက လ၊ နေနဲ့လနဲ့ နှစ်ပါးဆိုင် သကြားကိုယ်တိုင် မ,မယ့်ယောကျ်ား၊ အား. . ဟား. . အတိတ်နိမိတ်ကောင်းတဲ့မုန့်တွေ ဝယ်စားကြပါ"

ဟု ကျွန်ုပ်လည်း ပြောမိပြောရာ လျှောက်၍ပြောရာ မိန်းမနှစ်ဦးလည်း လွန်စွာသဘောကျ၍သွားလေ၏။

"နေနဲ့လနဲ့ နှစ်ပါးဆိုင်၊ သိကြားကိုယ်တိုင် မ,မယ့်ယောကျ်ားဆိုတာက အတိတ်နိမိတ်တော့ ကောင်းပါရဲ့၊ ကျွန်မတို့က မိန်းမတွေဆိုတော့ အဲဒီအတိတ်နိမိတ်နဲ့ ဘယ်လိုပတ်သက်မှာလဲ"

ဟု မိန်းမတစ်ဦးက မေးလေ၏။ ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်လည်း မည်သို့မည်ပုံပြန်၍ဖြေရမည်ကို မသိဘဲရှိနေရာမှ အောက်ပါအတိုင်းပြောလိုက်မိလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“နှစ်ပါးဆိုင်တဲ့ နေနဲ့လ၊ သိကြားကိုယ်တိုင် မ,မယ့် မိန်းမ၊ ဟား. . . ဟား. . အဲဒီလိုလည်း ဖြစ်တာပါပဲ”

“စျေးသည်ကြီးက သိပ်ပြီး အပြောကောင်းတာပဲ”

ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်ထံမှ မုန့်အမြောက်အမြားကို ဝယ်ယူကြလေ၏။

ထိုမိန်းမများ ဝယ်ယူနေစဉ်မှာပင် ယောကျ်ားတစ်ယောက်က ဝင်၍လာပြီးလျှင်. .

“ဘာမုန့်လဲ”

ဟု မေးပြန်၏။

“ရွှေထမင်း၊ ငွေထမင်းလို့ ခေါ်ချင်ခေါ်၊ နေလနှစ်ပါးလို့ ခေါ်ချင်ခေါ်၊ ခေါ်ချင်သလို ခေါ်လို့ရတဲ့ မုန့်တွေပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ထိုသူက. .

“ဟန်တယ်ဗျို့”

ဟု ဆိုကာ ဝယ်ယူလေ၏။

မည်သို့ဖြစ်သည် မသိပေ။ ဆရာရာမဖုတ်ပေးခဲ့သော မုန့်နှစ်အိုးမှာ နာရီပိုင်း အတွင်း၌ပင် တက်တက်ပြောင်အောင် ကုန်၍သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်ပင် အနည်းငယ်မျှသာ မြည်းစမ်းကြည့်လိုက်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ဆရာ ဆရာရာမအတွက်ပင်လျှင် မုန့်တစ်ခုတလေမျှပင် မချန်နိုင်တော့သည်အထိ ရောင်းကောင်းလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း မုန့်အိုးများကိုသိမ်း၍ ထမင်းစားကာ စေတီကလေးအနီး၌ တစ်ရေးတစ်မော အိပ်စက်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ် အိပ်ရာမှ နိုးသောအခါ၌ ဆရာရာမသည် ကျွန်ုပ်နှင့်မလှမ်းမကမ်းနေရာ လောက်တွင် ထိုင်၍ စာရေးနေသည်ကို တွေ့မြင်ရလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

“ဘယ်လိုလဲ မုန့်သည်ကြီး . . ။ရောင်းကောင်းရဲ့လား”

ဟု ဆရာရာမက စာရေးနေရာမှ လှမ်း၍မေးလိုက်လေ၏။

“ကောင်းပါတယ် ကိုရာမရယ်။ ခင်ဗျားကျေးဇူးပါပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ကိုရာမက

“အဲဒီလို ရောင်းဝယ်ပြီး ငွေကို ကြိုးစားစု၊ ငွေသုံးရာလောက် ရရင်တော့ ကျုပ်ကိုပြော”

ဟု ဆိုကာ ကိုရာမလည်း ၎င်း၏ လူနာများအတွက် ဇာတိဝင်္ဂဟလိဒ္ဒ သည်းခြေဆေး စသည်ဖြင့် ဖော်စပ်ရန်အတွက် ပရဆေးဆိုင်မှ ဝယ်ယူလာသော ဆေးမြစ်ဆေးတောင့်များကို ချိန်တွယ်လေ၏။ ညအခါ၌ ကျွန်ုပ်၏ ဆရာလည်းဖြစ်၊ မိတ်ဆွေလည်းဖြစ်သော ကိုရာမသည် စေတီကလေးအနီး၌ပင် အိပ်စက်သည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်လည်း ကိုရာမအတွက် ရေနွေးကြမ်းနှင့် မုန့်များ စီစဉ်ပေးပြီးလျှင် ၎င်းအနီး၌ပင် အိပ်စက်လေ၏။

အိပ်မပျော်မီ၌ ကျွန်ုပ်သည် မိုးကောင်းကင်ပေါ်မှ ကြယ်တာရာများကို ကြည့်လျက် အနီးရှိ ဆရာရာမအား . .

“ဟိုကြယ်စုက ဘာလဲဆရာ”

ဟု စကားမရှိ စကားရှာ၍ မေးလိုက်လေ၏။

“အဲဒီကြယ်စုကို လိပ်လို့ခေါ်တယ်ဗျ၊ လိပ်ရဲ့ မြောက်ဘက်က ခပ်မှိန်မှိန် ကြယ်ကလေးသုံးလုံးဟာ လိပ်ခေါင်းပေါ့ဗျာ၊ အမှန်ကတော့ မိဂသီနက္ခတ်ပေါ့၊ ဟိုကြယ်ကလေးတွေက လိပ်ရဲ့လက်တွေဗျ၊အဲဒီနားက ဖြောင့်နေတဲ့ ကြယ်သုံးလုံးကို မောင်းရင်ဆိုင်းထမ်းလို့ ခေါ်တာပေါ့ဗျ၊ အဲဒီကြယ်တွေဟာ

www.foreverspace.com.mm

လိပ်ရဲ့ဝမ်းတွင်းသားတွေပေါ့။ လူရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို ညှို့ယူဖမ်းစားပြီး အလွမ်းပိုအောင် လုပ်နိုင်တဲ့ ကြယ်တွေဗျ၊ ဒါကြောင့် စာဆိုတော်ကြီးဦးတိုးက **'မိဂသီတောင်မှာ မောင်ရင်ဆိုင်းထမ်း၊ ရေမုတ်ကမ်းသို့၊ အလွမ်းကိုနယ်ဖြန့်'** ဆိုပြီး စပ်ဆိုခဲ့တယ်ဗျ"

ဟု ဆရာရာမက စိတ်ရှည် လက်ရှည် ရှင်းပြလေ၏။

"ဆရာပြောတော့လည်း မျက်စိထဲမှာ လိပ်ရုပ်ပေါ်လာပါတယ်။ ကျုပ်ဟာကျုပ် ကြည့်ရင်တော့ ဘာရုပ်မှန်းကို မသိပေါင်ဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ဆရာ ရာမက. .

"ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်တို့က လိပ်ရုပ်လို့မြင်တဲ့ ကြယ်စုကို အနောက်နိုင်ငံသားတွေက မုဆိုးကြီးလို့မြင်ပြန်တယ်၊ မောင်ရင်ဆိုင်းထမ်းကို ကျုပ်တို့က ဆိုင်းထမ်းလို့မြင်ပေမယ့် သူတို့က မုဆိုးရဲ့ခါးပတ်လို့ မြင်ကြပြန်တယ်၊ ပြီးတော့ ရှေးဟောင်းဟိန္ဒူယောဂီကြီးတွေကျတော့ မောင်ရင်ဆိုင်းထမ်းကို သီဝနတ်မင်းကြီးရဲ့ မြားသုံးစင်းလို့ မြင်ကြပြန်တယ်"

ဟု ဆရာရာမက ပြောပြပြန်၏။

"ဆရာရာမကတော့ ဗဟုသုတစုံပါပေ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားနဲ့သာ နေရရင်တော့ ကျုပ်လည်း ဗဟုသုတ အများကြီးတိုးဖို့ရှိတယ်ဗျ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က ဗဟုသုတ မတိုးချင်ပါဘူးဗျာ၊ စီးပွားဥစ္စာပဲတိုးချင်တဲ့လူပါ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ဆရာရာမက ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်. . . .

"ခင်ဗျားချမ်းသာမှာပါ ကိုသုကြိတ်၊ ကျုပ်ပြောတဲ့အတိုင်းသာ လိုက်နာပါ၊ မြေကြီးလက်ခတ် မလွဲပါဘူး၊ မုန့်ရောင်းလို့ရတဲ့ ပိုက်ဆံကလေးကို စုထား၊ သုံးရာမျိုး၊ လေးရာမျိုးရရင် ကျုပ်ကိုပြော"

ဟု ဆိုလေ၏။

"လုပ်စမ်းပါ ဆရာရာမရယ်၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်အဖို့ တစ်သက်ပတ်လုံး ဆရာလို့သဘောထားပါတယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာရာမအား မေးချင်ရာ မေးပြီးနောက် အိပ်စက်လေ၏။ ထိုသို့အိပ်စက်ခဲ့ပြီးနောက် နာရီပြန် နှစ်ချက်ထိုးသည့်အခါ၌ ဆီးသွားချင်သဖြင့် တစ်ရေးနိုးလာရာ စာအုပ်ကြီးတစ်အုပ်ကို စိတ်ပါဝင်စားစွာ ဖတ်၍နေသော ဆရာရာမကို တွေ့ရလေ၏။

"ဆရာရာမ. . မအိပ်သေးဘူးလား"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ၎င်းက. .

"သန်ဘက်ခါညကျမှပဲ အိပ်တော့မယ်"

ဟု ပြန်၍ဖြေလေ၏။

မှန်ပေသည်၊ ဆရာရာမကား သုံးညလေးညတွင်မှ တစ်ညမျှသာ အိပ်စက်လေ့ရှိကြောင်းကို နောင်တွင် သိရှိရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာရာမ၏ ကူညီမှုဖြင့် မုန့်သည်ကြီးအဖြစ်ဖြင့် မုန့်များရောင်းချခြင်း အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း ပြု၍နေခဲ့လေ၏။ ဆရာရာမမှာမူ စေတီကလေးဆီသို့ ရောက်၍လာလိုက်၊ တစ်ပတ်ခန့် နေထိုင်ကာ ပြန်ထွက်သွားလိုက်၊ တစ်ခါတစ်ရံ၌ တစ်လခန့်နှစ်လခန့်ကြာသည့်တိုင်အောင် ပျောက်၍နေလိုက်၊ ပေါ်လာလိုက်နှင့် ရှိလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

တစ်နေ့သ၌ ဆရာရာမသည် ဆေးမြစ်ဆေးကောင်းများ ထမ်းပိုးလျက် စေတီကလေးဆီသို့ရောက်၍လာလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းအား ကြိုဆို၍ ပစ္စည်းများကို ကူသယ်ပိုးရင်း. .

"ဆရာရာမရေ ငွေသုံးရာတော့ ရပြီဗျို့"

ဟုပြောလိုက်ရာ ၎င်းက ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်းအကြောင်းကို ကျွန်ုပ်အား ပြောပြလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာရာမပြောပြသည့် ကူးသန်းရောင်းဝယ်ခြင်း အကြောင်း၌ လွန်စွာစိတ်ဝင်စားမိလေ၏။

"ဟုတ်တယ် ဆရာရာမရေ၊ ကျုပ်လည်း ရေး၊ မြိတ်၊ ထားဝယ် ဘက် သွားပြီး ငါးပိ၊ ငါးခြောက်၊ ငံပြာရည် ဝယ်မယ်၊ ကုန်ကူး မယ်လို့ စိတ်ကူးထားတာ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာရာမက ဦးခေါင်းကို တွင်တွင်ယမ်းလျက်. .

"မဟုတ်ဘူးဗျ၊ လူမှာ ကိုယ့်အလုပ်နဲ့ကိုယ် ရှိတယ်၊ ရေမွှေး ရောင်းပြီး ချမ်းသာမယ့်လူဟာလည်း ငါးပိရောင်းလို့ မချမ်း သာဘူးဗျ၊ တစ်ခါ ငါးပိရောင်းပြီးချမ်းသာမယ့်လူဟာ ရေမွှေး ရောင်းလို့ မချမ်းသာနိုင်ဘူး၊ သူများအရက်ပုန်းချက်လို့ ကြီး ပွားတာကိုမြင်ပြီး ကိုယ်လိုက်မချက်နဲ့၊ ကိုယ့်အလှည့်ကျမှ ယစ်မျိုးနဲ့တွေ့မယ်၊ သူများရွှေဆိုင်ဖွင့်တာ အားကျပြီး ကိုယ် လိုက်မလုပ်နဲ့၊ ကိုယ့်ကျမှ ရွှေအတု ဝယ်မိတတ်တယ်၊ ခိုးရာပါ ပစ္စည်း ဝယ်မိတတ်တယ်၊ ဗျိုင်းဟာ တင်ကျီးငှက်လို ရေငုပ်ဖို့ မလိုဘူး၊ အဲဒီလိုပဲ တင်ကျီးငှက်ကလည်း ရေမငုပ်ဘဲ ဗျိုင်းလို အစာကို ရပ်ပြီးစောင့်နေလို့ မဖြစ်ဘူး၊ ကိုယ့်သဘာဝနဲ့

www.foreverspace.com.mm

ကိုယ်လုပ်ရမှာပဲ၊ နောက်ဆုံး ကျတော့လည်း တင်ကျီးကတစ်ဝမ်း၊ ဗျိုင်းက တစ်ဝမ်းပဲ၊ ကိုယ့် အလုပ်နဲ့ကိုယ် ကိုက်ညီဖို့လိုတယ်၊ အလုပ်နဲ့မကိုက်ရင်တော့ ကြီးပွားဖို့မလွယ်ဘူး၊ တိရစ္ဆာန်များကတော့ အလုပ်မှားတယ်လို့ မရှိဘူးဗျ၊ မျောက်တစ်ကောင်က သစ်ပင်တက်မယ်၊ သစ်သီးရှာမယ်၊ ကျားက တောထဲကိုဝင်မယ်၊ တွေ့တဲ့ သားကောင်ကို ကိုက်မယ်၊ ငါးက ရေကူးမယ်၊ ရေထဲမှာ အစာရှာမယ်၊ သူ့အလုပ်နဲ့သူ ကိုက်လို့၊ ဘယ်ကျားမှ သစ်ပင်တက်ပြီး သစ်သီးမခူးဘူး၊ သူများ အလုပ်ကို ဝင်မလုပ်ဘူး၊ ဒီလိုပဲ ဘယ်မျောက်မှလည်း သားကောင်ကို လိုက်ဖမ်းပြီး မစားဘူး၊ ကျားလိုမလုပ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် တိရစ္ဆာန်များဟာ သူ့ဟာနဲ့သူတော့ စားရတာပဲ။ ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးတယ်လို့ မရှိလှဘူး၊ ကျန်းမာရေးလည်း ကောင်းလှတယ်၊ နှလုံးရောဂါ ဖြစ်နေတဲ့မျောက်၊ နာတာရှည် ဖြစ်နေတဲ့ငါး၊ ကင်ဆာရောဂါ ဖြစ်နေတဲ့ ကျားရယ်လို့ မရှိဘူး၊ ဒါကို သဘောပေါက်စမ်းပါ ကိုသုကြိတ်”

ဟု ကိုရာမက ပြောလေ၏။

“ဒါဖြင့် ကျုပ်က သစ်ပင်တက်ရမှာလား၊ ရေငုပ်ရမှာလား”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ ဆရာကိုရာမက ရယ်မောလျက်. .

“ခင်ဗျားက ငန်းတော်ကျား မြွေလိုပါဗျာ၊ အစာရှာဖို့မလိုပါဘူး၊ အစာက ခင်ဗျားပါးစပ်ထဲကို လာကိုလာရမှာပါ”

ဟု ပြောလေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်အား ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်တစ်ကွက်၌ အိမ်တစ်လုံးငှားရမ်းစေ၍ ကုန်စုံဆိုင်ကလေးတစ်ဆိုင် ဖွင့်လှစ်စေ၏။ ထိုသို့ ဖွင့်လှစ်ပြီးနောက်. .

“ခင်ဗျားလက်ထဲမှာ ငွေတစ်ထောင်၊ နှစ်ထောင်လောက် ရှိလာရင် ကျုပ်ကိုပြောပါ”

ဟုလည်း မှာကြားခဲ့လေ၏။

ဆရာကိုရာမမှာမူ ၎င်း၏ထုံးစံအတိုင်း ပေါ်လာလိုက်၊ ပျောက်သွားလိုက်နှင့် အလုပ်ရှုပ်လျက်ရှိလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကုန်စုံဆိုင်ကို ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ တစ်နှစ်မပြည့်မီ၌ပင် လက်ထဲတွင် ငွေနှစ်ထောင်လောက် စုမိလေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ဆရာကိုရာမနှင့် တွေ့သောအခါ၌ ကျွန်ုပ်က. .

“ဆရာသမားရေ၊ လက်ထဲမှာ ငွေနှစ်ထောင်တော့ရှိပြီဗျို့”

ဟု ပြောရာ ဆရာကိုရာမက. .

“ကဲ. . ခင်ဗျား သူဌေးဖြစ်ပြီ၊ ခင်ဗျားလက်က ကျောက်မျက်ရတနာကိုင်တွယ်ရမယ့် လက်ဗျ၊ ကျောက်မျက်ရတနာဆိုတာက တန်ပေါင်းများစွာလေးတဲ့ ကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ ဖိနှိပ်အား၊ အပူရှိန်နဲ့ ဖြစ်ပေါ်လာရတဲ့ ပစ္စည်းတွေဗျ။ လူက လုပ်ယူလို့ ရတာမျိုး မဟုတ်ဘူး။ ကျောက်မျက်ရတနာတွေဟာ ကောင်းကင်ဂြိုဟ်တွေရဲ့ အမှတ်တံဆိပ် ကလေးတွေပဲ။ သူတို့ကို လူတိုင်း ကိုင်လို့ မရဘူး။ အကျိုးပေးတဲ့လူမှ အကျိုးပေးတာ”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်ထံမှ ငွေအချို့ကိုတောင်းယူ၍ မုန်ညင်းစေ့အရွယ် ပတ္တမြားကလေးသုံးလုံးကို တန်းကွင်းလက် စွပ်ကလေးလုပ်၍ ကျွန်ုပ်ကို ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုမှုန်တိမှုန်မွှားကလေးသုံးလုံးကို ကြည့်၍. .

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

“ဆရာသမားရဲ့ ကျောက်လေးတွေကလည်း အရောင်မညီပါလား”

ဟု ပြောရာ ဆရာကိုရာမက. .

“စံလက်စွပ်လေဗျာ၊ ဒီဘက်က အညံ့ဆုံး၊ အလယ်က အလတ်စား၊ ဟိုဘက်ကအကောင်းစား၊ ခင်ဗျားအနေနဲ့ ပတ္တမြားကို ဝယ်မယ်ဆိုရင် အရည်အသွေးကိုစစ်ဆေးဖို့ အဲဒီပတ္တမြားလေး သုံးလုံးနဲ့ယှဉ်ကြည့်ရမယ်၊ ဘယ်အဆင့်အတန်းဆိုတာ ခင်ဗျားအနေနဲ့ တစ်ခါတည်း ဆုံးဖြတ်နိုင်တယ်”

ဟုဆိုကာ ကျောက်ရည်၊ ကျောက် သွေး၊ ကျောက်သားအနုအရင့်၊ အနာအဆာ စသည့်ကြည့်နည်းများကို ကျောက်ပွဲစားများထံခေါ်၍ လက်တွေ့ပြသကာ ကျွန်ုပ်အား ကျောက်မျက်ရတနာအလုပ်ကို ရန်ကုန်၊ မိုးကုတ်၊ မန္တလေး စသောမြို့ကြီးများ၌ လုပ်စေခဲ့လေ၏။ ကုန်စုံဆိုင်ကိုမူ တစ်ခါတည်း ပိတ်ပစ်ခိုင်းလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာကိုရာမပြောသည့်အတိုင်း ကျောက်ကုန်သည် လုပ်၍နေလေ၏။

“ခင်ဗျားမှာ ငွေတစ်သောင်း၊ နှစ်သောင်းလောက် ရှိလာရင် ကျုပ်ကိုပြောပါဗျာ”

ဟု ဆရာကိုရာမက ကျွန်ုပ်နှင့်တွေ့သောအခါ၌ ပြောပြန်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ရန်ကုန်ရောက်သည့်အခါ၌ ဆရာကိုရာမနှင့်တွေ့ရန် ကိုင်းတန်းထိပ်ရှိ စေတီကလေးဆီသို့ သွားရလေ၏။ ကျွန်ုပ်၌ ဆရာရာမပြောသည့် ငွေတစ်သောင်း၊ နှစ်သောင်းရရှိလာသည့်အခါ၌ ကျွန်ုပ်က အောက်ပါအတိုင်းပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"ကဲ. . ဆရာကြီး၊ လက်ထဲမှာ ငွေနှစ်သောင်းတော့ ရှိပြီဗျို့၊ ဘာဆက်လုပ်ရဦးမလဲ"

ဆရာကိုရာမသည် ကျွန်ုပ်အား သေချာကြည့်၍. .

"ခင်ဗျား. . ငွေ ၆ ကျပ်နဲ့ ငတ်တော့မလို၊ သေတော့မလို ဖြစ်နေရာကနေပြီး အခု ငွေနှစ်သောင်းတောင်ရလာပြီပဲ၊ ရှေ့လျှောက် ဒီ့ထက်ချမ်းသာဖို့ပဲ ရှိတော့တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်သိချင်တာ တစ်ခုရှိတယ်၊ အဲဒါကဘာလဲဆိုတော့ ခင်ဗျားရဲ့အစ်ကို ကိုဘာလီဆိုတာ အခုရှိသေးတယ်မဟုတ်လား၊ ဒီလူဟာ ခင်ဗျားချမ်းသာတာနဲ့တစ်ပြိုင်နက် ခင်ဗျားဆီကို လာပြီး ခင်ဗျားရဲ့ချမ်းသာမှုတွေကို လုယူဖျက်ဆီးပစ်လိမ့်မယ်၊ အဲဒီရန်ကိုတော့ ကြိုတင်ကာကွယ် ထားဖို့လိုလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားဟာ ကျုပ်နဲ့ဝေးဝေးနေလို့ မဖြစ်ဘူး။ ကျုပ်ကလည်း ခင်ဗျားနဲ့ လိုက်မနေနိုင်ဘူး။ ဒီတော့ အရောင်းအဝယ်ကိစ္စအတွက် ခင်ဗျားခရီးသွားချင်သွားပါ။ နေရမယ့်အိမ်ကတော့ ဖြစ်နိုင်ရင် ဟောဒီကိုင်းတန်း လမ်းထဲမှာပဲ ဖြစ်သင့်တယ်"

ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်ထံမှ ငွေအချို့ကို တောင်းယူ၍ တိုက်အဟောင်းတစ်လုံးကို ကျွန်ုပ်ဖို့ ဝယ်ယူပေးခဲ့လေသည်။

ထိုသို့ ဝယ်ယူပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အတန်တန်ပြောသဖြင့် ကိုရာမသည် တိုက်၌ လာရောက်နေထိုင်လေသည်။ ဆရာကိုရာမကိုလည်း ကျွန်ုပ်သည် သော့တစ်ချောင်းအပ်နှံထားလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးမှာ အိမ်ဝယ်ထားသော်လည်း အိမ်၌နေရသည်မရှိပေ။ မန္တလေး၊ မိုးကုတ်စသော နေရာများသို့ ခရီးသွားနေရ၏။ ဆရာကိုရာမမှာလည်း အနယ်

နယ် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်ကာ ဆေးကုနေရ၏။ တစ်ခါတစ်ရံမှသာ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး အိမ်၌ဆုံကြရလေ၏။

ထိုသို့ ဆုံစည်းသည့်အခါ၌ ဆရာကိုရာမက ကျွန်ုပ်အဖို့ မှတ်သားဖွယ်ကောင်းသော အောက်ပါစကားများကို မကြာခဏ ပြောဆိုလေ၏။

"လူတစ်ယောက်မှာ မိတ်ဆွေငါးဆယ်ရှိလို့ မိတ်ဆွေမလုံလောက်သေးဘူး။ ရန်သူတစ်ယောက်ရှိရင်တော့ အန္တရာယ်ကျရောက်ဖို့ လုံလောက်နေပြီ၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားရဲ့အစ်ကို ကိုဘာလီရဲ့သတင်းကို မျက်ခြည်မပြတ်စေနဲ့"

ဟု လည်းကောင်း၊

"ချမ်းသာချင်ရင် ချမ်းသာချင်တဲ့စိတ်ကို ပျောက်မသွားအောင် မွေးမြူထားရတယ်၊ လူ့စိတ်ဆိုတာ အဆန်းသားဗျ၊ စားပွဲတင်နာရီလိုပဲ သော့ပေးမှ သွားတာမျိုး"

ဟု လည်းကောင်း၊

"ခင်ဗျားရဲ့ ရန်သူဟာ မိန်းမတစ်ယောက်ကိုအကြောင်းပြုပြီး ခင်ဗျားဆီကိုဝင်လာလိမ့်မယ်၊ လူပျိုကြီးတွေဆိုတာကလည်း မိန်းမတစ်ယောက်ကို ကြိုက်ပြီဆိုရင် အငမ်းမရ ဖြစ်တတ်တယ်"

ကျွန်ုပ်လည်း ကိုရာမ၏ စကားများကို လေးနက်စွာ တွေးတောခဲ့လေ၏။ ထို့ကြောင့် ဘာလီ၏သတင်းကို နားစွင့်ခဲ့ရာ ဘာလီသည် ရွှေဂုံတိုင်၊ ခြံအမှတ် (---) တွင် နေထိုင်လျက်ရှိကြောင်း သိရလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မကြာခဏဆိုသလို ဘာလီ၏ အိမ်အနီးသို့

www.foreverspace.com.mm

သွားရောက်၍ ဘာလီအား ချောင်းမြောင်း ကြည့်ရှုသော်လည်း ဘာလီသည် နေ့အခါများ၌ လူမြင်ခံရသောနေရာများတွင် နေလေ့မရှိသဖြင့် ၎င်းအား သဲကွဲစွာမမြင်ခဲ့ရပေ။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်လည်း မိုးကုတ်မှပြန်လာပြီး ကိုင်းတန်းရှိ ကျွန်ုပ်၏ အိမ်၌နားနေစဉ် အသက်အစိတ်ခန့်ရှိ မိန်းမခပ်ချောချော တစ်ဦး ရောက်ရှိလာလေ၏။

ထိုမိန်းမက ကျွန်ုပ်ထံမှ ပတ္တမြားဝယ်လိုသည်ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်က လုံးချော ပတ္တမြားသုံးလုံးနှင့် တာကွက်ရိုက်ထားသော ပတ္တမြားနှစ်လုံးကို ပြသလေ၏။ ထိုမိန်းမလည်း ပတ္တမြားများကို ကြည့်ရှုအကဲခတ်သည်ထက် ကျွန်ုပ်အား ပို၍အကဲခတ်နေသည်ကို ကျွန်ုပ်သတိပြုမိလေသည်။

"ဘယ်လိုလဲ၊ ပတ္တမြားတွေ ဝယ်မှာလား၊ ကျုပ်ကိုဝယ်မှာလား"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ထိုမိန်းမက. .

"ပတ္တမြားတော့ မလိုချင်ပါဘူး၊ ရှင့်ကိုတော့ ဝယ်သင့်ရင် ဝယ်ရမှာပဲ။ ရှင် ဦးဘာလီမဟုတ်လား"

ဟု ဆက်မေးလိုက်လေ၏။

"အမယ်လေး ကျားသားမိုးကြိုးဗျာ၊ ဘာလီနဲ့တော့ မနှိုင်းပါနဲ့။ ဒီကောင်က တကယ့်ကို ယုတ်မာတဲ့ကောင်၊ ဒီကောင်နဲ့ ညီအစ်ကိုတော်မိတာတောင် ကျုပ်မှာ တော်တော့်ကို ကျက်သရေယုတ်လှပြီ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ထိုမိန်းမက တခစ်ခစ်ရယ်၍. .

"ရှင်က ဘယ်သူလဲ"

ဟု မေးလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"ကျုပ်က သုကြိတ်ပါ။ ဘာလီရဲ့ ညီပေါ့ဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောသော်လည်း ထိုမိန်းမက ယုံကြည်မှုမရှိဘဲ ၎င်း၏အိတ်အတွင်းမှ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံကိုထုတ်၍ ကျွန်ုပ်နှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရှုလေ၏။

"ဘာလဲဗျ၊ ဘယ်သူ့ဓာတ်ပုံလဲ"

ဟုမေးရာ ထိုမိန်းမက. .

"ဒီမှာလေ ရှင့်ဓာတ်ပုံ"

ဟုဆိုကာ ဓာတ်ပုံကို ကျွန်ုပ်၏ရှေ့သို့ ပစ်ချလိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုဓာတ်ပုံကို ကောက်ယူ၍ ကြည့်ရှုရာ နှစ်ပေါင်းများစွာက ရိုက်ကူးထားသော ဘာလီ၏ ပုံဖြစ်ကြောင်းသိရလေ၏။ ဘာလီနှင့် ကျွန်ုပ်မှာ ခပ်ဆင်ဆင်တူကြလေရာ ထိုမိန်းမသည် ကျွန်ုပ်အား ဘာလီဟုပင် ထင်မှတ်နေလေ၏။

ထိုအချိန်၌ အိမ်ရှေ့ရှိ တစ်စုံတစ်ယောက်က. .

"ကိုသုကြိတ်ရေ. ."

ဟု လှမ်း၍အော်လိုက်သဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ဆရာ ကိုရာမသည် ပျားရည်ပုလင်း၊ ဆေးပင်၊ ဆေးခေါက်များ ထမ်းပိုးလျက် ဝင်လာသည်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုအခါကျမှပင် ထိုမိန်းမလည်း ကျွန်ုပ်သည် ဘာလီ မဟုတ်ဘဲ သုကြိတ်ဖြစ်ကြောင်း ယုံကြည်၍သွားလေ၏။

"ဒါဖြင့်ရင် ရှင့်အစ်ကို ဦးဘာလီက ဘယ်မှာလဲ"

ဟု ထိုမိန်းမက မေးလေ၏။

"ကျုပ် သူနဲ့ကွဲသွားတာကြာပြီ၊ အခုတော့ သူဟာ ရွှေဂုံတိုင် ခြံအမှတ် (---) မှာ နေတယ်ဗျ။ ခင်ဗျားသွားချင်ရင် သွားပါ။ ကျုပ်ဒီမှာရှိကြောင်းကိုတော့ လေသံတောင်မှ မဟလိုက်ပါနဲ့ဗျာ"

www.foreverspace.com.mm

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သည် ဘာလီနှင့်ပတ်သက်သော ထိုမိန်းမကို စကားမပြောသင့်ဟု သတိရမိသည်နှင့်. .

“နေစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားက ဘာလီနဲ့ ဘာတော်သလဲ၊ ဘာလီကို ဘာကိစ္စတွေ့ချင်တာလဲ၊ ကျုပ်ဆီကို ဘယ်သူလွှတ်လိုက်တာလဲ”

ဟု မေးရာ ထိုမိန်းမက. .

“ရှင့်ကို လမ်းညွှန်တာက သရက်တောကျောင်းတိုက်ထဲက လူတစ်ယောက် ညွှန်တာပဲ၊ ကျွန်မက ဒီဓာတ်ပုံပြပြီး စုံစမ်းနေတာဆိုတော့ ဒီနားမှာ အရင်ကနေတယ်၊ မုန့်ရောင်းသွားဖူးတာ သူမြင်တယ်လို့ ပြောတယ်။ ဒီနားရောက်တော့ ထပ်ပြီးစုံစမ်းတော့ မုန့်ရောင်းဖူးတဲ့ လူခပ်ဝဝဟာ အခုအခါမှာ ချမ်းသာပြီး ဒီအိမ်ကြီးကို ဝယ်လိုက်ပြီလို့ပြောတယ်။ ဒါပါပဲ။ ဦးဘာလီနဲ့တော့ ဘာမှမတော်ပါဘူး။ တွေ့ချင်တဲ့ကိစ္စကလေးတွေ ရှိလို့ပါ။ ကဲ. . ဦးသုကြိတ် ကျွန်မသွားပါဦးမယ်”

ဟု ဆိုကာ ထွက်၍သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်၍ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုမိန်းမ ရောက်ပုံအကြောင်းကို ဆရာရာမအား ပြောပြရာ ဆရာရာမက. .

“သတိထားနော်၊ **‘ဣတ္ထိယမျိုး၊ မိန်းမဆိုးတို့၊ အရိုးနဲ့ပါး၊ အကောက်များ၏’** တဲ့၊ မာဃဒေဝမှာ ဒီအတိုင်းဆိုထားတယ် ကိုသုကြိတ်ရေ၊ ဒါပေမယ့် ဒီမိန်းမရဲ့ ရုပ်ကြွန်အင်ကတော့ ရှုပ်မယ့်ပုံတော့ မပေါ်ဘူးလေ။ နောက်တစ်ခါလာရင် ကျုပ်ကို ပြောပါ။ ဒါနဲ့မေးရဦးမယ်။ ဒီမိန်းမနဲ့ ခင်ဗျားနဲ့ စကားပြောတာ ဘယ်လောက်ကြာသလဲ”

ဟု မေးလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"တစ်နာရီလောက်တော့ရှိမယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်က ဖြေလိုက်လေ၏။

"ခင်ဗျား ဘယ်လိုသတိထားမိသလဲ"

ဟု ဆရာရာမက မေးမြန်းလေ၏။

"ဟင့်အင်း၊ ဘာမှသတိမထားမိပေါင်ဗျာ၊ ချောတာတစ်ခုတော့ သိတာပဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလျှင် ဆရာရာမက ရယ်မော၍. .

"ဒီမိန်းမက အင်္ဂလိပ်စာ တတ်တယ်ဗျ၊ သူ့ရဲ့လက်ကိုင်အိတ်ကြီးထဲမှာ ဒီနေ့ထုတ် အင်္ဂလိပ် သတင်းစာတစ်စောင်နဲ့ မဂ္ဂဇင်းစာအုပ်တစ်အုပ်ပါတယ်၊ အဲဒီ လက်ကိုင်အိတ်ရဲ့ထောင့်မှာ လည်း (MMT) ဆိုတဲ့ စာလုံးလေး သုံးလုံးထိုးထားတယ်ဗျ၊ သူ့နာမည်က မြင့်မြင့်သန်းလား၊ မြမြသန်းလားပေါ့ဗျာ၊ ပြီးတော့ သူစီးထားတဲ့ဖိနပ်က ကတ္တီပါဖိနပ်ဗျ၊ အဲဒီဖိနပ်မျိုးက အင်္ဂလိပ်မတွေ အများဆုံးစီးတာ၊ ရိုးနဲ့ ဝှိုက်တဝေးတိုက်မှာပဲ ရောင်းတယ်၊ သူဝယ်တာ သိပ်မကြာသေးတဲ့ပုံပဲ၊ ဖိနပ်က အသစ်ကလေးဗျ၊ ပြီးတော့ ဟောဒီ မိန်းမရဲ့ ဆံပင်ထားပုံကို ကြည့်ရတာ ကျုပ်တို့ မြန်မာအမျိုးသမီးများနဲ့မတူဘူး၊ အင်္ဂလိပ်မတွေလို ပုံနဲ့ဖြီးတဲ့သဘော၊ နောက်က ဆံပင်က ခေါက်ပြီး ကလစ်နဲ့ညှပ်ထားတယ်၊ မျက်နှာမှာ သနပ်ခါးတို့၊ မျက်နှာချေတို့ လိမ်းမထားဘူး၊ ပြီးတော့ သူဝတ်ထားတဲ့ လက်ကောက်နဲ့ လက်စွပ်ကလည်း ရွှေမဟုတ်ဘူး၊ ပလက်တီနံတွေ၊ ပလက်တီနံကို ကျုပ်တို့မြန်မာတွေက တန်ဖိုးထားပြီး

www.foreverspace.com.mm

ဝတ်လေ့မရှိဘူးဗျ၊ ဥရောပသူတွေသာ တန်ဖိုးထားတာဗျ၊ တော်တော့်ကို ဘိုဆန်တဲ့မိန်းမဗျ၊ နောက်ဆုံးတစ်ခု ကျုပ်သတိထားမိတာကတော့ ဒီမိန်းမရဲ့ အပေါ် အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာ သေနတ်တစ်လက်ပါတယ်ဗျ၊ အိတ်တစ်ဖက်က လေးနေတယ်ဗျ၊ ကိုဘာလီကိုတွေ့ရင် ပစ်လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

ဟု ရှည်လျားစွာပြောလေ၏။

ထို့နောက် ဆရာရာမသည် ဈေးဝယ်စရာရှိသည်ဟုဆိုကာ အပြင်သို့ထွက်သွားပြီးလျှင် ညဥ့်နက်မှ ပြန်ရောက်လာလေတော့၏။

ဤသို့ဖြစ်ပြီး သုံးရက်မြောက်နေ့၌ ရွှေဂုံတိုင် ခြံအမှတ် (---) တွင် နေထိုင်သော ဦးဘာလီဆိုသူသည် အသတ်ခံရကြောင်းနှင့် လူသတ်သမားကို ပုလိပ်ဘက်မှ အပူတပြင်း လိုက်လံရှာဖွေလျက် ရှိကြောင်းကို သတင်းစာ၌ ဖတ်ရှုရလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဆရာရာမအား သတင်းစာကို ပြပြီးလျှင်. .

“ကျုပ်ရန်သူတော့ ရှင်းပြီဗျို့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာရာမက ခေါင်းကိုတွင်တွင်ခါယမ်းလျက်. .

“မထင်နဲ့ဦးဗျ၊ ကျုပ်ထင်တာကတော့ ခင်ဗျားကိစ္စ မပြီးသေးဘူးထင်တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆို တော့ ဒီသတင်းမှာက ပုလိပ်ဘက်က သတ်တဲ့လူဟာ ခေါင်းပေါင်း၊ ရင်ဖုံးအင်္ကျီ၊ တောင်ရှည်ပုဆိုးနဲ့လို့ဆိုထားတယ်။ ဟိုမိန်းမ ကိစ္စ မပါသေးဘူး၊ ဟိုမိန်းမက သတ်ချင်တဲ့သူကို သတ်ပြီးရင် ပုန်းနေမယ့်အစားမျိုး မဟုတ်ဘူး၊ လူသိရှင်ကြားလုပ်မယ့် ပုံစံမျိုးဗျ၊ ပြီးတော့ ခင်ဗျား သိပ်တော့ကြောက်မသွားနဲ့ဦး၊ ခင်ဗျားရဲ့အသက်အန္တရာယ်ဟာ

www.foreverspace.com.mm

သိပ်ကိုနီးကပ်နေပြီဆိုတာ သတိထားပေတော့၊ ကျုပ်အထင်ကို
ပြောရရင် ကိုဘာလီသေတယ်ဆိုတာ မဟုတ်နိုင်သေးဘူးဗျ”

ဟု ဆိုလေ၏။

“ဆရာကိုရာမကလည်းဗျာ၊ သတင်းစာထဲမှာ အတိအလင်း
ရေးထားပါလျက် ဘယ့်နဲ့မဟုတ်ရမှာလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်သေး၏။

“အင်းလေ၊ အန္တရာယ်ဆိုတာမျိုးကလည်း အိုင်ယာလံထီလိုပဲ
ဗျ၊ မပေါက်သေးရင် နေရော၊ ပေါက်ပြီဆိုရင်တော့ အစုလိုက်
အပုံလိုက်ကြီး ရတတ်တာမျိုးဗျ၊ သတိတော့ မလစ်နဲ့ဗျို့”

ဟု ဆရာရာမက ပြောလိုက်သေး၏။

ထို့နောက် ဆရာရာမသည် ကိစ္စရှိသေးသည်ဟုဆိုကာ အပြင်သို့ ထွက်၍ သွားလေတော့၏။ ထိုသို့မသွားမီ၌ ထူးဆန်းသော စကား တစ်ခွန်းကို အောက်ပါအတိုင်း ပြောဆို၍ သွားလေ၏။

“ခင်ဗျားကို သစ်တော်သီးတစ်လုံးနဲ့ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း
ပေးထားခဲ့မယ်၊ တကယ်လို့ ကျုပ်မရှိတုန်းမှာ အန္တရာယ်နဲ့
ရင်ဆိုင်ခဲ့လို့ရှိရင် ဟောဒီဓားမြှောင်နဲ့ သစ်တော်သီးကို တစ်
ခြမ်းခြမ်းပြီး ဘယ်ဘက်က အခြမ်းကို စားလိုက်ပေတော့။
အန္တရာယ်ကနေ လွတ်မြောက်သွားလိမ့်မယ်”

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်သည် သစ်တော်သီးနှင့် ခားမြှောင်ကို စားပွဲပေါ်၌ပင် တင်၍ထားလိုက်လေ၏။ သို့ရာတွင် မည်သည့်အန္တရာယ်မှ မပေါ်ပေါက်သဖြင့် ထိုကိစ္စကို မေ့လျော့၍ပင် သွားလေသည်။

ဤသို့နှင့်ပင် ဆရာရာမထွက်သွားသည်မှာ လေးရက်၊ ငါးရက်ခန့်ပင် ရှိခဲ့လေ၏။ တစ်ညသည၌ နာရီပြန်နှစ်ချက် ထိုးလောက်တွင် တံခါးချက်ဖြုတ်သံလိုလို၊ တံခါးကို ကလန့်၍ ဖွင့်နေသံလိုလို ကြားသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အပေါ်ထပ်မှ အောက်ထပ်သို့ဆင်းလာပြီးလျှင် မီးကို ဖွင့်လိုက်ရာ တစ်စုံတစ်ယောက်က. .

"ဟဲ. . . ဟဲ. . . သုကြိတ်၊ မင်း တယ်ကြီးပွားနေတာကိုကွ၊ လာစမ်းပါဦး၊ ဒီမှာ ထိုင်စမ်းပါဦး"

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ကြည့်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏အစ်ကို ဘာလီဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရရုံမျှမက ကျွန်ုပ်၏ရင်ဝဆီသို့လည်း ခြောက်လုံးပြူးနှင့် ချိန်ရွယ်ထားသည်ကိုပါ သတိပြုမိသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ဒူးများ ဆတ်ဆတ်တုန်၍ လာလေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းရှေ့ရှိ ကုလားထိုင်၌ သွား၍ ထိုင်ရလေ၏။

"မြမြသီနဲ့ မင်းရဲ့ဆရာ ရာမကောကွ"

ဟုလည်း ဘာလီက မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်က မဖြေဘဲနေလေ၏။

"ဟေ့ကောင်၊ မေးနေတာ မပြောဘူးလား၊ မောင်းဖြုတ်လိုက်ရမလား"

ဟု ဘာလီက ပြောပြန်၏။

www.foreverspace.com.mm

“မြမြသီကို ငါမသိဘူးကွ၊ ဆရာ ကိုရာမက နယ်ထွက်ပြီး ဆေးကုနေပြီ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်၍ဖြေလျှင် ဘာလီက တဟဲဟဲ ရယ်ရင်း . .

“ဘာတဲ့၊ မြမြသီကို ငါမသိဘူး ဟုတ်လား၊ မြမြသီ မင်းဆီကိုလာပြီး ငါ့ကိုသတ်ဖို့ တိုင်ပင်ကြတယ်လေကွာ၊ ငါ့တပည့်တစ်ယောက်ကိုတောင် ငါမှတ်လို့ သတ်သွားကြသေးရဲ့၊ အေးလေ ဒါတွေထားပါ၊ မင်းတို့ကလည်း အုံနဲ့ကျင်းနဲ့ကိုကွ၊ ကဲ . . . ကဲ . . . မီးခံသေတ္တာသော့ပေး၊ မင်းရဲ့ပစ္စည်းတွေဟာ ငါ့ရဲ့ပစ္စည်းတွေပါပဲ သူကြိတ်ရယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ရှိစုမဲ့စုငွေကို သွန်၍ဝယ်ထားသော ရတနာပစ္စည်းများကို ဘာလီက အပိုင်စီးတော့မည်ဆိုသဖြင့် လွန်စွာမှ ဝမ်းနည်းမိလေ၏။ ပစ္စည်းများကိုယူပြီးနောက်လည်း ကျွန်ုပ်ကို ချမ်းသာ ပေးချင်မှပေးဦးမည့်အဖြစ်ကိုလည်း တွေးမိသည်ဖြစ်ရာ ဇောချွေးများသည် ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာ၌ ယိုစိမ့်၍လာလေတော့၏။

“အဖေကလည်း သားနှစ်ယောက် ရှိတာကို မျှမျှတတ အမွေမပေးခဲ့ဘူး၊ မင်းကို ပိုပြီးပေးခဲ့တယ်။ ဒီတော့ မင်းဆီကပဲ အမွေတောင်းရမှာပဲ”

ဟု ဘာလီက ဆိုပြန်၏။

“မဟုတ်ပါဘူး ဘာလီရယ်၊ အဖေက အမွေကို ညီတူညီမျှခွဲခဲ့တာပဲ၊ အဲဒါကိုလည်း မင်းပဲ လိမ်ပြီး ယူခဲ့ပြီးပြီ၊ အခုရှိတဲ့ပစ္စည်းတွေဟာ အမွေပစ္စည်း မဟုတ်ရပါဘူးကွာ၊ ငါ့ဘာသာငါ ရှာထားတဲ့ ပစ္စည်းတွေပါ”

www.foreverspace.com.mm

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောသော်လည်း ဘာလီက ခေါင်းကို တွင်တွင်ခါယမ်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ လွန်စွာ အကြံအိုက်လှလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် စားပွဲပေါ်မှ သစ်တော်သီးကို သွား၍မြင်လိုက်သဖြင့် ဆရာရာမ ပြောခဲ့သော စကားကို အမှတ်ရမိလေတော့၏။

"အန္တရာယ်နဲ့ ရင်ဆိုင်ရရင် သစ်တော်သီးကို တစ်ခြမ်း ခြမ်းပြီး ဘယ်ဘက်ကအခြမ်းကို စားပေတော့"

ဟူသော ဆရာရာမ၏စကားများသည် ကျွန်ုပ်၏နားထဲတွင် ပဲ့တင်ရိုက်၍ မြည်လာသည့်အလား ဖြစ်ပေါ်လာလေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဓားမြှောင်ကိုကောက်ယူ၍ သစ်တော်သီးကို လှီးလိုက်ရာ ဘာလီက ကျွန်ုပ်ကို ထူးဆန်းသလို ကြည့်၍နေလေ၏။ ထို့နောက်ရင်းက. .

"မင်းတောင်မှ ရာမနဲ့တွဲပြီး အတော်သတ္တိကောင်းနေမှပဲ။ သေရမယ့်ဆဲဆဲတောင်မှ သစ်တော်သီးကို အေးအေးဆေးဆေး ခွဲစားနိုင်တယ်ဆိုတာ နည်းနည်းနောနော သတ္တိ မဟုတ်ဘူး၊ ဟဲ. . . ဟဲ. . . သေရမယ့်ကောင်က သတ္တိ ကောင်းနေတော့ သတ်ရမယ့် ကောင်ကလည်း သတ္တိကောင်းရမှာပေါ့ကွာ။ ညီအရင်းကို သတ်ခါနီးမှာ အေးအေးဆေးဆေး သစ်တော်သီးစားပြီးမှ သတ်မယ်ဟေ့။ ပေးစမ်း . . . တစ်ခြမ်း"

ဟုဆိုကာ ဘာလီသည် ကျွန်ုပ်ထံမှ သစ်တော်သီးတစ်ခြမ်းကို တောင်းလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာရာမ ပြောထားသည့်အတိုင်း ဘယ်ဘက် အခြမ်းကို စား နေရာမှ ညာဘက်အခြမ်းကို ဘာလီရှေ့သို့ တွန်း၍ ပေးလိုက်၏။

www.foreverspace.com.mm

ဘာလီလည်း သစ်တော်သီးတစ်ခြမ်းကို ကောက်ယူ၍ တကျွတ်ကျွတ် ဝါးလေ၏။

"ကဲ. . . ဟော့ကောင်၊ မီးခံသေတ္တာသော့ပေး"

ဟုလည်း ဘာလီက သစ်တော်သီးကိုစားရင်း ကျွန်ုပ်ထံမှသော့ကို တောင်းလိုက်သေး၏။

ကျွန်ုပ်လည်း သော့ကိုမနှိုက်ဘဲ သစ်တော်သီးကိုသာ စား၍နေလေ၏။

"ဟော့ကောင် မပေးသေးဘူးလား၊ တစ်၊ နှစ်၊ သုံးခေါ်မယ်၊ သုံးကျလို့မှ မပေးရင် မင်းကို ကာဋ္ဌသုတ်ငရဲကို ပို့လိုက်မယ်"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ငရဲပို့ရင်လည်း ပြီးတာပဲကွာ၊ ဘာဖြစ်လို့ ကာဋ္ဌသုတ်ငရဲကိုမှ ရွေးပြီး ပို့ရတာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်က မကျေနပ်၍ မေးလိုက်ရာ ဘာလီက. .

"ကာဋ္ဌသုတ်တုံ၊ ထပေတွာ၊ တစ္ဆန္တိ ဧတ္တောတိကာဋ္ဌသုတ္တောတဲ့၊ အဓိပ္ပာယ်ကကွာ မည်းနက် သောမျဉ်းကြိုးဖြင့် လူတစ်ကိုယ်လုံးကိုတိုင်းပြီး သစ်ရွေသကဲ့သို့ ခုတ်ထစ်ညှဉ်းဆဲတဲ့ ငရဲ။ အဲဒီကို ပို့ချင်လို့ပဲကွ။ ဒါတောင်မှ ညီအစ်ကိုအရင်းမို့လို့ သက်သာတဲ့နေရာကို ပို့တာနော်။ မင်းဆရာ ရာမကိုတော့ အဝီစိကို တောင်ပို့မယ်"

ဟု ပြောဆိုကာ သေနတ်ကို မိုးပေါ်သို့ထောင်၍. .

"တစ်"

ဟု အော်လိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်သည် တုတ်တုတ်မျှမလှုပ် ဘဲ ၎င်းကိုကြည့်နေသဖြင့်. .

"ပေ့ကောင် သေ့မနိုက်သေးဘူးလား"

ဟု ဘာလီက မေးလေ၏။

"သုံးကျလို့မထုတ်မှ မင်းက ပစ်မှာမဟုတ်လား၊ အခုမှတစ်ပဲ ရှိသေးတာ၊ ငါ နေလို့ ရသေးတာပဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလျှင် ဘာလီက

"မင်း တော်တော်ညစ်တဲ့ကောင်ပဲ၊ ပေးစရာရှိတာကို မပေးဘဲ ဒီလိုကပ်တတ်တတ်လုပ်နေရင် ငရဲဘယ်လောက်ကြီးတယ်ထင်လဲ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ငရဲလား. . ငရဲက ကာဌသုတ်ပေ့ါကွာ၊ ငါအရင်သွားရလည်း သိပ်မကြာပါဘူး၊ မင်းရောက်လာမှာပါပဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ပြီးသည့် အခါ၌ ဘာလီသည် ကျွန်ုပ်အား ထို့ခနဲ တံတွေးနှင့်တစ်ချက် လှမ်း၍ထွေးပြီးလျှင် သေနတ်ကိုမြှောက်၍. .

"နှစ်"

ဟု အော်ပြီးနောက် တစ်ဆက်တည်းမှာပင်. .

"ဂစ်. . ဂစ်. . "

ဟု အသံမြည်ကာ ခွေလဲကျသွားလေတော့၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်လည်း ဘာလီကို ထ၍ကြည့်ရာ မျက်လုံးအပြူးသားဖြင့် အသက်ထွက်လျက်ရှိသော အဖြစ်ကိုမြင်ရလျှင် သစ်တော်သီးစားမိ၍ဖြစ်ကြောင်း ကောင်းစွာ ရိပ်စားမိပေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဘာလီကဲ့သို့ပင် ဖြစ်ရတော့မည့်အရေးကို တွေး၍ပူမိတော့သည်။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်သည် တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာဖြင့် ဘာလီအလောင်းကို ကြည့်ပြီးလျှင် ၎င်း၏ မသတိစရာမျက်နှာကြီးကို ဆက်လက်၍ မကြည့်ရဲသဖြင့် အနီးရှိအဝတ်ဖြင့် မျက်နှာကိုပြေး၍အုပ်ကာ ဖိထားမိလေတော့၏။ မည်မျှအချိန်ကြာကြာ အုပ်ထားသည်မသိပေ။ ခြံဝမှ တစ်စုံတစ်ဦး၏ခြေသံကို ကြားသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဘာလီ၏အနီးမှ ခြောက်လုံးပြူးသေနတ်ကိုကောက်ယူ၍ အထပ်ခိုးပေါ်သို့တက်ကာ မည်သည့်နေရာသို့ ပြေးရမည်ကို မသိဘဲရှိနေပြီးနောက် ကျွန်ုပ်တစ်ဦးတည်းသိသော မျက်နှာကြက်၏ အတွင်းသို့ ဝင်၍ ပုန်းအောင်းနေမိလေတော့၏။

ထိုသို့ပုန်းအောင်းနေရာမှ အခန်းတွင်းသို့ ဝင်လာသူသည် မည်သူမည်ဝါဖြစ်ကြောင်း သိလိုသဖြင့် အထပ်ခိုး၏ ချောင်းကြည့် ပေါက်မှ ကြည့်လိုက်ရာ လွန်ခဲ့သော ရက်ပေါင်းအနည်းငယ်ခန့်က ကျွန်ုပ်ထံသို့ လာရောက်၍ ဘာလီ၏လိပ်စာကို မေးဖူးသော မိန်းမဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရလေ၏။ ထိုမိန်းမလည်း ဘာလီ၏ မျက်နှာပေါ်မှ အဝတ်ကိုဖယ်၍ ဘာလီကိုကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် တစ်ချက်မျှ မဲ့ပြုံးလေးပြုံး၍ စားပွဲပေါ်မှ ဓားမြှောင်ကို ကောက်ယူကာ. .

“လူယုတ်မာကြီး”

ဟုဆိုကာ ရင်ဝဆီသို့ တအားထိုးစိုက်ချလိုက်လေတော့၏။ ထို့နောက် ထိုမိန်းမသည် လာလမ်းအတိုင်းပြန်၍ ထွက်သွားလေတော့၏။ ထိုမိန်းမ ထွက်သွားပြီး များမကြာမီ၌ပင် အိမ်ရှေ့ကားလမ်းမှလည်း ကားများခုတ်မောင်းပြေးဆွဲသံကို ကြားရလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အောက်သို့ဆင်းရကောင်းနိုးနိုး စဉ်းစားနေစဉ်မှာပင် ခြံအတွင်းသို့ တစ်စုံတစ်ယောက် ဝင်လာသံကို ကြားရသဖြင့် ချောင်းကြည့်ပေါက်မှ ချောင်းကြည့်လိုက်

www.foreverspace.com.mm

ပြန်ရာ နံနက်တိုင်း နွားနို့ပို့သော ကလေးသည် လဲ၍ သေဆုံးနေသော ဘာလီကိုမြင်လျှင် ကျွန်ုပ်ထင်မှတ်၍ ထွက်ပြေးလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း လူရိပ်လူခြေကို ဆက်လက်၍ ကြည့်ရှုနေစဉ် အချိန်အတွင်း၌ပင် တစ်စုံတစ်ယောက်သည် နောက်ဖေးဘက်မှ ဝင်ရောက်လာသံကို ကြားရလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ချောင်းကြည့်ပေါက်မှ အောက်သို့ ချောင်းကြည့်ရပြန်၏။

ထိုသူသည် ဘာလီ၏အလောင်းကို ရှေ့မှလည်းကောင်း၊ နောက်မှလည်းကောင်း၊ ဘေးဘီမှလည်းကောင်း၊ လှည့်ပတ်ကြည့်ရှုပြီးနောက် ဘာလီ၏ ပါးစပ်ကို နမ်းကြည့်ပြန်၏။ ထို့နောက် ဗီရို၏ အနီးရှိ ဆေးကျမ်းများကိုယူကာ ဘာလီ့အလောင်းဘေးရှိ ကုလားထိုင်၌ ထိုင်၍ အေးဆေးစွာစာဖတ်ပြန်၏။ ထိုသို့ စာဖတ်ပြီးနောက် ဆရာကိုရာမ ဖော်စပ်ထားသော ဆေးပုလင်းများကို ဖွင့်၍ ကြည့်ပြန်၏။ ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ လေးဘက်တွား၍ ဖုန်မှုန့်များကို ကြည့်ရှုပြန်၏။ ထို့နောက် အထပ်ခိုးပေါ်သို့တက်လာကာ ကျွန်ုပ်၏အိပ်ရာနှင့် ကိုရာမ၏အိပ်ရာကို ကြည့်ပြန်၏။ ကိုရာမအိပ်ရာအနီးရှိ ရေးလက်စဆေးကျမ်းများကို ဖတ်ရှုပြန်၏။ ထို့နောက် မျက်နှာကြက်ပေါ်သို့တက်ရသော လျှို့ဝှက်ပေါက်ဆီသို့ သွားပြန်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအချိန်၌ လွန်စွာတုန်လှုပ်လျက်ရှိပေ၏။ ထိုသူကား ထိုနေရာမှ တစ်ဖန် ဘာလီ၏ အလောင်းဘေးသို့ တစ်ဖန် ပြန်၍သွားပြန်၏။ ထိုသို့သွားပြီး နောက် အိမ်ရှေ့ဘက်သို့ အနည်းငယ် ထွက်၍သွားပြီးလျှင် တစ်စုံတစ်ခုကို ကောက်ယူလိုက်လေ၏။ ထိုအရာကား တစ်ထွာကျော်ကျော်လောက်ရှိ စံပယ်ပန်း ကုံးကလေးတစ်ကုံး ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသူသည် ထိုပန်းကုံး

ကလေးကို အိတ်တွင်းသို့ ထည့်လိုက်ပြီးနောက် ဘာလီ၏အလောင်း ဘေးမှ ကုလားထိုင်တွင်ထိုင်ကာ စာအုပ် တစ်အုပ်ကို စိတ်အေးလက်အေး ဖတ်နေ လေ၏။ ထို့နောက် စီးကရက်ကို ထုတ်၍ သောက်လေ၏။ ထိုသို့ စီးကရက်ကို သောက်ရာမှ ထပ်ခိုးပေါ်သို့ တစ်ခေါက် တက်ပြန်လေ၏။ ထိုသူကား အခြားသူမဟုတ်ပေ။ ကျွန်ုပ်အား မမြင်ရဘဲလျက် ခြေထောက်ကို သေနတ်ဖြင့်ပစ်၍ ဖမ်းဆီးခဲ့သော 'စုံထောက်ဆားပုလင်းနှင်းမောင်' ဆိုသူပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

ထိုအချိန်၌ပင် အိမ်ရှေ့၌ ပုလိပ်များ ရောက်ရှိလာလေတော့သတည်း။ ။

ဤတွင် ကိုသုကြိတ်၏ဖြောင့်ချက်များ ပြီးလေတော့၏။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

www.foreverspace.com.mm

P
O
L
I
C
E

www.foreverspace.com.mm

ar mifzk;d u nfpm;ySGk;d eo n f

ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကိုသုကြိတ်၏ ဖြောင့်ချက်ကိုရရှိပြီးနောက် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်၏ အိမ်သို့သွားရန် ပြင်ဆင်ကြလေ၏။ ထိုအချိန်၌ စုံထောက်လှဒွေးသည် မပြောမဆိုဘဲနှင့် ဖြုန်းခနဲ နေရာမှထကာ အပြင်သို့ ပြေးထွက်သွားလေ၏။ ထိုသို့ ပြေးထွက်သွားသည်ကို စုံထောက်ကိုစိန်လှကး .

"ဟိုသတ္တဝါ ဘယ်လိုဖြစ်သွားပါလိမ့်၊ မပြောမဆိုနဲ့ ထလစ်တော့တာပဲ"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ဦးကိုကိုကြီးကလည်း စုံထောက်လှဒွေးနောက်သို့ ပြေး၍လိုက်ကာ. . . .

www.foreverspace.com.mm

“ဗျို့ . . . စကင်း ဆားပုလင်းနှင်းမောင်၊ ဒါက ဘာဖြစ်သွားတာလဲ၊ ခင်ဗျားကြည့်ရတာ စီအိုင်ဒီက စုံထောက်နဲ့ မတူဘူး၊ ဇိမ်အိမ်ကို ပုလိပ်ဝိုင်းခံရသလိုပဲ၊ ပျာယီးပျာယာနဲ့ဗျာ၊ အကျိုးအကြောင်းလေးများ ပြောသွားစမ်းပါဦး”

ဟုပြောလိုက်ရာ စုံထောက်လှဒွေးက . .

“ခင်ဗျားတို့ လူညံ့တွေ၊ ကိုသုကြိတ်ရဲ့ဖြောင့်ချက်မှာ ကိုဘာလီရဲ့ သေနတ်ကို သူကောက်ယူသွားတယ်လို့ ပါတယ်မဟုတ်လားဗျ၊ အခု သူ့ကိုဖမ်းတော့ သေနတ်မှမပါပဲ၊ သူပုန်းနေတဲ့ မျက်နှာကြက်မှာ ရှိရမှာပေါ့၊ အဲဒီသေနတ်ကို ကျုပ်သွားယူပြီး မင်းကြီးဆီ အပ်မယ်၊ လက်နက်ပုန်းကို ဖော်ထုတ်နိုင်ရင် ဘယ်လိုအမှုထမ်းကောင်း လက်မှတ်မျိုးရတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား မသိဘူးလား”

ဟု ဆိုကာ ကားပေါ်သို့တက်၍ မောင်းသွားလေ၏။

ဦးကိုကိုကြီးက . .

“ကိုယ့်လူကတော့ နာမည်ယူရမယ့်နေရာမျိုးကို အမြဲချောင်းနေတာပဲ၊ ဒါကြောင့်မို့ ခင်ဗျား ပုလိပ်ဖြစ်တာပဲ၊ တော်တော်ပုလိပ်ပီသတဲ့လူ။

ဟု ဆိုကာ သူ၏လက်ဝါးကြီးနှစ်ဖက်အားပွတ်ကာ ကျန်ရစ်နေလေတော့၏။

ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်က . .

“ဦးကိုကိုကြီး၊ ကိုလှဒွေးက ပုလိပ်၊ ခင်ဗျားက ဘာလဲ”

ဟု မေးလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက . .

www.foreverspace.com.mm

“ကျုပ်က ပုလိပ်မဟုတ်ဘူး၊ ပူးလစ်(စ်) (Police)”

ဟု ပြန်၍ပြောသဖြင့် စုံထောက်ကိုတင်ဝင်းက. . . .

“ပူးလစ်(စ်)နဲ့ပုလိပ် အတူတူပါပဲဗျာ၊ ခင်ဗျားက ရှုပ်အောင်လုပ်မနေပါနဲ့”

ဟု ဆိုလေ၏။

“မတူဘူးဗျ၊ ပုလိပ်ဆိုတာက ပုပြီး လိပ်ဖြစ်သွားတာ၊ လိပ်ဖြစ်သွားတော့ ကိုယ့်ဘက်ကို ကိုယ်ယက်တာ၊ ပူးလစ်(စ်) ဆိုတာက. . . .

P ဆိုတာက Polite ယဉ်ကျေးခြင်း၊

O ဆိုတာက Obedience အမိန့်နာခံခြင်း၊

L ဆိုတာက Loyality သစ္စာရှိခြင်း၊

I ဆိုတာက Intelligence ထထကြွကြွရှိခြင်း၊

C ဆိုတာက Companionship ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ခြင်း၊

E ဆိုတာက Efficiency လုပ်ရည်ကိုင်ရည် ကျွမ်းကျင်ခြင်းဆိုတဲ့ အရည်အချင်း ခြောက်ခု ရှိတဲ့လူကို ပြောတာဗျ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ဟန်နှင့်ပန်နှင့် ပြောလေ၏။

ထိုအခါ စုံထောက် ကိုစိန်လှက. .

“အဲဒီအရည်အချင်း (၆) ခု ခင်ဗျားမှာရှိလို့လား”

ဟု ဆတ်ခနဲမေးလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ကျုပ်မှာ မရှိဘူး၊ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဆီမှာ ရှိတာ”

ဟု ဆိုလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး ရယ်မောရလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

“ကဲဗျာ. . . . ဒီလိုဆိုရင်လည်း အဲဒီအရည်အချင်းတွေရှိတဲ့ ဆားပုလင်းကိုနှင်းမောင်ဆီကိုပဲ သွားကြစို့”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လျှင် အားလုံးက. .

“မှန်တယ်၊ သွားကြစို့”

ဟု ဆိုကာ အနီးရှိ စီအိုင်ဒီပိုင် မော်တော်ကားစုတ်ကြီးပေါ်သို့ စုပြုံတက်ကြလေတော့၏။ ကိုတင်ဝင်းက မော်တော်ကားကို မောင်းလေ၏။ ကိုစိန်လှက အနီးတွင်ထိုင်၍ ဟိုလမ်းကွေ့၊ သည်လမ်းချိုးလုပ်နေသဖြင့် ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ကိုစိန်လှ. . ခင်ဗျား လူလည်မလုပ်စမ်းပါနဲ့။ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အိမ်က စီအိုင်ဒီက ကိုတင်ဝင်းမပြောနဲ့။ မြောက်ဝင်ရိုးစွန်းက အက်စကီးမိုးကို လွှတ်လိုက်ရင်တောင် သွားတတ်ပါတယ်ဗျာ။ တူးနိုင်းတီဖွိုက်၊ ဘိုးလိန်းလို့ဆိုတာ လူတိုင်းသိပါတယ်ဗျာ”

ဟု ဝင်၍ပြောရာ စုံထောက်ကိုစိန်လှက. .

“စိတ်မရှိပါနဲ့ဗျာ၊ ကျုပ်က ခေါင်းဆောင်မလုပ်ရရင် ခေါင်းကိုက်တဲ့ရောဂါထလွန်းလို့ပါ”

ဟု ပြန်၍ပြောလိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရယ်ရပြန်သေးလေ၏။

ထို့နောက် စုံထောက်ကိုတင်ဝင်းက. .

“ခုချိန်လောက်ဆိုရင် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အတုကတော့ ကိုသုကြိတ်ရဲ့မျက်နှာကြက်ပေါ်မှာ လေးဘက်သွားနေ ပြီထင်တယ်”

ဟု ပြောပြန်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

www.foreverspace.com.mm

"အဲဒီသေနတ်ရပြီးရင် ကျုပ်တို့ ဘယ်လောက်မျက်စိနောက် ဦးမလဲ မသိဘူးဗျာ"

ဟု ပြောလေ၏။

"မျက်စိနောက်ရုံ နောက်မှာ မဟုတ်ဘူးဗျို့၊ အဲဒီသေနတ် တစ်လက်နဲ့ ရာထူးတက်သွားရင် ကျုပ်တို့က သူ့ကိုဆလံပေး နေရ ဦးမယ်"

ဟု ကိုစိန်လှက ဝင်၍ပြောသဖြင့် ဦးကိုကိုကြီးက. .

"အစစ်ပေါ့ဗျာ"

ဟု မကျေမနပ်လေသံနှင့်ပြောကာ တောက်တစ်ချက်ခေါက်လိုက်လေ တော့၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ဆားပုလင်းနှင်း မောင်နေထိုင်ရာ (၂၉၅)၊ ဘိုး လိန်းလမ်းသို့ ရောက်ရှိခဲ့လေတော့၏။ ကားပေါ်မှ ဆင်းပြီး အိမ်ပေါ် တက်မည်အလုပ်တွင် မိုးသီးလေး၏အသံကို အောက်ပါအတိုင်း ကြားရ သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း အပေါ်သို့ မတက်နိုင်ဘဲ ရှိကြလေ၏။

"ဦးလေး ဦးလေး၊ ငါးရံ့ အရှင်တစ်ကောင်ကို ချိန်လိုက်ရင် တစ်ပိဿာရှိပြီး အဲဒီငါးရံ့ကိုပဲ သတ်ပြီးချိန်လိုက်ရင် တစ် ပိဿာကျော်နေတယ်၊ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ၊ ဖြေပါဦးလေး"

ကျွန်ုပ်တို့လည်း မိုးသီး၏မေးခွန်းကို ကြားရပြီးနောက် တစ်ဦး မျက်နှာကို တစ်ဦးကြည့်မိကြလေ၏။ ဤသို့ကြည့်မိကြပြီးနောက် ဦးကိုကိုကြီးက ကိုစိန်လှ အား. .

"ဟော့လူ၊ခင်ဗျားတစ်လမ်းလုံးလူလည်လုပ်လာတာ၊ဖြေလေဗျာ"

ဟု ဆိုလျှင် ကိုစိန်လှက. .

"ဒါကတော့ လွယ်ပါတယ်ဗျာ၊ သေသွားတော့ ငါးကိုယ်မှာရှိတဲ့ သွေးတွေ ခဲသွားတယ်မဟုတ်လား။ ဒါကြောင့် အလေးချိန်ပို လေးသွားတာပေါ့"

ဟု ဆိုလေ၏။ စုံထောက် ကိုတင်ဝင်းက. .

"ထပ်သရီး၊ ဘယ်ကဟုတ်ရမှာလဲ၊ ငါးက သေသွားတော့ လေကိုရှူမထုတ်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် ပိုလေးသွားတာပေါ့"

ဟု ဆိုပြန်၏။ ထိုအချိန်၌ပင် သံလိုက်ခဲတ် အပြည့်ပါရှိသော ဆားပုလင်းနှင်းမောင်၏ အသံ ထွက်ပေါ်လာလေသည်။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကိုနှင်းမောင်မည် သို့မည်ပုံဖြေမည်ကို နားစွင့်၍ နေကြလေ၏။

"ဒီလိုရှိတယ်မိုးသီး၊ ဘယ်ပုစ္ဆာကိုပဲဖြစ်ဖြစ် ဖြေတော့မယ်ဆိုရင် အဲဒီပုစ္ဆာ မှန်မမှန် ပထမ စစ်ဆေးရမယ်ကွ၊ အခု မင်းမေးတဲ့ပုစ္ဆာက ပုစ္ဆာမှားကြီးကွ၊ ငါးကို အရှင်မှာချိန်တာနဲ့ သတ်ပြီးမှချိန်တာဟာ ခြားနားမှုမရှိ ပါဘူးကွ၊ အလေးချိန်ချင်းအတူတူပဲကွ၊ မှတ်ထား"

ဟု ကိုနှင်းမောင်ဖြေဆိုလိုက်သံကို ကြားရလျှင် ဦးကိုကိုကြီးက. .

"ဘယ်လိုလဲကိုစိန်လှ၊ သွေးတွေ ခဲသွားလို့ဆို၊ ဘယ်လိုလဲကိုတင်ဝင်း၊ လေတွေ ရှူမထုတ်လို့ဆို၊ ဖြေးတွေ၊ လာ. . . တက်မယ်"

ဟု ဆိုကာ ကိုနှင်းမောင်၏အိမ်ပေါ်သို့ တက်ကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ အိမ်ပေါ်သို့ရောက်လျှင် ကိုနှင်းမောင်က ကျွန်ုပ်တို့အား. .

"ထိုင်ဗျာ"

ဟု ဆိုကာ နောက်ဖေးဘက်သို့လှည့်၍. .

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

"မောင်ဖိုးကော်ရေ၊ ဟောဒီ ညှော်သည်တွေကို မင်းလက်ရာလေး ပြလိုက်ပါဦး"

ဟု ပြောလိုက်ပြီးလျှင် မိုးသီးလေးဘက်သို့ လှည့်ကာ. .

"ကဲ. . မင်းကို ငါမေးမယ်၊ မင်းက ဖြေပေတော့"

ဟု ဆိုကာ အောက်ပါမေးခွန်းကို ပြောလေ၏။

"ရေတွင်းတစ်တွင်းဟာ ပေသုံးဆယ်နက်တယ်၊ ရေတွင်းအောက်ကဖားတစ်ကောင်ဟာ ရေတွင်းဘောင်ကို ကပ်ပြီးခုန်တယ်၊ တစ်ခါခုန်ရင် သုံးပေအမြင့်ကိုရောက်ပြီး နှစ်ပေပြန်လျှောကျတယ်၊ ဘယ်နှစ်ခါခုန်ရင် ရေတွင်းပေါ်ကိုရောက်မလဲ"

အထက်ပါ ပုစ္ဆာကိုကြားရပြီးနောက် ဦးကိုကိုကြီးက စုံထောက်ကိုစိန်လှဘက်သို့ မေးငေါ့ပြလိုက်လျှင် စုံထောက်ကိုစိန်လှက. .

"အဲဒါ ကလေးပုစ္ဆာပါ၊ တစ်ခါခုန်ရင် သုံးပေရောက်ပြီး နှစ်ပေလျှောကျတယ်ဆိုတော့ တကယ်တော့ ဖားဟာ တစ်ပေပဲခုန်နိုင်တာပေါ့ဗျာ၊ ရေတွင်းက ပေသုံးဆယ်နက်တယ်ဆိုတော့ အခါသုံးဆယ်ခုန်ရင် ရေတွင်းပေါ်ကို ရောက်မှာပေါ့"

ဟု ပြောလိုက်လျှင် မိုးသီးလေးက. .

"မဟုတ်ဘူးဦးလေး၊ နှစ်ဆယ့်ရှစ်ခါပဲ ခုန်ရမယ်၊ နှစ်ဆယ့်ခုနစ်ခါခုန်ပြီးရင် ကျန်တဲ့သုံးပေ သုံးခါခုန်ဖို့မလိုတော့ဘူး၊ တစ်ခါတည်းခုန်လိုက်ရုံနဲ့ ဘောင်ကိုရောက်နေပြီ၊ ပြန်ပြီးလျှောမကျတော့ဘူး"

ဟု ဆိုလျှင် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က မှန်ကန်ကြောင်း ခေါင်းညိတ်ပြလေသည်။

www.foreverspace.com.mm

ဦးကိုကိုကြီးက ကိုစိန်လှကို ကြည့်၍. .

"ကလေးပုစ္ဆာကလေးပါ၊ အခါ သုံးဆယ် ခုန်ရမယ်"

ဟု ပြောဆိုနောက်ပြောင်လေ၏၊ မိုးသီးကလည်း ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဘက်သို့လှည့်ကာ. .

"ဦးလေး ဦးလေး ကလေး ပုစ္ဆာ မလုပ်ပါနဲ့၊ လူကြီးပုစ္ဆာ လုပ်ပါ"

ဟု ဆိုသဖြင့် ဦးကိုကိုကြီးက. .

"ဟော့ကောင်၊ လူကြီးတွေ ဆံပင်ဖြူအောင်မလုပ်နဲ့၊ အလိုလို နေရင်းက သုကြိတ်နဲ့ဘာလီကြောင့် ဦးနှောက်က ပျက်ချင်သလိုလိုဖြစ်နေရတဲ့အထဲ ထပ်ပြီးဒုက္ခမပေးပါနဲ့တော့"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ကိုနှင်းမောင်က. .

"ကဲဗျာ၊ အပျင်းပြေ ပုစ္ဆာလေး ဖြေကြည့်ရအောင်"

ဟု ဆိုကာ အောက်ပါပုစ္ဆာကို ပြောပြန်လေ၏။

"တောင်ဘက်စူးစူးမှာ ထိုင်နေတဲ့ ဝက်ဝံကြီးတစ်ကောင်ကို မြောက်ဘက်စူးစူးမှာရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်က အရှေ့ဘက်ကို လှည့်ပြီး အနောက်ဘက်ကို ရိုင်ဖယ်နဲ့ပစ်လိုက်တာ ဝက်ဝံကြီးရဲ့ခေါင်းကို ရိုင်ဖယ်ကျည်ဆန်ဟာ တောင်ဘက်ကနေဝင်ပြီး တောင်ဘက်ကနေ ပြန်ထွက်သွားတယ်၊ အဖြစ်အပျက်က တကယ်ဖြစ်ခဲ့တာပဲ၊ ဘယ်လို ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သက်သေပြပေးပေတော့"

"တော်ပြီ၊ ပုစ္ဆာနားထောင်ရတာနဲ့ ဦးနှောက်တစ်ခြမ်းပျက်သွားပြီ၊ အရှေ့တွေရော၊ အနောက်တွေရော၊ တောင်တွေရော၊

www.foreverspace.com.mm

ခြောက်တွေရော ရှုပ်နေတာပဲ၊ အဲဒါကိုဖြေဖို့ထပ်ပြီး စဉ်းစားရင် ကျန်တဲ့ဦးနှောက် တစ်ခြမ်းမဟုတ်ဘူး၊ နောက်ဘဝအထိ တောင် ရူးသွားနိုင်တယ်"

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက သူ၏ခေါင်းကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ညှစ်၍ အော်ဟစ်လေ၏။

အမှန်တကယ်လည်း ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးလည်း ဖြေဆိုနိုင်ခြင်း မရှိပေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံးက. .

"ခင်ဗျားပဲဖြေပါ ကိုနှင်းမောင်"

ဟု ပြောလျှင် ကိုနှင်းမောင်က ရယ်မောလျက်. .

"ဝင်ရိုးစွန်းမှာဖြစ်တာဗျ၊ ဝင်ရိုးစွန်းဆိုတာက အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်ရယ်လို့ မရှိဘူးဗျ၊ ပြောချင်သလို ပြောလို့ရတယ်ဗျ"

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုသို့ပြောပြီးနောက်. .

"ကဲဗျာ. . ဒီပုစ္ဆာကတော့ သင်္ချာပုစ္ဆာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဗဟုသုတနဲ့ဆိုင်တဲ့ ပုစ္ဆာလေးပါ။ ဖြေကြည့်ပါဦး၊ ဆယ့်နှစ်ပေရှည်တဲ့လူ ဘယ်နိုင်ငံမှာရှိသလဲ"

ဟု ဆိုပြန်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း တတ်သရွေ့မှတ်သရွေ့ စဉ်းစားကြလေ၏။

"ပထန်တွေထဲမှာကော မရှိဘူးလားဗျ"

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက မေးသလိုလို ဖြေသလိုလိုလုပ်လိုက်လျှင် စုံထောက်ကိုစိန်လှက. . . .

www.foreverspace.com.mm

"ဦးကိုကိုကြီး. .။ ဒီလိုတော့ လူလည်မလုပ်နဲ့ဗျ။ ဖြေတာဖြင့် ဖြေတာပေါ့။ မေးတာဖြင့် မေး တာ။ ခွဲခွဲခြားခြားလုပ်စမ်းပါဗျ"

ဟု ဝင်၍ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံး ရယ်ကြရသေးတော့၏။

"ကဲဗျာ. . ခင်ဗျားတို့မဖြေနိုင်ရင်လည်း ကျုပ်ပဲဖြေပါ့မယ်"

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က ပြောလျှင် မိုးသီးကလေးက. .

"နေဦး. . . . နေဦး ဦးလေး၊ ကျွန်တော်ဖြေမယ်၊ ဦးလေးပြောခဲ့သလိုပဲ မေးခွန်းတစ်ခုကို မဖြေခင်မှာ အဲဒီမေးခွန်းကို မှန်မမှန် စဉ်းစားရတယ်မဟုတ်လား၊ အခု ဦးလေးမေးတဲ့မေးခွန်းဟာ မမှန်နိုင်ဘူး၊ ဆယ့်နှစ်ပေရှည်တဲ့သူ ဘယ်မှာမှ ရှိမှာမဟုတ်ဘူး"

ဟု ပြောလျှင် ကိုနှင်းမောင်က. .

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ မိုးသီးရယ်။ ဖြေရန်မလိုသော မေးခွန်းများထဲမှာ ပါတာပေါ့ကွာ"

ဟု ပြောလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ အားလုံးသည် ရယ်မောကြသေးတော့၏။

ထိုအခါ စုံထောက်ကိုစိန်လှက ဦးကိုကိုကြီးအား. .

"ဘယ်လိုလဲ ပထန်ကြီး၊ ငဖြိုး"

ဟု ပြန်လည်ချေပလိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့က လက်ခုပ်လက်ဝါးတီးလျက် ဩဘာပေးကြရလေတော့၏။ ဦးကိုကိုကြီးလည်း ရှက်ကိုးရှက်ကန်းဖြင့်. .

"ဒါတော့ မသိဘူးလေဗျာ"

ဟု ချော်လဲရောထိုင်ဆိုသကဲ့သို့ လျှောချလိုက်လေတော့၏။

ထိုအချိန်တွင် ကိုနှင်းမောင်၏ အိမ်နောက်ဖေးဘက်မှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာလေ၏။ ၎င်း၏လက်တွင်း၌လည်း လင်ဗန်းတစ်ချပ်ဖြင့် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်များ ပါလာလေသည်။

www.foreverspace.com.mm

“ကဲ. . . . ကဲ. . . .၊ ကျုပ်တို့ မောင်ဖိုးကော်ရဲ့ လက်ရာ
ကလေးကို မြည်းစမ်းကြစမ်းပါဦး”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်များကိုယူပြီးလျှင် မောင်ဖိုးကော်အား သေချာစွာကြည့်မိကြလေ၏။

“ဘယ်လိုလဲ အိုင်ဆေး၊ အမှုက တရားခံမပေါ်သေးဘဲ ဘာဖြစ်
လို့ အေးအေးဆေးဆေး နေနေရတာလဲ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ကိုနှင်းမောင်အား မေးလိုက်လေ၏။

“လာပါလိမ့်မယ်ဗျာ၊ တရားခံက ကျုပ်ဆီကိုလာပါလိမ့်မယ်”

ဟု အေးဆေးစွာ ပြန်ပြောရင်း လက်ဖက်ရည်ကို သောက်နေလေ၏။

“စုံထောက်ကိုလှဌေးကတော့ ကိုသုကြိတ်ရဲ့ အိမ်မျက်နှာကြက်
ပေါ်က ခြောက်လုံးပြူးကို သွားပြီးယူနေလေရဲ့”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်မျက်နှာသည် တစ်မျိုး တစ်မည်ပြောင်းလဲသွားပြီးလျှင်. .

“ကိုလှဌေးက မျက်နှာကြက်ပေါ်မှာ ခြောက်လုံးပြူးရှိတယ်
ဆိုတာ သိသလား၊ ဒီလိုဆိုတော့လည်း ဒီလူက မညံ့ပါလားဗျ”

ဟု ပြောလျှင် စုံထောက်ကိုစိန်လှက. . .

“သူတစ်ယောက်တည်း သိတာမဟုတ်ဘူးဗျ၊ ကျုပ်တို့ အားလုံး
သိပါတယ်၊ သိတာပေါ့ဗျာ၊ ကိုသုကြိတ်ရဲ့ဖြောင့်ချက်မှာ ပါတာ
ကိုး၊ အဲဒီသေနတ်ကို စုံထောက်ကိုလှဌေး ရသွားရင်တော့ ကျုပ်
တို့ ခွေးဖြစ်ပြီ၊ ဒီလူက အဲဒီသေနတ်ကို မင်းကြီးလက်အပ်ပြီး
ရာထူးတောင်းတော့မှာ”

ဟု စိတ်ပျက်စွာဖြင့် ဝင်၍ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ဦးကိုကိုကြီးကလည်း. . . .

"ဟုတ်တယ်အိုင်ဆေး သိပ်ဟုတ်တယ်၊ ဒီလူကတော့ အဲဒီ သေနတ်ရသွားရင် ခင်ဗျားကိုတောင် အထင်သေးအမြင်သေး စကားမျိုးပြောပြီး မင်းကြီးကို တွန်းလိမ့်ဦးမယ်ဗျို့"

ဟု ပြောလေ၏။

ကိုနှင်းမောင်သည် စားပွဲအောက်သို့လက်နှိုက်ပြီးလျှင် ခြောက်လုံးပြူးတစ်လက်ကိုဆွဲထုတ်၍ စားပွဲပေါ်သို့တင်လိုက်ပြီးနောက်. .

"သေနတ်ကဒီမှာဗျ၊ ဒါလောက်လည်း မပူပါနဲ့"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့သည် ကိုနှင်းမောင်ကို အံ့ဩသောမျက်နှာများဖြင့် ကြည့်ရှုမိကြလေ၏။

"ဒီသေနတ်အကြောင်းကို ခင်ဗျားမပြောပါလား"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က. .

"ကိုဘာလီမှာ သေနတ်ပါမယ်၊ ကိုသုကြိတ်ကို သေနတ်နဲ့ချိန်ပြီး ထိုင်ခိုင်းမယ်ဆိုတဲ့အချက်ကို ကျုပ်သိပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အားလုံးထွက်သွားပြီးမှ ဒီသေနတ်ကိုယူရမှာဆိုတော့ မပြောမိဘူးပေါ့ဗျာ၊ အဲဒါကြောင့် မောင်ဖိုးကော်ကိုဖမ်းပြီးမှ ကိုသုကြိတ်အိမ်ကို တစ်ခေါက်ပြန် ပြီး သေနတ်ယူခဲ့ရတာ၊ ဘာလီရဲ့သေနတ်အကြောင်းကို အဲဒီအချိန်မှာ အပြင်လူကို မသိစေချင်သေးဘူး၊ ဒီသေနတ်ဟာ အမှုအတွက် အရေးကြီးတာဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်တာမဟုတ်လား၊ ပြီးတော့ ကိုယ့်ဆရာတို့ကိုလည်း ဉာဏ်စမ်းချင်သေးတာကိုးဗျ"

ဟု ရှင်းပြလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"ဒါနဲ့နေစမ်းပါဦး ခွေးစုံထောက် မိုးသီးရဲ့၊ ဟိုမျက်နှာဖြူမ ပျောက်သွားတဲ့ခွေးကို ရှာပြီးပြီလား"

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက မိုးသီးလေးအားမေးလိုက်ရာ မိုးသီးကလေးက မဲ့၍ပြလေ၏။

"ဒါနဲ့များ မင်းက ပျောက်သွားတဲ့ခွေးကို ယူလာခဲ့မလေး ဘာလေးနဲ့ မျက်နှာဖြူမကို ပြောခိုင်းရသလား"

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ပြောပြန်ရာ မိုးသီးကလေးက. .

"သူတို့က ကျွန်တော့်ကို ဖမ်းထားကြတာကိုး ဦးလေးရ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဟုတ်တယ်ဗျ၊ မျက်နှာဖြူမက မိုးသီးကိုဖမ်းချင်လို့ သက်သက်ကိုလာပြီး အကွက်ဆင်တာဗျ"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလေ၏။

"ဟုတ်လား။ မိုးသီးကို ဘာဖြစ်လို့ ဖမ်းရတာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ကိုနှင်းမောင်က. .

"ဒီကောင်က အရေးကြီးတဲ့ဇာတ်ဆောင်လေဗျာ၊ ကားပေါ်က မိန်းကလေးတစ်ယောက် ဖမ်းသွားတာကိုလည်း သူပဲမြင်ခဲ့ရတယ်၊ သူ့ကိုဖမ်းထားရင် ကျုပ်ဟာ သူပျောက်တာကို ရှာနေရတာနဲ့ ဒီအမှုထဲကို မဝင်နိုင်တော့ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ပြီးတော့ မိုးသီးနဲ့မျှားပြီး ကျုပ်ကို ထောင်ချောက်ဆင်ချင် ဆင်လို့ရမယ် မဟုတ်လား၊ မိုးသီးကလည်း အာဂကောင်ဗျ၊ သူ့ကိုဖမ်းဖို့ လူတွေဝိုင်းနေတာကို ဒီကောင်ကရိပ်မိတာ မဆိုးဘူးဗျ။ အမှန်ကတော့ဗျာ၊ ကလေးဆိုတာ ဖမ်းမယ်သိရင် ထွက်ပြေးမှာပေါ့။

www.foreverspace.com.mm

ပြေးလို့မလွတ်နိုင်ဘူးလို့ တွေးနိုင်တာကိုက မိုးသီးရဲ့အရည်အချင်းပဲ၊ တကယ်လို့ ပြေးမိရင်လည်း ဟိုကောင်တွေက ကလေးဆိုပြီး ညှာမယ့်ကောင်တွေမဟုတ်ဘူး၊ သေနတ်နဲ့ပစ်ဖမ်းချင်ရင်လည်း ဖမ်းနေဦးမယ်၊ ခုတော့ မိုးသီးက သူ့အိတ်ထဲက ခဲတံနဲ့စာရွက်အတိုလေး ထုတ်ပြီး လူတစ်ယောက်ကို ကျုပ်ဆီပေးခိုင်းတယ်၊ အဲဒီလူကလည်း ကျုပ်တို့ ပုဇွန်တောင်ဘက်မှာ မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်ကို ဖမ်းဖို့သွားတုန်း လမ်းမှာ ကျုပ်ကိုမြင်လိုက်တော့ ကျုပ်တို့ နောက်ကို ချက်ချင်းလိုက်လာနိုင်တယ်၊ မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်ကို ခင်ဗျားတို့ဂါတ်ကိုသွားပို့နေတုန်း အဲဒီလူရောက်လာတာပဲ၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်လည်း ခင်ဗျားတို့ကို မစောင့်ဘဲ အဲဒီလူနဲ့ ထွက်သွားခဲ့တာ၊ ပြီးတော့ အဲဒီလူကိုပဲ ကျုပ်က မိုးသီးဆီပြန်သွားခိုင်းတယ်၊ တကယ်လို့ မိုးသီးအဖမ်းမခံရသေးရင် အဲဒီပစ္စည်းလေး ပေးလိုက်ပါဆိုပြီး လက်ဆောင်ပါးလိုက်တယ်”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလျှင်. .

“ဘာပစ္စည်းလဲဗျ”

ဟု စုံထောက်ကိုတင်ဝင်းက မေးလေ၏။

“မာစတာကီး (Master Key) လို့ခေါ်တဲ့ သော့ဝိဇ္ဇာပေါ့ဗျာ။ သော့တိုင်းကို ဖွင့်လို့ရတယ်”

ဟု ဆိုကာ ကိုနှင်းမောင်က မာစတာကီးသော့တွဲကို စားပွဲပေါ်သို့တင်ပြရင်း ပြောလိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"မိုးသီး အဖမ်းမခံရသေးရင် ခင်ဗျားက ကယ်မယ်ဆိုရင်လည်း ကယ်လို့ရသေးတာပဲ၊ ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့မကယ်တာလဲ"

ဟု စုံထောက်ကိုစိန်လှကမေးပြန်၏။

"တမင်တကာ မကယ်တာပဲဗျ၊ ဒါမှ မိုးသီးပြန်လွတ်လာတဲ့ အခါမှာ ဒီကောင်တွေရဲ့နေရာကို သိမှာပေါ့၊ ပြီးတော့ မိုးသီး ကိုထားမယ့်နေရာဟာ ကားပေါ်မှာ တစ်ခါကဖမ်းသွားတဲ့ မိန်းမ နဲ့ အတူတူဖြစ်မှာပဲ"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလေ၏။

"ဒါနဲ့ နေစမ်းပါဦးဗျ၊ ကိုသုကြိတ်က အထပ်ခိုးပေါ်မှာရှိလျက်နဲ့ ခင်ဗျား ဘာလို့ တက်ပြီးမဖမ်းတာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က. .

"လုပ်ပြီ အိုင်ပီကတော့၊ ကျုပ်ကို ဘယ်တုန်းကများ မုန်းနေသလဲဗျာ၊ ကိုသုကြိတ်ရဲ့လက်ထဲမှာ သေနတ်ရှိမှန်း ကျုပ်သိတယ်ဗျ၊ ပြီးတော့ ဝင်ရမယ့် အပေါက်ကလည်း တစ်ပေါက်တည်းမဟုတ်လား၊ ဒီလူက ကြောက်ကန်ကန်ပြီး ပစ်လိုက်ရင် ဟဲ. . . . ဟဲ. . . . သေနတ်မှန်တယ်ဆိုတာ ပရုတ်ဆီသိပ်လို့၊ လက်ပူတိုက်လို့ ရတာမျိုးမဟုတ်ဘူးဗျ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဟဲပါဗျာ၊ ဒီမှာပဲထိုင်နေတော့မှာလား ကိုနှင်းမောင်၊ နောက်ထပ်ဖမ်းရမယ့် ကောင်တွေ နောက်ကို မလိုက်တော့ဘူးလား"

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက မေးလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က အိမ်နောက်ဖေးဘက်သို့ လှည့်၍. .

www.foreverspace.com.mm

“မောင်ဖိုးကော်ရေ. . တရားခံ နှစ်ယောက်အတွက် လက်ဖက်ရည်နှစ်ခွက် ယူခဲ့ပါဦး”

ဟု ပြောလိုက်သဖြင့် ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ဘာလဲအိုင်ဆေး၊ တရားခံတွေကို လက်ဖက်ရည်သောက်ဖိတ်ထားလို့လား”

ဟု မေးလိုက်သည့်တခဏ၌ပင် လှေကားမှ တစ်စုံတစ်ယောက် တက်လာသံကို ကြားလိုက်ရ၏။

“သက်န်းကျွန်းက လော်ကယ်ရထား မလွှကုန်းဘူတာကိုဝင်တာ ဆယ်မိနစ်ရှိသွားပြီဗျ၊ ဒီလူက ရထားနဲ့လိုက်လာမှာ၊ ဘူတာနဲ့ သူနေတဲ့အိမ်နဲ့က နီးနီးကလေးပဲ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလိုက်သည့် အချိန်လောက်မှာပင် ဉရောပဝတ်စုံကို အချိုးကျစွာဝတ်ဆင်ထားသော အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်း လူတစ်ယောက်သည်. .

“ဝင်ခွင့်ပြုပါဗျာ”

ဟု အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် ဝင်ခွင့်တောင်းရာ ကိုနှင်းမောင်က. .

“ကြွပါ. . ကြွပါ. . ကိုမြတ်ပွင့်၊ ကျုပ်တို့လည်း ခင်ဗျားကို စောင့်နေတာပါပဲ”

ဟု ဆီးကြို၍ နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီးလျှင်. .

“စီအိုင်ဒီက စုံထောက်ကြီးတွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရဦးမယ်။ ဟောဒါ အခု ကျုပ်တို့လိုက်နေတဲ့ လူသတ်မှုကြီးရဲ့အစဖြစ်တဲ့ ရွှေဂုံတိုင်ခြံအမှတ် (---) မှာ အသတ်ခံရတဲ့ ကိုဘာလီရဲ့လူစား ကိုဘကျော်ဆိုတဲ့ လူကြီးကို သတ်တဲ့တရားခံပါပဲ၊ သူက

www.foreverspace.com.mm

အင်္ဂလန်မှာနေတယ်၊ သူဆိုတာက သူတို့နှစ်ယောက်ပေ့ါ၊ သူ့ညီမ မြမြသွယ်ရယ်၊ သူရယ်ပေ့ါဗျာ၊ သူ့တို့အဖေ ရှယ်ယာပါတဲ့ လန်ဒန်မြို့ ဗြိတိသျှပြတိုက်ကြီးအနီးက သက္ကရေးဟိုတယ်ကြီးမှာ အလုပ်လုပ်ကြတယ်၊ သူက ဒုတိယမန်နေဂျာ၊ မြမြသွယ်က စာရင်းကိုင်အဖြစ်နဲ့ပေ့ါ၊ မြမြသွယ်ဆိုတာက ကားပေါ်မှာ တင်ပြီး လူဆိုးတွေဖမ်းသွားတယ်ဆိုတဲ့ မိန်းမလေဗျာ၊ ကိုသုကြိတ်ရဲ့အိမ်မှာ ကိုဘာလီရဲ့အလောင်းကို မကျေမချမ်း ဓားနဲ့ဝင်ထိုးတဲ့ အာဇာမည်မပေ့ါဗျာ၊ သူတို့က ဘာလီတို့ အုပ်စုကို လက်စားချေဖို့ မြန်မာပြည်ကို ပြန်လာကြတာဗျ၊ သူတို့အဖေကို ဘာလီတို့က အယုံသွင်းပြီး ပစ္စည်းလည်းယူ၊ လူကိုလည်း ရက်ရက်စက်စက် သတ်ပစ်လိုက်ကြတာ သုံးနှစ်ရှိပြီဗျ၊ ပုလိပ်ဘက်က ဒီအမှုကို ဖိဖိစီးစီးမလိုက်နိုင်ခဲ့ဘူး၊ အဲဒီတုန်းက ကျုပ်ကလည်း ရွှေဘိုမှာဗျ၊ ပုလိပ်မင်းကြီးကိုယ်တိုင်က အဲဒီအမှုကို လူသတ်မှုလို့ မထင်ခဲ့ဘူးဗျ”

ဟု ဆိုကာ မောင်ဖိုးကော်လာ ရောက်ချပေးသော လက်ဖက်ရည်နှစ်ပန်းကန်အနက် တစ်ပန်းကန်ကို ကိုမြပွင့်အား သောက်ရန်အတွက် ပေးလိုက်လေ၏။ ။

ထို့ကြောင့် ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ဒီလက်ဖက်ရည် တစ်ခွက်က ဘယ်သူသောက်ရမှာတုံး”

ဟု မေးလိုက်လျှင် ကိုနှင်းမောင်က အနီးရှိဗီရိုကြီးတစ်လုံးကို ဆွဲဖွင့်လိုက်ရာ အတွင်းမှအမျိုးသမီးတစ်ဦး ပါးစပ်ကို အဝတ်စည်းလျက်၊ လက်ကို ကြိုးချည်လျက် ဘွားခနဲထွက်ပေါ်လာလေတော့၏။ ကိုနှင်းမောင်

www.foreverspace.com.mm

လည်း ထိုအမျိုးသမီးအား ချည်ထားသောကြိုးများ၊ အဝတ်များကို သွက်လက်စွာဖြေပေးပြီးလျှင် . .

"မြမြသွယ် ထိုင်ပါ၊ လက်ဖက်ရည်သောက်ပါဦး၊ အခုလိုဖမ်းထားရတာ စိတ်မရှိပါနဲ့"

ဟု တောင်းပန်လိုက်လေ၏။

"နည်းနည်းရှင်းပါဦးဗျာ၊ ရှုပ်ကုန်ပြီ"

ဟု ကိုစိန်လှကပြောလျှင် . .

ဦးကိုကိုကြီးက . .

"ခင်ဗျားအဖို့ မရှုပ်တာ ဘယ်အမှုရှိသေးလို့လဲ၊ အမှုတိုင်းရှုပ်နေတာပဲမဟုတ်လား"

ဟု နောက်ပြောင်လေ၏။

ကိုနှင်းမောင်သည် စီးကရက်ကို ထုတ်ယူ မီးညှိဖွာပြီးနောက် အောက်ပါအတိုင်းပြောလေ၏။

"ဒီလိုဗျ၊ ရွှေဂုံတိုင် လူသတ်မှုကိုကြည့်ရင် လူသတ်သမားဟာ ပိပိရိရိနဲ့ အလုပ်လုပ်ထားတာ တွေ့ရတယ်၊ ခင်ဗျားတို့အဖို့ ရှုပ်သွားတာက ဟောဒီ ဖိုးကော်ဆိုတဲ့ကောင်ကြောင့်ပါ၊ ကျုပ်လည်း နည်းနည်းတော့ စဉ်းစားရ ကျပ်သွားတယ်၊ အဲဒါက ဘာလဲဆိုတော့ ကိုဘာလီတို့က ရာမမင်းသားလိုချင်တယ်ဆိုတဲ့ကြော်ငြာကို ထည့်လိုက်တော့ ကိုဘာလီတို့အုပ်စုနဲ့ မတည့်တဲ့အုပ်စုဘက်က၊ ရှင်းရှင်းပြောရရင် ကိုသုကြိတ်ရဲ့အုပ်စုဘက်က ဝင်ပြီးကူညီတဲ့ လူတစ်ယောက်ဖြစ်ရမယ်လို့ စဉ်းစားမိတယ်၊ ဒီအထဲ ကိုသုကြိတ်အိမ်ကိုရောက်တော့ တိုက်တိုက်ဆိုင်

www.foreverspace.com.mm

ဆိုင်ဗျာ၊ ကိုရာမဆိုတဲ့ ဆေးဆရာတစ်ယောက်က ကိုသုကြိတ်နဲ့ အတူ ရှိနေတယ်ဆိုတော့ ကိုဘာလီတို့ ကြော်ငြာတဲ့ ရာမ မင်းသားနဲ့ ဆရာကိုရာမနဲ့ ရောကုန်တော့တာပေါ့ဗျာ၊ မြမြသွယ်ကိုမဖမ်းမိရင် အမှုက ရှုပ်နေဦးမှာဗျ၊ မြမြသွယ်ကို ဖမ်းတာကတော့ ကျုပ်အရည်အချင်း မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ဟောဒီ ကလေးစုံထောက် မိုးသီးရဲ့ အရည်အချင်းပဲ၊ မိုးသီးကို ဟိုကောင်တွေက ကုက္ကိုင်းဘက်က ခြံကြီးထဲမှာ မြမြသွယ်နဲ့ အခန်းချင်းကပ်ပြီး ဖမ်းထား တာကိုဗျ၊ အဲဒီမှာ ကျုပ်တို့ကောင်က မာစတာကီး အစွမ်းနဲ့ထွက်ပြေးခဲ့တာ၊ ပြီးတော့ မြမြသွယ်ကိုပါ အရကယ်ခဲ့တာဗျ။ အပြင်လည်းရောက်ရော မြမြသွယ်ကလည်း သင်္ကန်းကျွန်းကိုသွားတယ်၊ သူ့အစ်ကိုကိုရှာတယ်၊ သူ့အစ်ကိုကိုမတွေ့ဘူး၊ ရှာတာက ဒီလိုဗျ၊ သူတို့ကို ဖမ်းထားတုန်းမှာ ကိုဘာလီက ‘ကိုသုကြိတ်အိမ်ကိုသွားပြီး ကိုသုကြိတ်ကို ဒီညမှာပဲနှိမ်မယ်’ ဆိုတာကို ပြောသံဆိုသံကြားခဲ့ရတယ်၊ သူတို့လွတ်လာတာက သန်းခေါင်ကျော်ကျော်လောက် ရှိနေပြီ၊ အဲဒီမှာ မြမြသွယ်ဟာ သူ့အစ်ကိုကိုမတွေ့တာနဲ့ ကိုဘာလီကို လက်စားချေမယ်ဆိုပြီး ကိုသုကြိတ်အိမ် အရောက်သွားတာဗျ၊ သတ္တိကတော့ မခေဘူးဗျို့၊ အဲ. . . အဲ. . . ပြောရဦးမယ်၊ အဲဒီလိုမသွားခင်မှာ ရေမိုးချိုး၊ အဝတ်အစားအသစ်တွေလဲ၊ ပြီးတော့ ခြံထဲမှာပေါက်နေတဲ့ ညမွှေးပန်းတွေကို ရသလောက်သီပြီး ခေါင်းမှာပတ်လိုက်သေးတယ်၊ အဲဒီလို အကျအနပြုပြင်ပြီးမှ ကိုဘာလီကို မရရတဲ့နည်းနဲ့ သတ်မယ်ဆိုပြီးလိုက်တာဗျို့၊ ဟိုရောက်တော့ ကိုဘာလီက ကိုသုကြိတ်ရဲ့လက်ချက်နဲ့. . ”

www.foreverspace.com.mm

ထိုစကားသို့အရောက်တွင် ကျွန်ုပ်က. .

“ကိုသုကြိတ်ရဲ့ လက်ချက် ဘယ်ဟုတ်မလဲဗျ။ ဆရာကိုရာမရဲ့ သစ်တော်သီးကို စားပြီး သေတာမဟုတ်လား”

ဟု မေးလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က ဆက်၍. .

“မဟုတ်ဘူးဗျ၊ ကိုရာမက ဓားရဲ့ညာဘက်တစ်ခြမ်းမှာ ဆေးတွေသုတ်ထားတယ်၊ အဲဒီဆေးက အဆိပ်တော့ မဟုတ်ဘူး၊ စားမိရင် မိနစ်ပိုင်းအတွင်းမှာ မေ့လဲပြီး စကားမေးမရအောင်ဖြစ်နိုင်တဲ့ဆေးမျိုးပဲ၊ သေတော့ မသေနိုင်ဘူး၊ မေ့သွားရုံလောက်ပဲ၊ ကိုသုကြိတ်က သစ်တော်သီးကိုလှီးလိုက်ပြီး ဘယ်ဘက် အခြမ်းက စားမယ်ဆိုပါတော့ဗျာ၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး၊ ညာဘက်အခြမ်းကျရင်တော့ ကိုရာမသုတ်ထားတဲ့ဆေးတွေက သစ်တော်သီးမှာကပ်ကုန်မှာမဟုတ်လား၊ အဲဒီအချက်ကလည်း တော်တော်စဉ်းစားယူရတယ်၊ ပဟေဠိတစ်ပုဒ်ပါပဲ၊ ကိုဘာလီရဲ့အလောင်းမှာ စိုက်နေတဲ့ဓားကို ကျုပ် သေသေချာချာကြည့်တယ်၊ ဓားတစ်ခြမ်းဟာ ဖြူဖွေးနေပြီး ကျန်တဲ့ တစ်ခြမ်းဟာ ရက်ပေါင်းများစွာ ဆေးတစ်မျိုးနဲ့ အသုတ်ခံထားရတဲ့အတွက် ခပ်ညိုညိုဖြစ်နေတာကို ဆက်စပ်ပြီးစဉ်းစားရတာဗျ၊ ထားပါတော့လေ၊ ဆရာရာမရဲ့ ဆေးအစွမ်းကြောင့် ကိုဘာလီမူးမေ့သွားတဲ့ အခါမှာ ကိုသုကြိတ်က ကိုဘာလီကို သေပြီထင်ပြီး ကိုဘာလီရဲ့ မျက်နှာကို အဝတ်နဲ့ ကြောက်ကန်ကန်ပြီး ဖိထားသလား၊ ဖက်ထားသလားပဲဗျာ။ အဲဒီမှာ ကိုဘာလီက သေနေပြီဗျ”

www.foreverspace.com.mm

ကိုနှင်းမောင်၏ စကားအဆုံး၌ ဦးကိုကိုကြီးက လက်ဝါးကြီး နှစ်ဖက်ကို ပွတ်လျက်. .

“သပွတ်အူက အဖေခေါ်ရတဲ့ အမှုပဲဗျို့၊ ကျုပ်တို့ကတော့ ကိုသုကြိတ်ရဲ့ဖြောင့်ချက်ကိုကြည့်ပြီး တရားခံဟာ ဆရာရာမပဲလို့ တွက်ထားတာဗျ၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး အိုင်ဆေး၊ မြမြသွယ်ကို ဘယ်လိုခြေရာခံပြီး ဖမ်းလိုက်တာလဲ”

ဟု မေးလေ၏။

ဆားပုလင်းနှင်းမောင်သည် စီးကရက်တိုကို နင်းခြေလိုက်ပြီး နောက် အောက်ပါအတိုင်းပြောပြန်၏။

“ကိုသုကြိတ်အိမ်ကို မြမြသွယ် ရောက်တဲ့အချိန်မှာ ကိုဘာလီဟာ သေနှင့်နေပြီဗျ၊ မြမြသွယ်က ကိုဘာလီကို အရက်မူးပြီး လဲနေတယ်ထင်လို့ စားပွဲပေါ်က သစ်တော်သီးလှီးတဲ့ဓားနဲ့ ကောက်ပြီးထိုးခဲ့တာ၊ ပြီးတော့ သူ့အစ်ကိုရှိတဲ့ သက်နှင်းကျွန်းက အိမ်ကြီးကို ပြန်သွားတာပေါ့ဗျာ၊ ဒါဟာ ကျုပ်အနေနဲ့ ဆက်စပ်ပြီးပြောနေတာမဟုတ်ဘူး၊ မျက်စိနဲ့မြင်တာ၊ မြင်တာကတော့ ကျုပ်မဟုတ်ဘူး၊ ဟောဒီ မိုးသီးပဲ၊ မိုးသီးဟာ ကုက္ကိုင်းခြံကြီးထဲက လွတ်လာပြီးကတည်းက မြမြသွယ်နဲ့ လမ်းခွဲခဲ့တယ်ဆိုပေမယ့် အမှန်ကတော့ မြမြသွယ်မသိအောင် နောက်ယောင်ခံပြီး မြမြသွယ်နောက်ကို လိုက်ကြည့်နေတယ်ဗျ၊ ကျုပ်တို့ ကိုသုကြိတ်အိမ်မှာ ကိုသုကြိတ်ကိုဖမ်းခဲ့ပြီး ပြန်လာခဲ့တာမဟုတ်လား၊ ကျုပ်လည်း မောင်ဖိုးကော်ကို လမ်းမှာ အဆင်သင့်တွေ့တာနဲ့ ဖမ်းပြီး အိမ်ကိုခေါ်ခဲ့တယ်။ အိမ်ရောက်တော့

www.foreverspace.com.mm

မိုးသီးနဲ့တွေ့တော့တာပဲ၊ မိုးသီးဆီက အဖြစ်အပျက်အားလုံးကို သိရတာပေါ့ဗျာ၊ အဲဒီအခါမှာ မိုးသီးကိုခေါ်သွားပြီး မြမြသွယ်နေတဲ့နေရာကို ပြခိုင်းတယ်၊ ကျုပ်က တစ်နေရာကစောင့်နေပြီး မိုးသီးကို အရင်ဝင်ခိုင်းရတာပေါ့၊ မိုးသီးနဲ့ မြမြသွယ်နဲ့ စကားပြောနေတုန်း ကျုပ်က မြမြသွယ်ကို နောက်ကဝင်ဖမ်းခဲ့ရတာပဲ၊ အဲဒီမှာ သူ့အစ်ကိုက မရှိဘူးဗျ၊ အပြင်သွားနေတယ်၊ မြမြသွယ်ကို ဖြောင့်ချက်ယူပြီး ဟောဒီဗီရိုထဲမှာ ခဏဝှက်ထားတာပဲ၊ အဲ. . . အဲ. . . ဗီရိုထဲ မထည့်ခင်မှာတော့. .

အစ်ကို. .

၂၉၅၊ ဘိုးလိမ်းလမ်းကို လာခဲ့ပါ။ ဆားပုလင်း နှင်းမောင်နဲ့ တွေ့ပါ။ အသွယ်တို့ကိစ္စအားလုံးကို သူက ဖြေရှင်းပေးလိမ့်မယ်။

အသွယ်

ဆိုတဲ့ စာကို ရေးခိုင်းခဲ့တာပေါ့ဗျာ၊ ပြီးတော့ အဲဒီစာကို ဟောဒီ ဆရာလေးကိုပဲ ခြံဝမှာ သွားထားခိုင်းရတာပေါ့”

ဟု ပြောလျှင် ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ဒီလိုဆိုရင် ကုက္ကိုင်းခြံကြီးထဲက ကိုဘာလီရဲ့တပည့်တွေကို ဖမ်းဖို့ ကျုပ်တို့လုပ်ရဦးမယ်ပေါ့”

ဟု ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“မလိုတော့ပါဘူး။ ကုက္ကိုင်းဂါတ်ကို ဖမ်းဖို့ ကျုပ်တယ်လီဖုန်း ဆက်ပြီးသွားပါပြီ၊ လိုတာက ဒီတရားခံတွေကို စီအိုင်ဒီကို ကောင်းကောင်းမွန်မွန်ခေါ်သွားဖို့ပဲ”

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ကပြောလိုက်ရာ ကွန့်ပ်တို့က. .

‘ ‘ရက်ဆား”

ဟု တညီတညွတ်တည်း ပြောသော်လည်း စုံထောက်ကိုစိန်လှက. .

“ကျုပ်သိချင်တာ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်ဗျာ၊ စုံထောက်ကိုလှဌေး ရဲ့ စုံထောက်သေတ္တာအကြောင်းကို ကိုနှင်းမောင်အလွတ်ပြော ပြနိုင်တာကို ရှင်းပြပေးပါဦး၊ သိပ်ပညာပါတာပဲဗျာ”

ဟု ဆိုသဖြင့် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က. .

“ဒီလိုပါဗျာ၊ စကော့တလန် စုံထောက်တွေရဲ့ စုံထောက်သင် တန်းမှာပါတဲ့ စုံထောက်သေတ္တာပါ၊ ဒီသေတ္တာမျိုးကို ဆားပုလင်း မူကာဂျီဆီက ကျုပ်တွေ့ဖူးပြီးသားပါ၊ အဲဒီ စုံထောက်သင်တန်း ရဲ့ သင်တန်းစာအုပ်ကိုလည်း သူ့ဆီကပဲ ကျုပ်ဖတ်ဖူးပါရဲ့ဗျာ၊ အဲဒီသေတ္တာအကြောင်းက အဲဒီသင်တန်းစာအုပ်ရဲ့ ‘စုံထောက် ကောင်းတစ်ယောက် ဖြစ်လိုလျှင်’ ဆိုတဲ့ ခေါင်းစဉ် အောက်မှာ ပါတဲ့ သာမန်နည်းကလေးပါဗျာ”

ဟု ရှင်းပြလေ၏။ သို့ရာတွင် စုံထောက်ကိုစိန်လှက. .

“အဲဒီသေတ္တာကို တွေ့ဖူးတယ်ပဲထားတော့၊ သင်တန်းစာအုပ် ကို ဖတ်ဖူးတယ်ပဲထားတော့၊ အဲဒီသေတ္တာထဲက ပစ္စည်းအမျိုး

www.foreverspace.com.mm

၂၀ ကျော်လောက်ကို အလွတ်ပြောပြနိုင်တာကိုတော့ ကိုနှင်းမောင်ရဲ့မှတ်ဉာဏ်ကို ချီးကျူးရမှာပဲ”

ဟု ဆိုလေ၏။

“ကျုပ်ရဲ့မှတ်ဉာဏ်ဟာ ဖိုတိုဂရပ်ဖစ် (Photographic Memory) ခာတ်ပုံရိုက်ကူးသကဲ့သို့ စွဲမြဲသော မှတ်ဉာဏ်မျိုးရအောင် ဝင်သက်ထွက်သက်ရှုတဲ့နည်းနဲ့ သမထလုပ်ငန်းကလေး နည်းနည်းလိုတယ်ဗျို့”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောပြလေ၏။ ထိုအချိန်၌ တစ်စုံတစ်ယောက် အိမ်ပေါ်သို့ရောက်ရှိလာလေ၏။ ထိုသူကား ဥပဓိရုပ်အားဖြင့် မြန်မာပီသ၍ ခန့်ညားပြီးလျှင် ခေါင်း၌ ပိုးပဝါပြောက်ကို အုပ်ပေါင်းပေါင်းထားပြီး နှုတ်ခမ်းမွေးကားကားနှင့် ရှားရှားပါးပါးလူချောလူလှတစ်ယောက် ဖြစ်ပေသည်။

ကိုစိန်လှက ထိုသူအားကြည့်၍ ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ဘက်သို့ လှည့်ကာ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့် အောက်ပါအဓိပ္ပာယ် ရသောစကားကို ဆိုလေ၏။

“ခေါင်းပေါင်းနဲ့လူတစ်ယောက် လာပြန်ပြီဗျို့၊ စုံထောက်ကိုလှဖွေးနဲ့တွေ့ရင်တော့ ဒီလူ အဖမ်းခံရတော့မှာပဲ၊ သူက ဘယ်သူတုံးဗျ”

ထိုအခါ၌ ခေါင်းပေါင်းပြောက်ကျား၊ နှုတ်ခမ်းမွေးကားကားနှင့် မြန်မာပီသသော ထိုသူက. .

“Name, Yama ley justice be done, though the havens fall”

ဟု ထိုသူက လွန်စွာကောင်းသော အင်္ဂလိပ်အသံထွက်နှင့် ပြောလိုက်လေ၏။ အဓိပ္ပာယ်မှာ. . .

“ကျုပ် ရာမပဲ၊ အမှန်တရားတွေကို ဖော်ထုတ်ကြပါစို့၊ ကောင်းကင်ဘုံကြီး ပြိုကျပျက်စီးသွားတဲ့အထိ အမှန်တရားကို ဖော်ထုတ်ရလိမ့်မယ်”

ဟု အဓိပ္ပာယ်ရလေ၏။ (တရားကို နတ်စောင့်သည်ဟူသော စကားနှင့် ဆင်၏)

ကိုစိန်လှလည်း ခေါင်းပေါင်းနှင့်လူအား ကျေးတောသား သို့တည်းမဟုတ် ဗိန္ဒောဆရာတစ်ဦးမျှသာဖြစ်လေသည်၊ အင်္ဂလိပ် စကားနားမလည်ဟု ထင်မှတ်၍ ၎င်းမသိစိမ့်သောငှာ အင်္ဂလိပ်လိုပြောမိကာမှ ထိုသူ၏ လေယူလေသိမ်း အသံထွက်ကောင်းလှသော အင်္ဂလိပ်စကားသံကို ကြားလိုက်ရသောအခါ၌ ကသိကအောက်ဖြစ်၍သွားလေ၏။

ကိုနှင်းမောင်ကလည်း. .

“ဆရာ ကိုရာမ ထိုင်ပါ”

ဟု ပြောဆိုလေ၏။

ဆရာကိုရာမလည်း ဝင်၍ထိုင်ပြီးနောက်. .

“ကိုဘာလီဆိုတဲ့လူ သေတဲ့ကိစ္စမှာ ကိုသုကြိတ်ဟာ ဘာမှမဆိုင်ပါဘူး။ ကျုပ်ရဲ့လက်ချက်ပါပဲ၊ ဖမ်းစရာရှိရင် ကျုပ်ကိုဖမ်းပါ၊ ကိုသုကြိတ်ကို လွှတ်ပေးပါ”

ဟု ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ဓားမှာ ခင်ဗျားသုတ်ပေးတဲ့ ဆေးအတွက်လား ဆရာကိုရာမ” ဟု ကိုနှင်းမောင်ကမေးရာ. .

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကိုဘာလီဆိုတဲ့လူဟာ တကယ်လို့ ကိုသုကြိတ်ကို လာပြီး သတ်မယ်ဆိုရင် မသတ်ခင်မှာ ကိုသုကြိတ် မကျေနပ်တဲ့ စကားတွေကို ဝအောင်ပြောပြီးမှ သတ်လိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်က ထင်တယ်။ ဒါကြောင့် ကိုသုကြိတ်မသေရအောင် ကျုပ်က စီမံခဲ့တာပါ၊ အခုတော့ ကျုပ်ဆေးကြောင့် ကိုဘာလီတစ်ယောက် အသက်ဆုံးရှုံးရပြီဆိုတော့. . ”

ဟု ကိုရာမက ပြောလေ၏။

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဆရာကိုရာမရဲ့ ဆေးက သတိမေ့ရုံမေ့တာပါ၊ ကိုသုကြိတ်က ဘာလီရဲ့မျက်နှာကို အဝတ်ကြီးနဲ့ အကြာကြီး အုပ်ထားမိလို့ ကိုဘာလီသေရတာပါ ဆရာကိုရာမ၊ ခင်ဗျားမှာ လူသတ်မှု ထိုက်လောက်အောင်တော့ အပြစ်မရှိပါဘူး၊ ကျုပ်သိချင်တာက ကိုဘာလီဟာ ကိုသုကြိတ်ကို မသတ်ခင်မှာ စကားတွေအများကြီးပြောမယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားဘယ်လိုခန့်မှန်းတာလဲ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က မေးရာ. .

“သိတာပေါ့ဗျာ၊ ဒီလူတွေက တေဇောသမုဒ္ဒာန်သမားတွေပဲ။ ဒေါ်သကြီးမယ်၊ ဒေါ်သမီးနဲ့အတူ ခြောက်ပါးသောဝါယောဓာတ်တို့ဟာလည်း လှုပ်ရှားမယ့်လူတွေဗျ၊ ကိုသုကြိတ်လည်း ဒီလိုပဲ။ သူ့အစ်ကိုလည်း ဒီလိုနေမှာ ပဲလို့ စဉ်းစားမိတာဗျ”

ဟု ကိုရာမက ရှင်းပြလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"ဆရာကိုရာမရဲ့ ဆေးပညာကတော့ အံ့ဩစရာပါပဲဗျာ၊ ဘယ်လို ဆေးပညာမျိုးပါလိမ့်"

ဟု ဆားပုလင်းနှင်းမောင်က မေးလိုက်ရာ ဆရာကိုရာမက. .

"တောင်သာဆေးပညာပါ၊ မင်းတုန်းမင်းကြီး နှစ်ရှည်လများ ခံစားနေရတဲ့ရောဂါကို နှစ်ရက် တစ်မွန်းတည့်တည်းနဲ့ ပျောက်ကင်းအောင်ကုသပြခဲ့တဲ့ တောင်သာမြို့က ဆရာကြီးဆရာမှုံရဲ့ ပညာပါ၊ စနေမောင်မောင်ဆိုတဲ့ လူထူး လူဆန်းကြီးအကြောင်းလည်း ဆားပုလင်းနှင်းမောင် ကြားဖူးမှာပေါ့၊ သူလည်း တောင်သာဆရာတစ်ယောက်ပါပဲ"

ဟု ရှင်းပြလေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ကျွန်ုပ်တို့သည် စီအိုင်ဒီသို့ပြန်ရန် နေရာမှ ထကြလေ၏။ ကိုမြပွင့်နှင့်မမြမြသွယ်ကိုလည်း ကျွန်ုပ်တို့က ခေါ်ခဲ့ကြလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ လှေကားသို့ရောက်လျှင် ကိုနှင်းမောင်က. .

"ခဏ"

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့လည်း ရပ်လိုက်ကြလေ၏၊ ထိုအခါ ကိုနှင်းမောင်က

"မောင်ဖိုးကော်ရေ ခဏလာဦး"

ဟု ခေါ်လိုက်သဖြင့် မောင်ဖိုးကော်လည်း အိမ်နောက်ဖေးမှ. .

"လာပြီဆရာ"

ဟု ဆိုကာ ပြေးထွက်လာလေ၏။

"ကဲ. . မောင်ဖိုးကော်၊ မင်းလည်းပဲ စီအိုင်ဒီကို လိုက်သွားလိုက်ပါ"

www.foreverspace.com.mm

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောလိုက်ရာ မောင်ဖိုးကော်က အူကြောင်ကြောင် မျက်နှာနှင့်. .

"ကျွန်တော် စီအိုင်ဒီမှာ ဘာလုပ်ရမှာလဲ"

ဟု မေးလေ၏။

"အဖမ်းခံဖို့လေကွာ"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလျှင် မောင်ဖိုးကော်က. .

"အမှုထဲမှာ ကျွန်တော်မပါဘူးဆိုတာ ဆရာလည်းအသိပဲ။ ဆရာကပဲ မပါဘူးဆို"

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ဆိုပြန်၏။

"အေး. . ဟုတ်တယ်၊ ဒီအမှုမှာတော့ မပါပါဘူး မောင်ဖိုးကော်၊ ဒါပေမယ့် ပင်လယ်ပိုင်းက လမုတောဆိုတဲ့ ရွာကလေးတစ်ရွာမှာ သူကြီးကိုမြသာကို သတ်လာတာကတော့ မင်းရဲ့လက်ချက်ပဲ၊ ဟောဒီမှာ ပုသိမ်ဂါတ်က တောင်းယူထားတဲ့ အမှုတွဲ"

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့က အံ့အားသင့်၍ မောင်ဖိုးကော်က ပါးစပ်ဟ၍ သွားလေတော့၏။

"ဟုတ်ပါတယ် ဆရာရယ်"

"ငါ လူလွှတ်ပြီး စုံစမ်းခိုင်းပြီးပြီကွ၊ မင်းသတ်ခဲ့တဲ့ သူကြီးဆိုတာက. ."

ဟု ကိုနှင်းမောင်ကပြောလျှင် မောင်ဖိုးကော်က. .

"သူကြီးက အဘိုးကြီးပါ ဆရာရယ်၊ ဆွေမရှိမျိုးမရှိ တစ်ကောင်ကြွက်အဖြစ်နဲ့ ကျွန်တော်တို့ရွာကို ရောက်လာတာလို့ လူကြီးတွေကပြောပါတယ်၊ အဲဒီ အဘိုးကြီးက သိပ်ပြီး လိုချင် မျက်စိရှိ

တာဗျ၊ ငွေတိုးချေးတယ်၊ သူ့ဆီမှာ ချေးမိတဲ့ငွေကတော့ ဘယ်လောက်ဆပ်ဆပ် မကျေတော့ဘူး၊ စာရင်းကိုင်လည်း ကျွမ်းကျင်တယ်၊ အတိုးတွက်လည်း ဝိတ်ပဲဆရာ၊ ကျွန်တော့်အဖေ သူ့ဆီမှာ ငွေ ၁၀၀ ကျပ်ချေးဖူးတာ ကျွန်တော်တို့ ငယ်ငယ်လေးကတည်းကချေးခဲ့တာ အခုထိဆပ်နေရတုန်းပဲ၊ ကျေကို မကျေတော့ဘူး၊ အဲဒါ ကျွန်တော့်စိတ်ထဲမှာ အကြွေးကတော့ အဘိုးကြီးသေမှ ကျေမှာပဲလို့ ထင်မိတာပဲ၊ ဒါကြောင့် အတိုးရော၊ အရင်းရော ကျေအောင် လုပ်လိုက်တာပဲဆရာရယ်”

ဟု မောင်ဖိုးကော်က ပြောလေ၏။

“အေး. . . ပြောရဦးမယ်၊ အဲဒီ အဘိုးကြီးဟာ အခုဖြစ်တဲ့ ကိုဘာလီတို့၊ ကိုသုကြိတ်တို့ရဲ့ အဖေ ဦးမနောကံရဲ့ သူငယ်ချင်း ဦးမြသာကွ၊ အရင်တုန်းက သူက သူတောင်းစားကွ၊ စီအိုင်ဒီ ကျတော့မှ အဲဒီအကြောင်းပြောပြမယ်”

ဟု ဆိုကာ မောင်ဖိုးကော်အား ဖမ်းဆီးရန်အတွက် ကျွန်ုပ်အား ကိုနှင်းမောင်က မျက်စပစ်လိုက်လျှင် ကျွန်ုပ်လည်း မောင်ဖိုးကော်ကို လက်ထိတ်ခပ်လိုက်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်တို့လည်း စီအိုင်ဒီသို့ရောက်ပြီးနောက် ကိုမြပွင့်နှင့် မမြမြသွယ်တို့၏ ဖြောင့်ချက်များကိုလည်းကောင်း၊ ဤအမှုနှင့်ပတ်သက်ခြင်းမရှိသော မောင်ဖိုးကော်၏ သူကြီးဦးမြသာ သတ်မှုဖြောင့်ချက်ကိုလည်းကောင်း ရေးမှတ်ရယူပြီးနောက် ကိုနှင်းမောင်ရောက်ရှိလာသဖြင့် ကျွန်ုပ်က. . .

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

"အိုင်ဆေး. . . ဘယ်လိုလဲဗျ မောင်ဖိုးကော်သတ်ခဲ့တဲ့ သူကြီး ဦးမြသာအကြောင်း လုပ်စမ်းပါဦး၊ သူကြီးဦးမြသာက ကိုဘာလီတို့၊ ကိုသုကြိတ်တို့ရဲ့ဖခင် ဦးမနောကံရဲ့ သူငယ်ချင်းလို့ ခင်ဗျားပြောလိုက်တာ ကြားမိတယ်၊ ကျုပ်ဖြင့် မရှင်းဘူးဗျ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က. .

"ဒါက မူနာချိန်ခေါ် ဦးမနောကံရဲ့မှတ်တမ်းကို ဖတ်ပြီးမှ အိုင်ပီတို့ရှင်းသွားမယ်၊ အဲဒီမှတ်တမ်းမှာ အာရေဗီစာတွေ ပါနေလို့ အာရေဗီဘာသာတတ်တဲ့လူကို ဘာသာပြန်ခိုင်းထား တယ်၊ စကားဝှက်တွေ၊ အင်္ဂလိပ်ပါဠိတွေအပိုင်းလည်း ပါသေး တယ်၊ အဲဒါကြောင့် ဘာသာပြန်လို့ မပြီးသေးဘူး၊ စကားဝှက်နဲ့ အင်္ဂလိပ်စာတွေ သိပ်ပြီး အခက်အခဲမရှိပါဘူး၊ ပါဠိဘာသာ ပိုင်းက နည်းနည်းခက်တယ်ဗျ၊ ပါဠိဆရာတွေနဲ့တွေ့ပြီး သူတို့ အကူအညီကို ယူနေရတယ်၊ ဥပမာဗျာ - The King and the queen are comming here လို့ရေးထားရင် ဘုရင်နှင့် မိဖုရားတို့သည် ဤနေရာသို့လာနေကြ၏လို့ သာသာပြန်လိုက် ရင် ရတယ်ဗျ၊ ပါဠိလိုကျတော့ 'ရာဇာ စ မဟေသီစ ဣဓ အာဂစ္ဆန္တိ' လို့ ရေးထားတယ်ဗျ၊ စာစောကလို ဘာသာပြန် လိုက်ရင် ဖတ်လို့ မကောင်းတော့ဘူးဗျ၊ မင်းသည် လည်း ကောင်း၊ မိဖုရားသည် လည်းကောင်း ဤအရပ်သို့ လာကြကုန် ၏လို့ လုပ်လိုက်မှ သဘာဝကျသွားတယ်၊ ဒါကြောင့် ပါဠိ ဘာသာနဲ့ရေးထားတဲ့အပိုင်းကို ပါဠိတတ်သူတွေရဲ့ အကူအညီ နဲ့ ဘာသာပြန်ခိုင်းနေရတယ်၊ အဲဒီ မှတ်တမ်းကြီး ပြီးသွားရင်

www.foreverspace.com.mm

ဒီအမှုဟာ ရှင်းသွားမှာပါ၊ မောင်ဖိုးကော်ရဲ့ လူသတ်မှုက ဒီအမှုနဲ့မပတ်သက်ပါဘူး၊ တစ်ခုတော့ရှိတယ်၊ တိုက်ဆိုင်နေတာက ဒီအမှုမှာ အဓိကဇာတ်လိုက်တွေဖြစ်နေတဲ့ ကိုဘာလီတို့ ကိုသုကြိတ်တို့ရဲ့ ဖခင် ဦးမနောကံနဲ့ မောင်ဖိုးကော်သတ်ခဲ့တဲ့ ဦးမြသာနဲ့က ငယ်သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်နေကြတဲ့အချက်ပဲဗျ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောပြလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ကိုနှင်းမောင်နှင့်အတူ စီအိုင်ဒီဌာနအနီးရှိ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်သို့သွားရောက်၍ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း စကားစမြည်ပြော၍နေမိ၏။

“အိုင်ဆေး ကျုပ် မရှင်းတာလေးတစ်ခုရှိတယ်။ အဲဒါလေး ဖြေစမ်းပါဦး”

ဟု စကားစလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က ပြုံး၍ ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်လေ၏။

“စင်ကာပူရပ်ကွက် လက်ဖက်ရည်ဆိုင်မှာ မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်ကို ဖမ်းတဲ့ကိစ္စပဲ၊ ဒီကောင်ကို ဘာလီရဲ့လူမှန်းလည်း ခင်ဗျားသိတယ်၊ အရင်ကလည်း အမှုရှိခဲ့တယ်ဆိုတာသိလို့ ဖမ်းလိုက်တာပဲ၊ ကျုပ်မေးချင်တာက ဒါမဟုတ်ဘူးဗျ၊ သူ မျက်မမြင်ယောင်ဆောင်လာတာကို ခင်ဗျား ဘယ်လိုရိပ်မိသလဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်လေ၏။

“ဒီငတိကြီး ရုပ်ဖျက်ထားတာ၊ မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်မှန်း ကျုပ်မသိဘူးဗျ၊ တကယ့်မျက်မမြင် အဘိုးကြီးပဲမှတ်နေတာ၊ ဒါပေမယ့် မျက်မမြင်အစစ်မဟုတ်မှန်း သိသွားတဲ့အခါမှာတော့ သူ့ကို

www.foreverspace.com.mm

သေသေချာချာကြည့်တော့ လည်ပင်းကအမှတ်ကို သွားမြင်ပြီးမှ မုတ်ဆိတ်သိန်းအောင်မှန်း သိတာဗျ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောလေ၏။

“ဟုတ်ပါတယ၊ ကျုပ်သိချင်တာလည်း မျက်မမြင်အတုနဲ့ မျက်မမြင်အစစ်ကို ခင်ဗျားဘယ်လို ခွဲခြားသလဲဆိုတာပါ”

“ဒီလို. . . ဒီလို. . .၊ မျက်စိမမြင် အစစ်ထက် အတုက ပိုပြီး ဟိုစမ်းဒီစမ်း လုပ်လေ့ရှိတယ်ဗျ၊ မျက်မမြင်အစစ်က လက်ကို ရှေ့ဆန့်ပြီး ဟိုစမ်းစမ်း၊ ဒီစမ်းစမ်း လုပ်ခဲတယ်ဗျ၊ ပြီးတော့ မျက်မမြင်အစစ်က လူကောင်းတွေဟာ သူ့ကိုချောက်မတွန်းဘူး၊ ကူညီကြမယ်လို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ ယုံကြည်ထားတဲ့အတွက် ရှေ့ကိုတက်ဆိုရင် တက်လိုက်တာပဲ၊ မသင်္ကာစိတ်မရှိဘူးဗျ၊ အတုကတော့ ဒီလိုမဟုတ်ဘူးပေါ့ဗျာ၊ ဒီအချက်ကို သိထားမိရင် မျက်မမြင်အတုလား၊ အစစ်လားဆိုတာ ခွဲခြားပြီး သိနိုင်ပါတယ်၊ အဲ. . . အဲ. . . ကြုံလို့ပြောရဦးမယ်၊ နားကန်းတဲ့လူအစစ်နဲ့ နားကန်းချင်ဟန်ဆောင်တဲ့ လူလည်း ဒီလိုပဲဗျ၊ နားကန်းတဲ့ လူရဲ့ နောက်ကနေပြီး မြေကြီးပေါ်မှာ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဝုန်းခနဲပစ်ချလိုက်ရင် ဘယ်လိုဖြစ်မယ် ထင်သလဲ”

“ဘယ်လိုဖြစ်မှာတုံးဗျ၊ နားကန်းတာပဲ၊ သူ ဘာမှကြားရမှာမှ မဟုတ်ဘဲ၊ ဒီအတိုင်းနေမှာပေါ့”

“နားကန်းချင်ဟန်ဆောင်တဲ့လူကလည်း အဲဒီလိုထင်ပြီး မကြားပါဘူးဆိုတဲ့ဟန်နဲ့ မသိလိုက် မသိဘာသာနေကြလေ့ရှိတယ်၊ အမှန်ကတော့ တကယ် နားကန်းတဲ့လူက သူ့နောက်က မြေကြီးပေါ်မှာ ပစ္စည်းတစ်ခုကို ဝုန်းခနဲချလိုက်ရင် ချလိုက်ကြောင်း သိနေတယ်ဗျ၊ ခြေထောက်ကနေတစ်ဆင့် သိတာပေါ့ဗျာ”

“ခင်ဗျားကတော့ နှိုက်နှိုက်ချွတ်ချွတ်ကို လေ့လာထားတာပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်လေ၏။ ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ စုံထောက်ဦးကိုကိုကြီး ရောက်လာပြီးလျှင်. .

“အိုင်ဆေး. . ဟောဒီမှာ ကိုမြပွင့်နဲ့ မမြမြသွယ်တို့မောင်နှမရဲ့ ဖြောင့်ချက်တွေ၊ လက်နှိပ်စက်နဲ့ ပြန်ကူးပြီး ယူလာတာ”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အားပေးလေ၏။

ကျွန်ုပ်က. .

“ဘာလုပ်ရမှာလဲ”

ဟု မေးရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

“ရုံးတင်ဖို့လေ”

ဟု ပြောလေ၏။

“လုပ်ပြီ။ လူမုန်းခံရမယ့်အလုပ်ဆိုရင် ကျုပ်ကိုခိုင်းပြီ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. .

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

“သူ့ဆန်စားရဲမှ မဟုတ်လားဗျ၊ ငရဲမကြီးပါဘူးဗျာ၊ အလုပ်သဘောပဲ”

ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်နှင့်ဦးကိုကိုကြီးလည်း တရားခံများကို ရုံးတင်၍ တရားစွဲဆိုရန်အတွက် ဗဟန်းဂါတ်မှ ပုလိပ်အရာရှိများနှင့် ညှိနှိုင်းရန် ဗဟန်းဂါတ်ဆီသို့ ထွက်လာခဲ့ကြလေတော့၏။

ကိုနှင်းမောင်မှာမူ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၌ ကျားထိုးကောင်းသော ကိုသိန်းဆိုသူနှင့် တွေ့သဖြင့် ကျားထိုးရင်း ကျန်ရစ်ခဲ့လေသတည်း။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

www.foreverspace.com.mm

ဦးမနောကာ၏ မှတ်တမ်း

အောက်တွင် ဖော်ပြလတ္တံ့သော အကြောင်းအရာတို့မှာ ဦးမနောကာဆိုသူ လူထူးလူဆန်းကြီးတစ်ဦး၏ ၎င်းကိုယ်တိုင် ရေးသား ထားခဲ့သော AN AUTOBIOGR-APHY OF MOOR NARH KHAN ခေါ် ဦးမနောကာ၏ လက်ရေးမူ မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် ပါရှိသော အကြောင်းအရာတို့ဖြစ်ပေသည်။ ထိုမှတ်တမ်းထဲတွင် အချို့နေရာများ၌ အင်္ဂလိပ်ဘာသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အချို့သောနေရာ၌ မြန်မာ ဘာသာဖြင့်လည်းကောင်း၊ အချို့သောနေရာ၌ အာရေဗီဘာသာဖြင့် လည်းကောင်း ရေးသားထားသည့်အပြင် အချို့သောစာမျက်နှာများ၌ ဖတ်ရှုရန်လွန်စွာခက်ခဲသော စကားဝှက်များ၊ သင်္ကေတများဖြင့် ရှုပ်ထွေး ၍နေသည့်တိုင်အောင် မှတ်တမ်းတင်၍ထားသောကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ စီအိုင်ဒီရှိ ဘာသာပြန်သမား လေးဦးတိုင်တိုင်ပြောင်းလဲ၍ ဘာသာပြန် စေရပြီးနောက် စကားဝှက်နှင့် သင်္ကေတများ၏ အနက်အဓိပ္ပာယ်ကိုမူ ပဟေဠိဖြေခြင်း၊ စကားဝှက်ဖော်ခြင်းအလုပ်၌ လွန်စွာ ဝါသနာကြီး၍ လွန်စွာမှ ကျွမ်းကျင်လှသော ဆားပုလင်းနှင်းမောင်၏အကူအညီကိုပါ ရယူ၍ မြန်မာဘာသာသို့ အပြီးသတ်ပြန်ဆိုခဲ့ရပါသည်။

(စာရေးသူ)

ကျွန်ုပ်၏အမည်မှာ မူနာချ်ခန်ဖြစ်သော်လည်း လွန်စွာမှ အလွယ်ကြိုက်သော မြန်မာအမျိုးသားတို့သည် မူနာချ်ခန်ဟူသော စကားကို ပီသစွာခေါ်ရန်အတွက် ဝန်လေးကြသည်ဖြစ်ရာ ၎င်းတို့၏ နှုတ်၌ စွဲ၍နေပြီဖြစ်သော 'မနောကံ' ဟူသော ဝေါဟာရနှင့် ပြောင်းလဲ၍ ခေါ်ခဲ့ကြရာမှအစ ကျွန်ုပ် မူနာချ်ခန် (MOOR NARH KHAN) မှာ မနောကံဟူ၍ တွင်ရစ်လေတော့၏။

မြန်မာလူမျိုးတို့သည် ဤကမ္ဘာပေါ်၌ လူမျိုး ၁၀၁ ပါးရှိသည်ဟု အယူရှိကြလေ၏။ ဇမ္ဗူတံဆိပ်ကျမ်း၌လည်း မြန်မာ ၇ မျိုး၊ မွန် ၄ မျိုး၊ ရှမ်းမျိုး ၃၀၊ အိန္ဒိယမျိုး ၆၀ ဟု ဖော်ပြထားသည်ကို ကျွန်ုပ် ဖတ်ဖူးခဲ့ပါသည်။

ထိုကျမ်း၌ အိန္ဒိယမျိုး (၆၀) ကို အောက်ပါအတိုင်းဖော်ပြထားပေ၏။

၁။ သူတယ်	၂။ ပူရန္တေ
၃။ အာသံ	၄။ ရေသူ
၅။ ပန်းသေး	၆။ ပိဋ္ဌိကွဲယား
၇။ နောင်လာ	၈။ ကုလားဖြူ
၉။ ဘုရင်ဂျီ	၁၀။ ဘာလိ
၁၁။ လဝီ	၁၂။ သီဟို
၁၃။ သိန်း	၁၄။ စန္ဒာ
၁၅။ မောပါ	၁၆။ ဒေးကိုး
၁၇။ နာထိုး	၁၈။ စောရာ

၁၉။ ပစ္စိဟာ
၂၀။ ဘောခ
၂၁။ သုတ္တံ
၂၂။ မင်းကျံ
၂၃။ ဥမြိ
၂၄။ ဇိနပက္ကံ
၂၅။ ပုရံ
၂၆။ သင်းတွဲ
၂၇။ စေတုတ္တရာ
၂၈။ သက္ကတံ
၂၉။ ဝိန်ရိုး
၃၀။ မက္ကတိ
၃၁။ ဘူလိ
၃၂။ မန္တရာဇ်
၃၃။ အော်လံတေ
၃၄။ အော်လံတစ်
၃၅။ ယစ်ပလစ်
၃၆။ ပော်ရတော်
၃၇။ ဇဝိ
၃၈။ ပသိ
၃၉။ ဟိန္ဒူ
၄၀။ ကလယ်
၄၁။ အင်္ဂလိပ်
၄၂။ ပြင်သစ်
၄၃။ ရုရှား
၄၄။ ကျေးကုလား
၄၅။ ဒိုးကလား
၄၆။ ဇော်ဂီ
၄၇။ မာလိ
၄၈။ ဘောဂီ
၄၉။ သောယုတ်
၅၀။ လပုတ်
၅၁။ ဒေါရော
၅၂။ ခန္တီ
၅၃။ ပသျှူး
၅၄။ တပသိ
၅၅။ ဟာရိ
၅၆။ လာကာ
၅၇။ ဝိစ္ဆဒေါလာ
၅၈။ ဒေါရဏ
၅၉။ ဘင်္ဂလိ
၆၀။ ဗာရာဏသိ

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

ထို ဇမ္ဗူတံဆိပ်ကျမ်း၌ပါရှိသော အိန္ဒိယမျိုးခြောက်ဆယ်၌ ကျွန်ုပ်သိသော အိန္ဒိယမျိုးမှာ ပန်းသေး၊ ပသီ၊ ဟိန္ဒူ၊ ကလယ်၊ ဘင်္ဂလီ ငါးမျိုးသာ ပါဝင်လေသည်။

ထိုကျမ်း၌ အင်္ဂလိပ်၊ ပြင်သစ်၊ ရုရှား စသောလူမျိုးများကို ကုလားအဖြစ်နှင့်ပင် ဖော်ပြထားသည်ကို အံ့ဖွယ်ရာ တွေ့ရလေသည်။ ထို့ပြင် အော်လံတေ၊ အော်လတစ်ဟု ဖော်ပြထားသော အိန္ဒိယ လူမျိုး နှစ်မျိုး၏ အမည်ကိုဖတ်မိသည့်အခါ၌လည်း မည်သို့ဖြစ်သည်ဟူ၍ မသိပါ။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်၌ ရယ်ချင်သလို ဖြစ်လာသေး၏။

ကျွန်ုပ်မှာ အိန္ဒိယပြည်၏မြောက်ပိုင်း ကိုင်ဗာတောင်ကြားဒေသ ၌ မွေးဖွားခဲ့သည့် ပထန်လူမျိုးဖြစ်ပေရာ ကျွန်ုပ်အား မြန်မာတို့က ပထန် ကုလားဟု ခေါ်ဝေါ်တတ်ကြသော်လည်း အမှန်စင်စစ်အားဖြင့် ဇမ္ဗူ တံဆိပ်ကျမ်း၌ပါသော ကုလားမျိုးခြောက်ဆယ်၌ ‘ပထန်’ ဟူသောအမည် ကို မတွေ့ရသဖြင့် “ငါကား ပထန်လူမျိုးဖြစ်၏၊ ကုလားမဟုတ်” ဟုပင် ရင်းနှီးသော မြန်မာသူငယ်ချင်းများနှင့် ငယ်စဉ် က မကြာခဏ ငြင်းခုံ ခဲ့ရဖူးလေသည်။

ထို့ပြင် စာဖတ်တတ်သည့်အရွယ်၌လည်း ရာဇဝင်စာအုပ်များ ကို ဖတ်ရှုခဲ့ရာ မြင်းတပ်ကြီးများ၏ အရှင်သခင် စစ်ဘုရင်၊ စစ်သူရဲ ကောင်းကြီးများ ဖြစ်ကြကုန်သော ဂျင်ဂျစ်ခန်၊ တီမူးခန်၊ ကုဗလခန် စသောအမည်တို့ကို မကြာခဏ တွေ့မြင်ရသည်ဖြစ်ရာ နာမည်၏ နောက်တွင် ‘ခန်’ ဟူသော စာလုံးပါသူတို့၏ မခေပုံကို ရိပ်စားမိသည့် အတွက် စိတ်အတွင်းမှ ကြိတ်၍အားတက်နေမိလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်မှာ ဆစ်ဖရူးခန် ဖြစ်ပေသည်။ ဖခင်သည် အင်္ဂလိပ် အုပ်ချုပ်သော ဂေါ်ရာစစ်တပ်၌ အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီ၊ ဦးထုပ် စသည်ကို ချုပ်လုပ်ရသည့် အပ်ချုပ်သည် တစ်ဦးဖြစ်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်၏မိခင် အနိစ္စရောက်သည့်အခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် အသက်အရွယ်အားဖြင့် ငါးနှစ်ကျော် ခြောက်နှစ်ခန့်ပင်ရှိသေးရာ ဖခင်ကြီးသည် သွားလေရာ၌ လက်ယာဘက်တွင် အပ်ချုပ်စက်ကိုပွေ့လျက် လက်ဝဲဘက်တွင် ကျွန်ုပ်ကို ခါးထစ်ခွင်ကာ သွားလာတတ်မြဲပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဖခင်ကြီး၏ အပ်ချုပ်စက်မှာ လက်တစ်ဖက်ဖြင့်လှည့်၍ အခြားသောလက်တစ်ဖက်ဖြင့် အဝတ်ကိုထိန်း၍ဆွဲရသော လက်လှည့် စက်ကလေးဖြစ်ပေသည်။

ဖခင်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏မိခင် အနိစ္စရောက်ပြီးသည့်နောက် အိမ်နှင့်ရာနှင့် နေထိုင်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ အထက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း သားကိုတစ်ဖက်၊ စက်ကိုတစ်ဖက် ပွေ့ချီကာ လွန်စွာကြီးမားသော ပတ္တူဖျင်လွယ်အိတ်ကြီးနှစ်လုံးကို လွယ်လျက် ခြေသလုံးအိမ်တိုင်လုပ်၍ နေလေ၏။

ဖခင်ကြီး၏ ပတ္တူဖျင် လွယ်အိတ်ကြီးနှစ်လုံးမှာ တစ်လုံး၌ စားအိုးစားခွက်များထည့်ထား၍ ကျန်သောအိတ်၌မူ အဝတ်အစားအချို့နှင့် စောင်ကြီးနှစ်ထည်ကို ထည့်၍ထားလေ၏။ ထိုစောင်နှစ်ထည်မှာ တစ်ထည်က ခင်း၍ အိပ်ရန်ဖြစ်ပြီး ကျန်တစ်ထည်မှာ ခြုံရန်ဖြစ်လေသည်။

ဖခင်ကြီးသည် အင်္ဂလိပ်အုပ်ချုပ်သော ဂေါ်ရာစစ်တပ်နှင့် အတူလိုက်ပါ၍ စစ်သားများ၏ အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီကို ချုပ်လုပ်ပေးရ

www.foreverspace.com.mm

သည်ဖြစ်ရာ စစ်တပ်ရွှေ့ရာသို့ လိုက်ပါနေရလေ၏။ ဤသို့နှင့်ပင် ဖခင်ကြီး မှီခိုနေရသည့် စစ်တပ်သည် အိန္ဒိယပြည်တွင်း၌ ဟိုမှ သည်မှ ရွှေ့ပြောင်းပြီးနောက် မြန်မာပြည်ဘက်သို့ ခြေဦးလှည့်ခဲ့လေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့ သားအဖလည်း ဂေါ်ရာစစ်တပ်နှင့်အတူ မြန်မာပြည်သို့ ရောက်ရှိလာခဲ့လေတော့၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကိုင်ဗာတောင်ကြား၌ မွေးခဲ့သော်လည်း ငါးနှစ်သားကပင် မြန်မာမြေကိုနင်း၍ မြန်မာရေကိုသောက်ကာ မြန်မာ့ဆန်ဖြင့် လူဖြစ်ခဲ့ရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ အသွေးအသားထဲတွင် မြန်မာတို့၏ ဗီဇစရိုက်နှင့် စိတ်ဓာတ်များသည် ပျံ့နှံ့လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

ဖခင်ကြီးသည် ဂေါ်ရာစစ်တပ်နှင့်အတူ လိုက်ပါခဲ့ရာ ညောင်တုန်းမြို့သို့ ရောက်သောကာလ၌ လမ်းကြိတ်စက်မောင်းသော ပထန်ကုလားတစ်ဦးနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်ကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီး ဆစ်ဖရူးခန်၌ အထက်က ကျွန်ုပ်မှတ်တမ်းပြုခဲ့သည့်အတိုင်း သားကိုတစ်ဖက်၊ အပ်ချုပ်စက်ကို တစ်ဖက် ချီလျက် ပတ္တူဖျင်လွယ်အိတ်ကြီးနှစ်လုံးကို စလွယ်သိုင်းလွယ်၍ထားပြီးလျှင် ခြေသလုံးအိမ်တိုင်အဖြစ်နေထိုင်ခဲ့လေသည်။ ထိုလွယ်အိတ်ကြီးနှစ်လုံး၌ တစ်လုံးမှာ စားအိုးစားခွက်များ ထည့်ထားပြီးလျှင် အခြားသော အိတ်ကြီးမှာ အဝတ်အစားနှင့် စောင်နှစ်ထည်ထည့်ထားသည်ဟုလည်း ကျွန်ုပ်သည် အထက်၌ မှတ်တမ်းရေးခဲ့ပြီးဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်ဖခင်၌ ၎င်းကိုယ်တိုင် လွန်စွာမြတ်နိုး၍ လွန်စွာမှလည်း ရိုသေသောပစ္စည်း ကလေးတစ်ခုရှိပေသေး၏။ ထိုပစ္စည်းကလေးသည်

www.foreverspace.com.mm

ပင် ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်ဖခင်၏ တစ်သက်တာ မှတ်တမ်းအဖြစ်အပျက်တို့ကို အမျိုးမျိုး အဖုံဖုံဖြစ်ပျက်စေခဲ့သည်ဟု ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ဆိုချင်ပေသည်။

ထိုပစ္စည်းကလေးမှာ ကြက်သွေးရောင် ကတ္တီပါအိတ်ကလေးဖြင့် ရိုသေစွာထုပ်၍ထားသည့် စာအုပ်ကလေးတစ်အုပ်၊ ကြွေစေ့လေးကိုးစေ့နှင့် တစ်တောင်ပတ်လည်ရှိ အနီရောင်ပိတ်စလေးတစ်စပင် ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်သည် တစ်စုံတစ်ခု အရေးကိစ္စကြုံ၍လာသည့် အခါ ထိုအိတ်ကလေးအတွင်းမှ ပိတ်စနီကလေးကို ထုတ်ကာ ရှေ့တွင် ဖြန့်ခင်းပြီးလျှင် ကြွေစေ့ကလေးများကို လက်ဖြင့်ဆုပ်၍ ထိုပိတ်စပေါ်၌ ပစ်လေ၏။ ထိုသို့ ကြွေပစ်ပြီးနောက် စာအုပ်ကို ဖွင့်၍ဖတ်ကာ ထို စာအုပ်၌ ရေးထားသောအဖြေအတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်းလိုက်နာ ပြုလုပ်လေ၏။

တစ်ခါက ကျွန်ုပ်တို့သည် စစ်တပ်နှင့်အတူ နယ်စပ်တောင်ကုန်း ကလေး တစ်ကုန်းအနီးသို့ ရောက်ရှိခဲ့ကြစဉ်၌ သောက်ရေအတွက် လွန်စွာအခက်ကြုံ၍ နေကြလေ၏။ စစ်တပ်မှ ဂေါ်ရာစစ်သားများလည်း သောက်ရေမရသဖြင့် ရန်ဖြစ်သူဖြစ်၊ ရေတွင်းတူးသူတူး၊ သစ်ပင်သစ် ခေါက်တို့ကို ခုတ်သူခုတ် စသည်ဖြင့် ယောက်ယက်ခတ်၍ နေကြလေ၏။

ဖခင်ကြီးသည် အထက်က ကျွန်ုပ်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ၎င်း၏ ကြက်သွေးရောင် ကတ္တီပါအိတ်ကလေးကို ထုတ်၍ အဝတ်စ အနီကလေး ခင်းကာ ကြွေကိုပစ်ပြီးနောက် ကြွေပွင့်နိမိတ်ကိုသိရှိရန်အတွက် စာအုပ် ငယ်ကလေးကိုဖွင့်၍ ဖတ်ရှုလေ၏။ ထိုသို့ဖတ်ရှုပြီးနောက် ထိုကြက်သွေး ရောင်ကတ္တီပါအိတ်ကလေးကိုသိမ်းဆည်း၍ ရေအတွက် ဒုက္ခရောက် လျက်ရှိသော ဂေါ်ရာစစ်သားများအား. .

www.foreverspace.com.mm

‘သင်တို့ ရေအတွက် ပူပင်သောက မရောက်ကြပါနဲ့။ မကြာခင်မှာပဲ မိုးရွာချပါလိမ့်မည်။ ကျွန်ုပ် မိုးကို ခေါ်ပေးပါမယ်။ ရေတွင်းတွေဘာတွေလည်း မတူးကြပါနဲ့။ ရေအတွက်နဲ့လည်း အချင်းချင်း မသတ်ဖြတ်ကြပါနဲ့’ လို့ ပြောပြီး ကောင်းကင်ကိုမော့၍ လွန်စွာ သာယာ နာပျော်ဖွယ်ကောင်းသော ရှေးဟောင်းပထန် သီချင်းကြီးတစ်ပုဒ်ကို ဆိုလေတော့၏။

ဂေါ်ရာစစ်သားများသည် ကျွန်ုပ်၏ဖခင်အား. .

“ဟော့. . . . . အဝတ်စုတ်ချုပ်တဲ့ ကောင်၊ မင်းပြောတဲ့အတိုင်း မိုးမရွာရင် မင်းရဲ့လည်ပင်းကို ဖြတ်ပြီး လည်ချောင်းသွေးကို သောက်မယ်၊ ဒါမှ ရေငတ်မပြေသေးရင် မင်းရဲ့ကလေးကိုပါ သတ်ပြီး လည်ချောင်းသွေးကို သောက်ရလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောဆို ကြိမ်းမောင်းလေတော့၏။

သို့ရာတွင် များမကြာမီပင် တောင်ဘက်ဆီမှ မိုးညို့၍လာပြီးလျှင် မိုးများသည်းထန်စွာ ရွာသွန်းသဖြင့် ဂေါ်ရာစစ်သားများလည်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ကာ ကျွန်ုပ်နှင့် ကျွန်ုပ်ဖခင်ကို ပွေ့ချီထမ်းလျက် ကခုန်ကြလေတော့၏။

၎င်းတို့ရရှိသော ဆန်၊ ကုလားပဲ၊ ဆီ စသည့် ပစ္စည်းများကို ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးအား လက်ဆောင်အဖြစ်ပေးကြလေ၏။ သို့မဟုတ် ပူဇော်သက္ကာရ ပြုကြလေ၏။

ညဘက်သို့ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးသည် တောင်ကမ်းပါးယံ၌ စောင်တစ်ထည်ကိုခင်း၍ စောင်တစ်ထည်ကို သားအဖ နှစ်ယောက်ခြုံကာ အိပ်စက်ကြလေ၏။ အိပ်မပျော်မီ၌ ကျွန်ုပ်က ဖခင်ကြီးအား. .

www.foreverspace.com.mm

“ပါပါ ဆန်တွေ၊ ပဲတွေ အများကြီးရပြီနော်”

ဟု ပြောရာ ဖခင်ကြီးက. .

“ဒါပေါ့ သားရယ်၊ အများကြီးရပြီပေါ့၊ နောက်ကိုလည်း ဒီထက် ရဦးမယ်ကွ”

ဟု ဆိုလေ၏။

“ပါပါက မိုးကိုခေါ်နိုင်တာကို၊ ပါပါခေါ်လို့ မိုးကမလာရင်တော့ ပါပါရဲ့လည်ပင်းကို ဖြတ်ကြလိမ့်မယ်၊ ပြီးရင် ကျွန်တော့်ရဲ့ လည်ပင်းကို ဖြတ်ကြလိမ့်မယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက. .

“အဲဒါပေါ့ကွ၊ ကိုယ်က သူ့ကို ယုံကြည်တော့ သူကလည်း ကိုယ့်ရဲ့ ယုံကြည်စရာ ဖြစ်လာတာပေါ့ကွာ။ ပါပါ မိုးကိုမခေါ်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် မိုးရွာတော့မယ်ဆိုတာကိုတော့ ပါပါကောင်းကောင်းသိတယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

“မိုးရွာမယ်ဆိုတာကို ပါပါ ဘယ်လိုသိနိုင်သလဲ”

ဟုမေးရာ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးက သူ၏ရင်ဘတ်ကိုပုတ်၍. .

“သူက ပြောတာလေ”

ဟု ဆိုသဖြင့် စမ်းကြည့်ရာ ရင်ဘတ်၌ဆွဲထားသော ကတ္တီပါအိတ်လေးကို စမ်းမိလေ၏။

“ကြွေစေ့ကလေးတွေပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလျှင် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးက. .

"အေး. . . ဟုတ်တယ်၊ ကြွေစေ့ကလေးတွေက တို့မသိတာတွေကို ပြောပြနိုင်တယ်ကွ။ ဒါပေမယ့် လူတိုင်းကို မပြောပါဘူး။ သူ့ကိုယုံကြည်တဲ့ ပါပါတို့လို လူတွေကိုတော့ ပြောပြပါတယ်။ သူ့ကို ဘယ်လောက်ယုံကြည်ရမလဲဆိုရင် အသက်နဲ့လဲပြီး ယုံကြည်ရလိမ့်မယ်၊ ဒါမှ သူက အမှန်ကိုပြောတာ၊ အသက်နဲ့လဲပြီးမယုံသေးသမျှတော့ ကြွေစေ့ကလေးတွေက လှည့်စားနေမှာပဲ၊ အခု ကြည့်လေကွာ၊ ကြွေစေ့ကလေးတွေက မိုးရွာမယ်လို့ ပြောတယ်၊ ပါပါက ယုံတာပဲ၊ ယုံတဲ့အတိုင်းလည်း ပြောဝံ့တယ်၊ တကယ်လို့ မှားသွားရင် ရေငတ်နေတဲ့ ဂေါ်ရာတွေက ပါပါ့ကို ချမ်းသာပေးကြမှာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာ ပါပါလည်း သိတာပေါ့ကွာ၊ ဒါပေမယ့် ပါပါက သေမှာမကြောက်ဘူး။ ကြွေစေ့တွေကိုယုံတယ်၊ သူတို့ ဘယ်တော့မှ ပါပါ့ကို မလိမ်ဘူး"

ဟု ဆိုလေ၏။

"စာအုပ်ကလေးကကော ဘာလဲပါပါ"

ဟု ကျွန်ုပ်မေးလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်က အောက်ပါအတိုင်း ပြောလေ၏။

"စာအုပ်ကလေးက ကြွေစေ့ကလေးတွေ ပြောတဲ့စကားကို သူက စကားပြန်လုပ်ပေးတာကွ၊ ကြွေစေ့ကလေးတွေပြတဲ့ အမှတ်အသားကို သူက အဖြေ (၁၀၈) မျိုးထုတ်ထားတာကွ၊ ငါ့သား အသက် (၁၆) နှစ်ပြည့်ရင် ပါပါပြပေးမယ်"

"ပါပါ့ ကြွေစေ့ကလေးတွေက အားလုံးသိတာပဲလား"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"သိတာပေါ့ သားရယ်၊ သိပေမယ့် သူက လူတိုင်းကို အမှန် မပြောဘူးကွ၊ သူ့ကို အသက်ပေးယုံကြည်မှ အမှန်ကို ပြော တာကွယ့်"

ဟု ကျွန်ုပ်၏ဖခင်က ဆိုလေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်သည် နေထိုင်မကောင်းဖြစ်သည့်အခါ၌လည်း သူ၏ ကြွေစေ့ကလေးများကို ပစ်ကြည့်ပြီးမှ ဆေးသောက်လေ၏။ ကျွန်ုပ် နေမကောင်းသည့်အခါ၌လည်း ထိုသို့ပင် ကြွေပစ်ကြည့်ပြီးမှ ဆေးတိုက် လေ၏။ ခရီးထွက်ခွာခါနီး၌လည်း ကြွေစေ့ကလေးများကို ပစ်ကြည့် လေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကား ကြက်သွေးရောင် ကတ္တီပါအိတ်ကလေး အတွင်းမှ ကြွေစေ့ကလေးများကို လွန်စွာယုံကြည် အားထားသူ ဖြစ်ပေ သည်။

အထက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တို့သည် မြန်မာပြည် အောက်ပိုင်း ညောင်တုန်းမြို့သို့ရောက်သောကာလ၌ လမ်းကြိတ်စက် မောင်းသော ပထန်တစ်ဦးနှင့် ကျွန်ုပ်၏ဖခင်သည် မိတ်ဆွေဖြစ်ကြလေ ၏။ ထိုပထန်ကြီး၏အမည်မှာ နာရာခန်ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

နာရာခန်သည် အရပ်ထဲမှ အကျႌ အဝတ်အစားချုပ်လုပ်သူ များနှင့် ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးအား ဆက်သွယ်ပေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီး လည်း မနက်မိုးလင်းသည်နှင့် အပ်ချုပ်စက်ကလေးကိုပိုက်လျက် ညောင် တုန်းမြို့အတွင်း လှည့်လည်ကာ အိမ်တိုင်ရာရောက် အကျႌချုပ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဖခင်ကြီး အကျႌချုပ်ရာသို့ လိုက်ပါသွားရသည် ဖြစ်ရာ အကျႌအပ်သောအိမ်များက ကျွန်ုပ်အား အစားအသောက်များ

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

ကို ကျွေးမွေးသော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးက မစားသောက်ရန် မှာထားသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ စားချင်ပါလျက်နှင့် မစားဘဲနေလေ၏။

"ဟဲ့ . . . သူ့ကလေးကို မကျွေးကြနဲ့၊ သူတို့က ဇာတ်ကြီးတယ်" ဟု ပြောဆိုကြသံကိုမူ မကြာခဏ ကြားရလေ၏။ ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်လည်း စစ်တပ်၌ အဝတ်ဟောင်းချုပ်သောအလုပ်ကို မလုပ်တော့ဘဲ ညောင်တုန်းမြို့ပေါ်၌ပင် အင်္ကျီများချုပ်လေတော့၏၊ မြန်မာစကားကိုလည်း အကျအန ပြန်၍ မပြောတတ်သည့်တိုင် သူများပြောသည်ကို နားလည်၍နေပြီဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း မြန်မာကလေးများနှင့် ဆော့ကစားရာမှအစ မြန်မာစကားကို ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီး၏ ကုလားစကားထက်ပင် ပို၍ ကျွမ်းကျင်စွာ ပြောတတ်လာပြီဖြစ်ပေသည်။

'ညောင်တုံးရင် မအူပွင့်လိမ့်၊ မအူပွင့်ရင် ဝက်စားလိမ့်' ဟူသော တဘောင်စကားကလည်း ထိုအချိန်က ကလေးများ၏ ပါးစပ်၌ သီချင်းကဲ့သို့ ဆို၍နေသောအချိန်ဖြစ်ပေရာ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုတဘောင်ကို အခြားသောကလေးများကဲ့သို့ နှုတ်တက်ရွရွ ရွတ်ဆိုနေမိလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ဖခင်ကြီးနှင့်အတူ ညောင်တုန်းမြို့ ဈေးအနီးရှိ ပွဲရုံကြီးတစ်ရုံသို့ သွားရောက်ကာ ပွဲရုံပိုင်ရှင်အတွက် ကုတ်အင်္ကျီတစ်ထည်ချုပ်ပေးရာသို့ လိုက်ခဲ့လေ၏။ ထိုနေ့က ထိုပွဲရုံ၌ လူကြီးတစ်ယောက် ရောက်ရှိနေပြီးလျှင် ပွဲရုံပိုင်ရှင်အိမ်မှ အိမ်သူအိမ်သားများလည်း ထိုလူကြီးအား လွန်စွာရိုသေကြသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုလူကြီးသည် ဘုရားစင်အနီး၌ ထိုင်၍နေ၏။ အိမ်သူအိမ်သားများက ထိုလူကြီးအား ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုလုပ်ပေးကြလေ၏။ ထိုအချိန်၌ လမ်းပေါ်မှ ကျွန်ုပ်နှင့်ရွယ်တူ ကလေးတစ်ဦးက. .

'ညောင်တုံးရင် မအူပွင့်လိမ့်၊ မအူပွင့်ရင် ဝက်စားလိမ့်' ဟု အော်ဟစ်သွားရာ ထိုလူကြီးက. .

"အင်း. . ကလေး၊ အရူး၊ သဘင်သည်တဲ့၊ အတိတ်တဘောင်ဆိုတဲ့ လူသုံးမျိုး၊ ခု ကြည့်စမ်း. .၊ ကလေးတွေက တဘောင်ရွတ်နေကြပြီ"

ဟု ပြောရာ ပွဲကတော်ကြီးက. .

"အဘ အဲဒီ တဘောင်က ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ"

ဟု မေးလေ၏။

"ဒါက ဒီလိုပေါ့ကွယ်၊ ညောင်တုံးရင် မအူပွင့်လိမ့်မယ်ဆိုတာ နောက်ကို မအူပင်မြို့က စည်ကားလိမ့်မယ်၊ ညောင်တုန်းမြို့က မအူပင်လောက်မစည်ဘဲ ရှိတော့မယ်လို့ ဆိုတာပါ၊ မအူပွင့်ရင် ဝက်စားလိမ့်မယ်ဆိုတာ ကနောင်ကို ကဝက်ကင်းက မအူပင်မြို့ထက် ပိုပြီးစည်ကားမယ်လို့ ဆိုတာပါကွယ်"

ဟု ထိုလူကြီးက ရှင်းပြလေ၏။

ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် ကုတ်အင်္ကျီချုပ်နေသော ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးအနီးသို့ကပ်ကာ. .

"ပါပါ. . . . ဟိုလူကြီးက ပြောနေတယ်၊ ညောင်တုန်းစည်ကားပြီးရင် မအူပင်စည်ကားလိမ့်မယ်တဲ့၊ မအူပင်စည်ကားပြီးရင် ကဝက်ကင်း စည်ကားလိမ့်မယ်ဆိုပဲ။ ဒီလူကြီးဆီမှာလည်း ပါပါ့လိုကြွေစေ့ကလေးတွေ ရှိနေပြီ ထင်တယ်"

www.foreverspace.com.mm

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက ပြုံးရယ်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ် ၏နားအနီးသို့ ကပ်ကာ. . . .

"လူလိမ်ကြီးပါကွာ"

ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးလည်း ကုတ်အင်္ကျီချုပ်ပြီးသည့်အခါ၌ ပွဲစားကြီးကို ဝတ်ဆင်ကြည့်စေပြီးနောက် ချုပ်ခပိုက်ဆံတောင်းပြီးလျှင် ပြန်ခဲ့လေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးသည် ထိုပွဲရုံရှေ့သို့ မယောင်မလည် သွားရောက်ကာ တဘောင်နိမိတ်ကို အဓိပ္ပာယ်ဖော်ခဲ့သော လူကြီးအား အကဲခတ်ကြည့်ရှုခဲ့လေ၏။ တစ်ညသ၌ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်၏လက်ကိုဆွဲကာ ထိုပွဲရုံအနီးသို့သွားရောက်ရာ တဘောင်နိမိတ်ဖတ်သောလူကြီးသည် ပွဲရုံနောက်မှထွက်၍ မျက်လုံးကလည်း ကျီးကန်းတောင်းမှောက်ကြည့်၍ သုတ်သီးသုတ်ပျာနှင့် ထွက်၍လာပြီးလျှင် ရေဆိပ်ဘက်သို့သွားကာ လှေတစ်စီးကို ငှားရမ်းလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးလည်း ထိုလူကြီးအား လည်ကုပ်မှ ဖမ်းကိုင်ပြီးလျှင် ပုလိပ်များရှိရာသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေ၏။ ထိုလူကြီးက အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ ခုခံရုန်းကန်သော်လည်း ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးက အရပ်လည်းမြင့်၊ ခွန်အားဗလလည်း ပြည့်စုံသည်ဖြစ်ရာ သူ၏ခုခံရုန်းကန်မှုများသည် အချည်းနှီးပင်ဖြစ်၍ ဖခင်ကြီးဆွဲခေါ်ရာသို့ လိုက်ပါခဲ့ရလေတော့၏။

ပုလိပ်များလည်း ထိုလူကြီးအား ရှာဖွေရာ ပွဲရုံမှခိုးယူလာသော ရွှေငွေ လက်ဝတ်လက်စားများကိုတွေ့ရှိသဖြင့် ပွဲရုံပိုင်ရှင် လင်မယားအား ခေါ်ယူကာ ပစ္စည်းများကိုပြသလျှင် ပွဲရုံပိုင်ရှင်လင်မယားသည်

www.foreverspace.com.mm

ရင်းတို့၏ပစ္စည်းများဖြစ်ကြောင်း တုန်ရင်သောအသံများဖြင့် ပြောဆိုကြပြီးလျှင် မိန်းမလုပ်သူက. .

"ဒီပစ္စည်းတွေကို ခိုးလာတာ ဒီကုလားမဟုတ်လား"

ဟု ပုလိပ်များကိုမေးရာ ပုလိပ်များက. .

"ဒီကုလားမဟုတ်ဘူး။ ဒီကုလားက ခိုးတဲ့လူကိုဖမ်းပေးတာ၊ ခိုးတဲ့လူက ဟိုမှာချုပ်ထားတယ်၊ သွားကြည့်"

ဟုဆိုကာ အချုပ်ခန်းသို့ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ပွဲရုံပိုင်ရှင်လင်မယားလည်း သူခိုးကိုမြင်လျှင် ရင်ဘတ်စည်တီးဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်လေ၏။

ပုလိပ်များကမူ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးအား ကျေးဇူးတင်ကြောင်း ပြော၍ မျက်နှာဖြူပုလိပ်အရာရှိကြီးတစ်ဦးကမူ ဂုဏ်ပြု လက်မှတ်တစ်စောင် ထုတ်ပေးလေ၏။ ပွဲရုံပိုင်ရှင်လင်မယားကမူ လွန်စွာညံ့ဖျင်းသောပိတ်တစ်ကိုက်ကို ပေးလေ၏။

အဖမ်းခံရသော လူကြီးကမူ. . .

"ဟေ့. . ပထန်ကောင်၊ မင်း ငါ့အကြောင်း ကောင်းကောင်းသိရမယ်"

ဟုဆိုကာ ကြိမ်းဝါး၍ လက်သီးပြလေ၏။

ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးလည်း ညောင်တုန်းမြို့မှ မအူပင်မြို့သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ အလုပ်လုပ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်ကိုလည်း မြန်မာ စာကို တတ်ကျွမ်းစေရန်အတွက် မအူပင်မြို့ရှိ ဗောဓိကျောင်းဟူသော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ အပ်နှံခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် နေ့အခါ၌ ဘုန်းကြီးကျောင်းတွင် ကကြီး ခခွေးကိုဆို၍ ညအခါ၌ ဖခင်ကြီးသင်ပေးသော အာရေဗီ သင်ပုန်းကြီး 'အလီ-

www.foreverspace.com.mm

ဗေ-တေ’ကို ဆိုရလေ၏။ ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်သည် အာရေဗီစာကို လည်း ရေးနိုင်ဖတ်နိုင်ခဲ့သည့်အပြင် ဘုန်းတော်ကြီး၏ ကျေးဇူးကြောင့် ပရိတ်ကြီး၊ လောကနီတိ စသည်တို့ကိုသာမက ပညာရှိ၏ ပစ္စည်းသိုမှီး သိမ်းဆည်းရာ သေတ္တာဟု ရှေးလူကြီးတို့ တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြသော ကဝိသာရမဥ္ဇူသာကျမ်းခေါ် အယူတော်မင်္ဂလာကျမ်းလျှောက်ထုံး၊ စွယ်စုံ ကျော်ထင် စသော ကျမ်းများကိုပင် ဖတ်ရှုတတ်ပြီဖြစ်ပေသည်။ ဘုန်းတော်ကြီးသည် ရာဇဝင်စာအုပ်များကိုလည်း ဖတ်ရှုခိုင်းသည့်အပြင် သစ်တန်တွက်၊ စပါးတွက်၊ ကျပ်၊ ပဲ၊ ပိုင် စသည့် သင်္ချာများကို လည်း သင်ပြပေးလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျေးဇူးရှင် ဘုန်းတော်ကြီး နာမကျန်းရှိသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ဖခင်ကြီးအား မည်သည့်ဆေးကို တိုက်ကျွေးရမည်နည်းဟု မေးမြန်းရာ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးသည် သူ၏ထုံးစံအတိုင်း ကြက်သွေးရောင် ကတ္တီပါအိတ်လေးအတွင်းမှ ကြွေစေ့ကလေးများကိုထုတ်၍ ကြွေပစ် ကြည့်ပြီးလျှင်. .

“ဆေးမမီတော့ဘူးကွ။ မင်းရဲ့ ကျေးဇူးရှင်ကြီးတော့ ပျံလွန် တော်မူတော့မယ်”

ဟု ပြောလေ၏။ မှန်ပေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ကျေးဇူးရှင် ဘုန်းတော်ကြီးမှာ နေမကောင်းဖြစ်ပြီး ရက်ပိုင်းအတွင်း၌ပင် ပျံလွန်တော်မူလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်မှာလည်း ထိုအချိန်မှစ၍ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှ ထွက်ကာ ဖခင်ကြီး၏ အပ်ချုပ်လုပ်ငန်းကို ကူညီရလေ၏။ ဖခင်ကြီးသည် အင်္ကျီဘောင်းဘီ ချုပ်နည်းအမျိုးမျိုးကို ပြသလေ၏။ ထို့ပြင် အေဘီစီဒီမှ အစပြု၍ အင်္ဂလိပ်စာလည်း သင်ကြားပေးလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

မအူပင်မြို့၌လည်း အသိအကျွမ်းများ အတော်အတန် ရရှိလာပြီဖြစ်၏။ အထက်ကဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း မြန်မာလူမျိုး အပေါင်းအသင်းမိတ်ဆွေများက ကျွန်ုပ်အား 'မူနာချ်ခန်' ဟုခေါ်ဝေါ်ရမည့်အစား 'မနောကံ' ဟု ခေါ်ဝေါ်ကြသည်ဖြစ်ရာ ကျွန်ုပ်လည်း မနောကံဟူသော အသံကို ကြားလိုက်သည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ကျွန်ုပ်၏အမည်ကိုခေါ်သည်ဟု မှတ်ထင်မိလျက်သားရှိပေသည်။

တစ်စုံတစ်ယောက်သောသူက ဘုရားရှိခိုးစာ၌ ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံတည်းဟူသော ကံသုံးပါးကို ရွတ်ဆိုခဲ့လျှင်ပင် မနောကံကို ကြားလိုက်မိပါက ကျွန်ုပ်သည် လှည့်၍ကြည့်မိမြဲဖြစ်သည့် တိုင်အောင် ထိုအမည်ကို စွဲမြဲ၍နေလေတော့၏။

ဤသို့နေထိုင်လာခဲ့ရာ တစ်ခုသော ဆောင်းဥတုသို့ အရောက်တွင် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်က ကျွန်ုပ်အား အရေးကြီးသော အမွေပစ္စည်းပေးမည်။ နံနက်ငါးနာရီတွင် ရေမိုးချိုး၍ အမွှေးနံ့သာများ တစ်ကိုယ်လုံး လိမ်းကျံကာ အဝတ်သစ်အစားသစ်များ ဝတ်ဆင်လာရမည်ဟု မှာကြားလေ၏။

"ပါပါ့မှာ ဘယ်လိုပစ္စည်းများရှိလို့ အမွေပေးမှာလဲ။ ဖျင်အိတ်ကြီးနှစ်လုံးထဲမှာကလည်း စောင်စုတ်ကြီးနှစ်ထည်နဲ့ ဒန်အိုးစုတ်နှစ်လုံး၊ သံပန်းကန်ပြားနှစ်ချပ်နဲ့ ဆီပုလင်းတစ်လုံးပဲရှိတဲ့ဥစ္စာ" ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်က ရယ်မောလျက် သူ၏ရင်ဘတ်၌ ဆွဲ၍ထားသော ကြက်သွေးရောင်ကတ္တီပါ အိတ်ကလေးကို ပုတ်၍ပြပြီးလျှင်. . . .

www.foreverspace.com.mm

"မင်းအနားမှာ ဘယ်ဟာမလုပ်နဲ့၊ ဘယ်ဟာလုပ်လို့ ညွှန်ပြပေး နေမယ့် ပညာရှိတစ်ယောက်လောက် အဖိုးတန်တဲ့ ဟောဒီ ကြွေစေ့ကလေးတွေကို အမွေပေးမလို့ကွ"

ဟုဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း နဂိုကပင် ထိုကြွေစေ့ကလေး များအကြောင်း ကိုသိချင်လှသည်ဖြစ်၍ လွန်စွာဝမ်းသာ၍သွားလေတော့၏။

"ကျွန်တော်မှားပါတယ် ပါပါရယ်၊ အဲဒီအမွေ ကိုတော့လိုချင်ပါ တယ်"

ဟု ပြောဆို၍ နောက်တစ်နေ့တွင် ဝတ်ဆင်ရန်အတွက် အဝတ်အစား အသစ်များကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ချုပ်လုပ်ခဲ့လေ၏။

နောက်တစ်နေ့နံနက် လေးနာရီခန့်တွင် အိပ်ရာမှထ၍ ချမ်းချမ်း စီးစီးနှင့်ပင် ရေချိုးရလေ၏။ ရေချိုးပြီးနောက် ကုလားရေမွှေးသည် တစ်ဦးထံမှ ဝယ်ယူခဲ့သော တစ်မူးတန် စံပယ်ဆီ တစ်ပုလင်းလုံးကုန် သည်အထိ တစ်ကိုယ်လုံး လူးပစ်လိုက်ပြီးနောက် ယမန်နေ့က ချုပ်လုပ် ခဲ့သော အဝတ်အစားအသစ်များကို ဝတ်ဆင်လေ၏။

ထိုအခါ၌ ဖခင်ဖြစ်သူက ကျွန်ုပ်၏ရှေ့၌ ကြက်သွေးရောင် ကတ္တီပါအိတ်ကလေးကိုထုတ်၍ သားရေဖုံးနီကလေးနှင့် ကြွေစေ့ ကလေး ကိုးစေ့ကို ပေးလေ၏။

"ပါပါရယ်၊ ကြွေစေ့ကလေးတွေနဲ့ ဒီစာအုပ်ကလေး ရရုံနဲ့တော့ ကျွန်တော့်အတွက် ဘာမှ အသုံးဝင်မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ဘယ်လို လုပ်ရမယ်ဆိုတာလည်း ပြောဦး"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ဖခင်ကြီးက. .

“မင်းကို ဒါချည်းပဲပေးပြီး ကြွေပစ်နည်းနဲ့ ကြွေစေ့တွေအပေါ်မှာ ထားရမယ့် သစ္စာဓိဋ္ဌာန်ကို မပေးလိုက်ရင် သေနတ်ပေးပြီး ကျည်ဆန်မပေးဘဲထားသလို ဖြစ်နေမှာပေါ့ကွယ်။ ဒါက ဒီလိုကွယ့်။ ဟောဒီ ကြွေစေ့ကလေးတွေဟာ အမှန်ကိုဖော်ပြတယ်။ ဒါပေမယ့် ကြွေစေ့ကလေးတွေ အနားယူတဲ့ရက်တော့ရှိတယ်ကွ။ အဲဒါတွေကိုတော့ ရှေးဟောင်း ဟီးဘရူးလတွေနဲ့မှတ်ရင် မင်းအတွက် သိပ်ပြီးရှုပ်ထွေးကုန် မယ်။ အဲဒီတော့ အင်္ဂလိပ်လနဲ့ပဲ အခုလိုမှတ်ပေတော့”

ဟု ဆိုကာ အောက်ပါအတိုင်း ဆိုပြလေ၏။

ဇန်နဝါရီ	-	၁၊ ၂၊ ၄၊ ၆၊ ၁၁၊ ၁၂၊ ၂၀
ဖေဖော်ဝါရီ	-	၁၊ ၇၊ ၁၈
မတ်	-	၁၄၊ ၁၆
ဧပြီ	-	၁၀၊ ၁၇၊ ၁၈
မေ	-	၇၊ ၈
ဇွန်	-	၁၇
ဇူလိုင်	-	၁၇၊ ၂၁
ဩဂုတ်	-	၂၀၊ ၂၁
စက်တင်ဘာ	-	၁၀၊ ၁၈
အောက်တိုဘာ	-	၆
နိုဝင်ဘာ	-	၆၊ ၁၀
ဒီဇင်ဘာ	-	၆၊ ၁၁၊ ၁၅

www.foreverspace.com.mm

ထိုသို့ပြုပြီးနောက် ကျွန်ုပ်အား ကြွေစေ့များ၏ အနားယူသောရက်၌ ကြွေစေ့များကို မေးမြန်းခြင်းမပြုပါဟု သစ္စာကို ဆိုခိုင်းပြန်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း အောင့်သက်သက်ဖြင့် ထိုသစ္စာကိုဆိုရလေ၏။ အဘယ်ကြောင့် အောင့်သက်သက်ဖြင့် ဆိုသနည်းဆိုမူ ကျွန်ုပ်မေးချင်သည့်နေ့သည် ကြွေစေ့အနားယူသည့် နေ့နှင့်တိုက်ဆိုင်နေပါက အခက်အခဲ တွေ့မည်ဖြစ်သောကြောင့်ပင်တည်း။

"ပါပ့ါဥစ္စာကလည်း ကြွေစေ့အနားယူတဲ့ရက်တွေကလည်း များလှချည်လား။ ကိုယ်မေးချင်တဲ့နေ့ဟာ သူအနားယူတဲ့နေ့နဲ့ ဆုံနေရင် မခက်ပါလား"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောရာဖခင်ကြီးက. .

"ဒီလိုကွ၊ လခပေးပြီး ခေါ်ထားတဲ့ လခစားဆိုရင်တောင် သူ့ကို နားဖို့ရက်ပေးရသေးတယ်ကွ။ အခုဟာက မင်းသိချင်တာကို အလကားပြောပြရမယ့်ဥစ္စာ၊ နားရက်တော့ ပေးရမှာပေါ့ လူကလေးရယ်"

ဟု ဆိုလေ၏။

ထို့နောက် ဖခင်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား ကြွေစေ့ကလေးများကို ပစ်၍ခိုင်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကြွေစေ့ကလေး ကိုးစေ့ကို ကောက်ယူ၍ အောက်သို့ပစ်လိုက်ရာ ဖခင်ကြီးကရယ်လေ၏။ ရယ်ပြီးနောက်. .

"ဒီလိုပစ်ရင် သူက မင်းကို အမှန်ဘယ်ပြောပ့ါမလဲ လူကလေးရယ်။ သူ့ကို ရိုသေသမှုနဲ့ ကြွေစေ့ကလေးတွေ လက်နဲ့ဆုပ်ပြီး ခေါင်းပေါ်ကိုမြှောက်ပြီး အရို အသေပေးတဲ့အနေနဲ့ နဖူးကို ထိပြီး ပစ်မှပေ့ါကွယ်"

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဖခင်ကြီးပြောသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်ပစ်လိုက်သော ကြွေစေ့ကလေးကိုးစေ့အနက် လေးစေ့က မှောက်၍ ငါးစေ့က လှန်လျက်သားကျလေ၏။

"အဲဒီမှာ ကြည့်စမ်း ငါးစေ့လန်နေတယ်မဟုတ်လား။ ငါးစေ့
ဆိုတော့ 'မ'ပေါ့ကွာ။ ပစ်ဦး လူကလေး"

ဟု ဖခင်ကြီးကပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဆက်ကာဆက်ကာ လေးကြိမ်ထိ ပစ်လေ၏။

ပထမအကြိမ်၌ 'မ'ဖြစ်၍ နောက်အကြိမ်၌ 'စုံ'ဖြစ်ကာ နောက် နှစ်ကြိမ်တွင် 'မ' ချည်းဖြစ်လေ၏။

ထိုအချိန်၌ ဖခင်ကြီးက. .

"မင်းပစ်လိုက်တဲ့ ကြွေစေ့လေးဟာ ပထမအကြိမ်မှာ 'မ'ဖြစ်
တယ်ကွ။ မြေကြီးပေါ်မှာ 'မ'ဖြစ်ရင် အစက်ကလေးတစ်စက်
တုတ်နဲ့ထောက်လိုက်။ 'စုံ'ဖြစ်ရင် နှစ်စက်ထောက်လိုက်စမ်း"
ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဖခင်ကြီးပြောသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်
ကြည့်ရာ အောက်ပုံစံကလေးကို မြေကြီးပေါ်၌ တွေ့ရလေ၏။

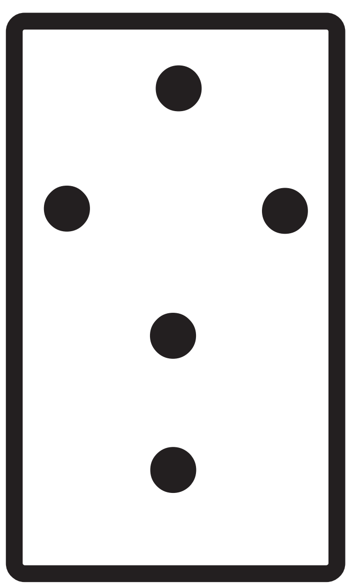

www.foreverspace.com.mm

ထိုအခါ ဖခင်ကြီးက. .

"အဲဒီအမှတ်အသားလေးကို သောကြာလို့ခေါ်တယ်။ မိန်းမလို့လည်း ခေါ်တယ်။ ဟီးဘရူး အက္ခရာနဲ့ဆိုရင် လူကလေးနားလည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ပါပါ လက်တင်နာမည်နဲ့ အင်္ဂလိပ်အဓိပ္ပာယ်တွေ ရေးထားတယ်။ ငါ့သား ကူးပြီးကျက်ထား"

ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုမြေကြီးပေါ်မှ သင်္ကေတလေးနှင့်ပတ်သက်၍ ဖခင်ကြီးက အောက်ပါအတိုင်း ကျက်မှတ်ခိုင်းလေ၏။

PUELLA- A GIRL

Denotes Pleasure gaiety brightness.

Things that are preety and Sweet attractive but ciusive schemes, a promise but not a certain fulfilment it corresponds to venus.

အဓိပ္ပာယ်မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက် သာယာခြင်း၊ ပျော်ရွှင်ခြင်း၊ တောက်ပြောင်ခြင်း၊ လှပချိုမြိန်၍ ဆွဲဆောင်မှုရှိသော အရာဝတ္ထု၊ သို့သော် လှည့်စားဖြားယောင်းတတ်သည်၊ အာမ ဝန်တာခံသည်၊ သို့သော် ပြည့်စုံစေရန် မသေမချာဖြစ်တတ်သည်၊ ထိုသင်္ကေတသည် ဗီးနပ်စ်ဟုခေါ်သော သောကြာဂြိုဟ်နတ်သမီးနှင့် ပတ်သက်၏ဟူ၍ ဖြစ်ပေသည်။

ဖခင်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား ပြုံး၍ ကြည့်ပြီးနောက်. .

"လူကလေး၊ မင်းဟာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့နေပြီကွ၊ အဖေ့ကို မညာနဲ့တော့"

ဟု ဆိုလေ၏။

“မဟုတ်ရပါဘူး ပါပါရာ၊ ဘုရား စူးရပါစေရဲ့”

ဟု ကျိန်တွယ်လိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်ကြီးက လွန်စွာသဘောကျလျက်. .

“ဘုရားစူးရပါစေရဲ့ ဟုတ်လား၊ မင်းက ဘာကိုးကွယ်လို့ ဘုရားစူးရပါစေရဲ့လို့ ကျိန်ရတာလဲ”

ဟု မေးလေ၏။

“ကျွန်တော်က ဗုဒ္ဓဘာသာလေ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကဖြေလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးက. .

“ဒီလိုဆိုလည်း ပြီးရောပေါ့ကွာ၊ မင်းကြိုက်ရာ ကိုးကွယ်နိုင်ပါတယ်။ ရေစည်ပိုင်းကြီး အကြီးကြီးမှာ အပေါက်ကလေးတွေ များကြီးရှိတယ်ဆိုပါတော့ကွာ၊ အေး. . မင်းလည်း မင်းကြိုက်တဲ့အပေါက်က ရေကိုခံ၊ ငါလည်း ငါကြိုက်တဲ့အပေါက်က ရေကိုခံမယ်၊ ဒါပေမယ့် တို့ရမယ့် ရေကတော့ စည်ပိုင်းကြီးထဲကရေပါပဲကွာ”

ဟု ပြောရာ ကျွန်ုပ်က. .

“ဒါပေါ့ ပါပါရ။ ဧကောဓမ္မောလို့ ဘုရားကဟောထားသားပဲ”

ဟု လူလည်လုပ်၍ ပါဠိစကားလုံးကို ပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက သဘောကျစွာ ရယ်ပြီးနောက်. .

“မင်းကတော့ ကမ္ဘဝါကို ဇောက်ထိုးဖတ်မယ့် ပထန်ပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်အား ကြွေစေ့ကလေးများ ပစ်ခိုင်းပြန်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ကြွေပစ်ရပြန်ရာ ပထမတွင် ‘စုံ’ကျ၍ ဒုတိယ၌ ‘မ’ကျကာ

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

တတိယ၊ စတုတ္ထတို့ ၌ ‘စုံ’ ချည်းကျသဖြင့် မြေကြီးပေါ်၌ ‘စုံ’ ကျလျှင် အစက်နှစ်စက်၊ ‘မ’ ကျလျှင် အစက်တစ်စက် ချပြန်ရာ အောက်ပါပုံစံကို ရ ပြန်၏။

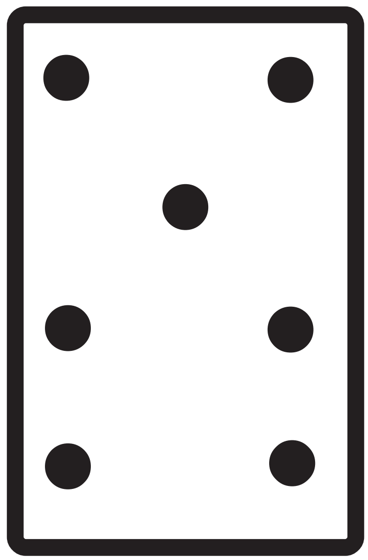

ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးက. .

“အဲဒီသင်္ကေတဟာ RUBEUS RED HEAD. Denotes a rash, Passionate and fiery nature accident violence it corresponds to mass လို့ စာအုပ်ကလေးက ဆိုထားတယ်ကွ။ အဓိပ္ပာယ်မှာ နီသောဦးခေါင်း - ကြမ်းတမ်းခြင်း၊ မီး၏သဘာဝ၊ ဆူပူခြင်း၊ မတော်တဆထိခိုက်ခြင်း၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ သဘာဝများနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်း ဟူ၍ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်”

“အဲဒီတော့ ဘာဖြစ်သလဲ ပါပါရယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက. .

www.foreverspace.com.mm

"မင်းကို စောစောက ငါပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ မိန်းကလေး တစ်ယောက်နဲ့ တွေ့နေပြီလို့။ မင်းက မဟုတ်ရပါဘူး၊ ဘုရား စူးရပါစေရဲ့လို့ ပြောတယ်။ ဟော. . အခု ငါ့ကို ကြွေစေ့ ကလေးတွေက ပြောနေတယ်။ သူ့အဖေက ဆံပင်နီနီ၊ ဒေါသ ကြီးကြီး၊ မတော်တဆထိခိုက်မိထားတဲ့ လူတစ်ယောက်တဲ့။ အဲ ဒါ ငါစဉ်းစားမိသလောက်က ဈေးနားကပန်းကန်ဆိုင်က ဆံပင် အနီဆိုးထားတဲ့ ခြေထောက် ထော့နင်းထော့နင်းနဲ့ ဦးမောင် မောင်ကြီးပဲကွ။ မဟုတ်မှလွဲ ရော. . ဦးမောင်မောင်ကြီးရဲ့တူမ မင်းနဲ့နီးစပ်နေပြီ ထင်ပါ့ကွာ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်မှာ မျက်လုံးပြူး၍သွားရလေ၏။ အဘယ်ကြောင့် ဆိုသော် အမှန်တကယ်ပင် ကျွန်ုပ်သည် ဦးစတစ်ကြီး၏သမီးအငယ်ဆုံးနှင့် လူငယ်တို့သဘာဝ မေတ္တာမျှ၍နေကြပြီဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်၏။

"မင်း ဘယ်လို ငြင်းချင်သေးလဲ လူကလေး"

ဟု ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား မေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်ကလည်း. .

"မငြင်းတော့ပါဘူး ပါပါရယ်၊ မှန်ပါတယ်"

ဟု ဝန်ခံလိုက်လျှင် ဖခင်ကြီးသည် ကြွေစေ့ကလေးများကို နမ်းရှုပ်၍. .

"မှန်ရမှာပေါ့ လူကလေးရယ်။ သူတို့ကို ပါပါက ချစ်လေတော့ သူတို့ကလည်း ပါပါကို ချစ်ကြတာပေါ့။ ကဲ. . ကဲ. . ဆက်ပြီး သင်မယ်"

ဟု ဆိုကာ ကြွေပစ်နည်းကို ဆက်၍သင်ပေးလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

(မှတ်ချက်။ ။ ထိုကြွေပစ်နည်းကို စိတ်ဝင်စား၍ အသေးစိတ်သိလိုသူများ ကျွန်ုပ်ထံသို့ စာဖြင့်ဖြစ်စေ၊ လူကိုယ်တိုင်ဖြစ်စေ ဆက်သွယ်မေးမြန်းနိုင်ပါသည်။

စာရေးသူ)

တစ်ပတ်မျှ သင်ကြားလေ့ကျင့်ခဲ့ရာ ဖခင်ကြီး၏ ကြက်သွေးရောင် ကတ္တီပါအိတ်ကလေးအတွင်းမှ ကြွေပစ်ခြင်းအတတ်ကို ကောင်းစွာတတ်မြောက်လေတော့၏။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

www.foreverspace.com.mm

အရေးကြီးသော စကားသုံးခွန်း

ကျွန်ုပ်သည် ပန်းကန်ဆိုင်မှ ဦးမောင်မောင်ကြီး၏တူမ ခင်မြရင်ကို နှစ်သက်စွဲလမ်းလှသည်ဖြစ်ရာ ခင်မြရင် မြင်နိုင် လောက်သော နေရာလောက်တွင် ခေါက်တုံ့ခေါက်ပြန်လျှောက်ခြင်း၊ တစေ့တစောင်း ကြည့်ခြင်း၊ ညအခါများတွင် အိမ်နား၌ ဖြတ်လျှောက်ရင်း သီချင်းဆိုခြင်း စသော လူပျိုပေါက်တို့၏ မိန်းမပိုးနည်းမျိုးစုံကို ပြုလုပ်ခဲ့လေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ခင်မြရင်၏ အိမ်အနီးသို့ ရောက်ရှိလာစဉ် ပြတင်းပေါက်တံခါးဖွင့်လိုက်သော ခင်မြရင်နှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ မျက်နှာချင်းဆိုင်မိရာ ကျွန်ုပ်က ခင်မြရင်အား မျက်စိတစ်ဖက်မှိတ်၍ ပြလိုက်မိလေ၏။ ထိုအခါ၌ ခင်မြရင်က ကျွန်ုပ်အား လက်ဝါးထောင်၍ "ပါးကျိုးမယ်" ဟု တိုးတိုးရေရွတ်ရင်း တံခါးကို ဂျိုင်းခနဲဆောင့်၍ ပိတ်လိုက်လေ၏။ ခင်မြရင်၏ တံခါးပိတ်သံကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ အသည်းနှလုံးသည် ဗျမ်းခနဲ ကွဲသွားသည်ဟုပင် ခံစားလိုက်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏ နှလုံးအိမ်သည်လည်း စက်နှိုးထားသော မော်တော်ဘုတ်ကဲ့သို့ တဘုတ်ဘုတ်နှင့် ခုန်၍နေလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဝမ်းနည်းကြေကွဲ၍ အိမ်သို့ပြန်လာရာ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်က "လူကလေး မျက်နှာလည်း မကောင်းပါလား၊ ဘာဖြစ်လာသလဲ"

www.foreverspace.com.mm

ဟု မေးသော်လည်း ကျွန်ုပ်ကမဖြေသဖြင့် ဖခင်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား ပွေ့ဖက်၍ ချော့မော့ကာ မရမက မေးလေ၏။ နောက်ဆုံး၌ ကျွန်ုပ်သည်

"ဈေးနားက ကောင်မလေးက ကျွန်တော့်ကိုမုန်းသွားလို့ ပါပါ ရယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက. .

"နေပါဦး၊ မင်းကို သူက အရင်က ချစ်တယ်လို့ပြောဖူးလို့လား"

ဟု မေးလေ၏။

"အရင်ကလည်း ချစ်တယ်လို့ မပြောပါဘူး"

"အရင်ကမှ မချစ်တာ၊ အခု မုန်းသွားပြီဆိုတာ ဘယ်ဖြစ်နိုင် မလဲကွ။ နေစမ်းပါဦးကွ။ ငါတို့ ရဲ့ကြွေစေ့ကလေးတွေကို မေး ကြည့်ရအောင်လေ"

ဟု ဆိုကာ ကြွေစေ့ကလေးများကို ပစ်ကြည့်ရာ ပထမအကြိမ်၌ 'စုံ'ကျ၍ ဒုတိယအကြိမ်၌ 'မ'ကျပြီးလျှင် တတိယအကြိမ်၌ 'မ'ဖြစ်ပြန်၍ နောက် ဆုံးအကြိမ် ၌ စုံ'ဖြစ်သောကြောင့် 'စုံ'ကျလျှင် အစက်နှစ်စက်ချ၍ 'မ' ကျလျှင် အစက်တစ်စက် ချကြည့်ရာ အောက်ပါသင်္ကေတကို ရရှိလေ၏။

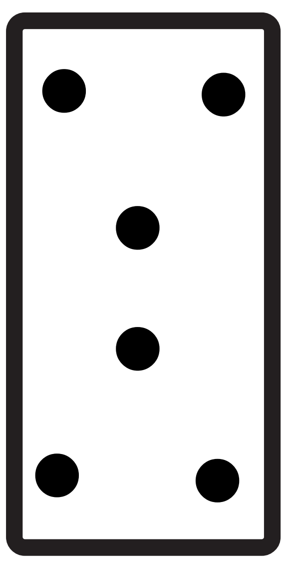

www.foreverspace.com.mm

ထိုအခါ၌ ဖခင်ကြီးက. .

"မင်းပြောတာ မဟုတ်ပါဘူးကွ၊ ကောင်မလေးက မင်းကို မမုန်း ပါဘူးကွာ"

ဟု ပြောဆို၍ ရယ်မောလေ၏။

"ပါပါကသာ မမုန်းဘူးလို့ ပြောနေ၊ ကျွန်တော့်ကို ပါးကျိုးမယ် ဆိုပြီး လက်ဝါးထောင်ပြလိုက်ပြီ ပါပါရဲ့"

ဟု မချင့်မရဲပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက. .

"ဟော. . . ဟုတ်လား၊ ငါ့သားဝမ်းသာတော့၊ လက်ဝါးထောင်ပြတာဟာ ပါးကျိုးမယ်လို့ပြောတာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွယ်၊ နောက် ငါးရက်လောက် စောင့်ပါဦးလို့ ပြောတာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပါ၊ မိန်းမဆိုတာက ပရိယာယ် အများသားကွယ့်"

ဟု ဖျောင်းဖျပြောဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဖခင်ကြီး၏ စကားအတိုင်းပင် ခင်မြရင်၏ အိမ်ရှေ့သို့ မသွားဘဲ ငါးရက်တိုင်တိုင် အိမ်၌ကုပ်၍နေပြီး နောက် ငါးရက်မြောက်သောနေ့တွင်မှ ခင်မြရင်တို့အိမ်ဘက်သို့ထွက်ခဲ့ရာ အိမ်အနီးသို့ရောက်လျှင် ယခင်ပြတင်းပေါက် သည်ပွင့်လာပြီးလျှင် ခင်မြရင်နှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်မိသဖြင့် ကျွန်ုပ်ကပြုံးပြလိုက်ရာ ခင်မြရင်က ကျွန်ုပ်အား လက်ညှိုးကလေးထောင်၍ စိတ်ဆိုးမာန်ဆိုးဖြင့် သတိထားဟု ရေရွတ်ကာ တံခါးကို ဂျိုင်းခနဲပိတ်၍ သွားပြန်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဝမ်းနည်း ပက်လက်ဖြစ်ကာ ပြန်ခဲ့ရပြန်၏။

အိမ်သို့ရောက်လျှင် ဖခင်ကြီးအား ကျွန်ုပ်က. .

“ပါပ့ါကြွေစေ့တွေ မှားကုန်ပြီ၊ အခု ကောင်မလေးက ကျွန်တော့်ကို လက်ညှိုးထောင်ပြီး သတိထားလို့ ကြိမ်းလွှတ်လိုက်တယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက. .

“မဟုတ်နိုင်ပါဘူးကွယ်၊ သတိထားလို့ကြိမ်းတာ ဖြစ်မှာမဟုတ်ပါဘူး၊ နောက်ထပ် တစ်ရက်လောက် ထပ်စောင့်ပါဦးလို့ပြောတာ ဖြစ်မှာပါ”

ဟု ဆိုပြန်၏။

ကျွန်ုပ်လည်း နောက်တစ်နေ့၌ ခင်မြရင်အိမ်ဘက်သို့ လျှောက်ခဲ့ပြန်ရာ ယခင်ပြတင်းပေါက်သည် ပွင့်လာပြန်၍ ခင်မြရင်ပေါ်၍လာပြန်၏။ ကျွန်ုပ်၏စိတ်၌ ယခုတစ်ခါ၌ မည်သို့မည်ပုံလုပ်ပြီး မည်နည်းဟု မျှော်လင့်နေစဉ်၌ပင် ခင်မြရင်၏မျက်နှာ၌ နှစ်လိုဖွယ်သောအပြုံးကို တွေ့ရပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်အား လက်ယပ်ခေါ်လေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ပြေး၍သွားရာ ခင်မြရင်က

“နောက်ဖေးဘက်က ဝင်ခဲ့”

ဟု ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ခြံစည်းရိုးကို လွှားခနဲကျော်၍ နောက်ဖေးဘက်သို့ပြေးဝင်ခဲ့ရာ ခင်မြရင်က ဆီးကြို၍ တံခါးကိုဖွင့်ပေးလေ၏။

“ကိုမနောကံ စောင့်ရတာ တော်တော်မောပြီလား”

ဟုလည်း ခရီးရောက်မဆိုက် မေးလေ၏။

“မမောပါဘူး၊ ကျုပ်ကို မချစ်ဘူးလို့ထင်ပြီး ဝမ်းနည်းမိတာပါပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလျှင်. . . .

ခင်မြရင်က. .

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

“မြရင်က လက်ဝါးထောင်ပြတာကို အဓိပ္ပာယ်မသိဘူးပေါ့”

ဟု မေးပြန်၏။

“ဘယ်သိမလဲ။ ကျုပ်အဖေက ပြောလို့သိတာ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ခင်မြရင်က. .

“ကိုမနောကံရဲ့အဖေက ပညာရှိပဲ”

ဟု ဆိုလေ၏။

“ပညာရှိတာ မဟုတ်ပါဘူး။ အပ်ချုပ်သမားပါ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြန်၍ပြောလျှင် ခင်မြရင်က. .

“နေပါဦး ကိုမနောကံရယ်၊ မြရင်နဲ့ အကြောင်းဆက်ပေါင်းဖက်ကြတဲ့အခါမှာ မြရင်ကို ဘယ်လိုအလုပ်မျိုးလုပ်ပြီး ကျွေးမွေးမှာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

“ကျုပ်က အပ်ချုပ်ပညာ တတ်ပါတယ်ဗျ၊ အပ်ချုပ်ပညာနဲ့ ကျွေးမွေးပါ့မယ်။ အပ်ချုပ်ပညာဆိုတာ ဒီကမ္ဘာကြီးမှာ လူတွေရှိနေသမျှ အဝတ်တွေ ဝတ်နေကြရမှာဆိုတော့ ဘယ်တော့မှမတိမ်ကောတဲ့ပညာပါ အမိရဲ့”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ခင်မြရင်သည် သဘောကျစွာ တခစ်ခစ်ရယ်မောနေလေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်အား ခင်မြရင်က. .

“ငါးရက်ကျော် ခြောက်ရက် စောင့်ခိုင်းတာ စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ကိုမနောကံရယ်၊ ဦးမောင်မောင်ကြီးက ဒီနေ့မှ မန္တလေးကိုပြန်သွားတယ်၊ သူနဲ့အတူ အိမ်သားတွေအားလုံး လိုက်သွားကြတယ်၊ ဒီအိမ်ကြီးမှာ မြရင်နဲ့ ထမင်းချက်တဲ့ ဒေါ်ကလီဇာဆိုတဲ့မိန်းမကြီးပဲ အိမ်စောင့်ကျန်ခဲ့တာ”

ဟု ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“အဲဒီဦးမောင်မောင်ကြီးဟာ မြရင်ရဲ့ ဦးလေးမဟုတ်လားကွယ်”

“ဦးလေးမဟုတ်ပါဘူး၊ မြရင်ရဲ့ အဒေါ်ရဲ့ယောက်ျားပါ၊ သူက သိပ်ပြီးဆိုးတာ၊ ဘီလူးတစ်ကောင်လောက်ဆိုးပြီး ဘုရင်တစ်ပါး လောက်စည်းစိမ်ခံတာ၊ သူရှိနေရင် နည်းနည်းမှ အားရတယ်လို့ မရှိပါဘူး၊ ဆံပင်ဖြူနုတ်၊ သူ့ကိုနှိပ်ပေးရနဲ့ အားရတယ်လို့ မရှိ ဘူး”

“သနားလိုက်ပါဘိ မြရင်”

“ကိုမနောကံကို ပြောချင်တာကတော့ မြရင်ကို မေတ္တာရှိရင် သတ္တိရှိဖို့လိုတယ်။ စွန့်စားဖို့လိုတယ်၊ ဦးမောင်မောင်ကြီးဟာ မြရင်ကို ဘယ်ယောက်ျားနဲ့မှ သဘောတူမှာမဟုတ်ဘူးဆိုတာ တော့ သိထားပါ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ မြရင်ရယ်”

“ဘာဖြစ်လို့မှမဟုတ်ဘူး၊ အဒေါ်မရှိရင် မြရင်ကို သိမ်းပိုက်ဖို့ပေါ့ ကိုမနောကံရယ်”

“သိမ်းပိုက်မယ် ဟုတ်လား၊ ဒီလိုဆိုရင် သူမလာခင် ထွက်ပြေး ကြရအောင်”

ဟု ကျွန်ုပ်က အကြံပေးရာ မြရင်က. .

“ထွက်ပြေးတတ်ရုံလောက် စိတ်ကူးမျိုးနဲ့ဆိုရင်တော့ မြရင်ကို မေတ္တာမမျှပါနဲ့ ကိုမနောကံ၊ ဦးမောင်မောင်ကြီးနဲ့ ယှဉ်ပြိုင် နိုင်တဲ့သတ္တိ၊ ယှဉ်ပြိုင်နိုင်တဲ့ ဉာဏ်ရည်ဉာဏ်သွေးရှိမှသာ မြရင် ကို မေတ္တာမျှပါ”

ဟု ခင်မြရင်က ပြောပြန်၏။

www.foreverspace.com.mm

“ဦးမောင်မောင်ကြီးနဲ့ ကျုပ်နဲ့က စစ်ခင်းရမယ်ပေ့ါ၊ စစ်ခင်း ရတာက သိပ်အရေးမကြီးဘူး၊ ခင်းဝံ့ပါတယ်၊ ဉာဏ်ရည်ချင်း ပြိုင်ဖို့ကျတော့ ကျုပ်က ဉာဏ်မကောင်းဘူးဗျ”

ဟုပြောရာ ခင်မြရင်က တခစ်ခစ် ရယ်မောပြန်၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်နှင့်ခင်မြရင်တို့သည် ချစ်သူတို့သဘာဝ တစ်ဦး မျက်နှာကို တစ်ဦးကြည့်ကာ ကြည်နူးစွာ ချစ်စကားများ ဆိုကြလေ၏။

ဤသို့နေလာခဲ့ရာ ဆယ့်ငါးရက်ခန့်ကြာသောအချိန်၌ ကျွန်ုပ် တို့နှစ်ဦးအတွက် ဂြိုဟ်ကောင်ကြီးဖြစ်သော ဦးမောင်မောင်ကြီးနှင့် သူ၏ နောက်လိုက်နောက်ပါ အိမ်သားများ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာကြသဖြင့် ကျွန်ုပ်နှင့်ခင်မြရင်သည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး နီးနီးကပ်ကပ် နေခွင့် မရဘဲ ရှိလေ၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ခင်မြရင်၏အိမ်ရှေ့သို့ လျှောက်ခဲ့ရာ ဆံပင်နီနှင့်ဦးမောင်မောင်ကြီးက ကျွန်ုပ်အား. .

“ဟေ့ကောင် လာဦး”

ဟု ခေါ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းထံသို့သွားရောက်ရာ ၎င်းက. .

“မင်းက ငါ့တူမ ခင်မြရင်နဲ့ မေတ္တာမျှနေတယ်လို့ ကြားတယ်၊ ဟုတ်ရဲ့လား”

ဟု မေးသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ခပ်ချဉ်ချဉ်ရှိသည်နှင့်. .

“အဲဒါ ခင်ဗျားနဲ့ဘာဆိုင်သလဲ ဦးမောင်မောင်ကြီး”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြန်၍ပြောလိုက်လေ၏။

“အေး. . ဆိုင်တော့ မဆိုင်ဘူး။ ခင်မြရင်ဟာ ငါ့မိန်းမရဲ့တူမဆို တော့ ငါ့တူမ ငါပိုင်တယ်ကွ”

ဟု ဦးမောင်မောင်ကြီးက ဒေါနှင့်မောနှင့် ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“ခင်ဗျားက သက်ဦးဆံပိုင် ဘုရင်မို့လား”

“သက်ဦးဆံပိုင် မဟုတ်ပေမယ့် ခင်မြရင်ကိုတော့ ငါပိုင်တယ်၊ မင်းသွားတော့”

ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား မောင်းထုတ်လိုက်လေ၏။

ထို့နောက်တွင်ကား ကျွန်ုပ်သည် ခင်မြရင်တို့အိမ်ဘက်ဆီသို့ အရောက်အပေါက်နည်းခဲ့လေ၏။ ထိုအထဲတွင် ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ကြီးသည်လည်း ချော်လဲ၍ ခါးဆစ်ပြုတ်ရာမှအစ လုံးဝလူမမာအဖြစ် သို့ရောက်သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်မှာ နေ့မအား ညမအားဆိုသလို ပြုစုနေရလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဆေးသမားကောင်းတို့ကိုပင့်ခေါ်၍ ဖခင်ကြီးဝေဒနာကို ကုသပါသော်လည်း သက်သာခြင်းမရှိဘဲ ဝေဒနာမှာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့ တိုး၍လာတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဖခင်ကြီး၏ဝေဒနာကြောင့် ခင်မြရင်၏အိမ်ဘက်သို့ မရောက်ဘဲနေခဲ့ရာ တစ်လခန့်ကြာသောအခါ၌ ဒေါ်ကလီဇာကြီးသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ပြုံးပြုံးပျာပျာနှင့် ရောက်လာပြီးလျှင် စာတစ်စောင်လာ၍ပေးလေ၏။ ထိုစာကိုဖတ်ကြည့်ရာအောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပေသည်။

ကိုနောက်

မြရင်ကို ဒီနေ့ပဲ တခြားပို့လိုက်ပြီ၊ ဘယ်ကိုပို့မယ်ဆိုတာ မသိသေးဘူး၊ မြရင်ကိုလိုချင်ရင် စွန့်စားပါ။

မြရင်

ကျွန်ုပ်၏ရင်၌ ဒိန်းခနဲဖြစ်၍သွားလေ၏။ ဒေါ်ကလီဇာက ကျွန်ုပ်၏မျက်နှာကိုကြည့်၍. . . .

www.foreverspace.com.mm

“ခါလာကြီး ပြောချင်တာတော့ လက်လျှော့လိုက်ပါတော့ကွယ်။ မင်းအနေနဲ့မရနိုင်တော့ပါဘူး”

ဟု ပြောဆိုကာ ထွက်၍သွားလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဒေါ်ကလီဇာ ထွက်သွားပြီး ချက်ချင်းဆိုသလိုပင် ခင်မြရင်တို့အိမ်ဘက်သို့ ထွက်လာခဲ့ရာ ခင်မြရင်တို့အိမ်သည် တံခါးများပိတ်ထားသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ဒေါ်ကလီဇာအား ရှာဖွေရာ ဈေးအနီး၌ပင် တွေ့ရသဖြင့်. . . .

“ဒေါ်ကလီဇာ. . ခင်မြရင်တို့ ဘယ်အချိန်လောက်က အိမ်က ထွက်သွားကြတာလဲ”

ဟု မေးရာ ဒေါ်ကလီဇာက. .

“တစ်လလောက်ရှိပြီကွယ့်”

ဟု ပြောလေ၏။

“တစ်လလောက်ရှိပြီ ဟုတ်လား၊ ဘာဖြစ်လို့ အခုမှ လာပေးရတာလဲ၊ နောက်နှစ်မှပေးပါတော့လား”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ဒေါ်ကလီဇာက. .

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့ကွယ်၊ ဦးမောင်မောင်ကြီးက သိပ်ပြီးလည်တဲ့ လူကြီး၊ ခင်မြရင်က မင်းကို စာပေးခိုင်းတာသိတယ်၊ ဒါကြောင့် အဲဒီစာကို တစ်လကြာမှပေးရမယ်လို့ ငါ့ကိုပြောထားတယ်၊ ငါကလည်း သူ့ကိုသိပ်ကြောက်ရတာကွယ့်၊ အခုတော့ ဝဋ်ကျွတ်ပါပြီလေ၊ ငါ့ဘာသာ ဒီမှာပဲ ဈေးရောင်းစားနေပြီ”

ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ဖခင်ကြီး မမာမကျန်း ဖြစ်၍နေသည်ကိုပစ်၍ ခင်မြရင်အား ရှာဖွေရန်မှာ မဖြစ်နိုင်ပေ၊ ထို့ကြောင့် စိတ်ဆင်းရဲစွာနှင့်

www.foreverspace.com.mm

ပင် ဖခင်ကြီးအား ပြုစုရင်း နေ့စဉ်စားသောက်ရန်အတွက် အကျီမျိုးများကို လက်ခံ၍ ချုပ်လုပ်ရလေတော့၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ခင်မြရင်၏စာရပြီး ခြောက်လခန့်ကြာသောအခါ၌ ဖခင်ကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား အနီးသို့ခေါ်ယူ၍. .

"လူကလေး ဒွန်နယာကြီးမှာ ငြိမ်ငြိမ်ကလေး နေရတာထက် လှုပ်လှုပ်ရှားရှားနေရတာက ပိုပြီးကောင်းတယ်ကွယ့်၊ အခုဆိုရင် ရောဂါကြောင့် ငြိမ်ငြိမ်လေး နေရတယ်၊ သိပ်ပြီးဒုက္ခရောက်တာပဲ၊ ဒါနဲ့ နေပါဦး။ ပါပါသေသွားရင် လူကလေးဘာတွေလုပ်မှာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်အား မေးမြန်းလေ၏။

"ပါပါသေသွားရင်တော့ ကျွန်တော့်ရဲ့ ချစ်သူရည်းစားဖြစ်တဲ့ ခင်မြရင်ကို ရှာမှာပဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက ပြုံးလျက်. .

"မဟုတ်ဘူးလူကလေး၊ မင်းရှာရမှာက ချစ်သူမဟုတ်ဘူး၊ ရန်သူကွယ့်၊ ရန်သူ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ရန်သူ ဟုတ်လား၊ ကျွန်တော့်မှာ ဘယ်မှာရန်သူရှိလို့လဲ ပါပါ"

"ရှိတာပေါ့ လူကလေးရယ်၊ မင်းရဲ့ အဖေနဲ့အမေကို သတ်သွားတဲ့ ရန်သူရှိတယ်"

ဟု ဖခင်ကြီးက ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏စိတ်၌ အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"ကျွန်တော့်ရဲ့အဖေကို သတ်သွားတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်မှာလဲ ပါပါရယ်၊ ပါပါက အခုပဲ ကျွန်တော့်ရှေ့မှာ ရှိတဲ့ဥစ္စာ" ဟု ကျွန်ုပ်က ပြုံးပြုံးကလေးနှင့် ပြောလိုက်လေသည်။

"ပါပါက လူကလေးရဲ့ ဖခင်မဟုတ်ပါဘူး၊ လူကလေးကို ကယ်ဆယ်ထားတဲ့ ကျေးဇူးရှင်ပါ၊ လူကလေးရဲ့ဖခင်ဟာ သေရှာပြီကွယ်"

"ဗျာ၊ ပါပါက ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖခင်မဟုတ်ဘူး"

"အေး. . . . အေး. . . .၊ လူကလေးကို ပြောရမယ့်အချိန်ရောက်လာပြီကွယ်၊ ပါပါပြောရမှာပေါ့၊ မင်းရဲ့ ဖခင်နဲ့မိခင် ဟာ ပါပါတို့ လူမျိုးပါပဲ၊ နှစ်ယောက်စလုံးဟာ နေနဲ့လ ရွှေနဲ့မြ ဆိုသလို ရှေ့သွား နောက်လိုက်ညီလှတဲ့ အတွဲပါပဲကွယ်၊ အေး. . . . ပြောရဦးမယ်၊ မင်းရဲ့မိခင် မီမီနာရဲ့ပထွေး မူရွတ်ခန်မှာက သားနှစ်ယောက်ရှိတယ်ကွ၊ အင်မတန်ဆိုးတဲ့ ကောင်တွေ"

"နေပါဦးပါပါ၊ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖခင်နာမည်က ဘယ်သူတဲ့လဲ" ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက. .

"သူလည်း မင်းလိုပဲ၊ မြန်မာပြည်ရောက်လာရင် သူ့နာမည်ဟာ မနောကံရယ်လို့ ဖြစ်လာမှာပေါ့ကွာ၊ ဟဲ. . . ဟဲ. . . သူ့နာမည်က မူနာချ်ခန်တဲ့ကွ၊ လူကလေးကို လူကလေးရဲ့ဖခင်နာမည် ပြန်ပြီးပေးထားတာကွ၊ ဟိုခွေးမသား သုကရိခန်နဲ့ဗလိခန်တို့ကို မူနာချ်ခန်ဆိုတဲ့ ငါ့သူငယ်ချင်းက ပြန်ပြီးလက်စား

www.foreverspace.com.mm

ချေတာကို မြင်ချင်လို့ကွ၊ အဲဒီ နှစ်ကောင်ကို မူနာချ်ခန်ရဲ့သား မူနာချ်ခန်ရဲ့ ကိုယ်ပွားကလေးဖြစ်တဲ့ လူကလေးက လက်စား ချေတာကို ပါပါ မြင်သွားချင်သေးတယ်၊ ပါပါဟာ ခါးကျိုးပြီး အိပ်ရာကမထနိုင်တဲ့ ဒုက္ခိတကြီးအဖြစ်နဲ့ နေဦးမယ်၊ မသေ အောင် ကြိုးစားမယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

“သုကရိခန်နဲ့ ဗလိခန်တို့က ကျွန်တော်ရဲ့မိဘများကို ဘယ်လို လုပ်ကြတာလဲဟင်”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးရာ ဖခင်ကြီးက. .

“ပြောရမှာပေါ့ကွာ၊ ပြောရမှာပေါ့၊ အဲဒီလိုပြောမှလည်း မင်း အနေနဲ့ လက်စားချေနိုင်မှာပေါ့၊ ရှိုက်တန် (သရဲ) နှစ်ကောင် က သူ့အဖေရဲ့ မယားပါသမီး မိမိနာကို အပိုင်ကြံချင်တာကို ကွ၊ မိမိနာက ငါ့ရဲ့သူငယ်ချင်း မူနာချ်ခန်နဲ့ လူငယ်တို့သဘာဝ ရည်ငံနေကြတယ်ကွယ်၊ ရွာကတော့ တစ်ရွာစီကွ၊ ပါပါနဲ့ မူ နာချ်ခန်က တစ်ရွာမှာနေတယ်၊ မိမိနာတို့၊ သုကရိခန်တို့၊ ဗလိ ခန်တို့က တစ်ရွာကွ၊ ငါ့သူငယ်ချင်း မူနာချ်ခန်က လူထူးလူဆန်း တစ်ဦးကွ၊ သူအင်မတန် ချစ်လှပါတယ်ဆိုတဲ့ မိမိနာကို ထားခဲ့ ပြီး ထူးဆန်းတဲ့ မှန်ကလေးတစ်ချပ်ကို ကမ္ဘာအနှံ့လိုက်ပြီးရှာ နေတာကိုကွယ့်”

ဟု ဆိုကာ ဖခင်ကြီးသည် မော၍ စကားကို ရပ်လိုက်လေ၏။

“မှန်ကလေးတစ်ချပ် ဟုတ်လား”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်မိလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"အေး. . . ဟုတ်တယ်၊ လက်တစ်ဝါးစာလောက်ရှိတဲ့ မှန်ကလေးတစ်ချပ်ကွ"

"ဘာလုပ်ဖို့လဲ ပါပါ"

"ငါ ပြောပါပကောလား၊ မူနာချ်ခန်က သိပ်ပြီးထူးဆန်းတာကွ၊ ငါ့ကိုဆိုရင် အင်မတန်ထူးဆန်းတဲ့ မျက်လှည့်တွေ မကြာခဏ ပြခဲ့တာပေါ့၊ သူက ထူးဆန်းတဲ့ အတတ်ပညာတွေကို အလွန် အင်မတန် ဝါသနာပါတာကလားကွ၊ အဲ. . အဲ. . သူရှာတဲ့ မှန်ကလေးကလည်း တယ်ပြီး အံ့သြဖို့ ကောင်းတယ်ကွ၊ သူ့ပြောပုံဆိုပုံအရဆိုရင်တော့ အဲဒီ မှန်ကလေးကိုကြည့်ပြီး မန္တလေးမှာရှိတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ကို သိချင်ရင်တောင် ဒီကနေ သိနိုင်တယ်ဆိုပဲ၊ အမှန်တွေပြောပြတတ်တဲ့ မှန်ကလေးဆိုပဲ၊ မင်းတို့ကတော့ ခတ်ကာလ လူကလေးတွေဆိုတော့ ယုံပ့ါမလား မဆိုနိုင်ဘူး"

"ယုံပါတယ် ပါပါ၊ ဘုန်းကြီးကျောင်းမှာနေတုန်းက ဖိုးသူတော်က ပြောဖူးတယ်၊ အဋ္ဌာရသဝိဇ္ဇာကျမ်း (၁၂၂) ကျမ်း ရှိတယ်ဆိုပဲ၊ အဲဒီအထဲမှာက **'အာဒါသ ပဉ္စဝိဇ္ဇာကျမ်း'** တဲ့၊ အဲဒီကျမ်းက ကြေးမုံမှန်ပြင်၌ နတ်တို့ကိုပင်ဖိတ်၍ မေးမြန်းသော အတတ် ပညာကျမ်းဆိုပဲ၊ နောက်ပြီး ကျွန်တော် မှတ်မိတာ ရှိသေးတယ်၊ အဲဒါက **'သီရိဝှာယန ဝိဇ္ဇာ'** ကျမ်းလို့ ခေါ်တယ်၊ အဲဒီကျမ်းက လူတစ်ဦးတစ်ယောက်ကို ကျက်သရေမင်္ဂလာ တိုးတက်ပြီး စီးပွားဥစ္စာ ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက် အောင်လုပ်ပေးတဲ့ အတတ်ပညာတွေ ပါတယ်ဆိုပဲ၊ ဖိုးသူတော်ကြီးဟာ အဲဒီကျမ်း

www.foreverspace.com.mm

တွေကို လိုက်စားထားတယ်၊ ဒကာကြီးတစ်ယောက်ကိုတောင် **'သီရိဝှာယန ဝိဇ္ဇာပညာ'** နဲ့ ကျက်သရေမင်္ဂလာ တိုးတက်အောင်ဆိုပြီး လုပ်ပေးဖူးသေးတယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ဖခင်က. . . .

"ဘယ်လိုလုပ်ပေးတာလဲကွ"

ဟု မေးမြန်းလေ၏။

"ကျွန်တော် တွေ့ရတာကတော့ ဖိုးသူတော်ကြီးက သူ့ရဲ့ တပည့်တွေကို အဲဒီလို လုပ်ပေးတာပဲ၊ တစ်ဦးကိုလုပ်ပေးတာနဲ့ တစ်ဦးကို လုပ်ပေးတာချင်းလည်း မတူဘူး"

"အေးပါလေ ပြောစမ်းပါဦး"

"သူ့ရဲ့ တပည့်တစ်ယောက်ကို လုပ်ပေးတာက ပန်းချီကားကြီး တစ်ချပ်ပဲ၊ မုတ်ဆိတ်မွေးနဲ့ လူကြီးတစ်ယောက်ရဲ့ ပုံပန်းချီကားကြီးပါပဲ၊ အဲဒီပုံထဲက လူကြီးရဲ့ မုတ်ဆိတ်မှာလည်း ပျားအုံကြီးတစ်ခုပါတယ်၊ လူကြီးရဲ့ ဘေးမှာလည်း ပျားရည်တွေ၊ လူကြီးကလည်း မုတ်ဆိတ်မွေးကကျတဲ့ ပျားရည်တွေကို ခွက်နဲ့ခံပြီး သောက်နေတဲ့ပုံပဲ၊ အဲဒီလူကြီး ဘေးမှာလည်း ရွှေဒင်္ဂါးတွေ အများကြီးပဲ ရေးထားတယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ဘာလဲလို့မေးတော့ **'စားရက်ကြုံတော့ မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲ'** ဆိုတဲ့ စကားပုံကို သရုပ်ဖော်ထားတာလို့ ဖိုးသူတော်ကြီးကပြန်ဖြေတယ်၊ အဲဒီ ပန်းချီပုံကြီးကို ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန်၊ ဘယ်နာရီမှာအိမ်ရဲ့ဘယ်ထောင့်မှာ ချိတ်ဆွဲရမယ်လို့ သူ့ရဲ့တပည့်ကို တိတိကျကျမှာနေတာပဲ၊ ပြီးတော့ ဖိုးသူတော်ကြီးက ပြောလိုက်သေးတယ်၊ ကိုယ့်

ရဲ့ အစာဟာ ကိုယ့်ရဲ့ မုတ်ဆိတ်မွေးမျာ လာပြီးရောက်နေတဲ့ သဘောဟာ အစာနဲ့ ပါးစားနဲ့ နီးတဲ့သဘောပဲကွ၊ ငါ့တပည့် ငါမှာတဲ့အတိုင်း လုပ်ပေတော့၊ ငါမှာတဲ့အတိုင်း လုပ်ရင် တစ်ဝမ်းတစ်ခါးစားရဖို့ ဝေးဝေးလံလံသွားပြီး ရှာဖွေရတဲ့ ဒုက္ခ က ကင်းပြီဆိုပဲ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက . . . .

“မဆိုးပါလား၊ ပါပဲ့ါကို မင်းရဲ့ ဖခင်က ပြောဖူးတဲ့အကြောင်း အရာထဲမှာ အဲဒါလည်း ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုတော့ တိုက် ရိုက်မတူဘူးပေါ့ကွာ၊ လူမျိုးအလိုက်၊ အရပ်ဒေသအလိုက် ကွဲ ပြားတာတော့ ရှိတာပေါ့”

ဟု ဆိုလေ၏။

“နောက်ပြီးတော့ ‘စိုင်ကော်လို့ ချုံပေါ်ရောက်’ ဆိုတဲ့ စကားပုံ၊ ‘ဆီရေချိုး ဆေးရိုးမီးလှုံ၊ စပါးတောင်လိုပုံ’ ဆိုတဲ့ စကားပုံတွေ ကိုလည်း ပန်းချီနဲ့သရုပ်ဖော်ပြီး ဖိုးသူတော်ကြီးက သူ့ရဲ့တပည့် တွေကို ပေးတယ်၊ ကျွန်တော်တို့က ဘာဖြစ်လို့ အဲဒါတွေပေး တာလဲလို့မေးတော့ ကျက်သရေ ရှိတာပေါ့ကွာလို့ ပြောဖူးတယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ဖခင်ကြီးက ခေါင်းတညိတ်ညိတ်လုပ်၍ နေပြီး နောက် ဆက်၍ ပြောပြပြန်၏။

“လူကလေးရဲ့ဖခင် မူနာချံခန်က မိမိနာနဲ့ ရည်ငံနေရာက စပြီး တစ်ဦးနဲ့ တစ်ဦး ယူတော့မယ့်အဖြစ်ကို ရောက်ကြရော ဆိုပါတော့ကွယ်၊ မိမိနာရဲ့ ပထွေးနဲ့ ပထွေးရဲ့သားတွေ

www.foreverspace.com.mm

မူနာချိခန်ဟာ အလုပ်မလုပ်ဘဲ ဟိုသွား ဒီသွား သွားနေတဲ့ ကလေကချေ တစ်ယောက် ဖြစ်တယ်၊ သဘောမတူဘူး၊ ဘာညာနဲ့ပေါ့ကွာ၊ ပြီးတော့ မူနာချိခန်ကို သတ်မယ် ဖြတ်မယ် အထိ ဖြစ်လာတော့တာပါပဲ၊ မူနာချိခန်က ပါပ့ါကို တစ်နေ့မှာ 'ဆစ်ဖရူးခန်ရေ ငါတော့ အမှန်ပြောတဲ့ မှန်ကလေးရှိတဲ့နေရာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သတင်းတစ်ခု ခိုင်ခိုင်လုံလုံ ရပြီကွ၊ အဲဒီတော့ ခရီးထွက်ရလိမ့်မယ်' လို့ပြောတယ်၊ ပါပါက 'မင်းလိုချင်တဲ့ မှန်ကလေး ရမှာပဲကွ၊ ခရီးထွက်ရမှာပေါ့" လို့ပြောတော့ 'အေး. . . . ဒီလိုဆိုရင် မသွားခင်မှာ စီစဉ်စရာရှိတာလေးတွေ စီစဉ်ရမယ်၊ မနက်ကျရင် ရေမိုးချိုးပြီး အဝတ်အစားအသစ်တွေ ဝတ်ထားပေတော့' လို့ ပါပ့ါကို ပြောတာနဲ့ ပါပါလည်း ဘုမသိ ဘမသိနဲ့ ရေမိုးချိုးပြီး အဝတ်အစားသစ်တွေ ဝတ်ထားရတယ်ကွ၊ အဲဒီအခါမှာ မူနာချိခန်က ပါပ့ါကို ကြက်သွေးရောင်ကတ္တီပါအိတ်ကလေးအတွင်းက ကြွေစေ့လေးတွေရဲ့ နိမိတ်ဖတ်တဲ့ စာအုပ်ကလေးကို အပြီးအပိုင် ပေးအပ်လိုက်တယ်၊ ပြီးတော့ 'ဆစ်ဖရူးခန်ရေ. . . ငါများ တကယ်လို့ မရှိခဲ့ရင်တော့ အဲဒီကြွေစေ့ကလေးတွေနဲ့ မိမိနာကို လုပ်ကျွေးရစ်ပါ' လို့ မှာရှာတယ်ကွာ"

ဟုပြော၍ ဖခင်ကြီးက ရပ်လိုက်ပြန်၏။

"အဲဒီလိုပြောပြီး ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖခင်က ခရီးထွက်ရောလား" ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ဖခင်ကြီးက. . . .

www.foreverspace.com.mm

"ခရီးမထွက်သေးဘူးကွ၊ အဲဒီညမှာ မိမိနာကို ခိုးယူခဲ့တယ်၊ ပါပါလည်း ပါတာပေါ့ကွယ်"

ဟု ပြောလေ၏။

"ခရီးထွက်မည့်ဥစ္စာ ဘာဖြစ်လို့ မိန်းမခိုးရတာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ဖခင်ကြီးက. . . .

"မိမိနာကို ရှိုက်တန်သရဲတွေရဲ့ လက်ထဲမှာ မထားခဲ့ရက်တာနဲ့ ခိုးရတာပဲကွ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်အား ကိုယ်ချင်းစာစိတ်များ ဖြစ်ပေါ်ရုံမျှမက လူ့လောကို မရောက်သေးသည့် ကျွန်ုပ်အပေါ်၌ ထားခဲ့သော စေတနာကိုပါ နားလည်၍ သွားလေတော့၏။

"ပါပါရယ်၊ လူကလေးရဲ့ မိဘနှစ်ပါးရယ်ဟာ သုကရိခန်တို့၊ ဗလိခန်တို့၊ မူရွတ်ခန်တို့ရဲ့ရန်က ဝေးအောင် တောအထပ်ထပ်၊ တောင်အထပ်ထပ်ကို ဖြတ်ကျော်ပြီး ပြေးခဲ့ရတယ်၊ အဲဒီ ဘီလူးသုံးကောင်ကလည်း မြင်းကိုယ်စီ၊ ဓားကိုယ်စီ၊ သေနတ် ကိုယ်စီနဲ့ ပါပါတို့နောက်ကို တောနင်းပြီး လိုက်ရှာတော့တာပါပဲကွယ်၊ နောက်တော့ စစ်တပ်ရှိတဲ့ မြို့ကလေး တစ်မြို့ရောက်တော့မှပဲ စစ်တပ်မှာ အင်္ကျီချုပ်တဲ့အလုပ်ကို ပါပါက ဝင်လုပ်ပြီး သူတို့လင်မယားကို ရှာဖွေကျွေးခဲ့ရတာပါ၊ ရန်သူတွေကလည်း မျက်ခြည်ပြတ်သွားရောပေါ့ကွယ်၊ အဲဒီအခါမှာ မူနာချ်ခန်က မှန်ကလေးကိုရှာဖို့ ခရီးထွက်တော့တာပဲ၊ မိမိနာကိုတော့ ပါပါ့ကို စောင့်ရှောက်ဖို့ အပ်ထားခဲ့တယ်"

ဟုပြောကာ ဖခင်ကြီးသည် စကားကို ရပ်လိုက်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

“နောက် ဘယ်လိုဖြစ်သေးလဲ ပါပါ”

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးရာ ဖခင်ကြီးက မျက်ရည်များကျ၍ လာပြီးလျှင် အောက်ပါအတိုင်း ပြောလေ၏။

“နောက်တော့ မီမီနာက မင်းကို မျက်နှာမြင်တာပေါ့ကွယ်၊ မျက်နှာမြင်တဲ့နေ့မှာပဲ ပါပါ၊ အလုပ်လုပ်တဲ့ စစ်တပ်ထဲကို ပထန်ကုလားတစ်ယောက် ရောက်လာပြီး ပါပါ့ကို သံဘူးကလေး တစ်ခုပေးတယ်၊ ပါပါက အဲဒီသံဘူးကလေးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်တော့ အထဲမှာ မှိုင်းခံစက္ကူလို စက္ကူမျိုးနဲ့ အထပ်ထပ် ပတ်ထားတဲ့ လူတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ချောင်းကလေး တစ်ချောင်းကို တွေ့ရတယ်၊ အဲဒီလက်ချောင်းကလေးမှာ ငွေနဲ့ကွင်းထားတဲ့ မဟူရာလက်စွပ်ကလေးကို မြင်ရတာနဲ့ပဲ မူနာချွဲခန်ရဲ့ လက်ချောင်းကလေးဖြစ်ကြောင်း ပါပါ သိပါတယ် လူကလေးရယ်၊ အဲဒီလက်ချောင်းကလေးမှာ ဆေးမင်နဲ့ ထိုးထားတဲ့ အစက်ကလေးတွေပါတယ်၊ ဟောဒီအတိုင်းပါပဲ”

ဟု ဆိုကာ ဖခင်ကြီးက မြေကြီးပေါ်၌ ပုံစံကို ရေးဆွဲပြလေ၏။

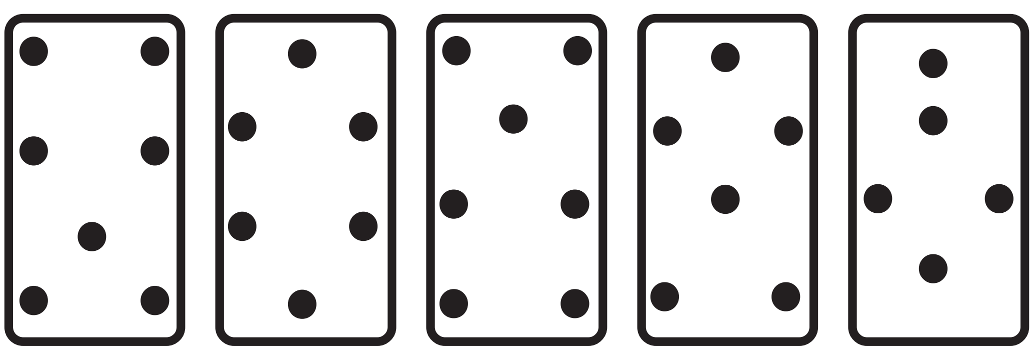

www.foreverspace.com.mm

"အဲဒီပုံစံကလေးကို လက်ညှိုးရဲ့ ပတ်ပတ်လည်မှာ ထိုးထားတာကွ၊ ဘာတွေလဲဆိုတာ လူကလေးသိမှာပေါ့၊ ပြောကြည့်စမ်းပါဦး"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ပထမပုံစံက ပါပါရဲ့စာအုပ်မှာ အာရေဗီကနေ အင်္ဂလိပ်လို ဘာသာပြန်ထားတာက . . .

WHITE HEAD

Denotes intelligence,

Experence, Wisdom, Judgment, and its

fortunate of the nature of mercury.

လို့ ဆိုထားတယ်၊ မြန်မာလိုဆိုရင် ဦးခေါင်းဖြူအမှတ်အသား၊ ဒါက ပညာရှိရဲ့ အမှတ်အသားပဲ၊ ပြီးတော့ အတတ်ပညာ၊ အတွေ့အကြုံ၊ ပညာဉာဏ်၊ ဆုံးဖြတ်ချက်နဲ့ ပညာနဲ့ ပတ်သက်၍ ကံကောင်းခြင်းဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်ကို ရတယ်မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် မှန်ကလေးကို သူရရှိပြီလို့ သိနိုင်တာပေါ့"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက . . .

'သိပ်ဟုတ်တာပေါ့၊ မူနာချ်ခန်ဟာ မှန်ဝိုင်းကလေးကိုသာ မဟုတ်ဘူးကွ၊ လူကလေး စောစောကပြောတဲ့ ကျက်သရေ စည်းစိမ်တိုးအောင်လုပ်တဲ့ ကျမ်းစာအုပ်၊ ဘာတဲ့ သီရိဝှာယန ကျမ်းဟုတ်လား၊ အဲဒီလို ရှားပါးတဲ့ကျမ်းကိုလည်း ရခဲ့ပါတယ် လူကလေး၊ ဆက်စမ်းပါဦးကွ"

www.foreverspace.com.mm

“နောက်တစ်ခုက ကာဆာ (Carcer) ဆိုတဲ့ သင်္ကေတပဲ၊ အကျဉ်းကျခြင်း၊ အဖမ်းခံရခြင်း၊ အရေးယူခံရခြင်းနဲ့ စနေဂြိုဟ်ဆိုး၏ ဖိစီးနှိပ်စက်မှုလို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် ကျွန်တော့်ရဲ့ ဖခင်ကြီးဟာ တစ်စုံတစ်ယောက်ရဲ့ ဖမ်းဆီးချုပ်နှောင်ခြင်းကို ခံနေရပြီပေါ့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက. . . .

“ဟုတ်ပ့ါ. . . . ဟုတ်ပ့ါ. . . .၊ ဆက်ပါဦး”

ဟု ဆိုပြန်၏။

“နောက်တစ်ခုက ရူးဘီးယပ်စ် (Rubues) သင်္ကေတပဲ၊ ဦးခေါင်းနီ၏ သင်္ကေတ၊ ကြမ်းတမ်းခြင်း၊ မီး၏သဘာဝ၊ ဆူပူခြင်း၊ မတော်တဆ ထိခိုက်ခြင်း၊ အင်္ဂါဂြိုဟ် သဘာဝများနှင့် သက်ဆိုင်ခြင်းဆိုတော့ ဖခင်ကြီးကို ဒုက္ခပေးမယ့် ကြမ်းတမ်းရိုင်းစိုင်းတဲ့ လူဆိုးတွေဟာ ဖခင်ကြီးကို ဖမ်းထားပြီဆိုတာ သိရတာပေ့ါ၊ နောက် သင်္ကေတတစ်ခုက အမစ်ဆရို (Ammissio) ဆုံးရှုံးခြင်း၊ ကံမကောင်းခြင်းလို့ဆိုတဲ့ အမှတ်အသားမဟုတ်လား၊ ဒီတော့ ဖခင်ကြီး ကြိုးစားရှာဖွေခဲ့တဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ မှန်ကလေးနဲ့ သီရိဂ္ဂာယနကျမ်းစာအုပ်တစ်အုပ်ဟာ ဟိုလူတွေရဲ့ လက်ထဲကို ရောက်သွားပြီပေ့ါ၊ နောက်တစ်ခုက ပြူးအလား (Puella) ယောကျ်ားကလေးဆိုတဲ့ သင်္ကေတမဟုတ်လား၊ ဖွံ့ရှိခြင်း၊ ခွန်အားရှိခြင်း၊ အင်္ဂါဂြိုဟ်၏ ကောင်းမွန်သော သဘာဝဆိုတော့ ဖခင်ကြီးဟာ ကျွန်တော့်မိခင်ရဲ့ ကိုယ်ဝန်ဟာ သားယောကျ်ားလေး မွေးဖွားမည့်အကြောင်း ဟောကိန်းထုတ်လိုက်တာပါပဲ၊ အဲဒီ သားယောကျ်ားဆိုတာ

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်တော်ပဲ မဟုတ်လား၊ အဲဒီအထဲမှာပါတဲ့ ဇွဲရှိခြင်း၊ ခွန်အား ရှိခြင်းဆိုတာ ကျွန်တော့်ကိုပြောတာပဲ၊ ကျွန်တော့် ဖခင်ဟာ ကျွန်တော့်ကို တော်တော် အားထားခဲ့ပုံရတယ်”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက. . .

“လူကလေး ပြောတာတွေအားလုံး မှန်တယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

ထို့နောက် ဖခင်ကြီးသည် မျက်ရည်များ တတွေတွေကျလျက် ဆက်လက် ပြောပြန်သည်။

“ပါပါဟာ မီမီနာကို နှမလေးတစ်ယောက်လို စောင့်ရှောက် လုပ်ကျွေးခဲ့ပါတယ်၊ ပြီးတော့ ပါပါရဲ့ သူငယ်ချင်း မူနာချ်ခန်ကို သတ်သွားတဲ့ မူရွတ်ခန်တို့သားအဖကို လက်စားချေဖို့ နေရာ အနှံ့ ရှာဖွေခဲ့ပါတယ်။ မသိတဲ့လူတွေကတော့ ပါပါနဲ့ နင့်အမေ မီမီနာကို လင်မယားလို့ ထင်ကြတာပေါ့ကွာ၊ မင်းအမေဟာ လည်း မင်းကိုမွေးပြီး (၄)နှစ်ကျော်ကျော်လောက်မှာပဲ သူ့ ယောကျ်ား မူနာချ်ခန်ကို လွမ်းတဲ့စိတ်နဲ့ တရိရိနွမ်းပြီး ကွယ်လွန် အနိစ္စရောက်ခဲ့ရတယ်၊ ပါပါဟာ ခြေသလုံးအိမ်တိုင်သမားကြီး တစ်ယောက်လုပ်ပြီး လျှောက်သွားနေတာဟာ ဟိုကောင်တွေကို ရှာနေတာပဲ၊ ပြီးတော့ ပါပါရဲ့ သူငယ်ချင်း မူနာချ်ခန် ကြိုးစား ရှာဖွေခဲ့တဲ့ ထူးဆန်းတဲ့ပစ္စည်းကလေးကိုလည်း သူတို့လက်ထဲက ရအောင်ယူပြီး မင်းဖခင်ရဲ့ ကိုယ်စား လူကလေးကို အမွေပေး ရမှာ မဟုတ်လား၊ ဒါပေမဲ့ ခုတော့ ပါပါဟာ ခါးကျိုးတဲ့ ဒုက္ခိတ ကြီး ဖြစ်နေရပြီ၊ ဒီတော့. . . .”

ဟု ဆိုကာ ဖခင်ကြီးသည် စကားရပ်လိုက်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏ မျက်လုံး

www.foreverspace.com.mm

များအား သူ၏ စူးရှတောက်ပြောင်သော မျက်လုံးများဖြင့် စိုက်၍ ကြည့်လိုက်ပြီးလျှင် ၎င်းအနီးရှိ ပတ္တူဖျင်အိတ်ကြီးထဲမှ အဝတ်နီဖြင့်ပတ်ထားသော ဓားကောက်ကြီးကိုနှိုက်ယူ၍ ကျွန်ုပ်အား လှမ်း၍ ပေးလိုက်လေ၏။ ထိုသို့ပေးပြီးနောက်. . . .

"အရိုးက ကရမက်သား၊ တသင်း သင်းမွှေးတဲ့သဘော၊
အသွားက သံချိုင်းက သံ၊ သေခြင်းသဘော၊
အမင်းပိတ်ထားသာက ခြသံ၊ တရွေ့ရွေ့ကြိုးစားခြင်းသဘော၊
ပတ်ထားတဲ့ အနီရောင်ပိတ်စက မင်းမိခင်ရဲ့ ခြုံထည်အနီရောင်ဆိုတော့ မွေးဖွားခြင်း၊ အနီရောင်ဆိုတော့ အရေးကြီးခြင်း၊
သတ္တိရှိခြင်းဖြစ်တယ်လူကလေး"

ဟု ပြောလေသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း ဓားပေါ်၌ပတ်ထားသော မိခင်ကြီး၏ အနီရောင်ခြုံထည်ကို ကျွန်ုပ်၏ လည်ပင်း၌ ရွှေ့ပြောင်းပတ်လိုက်ပြီးလျှင် ဓားရိုးကို ကျစ်ကျစ်ပါအောင်ဆုပ်လျက်. . . .

"လူသတင်း လူချင်းဆောင်သလို ကျွန်တော့်နှာခေါင်းဝကို တသင်းသင်းမွှေးလာမယ့် ကျွန်တော့်ဖခင်ရဲ့ ရန်သူတွေရှိရာအရပ်ကို ညွှန်ပြတဲ့သတင်းကို အနံ့ခံရမှာပဲ၊ ပြီးတော့ ခြသတ္တဝါတွေလို ဖွဲကောင်းကောင်းနဲ့ရှာရမှာပဲ၊ ပြီးတော့ သံချိုင်းသံလို ဒီကောင်တွေကို သေခြင်းတရားဆီကို ပို့ပေးရမယ်၊ သေမင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးရမယ်ဆိုတာ ပါပဲ့ကို ကျွန်တော်ကတိပေးပါတယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးသည်. . . .

www.foreverspace.com.mm

“သိပ်ကောင်းတာပဲလူကလေး၊ ဒါပေမဲ့ အရေးကြီးတဲ့စကား မှာလိုက်မယ်၊ ဉာဏ်ရှိသူ တော်တော်များများဟာ ဖွဲ့အရာမှာ နည်းတတ်ကြတယ်”

“ဖွဲ့ရှိတဲ့သူကျတော့ကော ပါပါ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက. . .

“အဲဒီအခါကျတော့ ဉာဏ်ကိုသုံးရမယ်၊ ပစ္စည်းဥစ္စာ ပြည့်စုံတဲ့ လူနဲ့ပြိုင်ရတဲ့အခါမျိုးမှာ အချိန်ကို စောင့်ရမယ်၊ ကိုယ့်ဘက်က အခွင့်အလမ်းသာတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ ပြိုင်ရမယ်၊ ပြီးတော့ ခြွေရံ သင်းပင်းများတဲ့လူနဲ့ ပြိုင်တဲ့အခါမှာ သူတို့အချင်းချင်း မသင့် မမြတ်ဖြစ်တဲ့အချိန်ကို စောင့်ရမယ်၊ အေး. . . ဒါပေမဲ့ ကံ ကောင်းတဲ့ လူနဲ့ကျရင်တော့ မပြိုင်လေနဲ့ လူကလေး၊ ကံတရား ဆိုတာ လူသားတို့ ယှဉ်ပြိုင်စကောင်းသောအရာ မဟုတ်ပေဘူး”

ဟု မှာကြားလေး၏။

“ကောင်းပါပြီ ပါပါ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ဦးခေါင်းကိုညွတ်၍ ပြောလိုက်လေ၏။

“မျောက်သတ္တဝါလို သွက်လက်ပြီး ကုလားအုတ်လို ခရီးသွား ပါ၊ ကြွက်တစ်ကောင်လို ကြိုကြိုကြားကြားဝင်ပါ၊ အမဲလိုက်ခွေး လို အနံ့ခံပါ၊ ကြက်တစ်ကောင်လို ရသမျှကလေးကို ယက်ပြီး ရှာစားပါ၊ ကြောင်တစ်ကောင်လို ခြေလုံပါ၊ တစ်ဖက်ရန်သူ ဟာ ကိုယ့်ရဲ့လှုပ်ရှားမှုကို မသိပါစေနဲ့၊ လင်းယုန်တစ်ကောင် လို ရဲရင့်ပါ၊ ဒါပေမဲ့ မြေခွေးလိုတော့ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲ

www.foreverspace.com.mm

ခြင်းမပြုလေနဲ့၊ အသိဉာဏ်ရှိတဲ့ လူဟာ ပျောက်ဆုံးသွားတဲ့ အရာကိုရှာဖို့ ဘယ်တော့မှ ထိုင်မနေဘူး၊

Wise men never sit and wait their loss”

ဟု အင်္ဂလိပ်လို ပြောလိုက်၏။

“ကောင်းပါပြီ ပါပါ”

ဟုဆိုကာ ကျွန်ုပ်လည်းသွားမည်ဟု ထလိုက်ရာ ဖခင်ကြီးက. . . .

“လူကလေး၊ ပါပါရဲ့ အမွေကိုတော့ လက်ခံသွားပါဦး”

ဟုဆို၍ အနီးရှိ ပတ္တူဖျင်အိတ်ကြီးအတွင်းသို့ လက်လှည့် အပ်ချုပ်စက်လေးကို ထည့်၍ ကျွန်ုပ်အား ပေးလိုက်လေသတည်း။

♦♦♦♦♦

www.foreverspace.com.mm

မိုးဆက်နှင့်တွေ့ဆုံခြင်း

ကျွန်ုပ်လည်း အထက်ကဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဖျင်လွယ်အိတ်ကြီး နှစ်လုံးကိုလွယ်လျက် ခြေသလုံးအိမ်တိုင်အဖြစ်ဖြင့် ရေကြည်ရာ မြက်နုရာ၌ လုပ်ကိုင်ရှာဖွေစားသောက်ရင်း ခရီးထွက်လာခဲ့ရာ ပဲခူးမြို့သို့ ရောက်လာခဲ့လေ၏။ ပဲခူးမြို့သို့ရောက်လျှင် ရွှေမော်ဓောစေတီအား တက်ရောက် ဖူးမြော်ပြီးနောက် ဘုရားအနီးရှိ သာလာယံ ဇရပ်တစ်ခုပေါ်၌ ခရီးတစ်ထောက် နားခဲ့လေ၏။

ကျွန်ုပ်ဇရပ်ပေါ်သို့တက်သွားသည့်အခါ၌ ဇရပ်ပေါ်တွင် လူသုံးယောက်ရှိနှင့်နေကြောင်း ကျွန်ုပ် သတိပြုမိလေ၏။

တစ်ယောက်သောသူမှာ ဆေးပေ့ါလိပ်တစ်လိပ်ကိုခဲလျက် ဇရပ်ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ မြေဖြူခဲဖြင့်ခြစ်ကာ စာရင်းတွက်၍နေလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

အခြားသူတစ်ဦးမှာမူ ကြေးပလွေကလေးတစ်လက်ကို အုတ်နီခဲမှုန့်ဖြင့် ပြောင်လက်အောင် ပြုလုပ်နေလေ၏။ ကျန်တစ်ယောက်မှာမူ လွယ်အိတ်စုတ်ကလေးကို ခေါင်းအုံး၍ စန့်စန့်ရန့်ရန့် အိပ်၍နေလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုသူတို့အား တစ်ချက်မျှ ကြည့်ရှုအကဲခတ်လိုက်ရုံနှင့်ပင် သူတောင်းစားများဖြစ်ကြောင်း သိရှိလေ၏။ သို့ရာတွင် သူတောင်းစားပင်ဖြစ်စေ၊ မည်သူပင်ဖြစ်စေ ဇရပ်ပေါ်တွင် ကျွန်ုပ် အရင်ရောက်ရှိနေသူများအား ကျွန်ုပ်အနေနှင့် တည်းခိုခွင့်တောင်းမှ သင့်တော်မည်ဟု သဘောပေါက်သည့်အလျောက်. . . .

"မိတ်ဆွေတို့ ကျုပ်လည်း ဒီဇရပ်ပေါ်မှာ တည်းခိုမယ်ဗျာ၊ ကျုပ်ကိုခွင့်ပြုပါ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကြေးပလွေပိုင်ရှင်က မော့်ကြည့်ပြီးလျှင် တစ်စုံတစ်ရာ ပြောဆိုခြင်းမရှိဘဲ ၎င်း၏ပုလွေကိုသာလျှင် ပြောင်လက်အောင် တိုက်ချွတ်၍နေလေ၏။

ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ မြေဖြူတစ်ချောင်းဖြင့် ဂဏန်းတွက်နေသည့်လူကမူ ကျွန်ုပ်အား မော့၍ကြည့်ပြီးနောက်. . .

"ကိုယ့်လူက ဘာအလုပ် လုပ်သလဲ"

ဟုမေးလေ၏။

"အပ်ချုပ်သမားပါ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ဖြေလိုက်လျှင် ထိုလူက. . .

"အပ်ချုပ်သမားဆိုရင် ရပါတယ်၊ သူတောင်းစားဆိုရင်တော့ နည်းနည်းစကားပြောရမယ်"

ဟု ဆိုလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"သူတောင်းစားဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့စကားပြောရမှာလဲ မိတ်ဆွေ" ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးရာ ထိုလူက. . .

"ကျုပ်က သူတောင်းစားလေဗျာ၊ ဒါ ပဲခူးမြို့ရဲမြေပုံပဲ၊ ဟောဒီ ရပ်ကွက်တွေ၊ လမ်းတွေ အခု ကျုပ် စာရင်းတွက်ကြည့်နေတာဗျ၊ လမ်းတစ်လမ်းမှာ ကျုပ်တောင်းလို့ရမယ့် ပျမ်းမျှ ဝင်ငွေ၊ ပြီးတော့ ရပ်ကွက်အလိုက်ရမယ့် ပျမ်းမျှဝင်ငွေ၊ ပြီးတော့ တစ်မြို့လုံး တောင်းလို့ရမယ့် ပျမ်းမျှဝင်ငွေတွေကို စာရင်း တွက်ကြည့်နေတာဗျ၊ ဒီမြို့မှာ ခြောက်ရက်တောင်းမယ်လို့ အကြမ်းဖျင်း လျာထားတယ်၊ အဲဒီ ခြောက်ရက်အတွင်းမှာ မနက်(၈)နာရီကနေ နေ့လည် (၁၁)နာရီအထိ တောင်းမယ်၊ နေ့လယ် (၁၁)နာရီကနေ (၁)နာရီအထိ ကျုပ်နားမယ်၊ (၁)နာရီကနေ ည (၈) နာရီအထိ တောင်းမယ်ဆိုတော့ ကျုပ်ရဲ့အလုပ်ချိန်ဟာ တစ်နေ့မှာ (၁၀)နာရီရှိတယ်၊ အဲဒီတော့ (၆)ရက်ဆိုရင် နာရီပေါင်း(၆၀) ကျုပ်အလုပ်လုပ်ရမယ် မဟုတ်လား၊ နာရီပေါင်း (၆၀)မှာ ပျမ်းမျှဝင်ငွေဟာ ငါးရာရဖို့ လျာထားတယ်၊ တကယ်လို့ မိတ်ဆွေဟာ ကျုပ်လိုပဲ သူတောင်းစားတစ်ယောက်ဆိုရင် မိတ်တွေနဲ့ကျုပ်နဲ့ လမ်းတစ်လမ်းတည်း၊ ရပ်ကွက်တစ်ကွက်တည်း မဆုံမိကြရအောင် နှစ်ဦးသဘောတူ ညှိနှိုင်းရမယ်လေဗျာ၊ ပြီးတော့ ပြိုင်ဘက်တစ်ယောက် ရောက်လာပြီဆိုတော့ကျုပ်ရဲ့ တောင်းချိန်ကိုလည်း တိုးမြှင့်ရလိမ့်မယ်ဗျ"

ဟုဆိုလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်လည်း စာရင်းအင်းကျွမ်းကျင်သော ထိုသူတောင်းစားကို အံ့ဩစွာ ငေးမောကြည့်ရှုနေမိပြီးနောက် ဇရပ်၏ တစ်ခုသောထောင့်၌ နေရာယူရလေ၏။

ညပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌ ပလွေဆရာလည်း အပြင်သို့ ထမင်းစားရန်ထွက်၍သွားလေ၏။ သူတောင်းစားမှာမူ သူ၏လွယ်အိတ်အတွင်းမှ ထမင်းထုပ်ကို ထုတ်၍စားပြီးလျှင် ဖယောင်းတိုင်ထွန်း၍ စာရင်းတွက်နေပြန်သဖြင့် ကျွန်ုပ်က. . . .

"စာရင်းတွက်လို့ မပြီးသေးဘူးလား"

ဟုမေးရာ ထိုသူက. . . .

"တောင်ငူမြို့အတွက် ပျမ်းမျှဝင်ငွေစာရင်း တွက်ကြည့်နေတာဗျ"

ဟုပြောလေ၏။ ကျွန်ုပ်အပြင်သို့ထွက်၍ ထမင်းဝယ်စားပြီးနောက် ပြန်၍ လာလေ၏။ ကျွန်ုပ်ဇရပ်သို့ ပြန်ရောက်ချိန်၌ ဇရပ်ထောင့်၌ လွယ်အိတ်ကို ခေါင်းအုံး၍ စန့်စန့်ရန့်ရန့် အိပ်စက်နေသောသူသည် ဖယောင်းတိုင်ထွန်းလျက် ဖဲထုပ်တစ်ထုပ်ကို ကုလားဖန်ထိုး၍နေလေ၏။ စာရင်းတွက်၍နေသော သူတောင်းစားလည်း စာရင်းတွက်နေရာမှ ဖဲထုပ်ကို ကုလားဖန်ထိုးနေသော ဖဲသမားကို မကြာခဏလှမ်း၍ကြည့်လေ၏။

ထိုသို့ကြည့်ပြီးနောက် ဖဲသမားအား. . . .

"လျော်ဖို့ စားဖို့ ပိုက်ဆံတော့ရှိတယ်နော်"

ဟုလှမ်း၍မေးရာ ဖဲသမားက ခေါင်းညိတ်၍ပြလျှင် ဖဲသမားအနီးသို့ သွားလေ၏။ ကြေးပလွေဆရာသည် သူတောင်းစားနှင့်အတူ ဖဲသမား

www.foreverspace.com.mm

အနီးသို့ ထ၍သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းတို့နှင့်အတူ လိုက်၍သွားလေ၏။

သူတောင်းစားသည် ဖဲသမား၏ လက်တွင်းမှ ဖဲထုပ်ကိုယူ၍ ကျွမ်းကျင်စွာ ကုလားဖန်ထိုးလေ၏။ ကြေးပလွေသမားလည်း သူတောင်းစား၏ လက်ထဲမှ ဖဲထုပ်ကိုယူ၍ ကုလားဖန်ထိုးပြန်၏။ ပလွေသမားမှာ သူတောင်းစားထက် ဖဲကိုင်ကျွမ်းကျင်လေ၏။ ဖဲထုပ်ကို အလျားလိုက်လည်းကောင်း၊ အနံလိုက်လည်းကောင်း ကုလားဖန်ထိုးပြီးနောက် ဖဲရွက်ကလေးများကို တစ်ချပ်ကျော်စီထွက်၍လာစေရန် ကုလားဖန်ထိုးပြန်၏။ ထို့နောက် ဖဲထုပ်ကို လက်နှစ်ဖက်ဖြင့်ကိုင်၍ လက်ဆွဲ ဘာဂျာကဲ့သို့ဆွဲပြန်၏။ ထို့နောက် ကုလားဖန်ထိုးရင်း ဖဲချပ်လေးချပ်ကို ဆွဲထုပ်၍ ကျွန်ုပ်တို့အား လှန်ပြရာ တစ်ဖဲလေးချပ်ဖြစ်ကြောင်း အံ့သြဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရလေ၏။

"ဟောဒီပလွေရဲ့တန်ဖိုး တစ်ဆယ်ထားပြီးထိုးမယ်"

ဟု ကြေးပလေံသမားကပြောလျှင် ဖဲသမားကပြီး၍. . . .

"တစ်ရာထားပါ၊ တစ်ဆယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားအတွက် နည်းပါတယ်"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ဒီလိုဆိုရင် ချိုးမယ်"

ဟု ပလွေသမားက ပြောလေ၏။ ဖဲသမားက ခေါင်းညိတ်ပြ၏။ ပလွေသမားလည်း ဖဲကိုချိုးလိုက်လေ၏။ ဖဲသမားသည် ဖဲဝေရန်အတွက် ဖဲထုပ်ကို ကိုင်လိုက်လျှင် သူတောင်းစားကသူ၏ လွယ်အိတ်အတွင်းမှ အကြွေတစ်ဝက်ကို ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ပုံ၍ချလေ၏။ ဖဲသမားလည်း

www.foreverspace.com.mm

ဖဲသုံးချပ်စီဝေပြီးနောက် တစ်ဖက်သို့လှည့်၍ နှပ်ညှပ်လေ၏။ ထိုအခါ၌ သူတောင်းစားသည် ဖဲသမား၏ ဖဲကို ကပျာကယာ ခိုးကြည့်ပြီးနောက် မိမိ၏ ဖဲကိုကြည့်ပြန်ရာ မိမိ ဖဲကနိုင်ကြောင်းသိလျှင်. . .

"ဒီမှာ မိတ်ဆွေ၊ ဖဲမကြည့်ရသေးဘူး၊ ထပ်ပြီး ထိုးလို့ရသေးတယ်မဟုတ်လား"

ဟု မေးရာ ဖဲသမားက. . .

"ရပါတယ်"

ဟု ပြောလျှင် ကျန်သောအကြွေများကို အကုန်သွန်ချသည့်အပြင် အကျႌအိတ်အတွင်း၌ ကျစ်လျစ်စွာခေါက်၍ သိမ်းထားသော ရာတန်သုံးချပ်ကိုပါ ထုတ်၍ချလေ၏။ ထို့နောက် ပိုက်ဆံတောင်းရာ၌ အသုံးပြုသော ခွက်ကိုပါ. . . .

"ဒီခွက်ကို တစ်မတ်ထားဗျာ"

ဟု ဆိုကာ ခွက်ပါထိုးလေ၏။

"ခွက်ကို တစ်မတ် မဟုတ်ဘူး၊ တစ်ရာပေးတယ်"

ဟု ဖဲသမားက ပြောလေ၏။

ပလွေသမားလည်း သူတောင်းစား ဖဲခိုးကြည့်စဉ်က ဒိုင်လုပ်သူ ဖဲသမား၏ ဖဲကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေ၏။ ဒိုင်လုပ်သူ၌ ငါးပေါက်သာရှိ၏။ မိမိက ခြောက်ပေါက် ရှိနေကြောင်း သိလျှင် ပလွေကိုပုတ်ပြရင်း. . . .

"ငါးဆယ်ထိုးတယ်"

ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုအခါ၌ ဒိုင်လုပ်သူဖဲသမားက ပလွေသမားအား. . . .

www.foreverspace.com.mm

"တစ်ရာလုံးထိုးရင် တိုက်စားပေးမယ်"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ပလွေသမားက. . . .

"ထိုးတာပေါ့ဗျာ"

ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း အိတ်တွင်းမှ ပိုက်ဆံကို စမ်းလိုက်၏။ ထိုအခါ ဖဲသမားက ကျွန်ုပ်အား. . . .

"ဘယ်လိုလဲ အပ်ချုပ်သမား၊ ထိုးမလို့လား၊ တစ်ပြားနှစ်ပြား မလုပ်နဲ့၊ များများလုပ်၊ များများဆိုတာ ဘယ်လောက်လဲ သိလား၊ ကိုယ့်လူ အိတ်ထဲမှာပါတဲ့ အပ်ချုပ်စက်ကို တစ်ရာပေးမယ်၊ အဲဒီစက်ကို ချပြီးထိုး"

ဟုဆိုလေ၏။

"ခင်ဗျား လျော်နိုင်လို့လား"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ဖဲသမားက. . . .

"ဒီမှာ ကိုယ့်လူ၊ နာမည်မှတ်သွားဦး၊ မိုးဆက်တဲ့၊ မလျော်နိုင်ရင် ဟောဒီမှာ ဓား၊ ရင်ကော့ ပေးလိုက်မယ်၊ ရင်ခွဲပြီးအသည်းယူသွား၊ ထိုးရဲရင် ထိုး၊ အပိုစကား မပြောနဲ့၊ သွေးကောင်းတဲ့ ယောကျ်ားတွေ ကစားနေတာ"

ဟု ကျွန်ုပ်အား မခံချင်အောင်ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဖြစ်ချင်ရာဖြစ် အပ်ချုပ်ကို ချ၍ထိုးမည်ဟု စိတ်၌ကြံလျက် အိတ်ကြီးရှိရာသို့ သွားပြီးလျှင် အပ်ချုပ်စက်ကို နှိုက်ထုတ်လေ၏။

ထိုသို့နှိုက်ထုတ်ပြီးကာမှ ကျွန်ုပ်သည် စိုးရိမ်စိတ်များ ဝင်၍လာလေ၏။ နိုင်မည်မှာ သေချာ၏။ သို့သော် အပ်ချုပ်စက်မှာ အသက်မွေး

www.foreverspace.com.mm

ဝမ်းကျောင်းပစ္စည်းဖြစ်သောကြောင့် အနည်းငယ် တွန့်ဆုတ် တွန့်ဆုတ် ဖြစ်၍နေ၏။ထိုအချိန်၌ ဖခင်ကြီး ပြောခဲ့သောစကားကို အမှတ်ရမိလေ၏။

"မင်းအနားမှာ ဘယ်ဟာမလုပ်နဲ့၊ ဘယ်ဟာလုပ်လို့ ညွှန်ပြပေးနေမယ့် ပညာရှိတစ်ယောက်လို အားကိုးရမှာက ကြွေစေ့ကလေးတွေကွ"

ဟူသော ဖခင်ကြီး၏ စကားကို ယခုပင် ပြောလိုက်သကဲ့သို့ ကြားယောင်မိသဖြင့် ကြက်သွေးရောင် ကတ္တီပါအိတ်ကလေးကို ထုတ်ကာ ကြွေစေ့ကလေးများ ပစ်လေ၏။

"ဗျို့ အပ်ချုပ်ဆရာ၊ ဖဲရိုက်နေတဲ့ကြားက ဘာဖြစ်လို့ ကြွေပစ်နေရတာလဲ၊ ခင်ဗျားကို စောင့်နေတာ၊ အပ်ချုပ်စက်ယူခဲ့လေ"

ဟု သူတောင်းစားက ခေါ်လေ၏။

"ဟား. . . ဟား. . . ကြွေဗေဒင် တွက်နေတာလား၊ မတွက်ပါနဲ့၊ လာစမ်းပါ၊ နိုင်ပါတယ်"

ဟု ကြေးပလွေဆရာကလည်း ခေါ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ၎င်းတို့ခေါ်သည်ကို ဂရုမစိုက်ဘဲ ကြွေကိုဆက်၍ပစ်ရာ ကျွန်ုပ်၏ ကြွေစေ့များက ဆုံးရှုံးခြင်း၊ ဝမ်းနည်းဖွယ်ဖြစ်ခြင်း ဟူသော အဖြေကို ပြသဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ အပ်ချုပ်စက်အား ဖျင်အိတ်ကြီး အတွင်းသို့ ပြန်၍ထည့်လိုက်ပြီးနောက်. . . .

"ကျုပ်ကိုမစောင့်ပါနဲ့၊ ကျုပ် မထိုးတော့ဘူး"

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။

"တော်တော်ညံ့တဲ့လူပဲ"

www.foreverspace.com.mm

ဟု ကြေးပလွေဆရာက အပြစ်တင်လေ၏။ ပြောမည်ဆိုလျှင်လည်း ပြောထိုက်ပါပေသည်။ ဒိုင်၌ ငါးပေါက်ရှိကြောင်း ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် မြင်၏။ ကြေးပလွေဆရာ၏ အိမ်၌ ခြောက်ပေါက်ရရှိနေကြောင်းကိုလည်း ကျွန်ုပ်မြင်ခဲ့ပါလျက် ဝင်၍မလောင်းဝံ့သည်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်လည်း မကျေမနပ် ဖြစ်၍နေ၏။

ကြက်သွေးရောင် ကတ္တီပါ အိတ်ကလေးအတွင်းမှ ကြွေစေ့ကလေးများကိုလည်း အထင်သေးချင်သလို ဖြစ်၍လာ၏။ ဟုတ်မှ ဟုတ်ပါ့မလား။ ဒီတစ်ခါတော့ ကြွေစေ့တွေမှားပြီ ထင်ပါရဲ့ဟုပင် အောက်မေ့မိသေးတော့၏။

"ကဲ. . . . ကဲ. . . . မလောင်းဘူးဆိုရင် ပလွေဆရာ ဖဲလှန်လိုက်စမ်းပါ၊ ဘယ်လောက်ရှိသလဲ"

ဟု ဒိုင်က ပြောလေ၏။

ကြေးပလွေဆရာက ဖဲလှန်လိုက်ပြီးနောက်. . . .

"သိပ်မရှိပါဘူး၊ ခြောက်ပေါက်တည်းပါ ခင်ဗျာ"

ဟု ခပ်ငေါ့ငေါ့ ပြောလေ၏။

"ခွက်ဆရာ ဘယ်လောက်ရှိသလဲ"

ဟု ဒိုင်ကမေးပြန်ရာ သူတောင်းစားက. . . .

"လပ်ပါဗျာ. . သိပ်မရှိပါဘူး။ ဟဲ. . ဟဲ. . "

ဟု ခပ်စပ်ဖြဲဖြဲ လေသံဖြင့် ပြောလေ၏။

"ကဲ. . . . လပ်ကိုနိုင်ရုံကလေး လာခဲ့စမ်း"

ဟုဆိုကာ သူ၏ ဖဲသုံးချပ်ကို ကောက်ယူ၍ ဖြန်းခနဲရိုက်ပြီး လှန်ချလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မျက်လုံးပြူး၍ ပါးစပ်အဟောင်းသား ဖြစ်ကုန်ကြ

www.foreverspace.com.mm

လေ၏။ သူတောင်းစားနှင့် ပလွေဆရာမှာလည်းတစ်ဦးမျက်နှာ တစ်ဦး ကြည့်၍နေကြလေ၏။ ထိုသူတို့အကြည့်မှာ. . . .

"ဘယ်လိုလဲ၊ စောစောတုန်းက ခိုးကြည့်ခဲ့တာ ငါးပေါက်ပဲရှိပါ
တယ်၊ အခုတော့ သုံးသုံးလုံးနဲ့ ကိုးဖြစ်နေပါလား"

ဟူ၍ ပြောနေဘိသကဲ့သို့ ရှိလေ၏။

ဖဲသမား မိုးဆက်လည်း သူတောင်းစား၏ ငွေများနှင့် ခွက်စုတ်ကိုပါ စားတယ်ဟုဆိုကာ ယူလိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ပလွေဆရာ၏ ပလွေကိုပါ လာခဲ့ဟုဆိုကာ ယူလိုက်ပြန်၏။

ထိုအခါကျမှပင် ကျွန်ုပ် အမွေရခဲ့သော ကြွေစေ့ကလေးများကို ကျေးဇူးတင်မိလေတော့၏။

ဖဲသမားလည်း သူ၏လွယ်အိတ်ကို ခေါင်းအုံး၍ စန့်စန့်ရန့်ရန့် အိပ်လေတော့၏။ သူတောင်းစားလည်း တောင်းစားခွက်စုတ်ပါ ဖဲရှုံးသွားသဖြင့် အခက်ကြုံ၍နေသည်ဖြစ်ရာ ဖဲသမားမိုးဆက် အနားသို့ ကပ်လျက်. . .

"မိတ်ဆွေရယ် ခွက်တော့ ပြန်ပေးပါဗျာ၊ သူတောင်းစား ခွက်
ပျောက်တယ်ဆိုတာ မကောင်းပါဘူး"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ခွက်ကို တစ်ရာနဲ့ ရွေးလေ"

ဟု ဖဲသမားက ပြောလေ၏။

"တစ်ရာ မပြောနဲ့၊ တစ်ပြားတောင် မရှိတော့ပါဘူး ဆရာရယ်"

ဟု သူတောင်းစားက အသနားခံလေ၏။

"ဒီလိုဆိုရင်လည်း ခြေသလုံးကို နှိပ်ပေးရင် ပြန်ပေးမယ်"

ဟု ဖဲသမားက ပြန်၍ပြောလိုက်ရာ သူတောင်းစားက. . . .

"နှိပ်ပါတယ် နှိပ်ပါတယ်"

ဟု ဆိုကာ ဖဲသမားမိုးဆက်၏ ခြေသလုံးကို နှိပ်နယ်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

"ဆရာရယ် ကျုပ်ရဲ့ ပလွေလေးကိုလည်း ပြန်ပေးပါဗျာ"

ဟု ပလွေဆရာက အသနားခံပြန်၏။

"တစ်ရာပေးလေ"

ဟု ဖဲသမားကပြောလျှင် ပလွေဆရာကလည်း . . . .

"တစ်ရာတော့ မရှိပါဘူး ဆရာရယ်၊ ဆရာခိုင်းချင်ရာ ခိုင်းပါ"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ဒီလိုဆိုရင် ပေတစ်ပင်လုံး ဘုန်းကြီးယပ်တောင်၊ ဝါးတစ်ရုံလုံး ဘုန်းကြီး တောင်ဝှေးဆိုတာ ပလွေနဲ့ ပီအောင်မှုတ်ပြစမ်း"

ဟု ဆိုသဖြင့် ပလွေသမားက မှုတ်ပြရလေ၏။

"အပ်ချုပ်သမား ကံကောင်းသွားတယ်"

ဟု ကျွန်ုပ်ကိုပါ ဖဲသမား မိုးဆက်က လှမ်း၍ ကြိမ်းလိုက်လေ၏။

"ဆရာသမား ခင်ဗျားဥစ္စာက ခွက်စုတ်ကိုလည်း တစ်ရာပေး တယ်၊ ကျုပ်ရဲ့ ပလွေကိုလည်း တစ်ရာပဲပေးတယ်၊ ဒီအပ်ချုပ် သမားက ဝင်ပြီးထိုးမယ်ဆိုရင်လည်း သူ့အပ်ချုပ်စက်ကိုလည်း တစ်ရာပဲပေးမှာပဲ မဟုတ်လား"

ဟု ပလွေဆရာကမေးရာ ဖဲသမား မိုးဆက်က. . .

"အင်. . . . ဟုတ်တယ်လေ"

ဟု ပြန်၍ ပြောလေ၏။

"ခွက်စုတ်ထပ်တော့ ကျုပ်ရဲ့ ပလွေက ပိုပြီး တန်ဖိုးရှိပါတယ် ဗျာ၊ ကျုပ်ရဲ့ ပလွေထက် အပ်ချုပ်စက်က ပိုပြီးတန်တာပေါ့"

ဟု ဆိုလေ၏။

"အတူတူပဲ၊ အားလုံး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပစ္စည်းတွေချည်း ပဲ၊ ခွက်သမားလည်း ခွက်နဲ့တောင်းပြီး အသက်ရှင်အောင် လုပ် နေရသလို အပ်ချုပ်သမားလည်း စက်ကလေးတစ်လုံးနဲ့ အသက်မွေးနေရတာပဲ၊ ပလွေသမားလည်း ပလွေမှုတ်ပြ

www.foreverspace.com.mm

ပြီး အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းနေရတာပဲ မဟုတ်လား၊ ဒါကြောင့် တန်ဖိုးအတူတူပဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

သူတောင်းစားလည်း ဖဲသမား မိုးဆက်ကို နှိပ်ပေးရင်းဖြင့် အောက်ပါအတိုင်း မေးလေ၏။

“ဆရာရဲ့ ဖဲကို ကျုပ်က ခိုးပြီးကြည့်တယ်၊ အဲဒီတုန်းက ဆရာသမားရဲ့ ဖဲဟာ ငါးပေါက်ပဲ ရှိပါတယ်ဗျာ၊ နောက်တော့ ဘယ်လိုကနေ ကိုးဖြစ်သွားရတာလဲ”

“ဟုတ်တယ်ဗျ၊ စပိတ်ငါးတစ်ချပ်ရယ်၊ ညှင်းခြောက်ရယ် ဒိုင်းမွန်းလေးရယ်ပေါ့ဗျာ၊ ကျုပ်လည်း မြင်ပါတယ်၊ နောက်. . . လှန်တော့ သုံးပေါက်ချွန်းသုံးချပ်နဲ့ ကိုးဖြစ်နေတယ်၊ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ဆရာသမားရယ်”

ဟု ပလွေဆရာကပါ သူတောင်းစား၏ စကားကို ထောင်ခံပြောဆိုလေ၏။

“လိမ်တာပေါ့ ကိုယ့်လူတို့ရာ၊ အခုလို ကျုပ်လိမ်လိုက်တော့ ခွက်သမားလည်း တစ်လမ်းမှာ တောင်းရင် ဘယ်လောက် တစ်ရပ်ကွက်မှာတောင်းရင် ဘယ်လောက်၊ တစ်မြို့လုံးမှာ တောင်းရင် ဘယ်လောင်ရမယ်ဆိုတဲ့ ကြိုတင်ခန့်မှန်းခြေ ခွက်စာရင်းကြီးဟာ အဓိပ္ပါယ်မရှိ ဖြစ်သွားတာပေါ့၊ ဟဲ. . ဟဲ. . . ”

ဟု ဖဲသမား မိုးဆက်က ပြော၍ ရယ်လေ၏။

များမကြာမီ၌ ကြေးပလွေသမားသည် ကျွန်ုပ်တို့အား နှုတ်ဆက်ကာ လမ်းခွဲ၍ သွားလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်၊ ဖဲသမား၊ သူတောင်းစား သုံးဦးသာလျှင် ယုန်၊ မျောက်၊ ခါ သတ္တဝါသုံးဦး အဆွေခင်ပွန်းဖွဲ့၍ နေထိုင်သကဲ့သို့ ဆက်လက်၍ နေထိုင်ကြလေတော့၏။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

www.foreverspace.com.mm

လမ်းဆုံက စောင့်နေသူ

အထက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဖဲသမားကိုမိုးဆက်၊ သူတောင်းစား ကိုမြသာနှင့် အပ်ချုပ်သမား ကျွန်ုပ် (မောင်မနောကံ) တို့သည် ပဲခူးမြို့ ရွှေမော်ဓောစေတီအနီး သာလာယံဇရပ်ပေါ်မှာ နေထိုင်ကြပြီးလျှင် မိမိ တို့၏ အလုပ်ကို မိမိတို့ဘာသာ လုပ်ကိုင်ကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း နံနက်မိုးလင်းသည်နှင့်တစ်ပြိုင်နက် ဇရပ်မှ ထွက် ၍ တစ်လမ်းဝင် တစ်လမ်းထွက် သွားရောက်ကာ အပ်ချုပ်စက် တစ်လုံး ဖြင့် အင်္ကျီအဝတ်အစားများ ချုပ်လုပ်ရင်း ကျွန်ုပ်၏ ရန်သူများကို ရှာဖွေ ခဲ့လေ၏။

သူတောင်းစား ကိုမြသာမှာလည်း သူ၏ခွက်ကိုစွဲ၍ တစ်လမ်း ဝင် တစ်လမ်းထွက် သွားရောက်ကာ သနားဖွယ်ရာသော အသံဖြင့် တောင်းရမ်းလေ၏။

ဖဲသမား ကိုမိုးဆက်သာလျှင် ဇရပ်ပေါ်၌ ကျန်ခဲ့လေ၏။ ထိုသို့ ကျန်ခဲ့သော်လည်း ညပိုင်းသို့ရောက်လျှင်မူ ကိုမိုးဆက်သည် သူ၏ လွယ် အိတ်အတွင်းမှ အဝတ်အစားအသစ်ကို ထုတ်၍ လှဲလှယ်ဝတ်ဆင်ကာ အပြင်သို့ ထွက်သွားတတ်ပြီး ညဉ့်နက်မှ ပြန်၍လာတတ်လေ၏။ တစ်ခါ တစ်ရံ မိုးစင်စင်လင်းမှပင် လာတတ်လေ၏။

www.foreverspace.com.mm

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်အိပ်ရာမှထသည့်အခါတွင် ဇရပ်၏ အလယ်၌ လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်များ၊ မုန့်များ၊ စီးကရက်ဘူးများ ရောက်နေသည်ကို တွေ့ရလေ၏။

"ကဲ. . . ကိုယ့်လူတို့၊ မျက်နှာသစ်ပြီးရင် လက်ဖက်ရည်နဲ့ မုန့်ကလေး စားလိုက်ကြပါဦး"

ဟု ဖဲသမား မိုးဆက်က ပြောသဖြင့် ကျွန်ုပ်က ရေအိုးရှိရာသို့ သွား၍ မျက်နှာသစ်သော်လည်း သူတောင်းစား ကိုမြသာမှာမူ အိပ်နေရာမှထ၍ မျက်နှာမသစ်ဘဲ လက်ဖက်ရည်နှင့် မုန့်များကို စားသောက်လေ၏။

"ဗျို့. . . ကိုမြသာ၊ မျက်နှာသစ်ဦးလေဗျာ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောရာ ကိုမြသာက. . .

"သူတောင်းစားပဲကွာ၊ မျက်နှာသစ်ဖို့ မလိုပါဘူး"

ဟု ဆိုလေ၏။

"ခင်ဗျားဟာ တော်တော် ကျက်သရေယုတ်တဲ့လူ"

ဟု ကျွန်ုက်က ပြောရာ ကိုမြသာက. . .

"သူတောင်းစားဆိုတာ ကျက်သရေယုတ်လေ ကောင်းလေပေါ့ကွာ"

ဟု ပလုတ်ပလောင်းနှင့် စားနေရင်း ပြန်၍ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း မျက်နှာသစ်ပြီးနောက် လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ဆီသို့သွား၍ လက်ဖက်ရည်သောက်လေ၏။ ထိုအခါ၌ ဖဲသမားမိုးဆက်လည်း လာရောက်၍ လက်ဖက်ရည်သောက်ရင်း. . .

"လက်ဖက်ရည်နဲ့ မုန့်က ကျုပ်တိုက်တာပဲ၊ ဒီကနေ့ လမ်းခွဲမယ်၊ ကျုပ် ခရီးဆက်တော့မယ်"

ဟု မိုးဆက်ကပြော၍ သူ၏ လွယ်အိတ်ကို ကောက်ယူကာ ပြုံးရွှင်သော မျက်နှာနှင့် နှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုသို့သွားခါနီး၌ ကိုမိုးဆက်က ကိုမြသာအား. . .

"ကဲ. . . အရင်းမရှိ ကိုမြသာရေ၊ ခင်ဗျားလည်း နေ့ထွက်စည်အောင် ထွက်ပေဦး"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုမြသာက. . .

"ဒီနာမည် သိပ်ကောင်းတာပဲ၊ အရင်းမရှိ ကိုမြသာတဲ့၊ ဟုတ်တာပေါ့၊ ကျုပ်ရဲ့ အလုပ်က အရင်းမှ မရှိဘဲ"

ဟု ပြန်လည်ပြောဆို၍ သူ၏ခွက်စုတ်ကိုကိုင်ကာ လှည့်လည်တောင်းရမ်းရန်အတွက် ထွက်၍ သွားလေတော့၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က ကိုမြသာအနီးသို့ ချဉ်းကပ်ကာ. . .

"ကိုမြသာရယ် ကျုပ် အကူအညီတစ်ခုတောင်းစမ်းပါရစေဗျာ"

ဟု စကားစလိုက်ရာ ကိုမြသာက. . .

"နိမ်းဟဲ. . . နိမ်းဟဲ၊ အကူအညီမတောင်းနဲ့၊ သူများကို အကူအညီမပေးချင်ဘဲ ကိုယ်ကချည်း အကူအညီတောင်းမယ်ဆိုတဲ့စိတ်နဲ့ သူတောင်းစားလုပ်နေတာကွ"

ဟု ပျာပျာသလဲ ကန့်ကွက်ပြောဆိုလေ၏။

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တောင်းမယ်ဆိုတဲ့ အကူအညီက တကူးတက ကူညီရမယ့်ဟာမျိုး မဟုတ်ပါဘူး၊ ခရီးသွားဟန်လွှဲဆိုသလို လုပ်ရမယ့် အလုပ်မျိုးပါ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလျှင် ကိုမြသာက. . .

"အရင်းမစိုက်ရရင်တော့ မြသာတို့က ကူညီနိုင်ပါတယ်၊ ကဲ. . ဆရာဆပ် ဘိုလိုး. . . ဘိုလိုး"

ဟု မြန်မာတစ်ဝက် ကုလားတစ်ဝက်ဖြင့် နောက်ရွှတ်ရွှတ် ပြောလေ၏။

"ဒီလိုဗျ၊ ခင်ဗျားသွားတဲ့လာတဲ့ နေရာတွေမှာ သုကရိခန်နဲ့ ဗလိခန်ဆိုတဲ့ နာမည်တွေကို တွေ့ရင် ကျုပ်ကိုအကြောင်းကြားစမ်းပါဗျာ"

www.foreverspace.com.mm

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ကိုမြသာက. . .

“ကိုယ့်လူကို အကြောင်းကြားရအောင် ကိုယ့်လူက နေရာ အတည်တကျနေတဲ့လူမှမဟုတ်ဘဲ၊ ဘယ်လိုအကြောင်းကြားရမှာလဲ”

ဟု ပြောလိုက်မှပင် ကျွန်ုပ်လည်း ခြေသလုံးအိမ်တိုင် ဖြစ်၍နေသော ကျွန်ုပ်၏အဖြစ်ကို သတိရမိလေတော့သည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် မည်သို့မည်ပုံပြုလုပ်ရမည်ကို စဉ်းစားနေစဉ်၌ပင် ကိုမြသာက. . .

“ကိုယ့်လူပြောတဲ့ လူနှစ်ယောက်ကိုတွေ့ရင် ကိုယ့်လူက ဘယ်လို အကျိုးရှိမှာလဲ”

ဟု မေးမြန်းလေ၏။ ကျွန်ုပ်က. . .

“အမွေရစရာရှိလို့ပါ”

ဟု ပြောလျှင် ကိုမြသာက. . .

“ဒီလိုဆိုလည်း ရှာပေးရတာပေါ့ဗျာ၊ ခင်ဗျားနဲ့ကျုပ်နဲ့က အဆက်အသွယ် မပြတ်ရအောင်တော့ သွားအတူ လာအတူတူ နေပေါ့”

ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ကိုမြသာနှင့်အတူ နှစ်ပေါင်းများစွာ တွဲဖက်၍ ခရီးလှည့်လည်ခဲ့ပြီးနောက် ကျောက်တံခါးမြို့တွင် ကျွန်ုပ် လွန်စွာတွေ့လိုလှသော သုကရိခန်နှင့်ဗလိခန်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေတော့၏။

ထိုသို့တွေ့ရပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သည် အခြားမြို့များသို့ ခရီးမဆက်တော့ဘဲ ထိုမြို့၌ပင် နေထိုင်၍ ၎င်းတို့အား လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ရန်ချောင်းမြောင်းခဲ့လေ၏။ ထိုအခါ၌ ကိုမြသာကိုလည်း ကျွန်ုပ်၏ အဖြစ်အပျက် အကြောင်းစုံကို ပြောပြခဲ့ရလေ၏။

ကိုမြသာကလည်း ကျွန်ုပ်၏ အကြံအစည် အောင်မြင်ရန်အတွက် များစွာ ကူညီလေသည်။

တစ်ညသ၌ သုကရိခန်နှင့် ဗလိခန်တို့၏အိမ်မှ အိမ်သားများ နှင့် အစေခံများသည် ကုလားနပန်းပွဲသို့ သွားရောက်ကြည့်ရှုနေကြ ကြောင်း ကြားသိရလျှင် ကျွန်ုပ်နှင့် ကိုမြသာလည်း ထိုအိမ်အတွင်းသို့ တိတ်တဆိတ် ဝင်ရောက်ခဲ့ကြလေ၏။ အိမ်တွင်းသို့ရောက်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ သည် လွန်စွာ အံ့သြရလေတော့၏။

ဖြစ်ပုံမှာ လွန်စွာထွားကျိုင်းလှသော သုကရိခန်နှင့် ဗလိခန်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်အား လူနှစ်ယောက်က ကြိုးများဖြင့် တုပ်နှောင်နေ သည်ကို တွေ့ရှိမှုမက ထိုလူနှစ်ယောက်မှာလည်း နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာ မြင့်သည့်ကာလ၌ ပဲခူးမြို့ဇရပ်ပေါ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် အတူတကွ တည်း ခိုခဲ့ကြသော ဖဲသမား ကိုမိုးဆက်နှင့် ပလွေဆရာတို့ ဖြစ်ကြလေ၏။

ထိုသူတို့လည်း ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ယောက်အား တိုက်ခိုက်သေး၏။ သို့ရာတွင် ပလွေဆရာက ကိုမြသာကို မှတ်မိသွားပြီးလျှင် ဆက်လက် တိုက်ခိုက်ခြင်းမပြုဘဲ အကျိုးအကြောင်း မေးမြန်းရာ ကျွန်ုပ်က ထိုညီ အစ်ကိုနှစ်ယောက်အား လုပ်ကြံလို၍ ရှာဖွေခဲ့ရာ ဤနေ့မှပင် အခွင့် အရေးရ၍ ဝင်ရောက်ခဲ့ကြောင်း ပြောပြလျှင် ကိုမိုးဆက်က. . .

"မသိပါဘူး ကိုယ့်လူရာ၊ ကျုပ်တို့က ဓားပြတိုက်မှာဆိုတော့ ကိုယ့်လူတို့ကို ဝေစုများခွဲပေးရမလားလို့ပါ"

ဟု ပြောဆို၍ သုကရိခန်ထံမှ မီးခံသေတ္တာသော့ကို တောင်းယူပြီး မီးခံ သေတ္တာကို ဖွင့်ပြီးလျှင် စိန်ရွှေရတနာများကို ယူလေ၏။

ကိုမြသာလည်း ကိုမိုးဆက်နှင့် ပလွေဆရာတို့ ကျန်ရစ်ခဲ့သော ရတနာများကိုရယူ၍ ကျွန်ုပ်အားအောက်ပါအတိုင်း နှုတ်ဆက်ကာ ထွက် သွားလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

“အရင်းမရှိ ကိုမြသာတော့ အရင်းရပြီ ကိုယ့်လူရေ၊ ကျပ်တော့ သွားပြီ ကိုယ့်လူဘာသာ စခန်းသွားပေတော့”

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုသူနှစ်ယောက်အား မိမိသည် မူနာချ်ခန်၏သား မူနာချ်ခန်ခေါ် မနောကံဖြစ်ကြောင်း ပြောပြ၍ ထူးဆန်းသော မှန်ဝိုင်းကလေးကို တောင်းယူလေ၏။ ထိုသူတို့မှာ ကျွန်ုပ်အလိုရှိသော မှန်ဝိုင်းကလေးကို မပေးသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် တတ်သရွေ့ မှတ်သရွေ့ နှိပ်စက်နည်းများဖြင့် ထိုသူနှစ်ဦးအား တစ်လှည့်စီ နှိပ်စက်ရလေ၏။ သို့ရာတွင် ကြိုးဖြင့်တုပ်၍ ပါးစပ်ကို အဝတ်စည်းထားခြင်းခံရသော ပထန်ညီအစ်ကို လူထွားကြီးနှစ်ယောက်မှာ ကျွန်ုပ်၏ နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းမှုများကို ကြံ့ကြံ့ခံ၍ နေကြရုံမျှမက မှန်ဝိုင်းကလေးကို မပေးနိုင်ကြောင်း ငြင်းဆန်နေသဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ထိုသူတို့အား ပါးစပ်၌စည်းထားသော အဝတ်များကိုဖြုတ်ပစ်၍. . .

“ခင်ဗျားတို့ သေရတော့မယ်၊ ဘာပြောချင်သေးလဲ”

ဟု မေးရာ ကျွန်ုပ်ကို စကားလုံးဝ မပြောဘဲ သုကရိခန်က ဗလိခန်ဘက်သို့လှည့်ကာ. . .

“ဗလိခန် မင်းကို ငါပြောသားပဲ၊ မူနာချခန်ကို သတ်ရင် သူ့မိန်းမကိုရှာပြီး သူ့ကလေးကိုပါ သတ်ရမယ်လို့၊ ဟော. . . အခုကြည့်စမ်း၊ နှစ်တွေကြာမှ သူ့ကလေးက ငါတို့ကို သတ်ဖို့ရောက်လာပြီ”

ဟု ပြောလေ၏။

“ဒါက ဒီလိုပါ အစ်ကိုရယ်၊ မူနာချ်ခန်ရဲ့ သူငယ်ချင်း ဆစ်ဖရူးခန်ကြောင့်ပါ၊ သူကသာ မပြောရင် ဒီကောင်လေး ဘာသိမှာလဲ”

ဟု ပြောလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်လည်း လွယ်အိတ်အတွင်းမှ ဓားကို ဆွဲထုတ်လိုက်ပြီး နောက်. . . .

‘အရိုးက ကရမက်သားဆိုတော့ တစိမ့်စိမ့်မွှေးတာပေါ့၊ ခင်ဗျား တို့ရဲ့သတင်းကလည်း ကျုပ်နှာခေါင်းဝမှာ မွှေးလာတယ်လေ၊ ပြီးတော့ အမင်းပိတ်ထားတာက ခြသံဆိုတော့ တရွေ့ရွေ့ကြိုး စားပြီး ရှာဖွေခဲ့ရတာပေါ့၊ ဟဲ. . . ဟဲ. . . အသွားက သင်္ချိုင်းက သံ၊ ဒါကတော့ ခင်ဗျားတို့ သွားရမယ့်လမ်း”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်သည် ကရမက်ဓားအရိုးအား တစ်ချက်မျှ အားရပါးရ နမ်းရှုပ်၍ ကိစ္စတုံးပစ်လိုက်လေ၏။ ထို့နောက် ထိုသူနှစ်ယောက်၏ ကိုယ်၌ ရှာဖွေရာ အချင်းငါးလက်မခန့်ရှိ မှန်ဝိုင်းကလေးကို တွေ့ရလေ၏။ မှန်၏ ကျောဘက်တွင်မူ သင်္ကေတများ ဖော်ပြထားခြင်းမရှိ၍ သင်္ကေတ များကို တွေ့ရမြန်လေ၏။ ထိုသင်္ကေတများကားက ကျွန်ုပ်ဖခင်၏ လက် ရာဖြစ်ကြောင်း ကျွန်ုပ်ကောင်းစွာ သဘောပေါက်ပေသည်။ ထိုသင်္ကေတ များမှာ ကြွေစေ့များ၏ အမှတ်လက္ခဏာများ ဖြစ်ပေသည်။

အဓိပ္ပါယ်မှာ. . . .

“လူကလေး. . . မင်းရဲ့ကြိုးပမ်းမှုကို အဖေ ဂုဏ်ယူတယ်၊ ဒီ ကြိုးပမ်းမှုတွေပြီးရင် ထူးဆန်းဖွယ်ရာသော အကြောင်းအရာ တို့ကို ဆက်ပြီး ရှာဖွေလေဦး”

ဟု ဖြစ်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် မှန်ဝိုင်းကလေးကိုယူခဲ့ပြီး နောက် ကျွန်ုပ်၏ မွေးစားဖခင်ကြီး ဆစ်ဖရူးခန်ရှိရာ မအူပင်မြို့သို့ ပြန် ခဲ့သော်လည်း မွေးစားဖခင်ကြီးမှာ ကွယ်လွန်ခဲ့ပြီဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်လည်း မွေးစားဖခင်ကြီး ဆစ်ဖရူးခန် မရှိတော့သည့် နောက် ကျွန်ုပ်၏ချစ်သူ ခင်မြရင်ကို ရှာဖွေခဲ့လေ၏။ ခင်မြရင်သည် ရန်ကုန်မြို့၌ရှိကြောင်း သတင်းအစအနကြားလျှင် ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်

www.foreverspace.com.mm

မြို့၌ နေထိုင်၍နေရာအနှံ့အပြားကို ရှာဖွေခဲ့လေသည်။ ထိုသို့ ရှာဖွေရာတွင် တာမွေကလေးရှိ ကားလမ်းနှင့် ရထားလမ်းဆုံရာ၌ ရထားလာချိန်တွင် ကားလမ်းသံတံခါးကို ပိတ်ရသော အလုပ်ကို ရလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုသို့ တံခါးပိတ်ရသော အလုပ်ကို လုပ်ရသည့်အချိန်မှစ၍ ရထားလမ်းပိတ်၍ စောင့်နေသော ကားများပေါ်မှ လူများကို စေ့စေ့စပ်စပ်၊ သေသေချာချာကြည့်၍ ကျွန်ုပ်၏ ချစ်သူ ခင်မြရင်ကို တွေ့လိုတွေ့ငြား ရှာဖွေလေ၏။

ညအခါများ၌လည်း ရထားလမ်း တံခါးပိတ်ပြီးလဆင် မီးအိမ်တစ်လုံးကိုဆွဲ၍ ကားများအနီးသို့ကပ်ကာ မီးအိမ်ဖြင့်ရှာဖွေလေ့ရှိသည်။

ကျွန်ုပ်၏တံခါးမှ မကြာခဏဖြတ်သွားဖူးသော ကားသမားများက ကျွန်ုပ်၏အကျင့်ကို သိပြီးဖြစ်သည့်အလျောက်. . . .

“ဘယ်သူ့ကို ရှာတာလဲ၊ ခုထိ မတွေ့သေးဘူးလား”

ဟူ၍လည်းကောင်း၊ တစ်ခါတစ်ရံ ၎င်းတို့အချင်းချင်း. . .

“တံခါးပိတ်တဲ့လူကတော့ မင်းကိုရှာနေပြီ ကြွေးပေးစရာရှိရင် ပေးလိုက်”

ဟု လည်းကောင်း၊

“မရှာနဲ့ မရှာနဲ့၊ ကားပေါ်ပါလာတာ ကျုပ်မိန်းမနဲ့ ကျုပ် ခယ်မပဲ၊ ခင်ဗျားနဲ့ ဘာမှမဆိုင်ဘူး”

ဟုလည်းကောင်း နောက်ပြောင်သွားတတ်လေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ထိုရထားလမ်းအနီး၌ မီးရထားဌာနမှ ဆောက်ပေးထားသော အိမ်ကလေး၌ နေထိုင်လျက် ဗျိုင်းသည် ငါးကို ချောင်းဝမှာစောင့်သကဲ့သို့ ခင်မြရင်အား စောင့်ခဲ့လေ၏။ အမှန် မုချလည်း ဤနေရာ၌ပင် ခင်မြရင်နှင့် ပြန်တွေ့ရလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ခဲ့ပေသည်။

www.foreverspace.com.mm

ဤသို့နေထိုင်ရင်း အားလပ်သောအခါများ၌ ကျွန်ုပ်သည် ထူးဆန်းသော မှန်ဝိုင်းကလေးကို ကြည့်ရှုခဲ့လေ၏။ တစ်စုံတစ်ရာထူးခြားမှုကို မပြပေ။ သို့ရာတွင် သုကရိခန်တို့ ညီအစ်ကိုသည် ထိုမှန်ဝိုင်းကလေးကိုမပေးဘဲ အသေခံ၍သွားကြသဖြင့် ရိုးရိုးမှန်ကလေး တစ်ချပ်မျှသာမဟုတ်ဘဲ တစ်စုံတစ်ရာ ထူးခြားနိုင်မှုရှိသော အဖြစ်ကိုမူ ကျွန်ုပ် ကောင်းစွာလက်ခံပါသည်။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ထိုမှန်ဝိုင်းကလေးကို ထိုင်၍ကြည့်နေစဉ် အိပ်ငိုက်သကဲ့သို့ ဖြစ်လာပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်တစ်ခုမြင်မက်လေ၏။ အိပ်မက်၌ ကျွန်ုပ်အား တစ်စုံတစ်ယောက်က လာရောက်၍. . . .

"မင်းရှာနေတဲ့လူတွေ တွေ့ရတော့မယ်၊ သူတို့ကို တွေ့ပြီးရင်လည်း မှန်ဝိုင်းကလေးကိုတော့ ဂရုစိုက်ပါ၊ မင်းရဲ့ချစ်သူထက်လည်း မှန်ဝိုင်းကလေးကို ဂရုစိုက်ပါ"

ဟု မှာကြားသဖြင့် ထိုလူအား. . .

"ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ"

ဟု မေးရာ ထိုလူကြီးက. . .

"ငါဟာ မင်းရဲ့ဖခင် မူနာချ်ခန်ပဲ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ကျုပ်ရဲ့ အဖေကလည်း ကျုပ်ထက်တောင်မှ အသက်ငယ်ရသလား"

ဟု မေးပြန်ရာ ထိုလူက. . .

"ငါက အခုအရွယ်မှာ အသတ်ခံရတာလေ၊ မင်း မသိဘူးလား"

ဟုပြောဆိုကာ ပျောက်ကွယ်သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ်မမွေးမီက သေဆုံးသွားသော ဖခင်အား အိပ်မက်၌ မြင်တွေ့ရလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုနေ့ညဥ့် မင်္ဂလာဒုံဘက်မှ မီးရထားလာသဖြင့် ရထားတံခါးကို ပိတ်ရလေ၏။ ထိုအချိန်၌ မိုးမှာသည်းထန်စွာ ရွာ၍နေသဖြင့် အသွားအလာများ ရှင်းလျက်ရှိပေသည်။ မော်တော်ကားလေးတစ်စီးသာ ခပ်လှမ်းလှမ်းမှ မောင်း၍လာသည်ကို မြင့်သဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ ထုံးစံအတိုင်း မီးအိမ်ဖြင့် ကားပေါ်မှလူများကို ကြည့်ရှုရန် စောင့်ဆိုင်းနေလေ၏။

ကားကလေးမှာလည်း တဖြည်းဖြည်း နီးကပ်လာပြီးလျှင် နောက်ဆုံး၌ သံတံခါးအနီး၌ လာ၍ရပ်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ကားအနီးသို့ကပ်၍ မှန်အိမ်ကို မြှောက်ကာ ကြည့်လိုက်ပြီးနောက် ကျွန်ုပ်၏ရင်၌ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်ရန် အကြောင်းများ ဖြစ်ပေါ်၍လာလေ၏။

ကား၏နောက်ပိုင်းတွင် ကလေးငယ်ကို နို့တိုက်လျက် ကလေးအကြီးကလေးအား ဘေးမှထိုင်စေ၍ လိုက်ပါလာသော သားသည်အမေကိုတွေ့ရလေ၏။ မှန်အိမ်ကိုမြှောက်၍ ထိုသားသည်အမေအား သေချာစွာ ကြည့်လိုက်ပြန်ရာ ကျွန်ုပ်၏ ချစ်သူခင်မြရင်ဖြစ်ကြောင်း အံ့အားသင့်ဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရလေတော့၏။

"ခင်မြရင်"

ဟု ကျွန်ုပ်က ခေါ်လိုက်ရာ ခင်မြရင်က. . .

"ဟော. . . ကိုမနောကံပါလား"

ဟု ဝမ်းနည်းခြင်း၊ အံ့အားသင့်ခြင်းစသော ဝေဒနာများပါသည့် အသံနှင့် ပြောလေ၏။

"ကျုပ်လေ တစ်နေ့နေ့တော့ ခင်မြရင်ကို တွေ့ရမှာပဲဆိုပြီး ဒီနေရာကနေ စောင့်နေတာ"

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ပြန်ရာ ခင်မြရင်က. . .

"ကျွန်မလည်း ကိုမနောကံကို သတိရပါတယ်၊ ဟောဒီ သရဲသဘက်ကြီးက ကျွန်မကို အပိုင်စီးပြီး နှိပ်စက်ညှဉ်းပန်းတာကလည်းရှိသေးတယ်"

www.foreverspace.com.mm

ဟု ကားမောင်းသော လူကြီးအား ညွှန်ပြ၍ ပြောလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုလူကြီးအား မီးအိမ်မြှောက်၍ ကြည့်ရှုလေ၏။ ထိုလူကြီးမှာ ကျွန်ုပ်၏ ရန်သူ ဦးမောင်မောင်ကြီး ဖြစ်ကြောင်းကို အံ့ဩဖွယ်ရာ တွေ့ရှိရလေတော့၏။

ထိုအခါ၌ ဦးမောင်မောင်ကြီးက ကားတံခါးကိုဖွင့်၍ ကျွန်ုပ်၏ ဝမ်းဗိုက်ဆီသို့ တစ်စုံတစ်ခုဖြင့် ထောက်လိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်က ငုံ့၍ ကြည့်လိုက်ရာ ထောက်ထားသောအရာမှာ သေနတ်ဖြစ်ကြောင်း သိရလေတော့၏။

> "ငါမပြောဘူးလား မြရင်၊ တစ်နေ့ကျရင် နင့်အကောင်ကို ငါကိုယ်တိုင် သတ်ရလိမ့်မယ်လို့၊ ဟော. . . အခုကြည့်စမ်း၊ မိုးကလည်းရွာနေတယ်၊ လူခြေကလည်း တိတ်လိုက်တာမှ မပြောပါနဲ့တော့၊ ခုနေများ မောင်းဖြုတ်ချလိုက်တာနဲ့ ဒီကောင်မသာဖြစ်ပြီ၊ ဒီလိုကောင်မျိုး သေနတ်မှန်သေတာကို ဘယ်သူကမှလည်း ရေးကြီးခွင်ကျယ်လုပ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဘယ်ပုလိပ်ကမှလည်း လိုက်မှာမဟုတ်ဘူး"

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအချိန်၌ ခင်မြရင်က နို့တိုက်လျက်ရှိသော ကလေးကို ဘေးသို့ချ၍ ဦးမောင်မောင်ကြီးအား ခုန်၍အုပ်လေ၏။ ဦးမောင်မောင်ကြီးနှင့် ခင်မြရင်သည် ထွေးလုံးရစ်ပတ်ဖြစ်၍ လမ်းပေါ်သို့ ကျလေ၏။ ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် ဦးမောင်မောင်ကြီး၏ ရင်ဝဆီသို့ချိန်ရွယ်၍ ကျွန်ုပ်၏ ခါး၌ အသင့်ဆောင်၍ထားသော ကရမက်ရိုးတပ် ဓားကိုဆွဲထုတ်၍ ဓားရိုးအား တစ်ချက်မျှ နမ်းရှုပ်ပြီး ထိုးချလိုက်လေ၏။

သို့ရာတွင် ဦးမောင်မောင်ကြီး၏ လက်မှ သေနတ်သံတစ်ချက် ဒိုင်းခနဲထွက်သွားပြီးလျှင် မိုးရေထဲတွင် ခင်မြရင် တစ်ယောက် လူးလိမ့်နေသည်ကို ဝမ်းနည်းဖွယ်ရာ တွေ့မြင်ရလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်လည်း ခင်မြရင်အားပွေ့ဖက်၍. . . .

"ခင်မြရင်ရယ် ကျုပ်အတွက်ကြောင့် အဖြစ်ဆိုးရလေခြင်း"

ဟု ငိုယိုမိလေ၏။ ခင်မြရင်လည်း အသက်ငင်၍ နေရာမှ. . .

"ကိုမနောကံရယ်၊ သားလေးနှစ်ယောက်ကိုတော့ စောင့်ရှောက်ပါနော်၊ မြရင်ကို သနားရင်၊ ချစ်ရင်သူတို့ကိုတော့ မရက်စက်ပါနဲ့"

ဟု မှာကြားရင် ဇီဝိန်ချုပ်၍သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း တစ်နာရီနီးပါးခန့် ကြာသည်အထိ ဦးမောင်မောင်ကြီးနှင့် ခင်မြရင်တို့၏ အလောင်းများကို ကြည့်ရှုပြီးနောက် အကြံရလာပြီး အလောင်းများကို ကားပေါ်သို့တင်ကာ မော်တော်ကားကိုလည်း ရထားလမ်းပေါ်သို့တွန်း၍ တင်ထားလိုက်လေ၏။

များမကြာမီ၌ မင်္ဂလာဒုံဘက်မှ အရှိန်ပြင်းစွာ ခုတ်မောင်းလာသော လော်ကယ်ရထားတစ်စီးသည် ဦးမောင်မောင်ကြီး၏ ကားကလေးအား စိစိညက်ညက်ဖြစ်အောင် ဝင်၍ တိုက်ပစ်လိုက်လေတော့၏။

ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ အိမ်ကလေးဆီသို့သွား၍ ဖျင်လွယ်အိတ်ကြီးကိုလွယ်ကာ ခင်မြရင်၏ သားကလေးနှစ်ယောက်အား အငယ်လေးကို ခါးထစ်ခွင်လျက် အကြီးကလေးကို လက်၌ဆွဲကာ ခြေဦးတည့်ရာသို့ ပြေးခဲ့ရလေတော့၏။

ဤသည်ပင် ကျွန်ုပ်၏ရန်သူ ဦးမောင်မောင်ကြီးနှင့် ကျွန်ုပ်၏ ချစ်သူ ခင်မြရင်တို့၏ ဇာတ်သိမ်းဖြစ်ပေတော့၏။ ထိုသူတို့ကား ဇာတ်သိမ်းသွားပြီး ဖြစ်သော်လည်း သူတို့၏ မျိုးဆက်ကလေးနှစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်နှင့် ဇာတ်လမ်းဆက်ရပေတော့မည် ဖြစ်ပေသတည်း။

♦ ♦ ♦ ♦ ♦

www.foreverspace.com.mm

ကရဏီယအောက် ဝလေးထောက်၊ ပုဂံရှင်ကြီး ထီးနှင့်ပျောက်

အထက်ကဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်သည် ကလေးတစ်ယောက်ကိုချီ၍ ကလေးတစ်ယောက်ကို လက်ဖြင့်ဆွဲကာ ပြေးခဲ့ရာ ခရီးအတော်အတန်ပေါက်လျှင် ကလေးများသည် ကြွက်ကြွက်ညံအောင် ငိုကြလေတော့၏။

"ကျွန်ုပ်သည်ကလေးများကို. . . .

"ဟိုကလေး မငိုနဲ့"

"ဒီကလေး တိတ်တိတ်"

စသည်ဖြင့် ချော့မော့သော်လည်း ကလေးများမှာ အငိုမတိတ်ဘဲ တိုး၍သာ ငိုကြသဖြင့် အခက်တွေ့လေတော့သည်။ သို့ရာတွင် ကလေးများ အငိုတိတ်စေရန်အတွက် မကောင်းသော အကြံတစ်ခုကိုရလေ၏။ ထို့ကြောင့် ရပ်ကွက်တစ်ခုအတွင်းသို့ဝင်ကာ ဘိန်းရောင်းသောအိမ်ကို စုံစမ်း၍ ဘိန်းအနည်းငယ်ဝယ်ပြီးလျှင် ကလေးနှစ်ဦးအား ဘိန်းကို မုန့်ညင်းစေ့ခန့်အရွယ်လုံး၍ ခွံ့ထားလိုက်ရာ ကလေးများသည် ဘိန်းမူး၍ အိပ်ကြလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်၌. . . .

“အင်း. . . ဒီကလေးတွေရဲ့ နာမည်လည်း ငါမသိ၊ ဟိုကလေး၊

ဒီကလေးလည်း ခေါ်လို့မဖြစ်ဘူး၊ ဘယ်လိုခေါ်ရပါ့မလဲ”

ဟု တစ်ကိုယ်တည်းရေရွတ်ရင်း စိတ်အကြံအိုက်၍ နေလေတော့၏။

သို့ရာတွင် ကလေးများသည် ငယ်သေးသည်ဖြစ်၍ မည်သည့် နာမည်ကိုခေါ်သည်ဖြစ်စေ နားလည်ဦးမည်မဟုတ်ရကား နာမည်အသစ်များပေး၍ ခေါ်ဝေါ်ရန် စဉ်းစားမိလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကြိုးစား၍ သတ်ခဲ့ရသော သုကလိခန်နှင့် ဗလိခန်ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးအား အမှတ်ရစေသောငှာ ထိုနှစ်ဦး၏ နာမည်များနှင့် ခပ်ဆင်ဆင်တူသော နာမည်ကို ရွေးချယ်၍ ကင်းပွန်းတပ်ခြင်း၊ (နမကရဏ မင်္ဂလာ)ကို ကလေးများ ဘိန်းမူး၍ အိပ်ပျော်နေစဉ်မှာပင် ကျင်းပရလေတော့၏။

“ဟေ့. . . ကလေးကြီး၊ မင်းနာမည်က ဘာလီတဲ့၊ ဟဲ. . . ဟို

ကလေးငယ် မင်းနာမည်က သုကြိတ်”

ဟု ပြောဆိုကင်ပွန်းတပ်လိုက်လေသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ ကလေးအကြီးအား ဘာလီဟူ၍လည်းကောင်း၊ ကလေးအငယ်အား သုကြိတ်ဟူ၍လည်းကောင်း ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ခေါ်ဝေါ်ခဲ့လေတော့၏။

ကလေးများသည် အစတွင် ကျွန်ုပ်အား ပါပါဟူ၍လည်းကောင်း၊ မာမာဟူ၍လည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်ကြလေရာ ကျွန်ုပ်က အဖေဟု ခေါ်၍ ခိုင်းသဖြင့် နောက်ပိုင်းတွင် အဖေဟူ၍သာ ခေါ်ဝေါ်ကြလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်လည်း သုကြိတ်နှင့် ဘာလီအား ကျွန်ုပ်၏ သားရင်းများပမာ ပြုစုမွေးမြူခဲ့ရလေ၏။ အနယ်နယ် အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်၍ အပ်ချုပ်သမားလုပ်ကာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းခြင်း ပြုရလေ၏။

www.foreverspace.com.mm

အပ်ချုပ်ခြင်း၊ ထမင်းချက်ခြင်း၊ ကလေးထိန်းခြင်း လုပ်ငန်းများပြီးသည့် အခါ၌ ထူးဆန်းသော မှန်ဝိုင်းကလေးကို ကြည့်ရှုမြဲ ဖြစ်လေ၏။

တစ်ညသ၌ မှန်ဝိုင်းလေးကိုကြည့်နေစဉ်၌ အိပ်ချင်သလိုဖြစ်လာပြီးနောက် အိပ်မက်တစ်ခုကို မြင်မက်လေတော့၏။ အိပ်မက်ထဲတွင် ကျွန်ုပ်၏ဖခင်ဆိုသူ မူနာချံခန်၏အနီး၌ ကျွန်ုပ်၏ချစ်သူ ခင်မြရင်ကို တွေ့ရလေ၏။ ခင်မြရင်ကား ကျွန်ုပ်၏ဖခင်အား အရိုအသေပေးနေပုံ ဖြစ်၏။ ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်၏ ရန်သူ ဦးမောင်မောင်ကြီးသည် ခင်မြရင် အနီးသို့ ပြေး၍လာသည်ကို တွေ့ရလေသည်။ ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သည် ဦးမောင်မောင်ကြီးအား လက်ညှိုးဖြင့်ထိုးလိုကရာ ထိုလက်ညှိုးမှ စိမ်းစိမ်း၊ ဝါဝါ၊ နီနီအရောင်များ ပန်း၍ထွက်ကာ ဦးမောင်မောင်ကြီးအား ထိခိုက်နာကျင်စေသဖြင့် ဦးမောင်မောင်ကြီး ထွက်ပြေးပုံ၊ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်က ကျွန်ုပ်ဘက်သို့လှည့်ကာ. . . .

"မန္တလေးကိုသွား၊ ကုတ်အင်္ကျီချုပ်"

ဟု ပြောပုံတို့ကို မြင်မက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ပိတ်စတစ်ခု၌ ကုတ်အင်္ကျီချုပ်ကြောင်း ပိတ်စများဖြင့် စာလုံးဖော်ကာ ဆိုင်းဘုတ်တစ်ခု ပြုလုပ်ပြီးလျှင် မန္တလေးသို့ တက်လာရာ မန္တလေးမြို့၌ လက်မလည်အောင် ကုတ်အင်္ကျီ ချုပ်ရလေတော့၏။ ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် မန္တလေးမြို့၊ ရန်မျိုးလုံရပ်ကွက်အနီးတွင် အိမ်တစ်လုံးဝယ်ယူ၍ လူငှားများကိုပင် ငှားရမ်း၍ ကုတ်အင်္ကျီ၊ ဘောင်းဘီချုပ်လုပ်သော အလုပ်ကို တွင်ကျယ်စွာ ချုပ်လုပ်ခဲ့လေ၏။ ဥရောပဝတ်စုံဝတ်လိုက်လျှင် ခေတ်မီသည်၊ လူတွင်ကျယ်ဖြစ်သွားပြီဟု လွဲမှားစွာ ထင်မှတ်နေသူတို့သည်ပင် ကျွန်ုပ်၏ မနောကံတေလာရင်း အပ်ချုပ်ဆိုင်မှ ကုတ်အင်္ကျီနှင့် ဘောင်းဘီကို မဝတ်ရလျှင် အရှင်လတ်လတ် မြေမြှုပ်ခံရမည်ကဲ့သို့ ဖြစ်သည့်တိုင်အောင် ကျွန်ုပ်၏ အချုပ်အလုပ်လက်ရာကို စွဲမက်ကြလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ်သည် ချောင်ချောင်လည်လည်ဖြစ်၍လာလေ၏။ မကြာ မကြာ ဆိုသလိုလည်း ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်အား အိပ်မက်မြင်မက်လေ၏။ အိပ်မက်ထဲ၌ တွေ့ရသော ဖခင်ကြီးသည်လည်း ကျွန်ုပ်အား မိမိအိမ်ရှေ့၌ အုန်းပင်တစ်ပင်စိုက်ရမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ ထိုအုန်းပင်စိုက်သည့်အခါ၌ ကျင်းတူးကာ ကျင်းထဲတွင် ကြေးပိုက်ဆံတစ်ပြား၊ ဆန်လက်တစ်ဆုပ်၊ မြေစာမြက်လက်တစ်ဆုပ် ထည့်ရမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ အိမ်၏ဧည့်ခန်းတွင် နဂါးတစ်ကောင်က ဥသြငှက်အား ပါးစပ်ဖြင့် ကိုက်ချီထားဟန် ပန်းချီပုံကို ပန်းချီဆရာထံတွင် အပ်နှံရေးဆွဲစေ၍ ကြာသပတေးနေ့ နံနက် ၆နာရီတွင် ချိတ်ဆွဲရမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ မုတ်ဆိတ်မွေးရှည်ကြီးတွင် ပျားစွဲ၍နေသော မုတ်ဆိတ်ပျားစွဲ ပုံပန်းချီကားကို ချိတ်ဆွဲရမည်ဟူ၍ လည်းကောင်း၊ သံနှင့်ကြေးကိုစပ်၍ ဖားရုပ်ပါသော လက်စွပ်ပြုလုပ်ကာ ဖားရုပ်၏ ကျောပေါ်တွင် ဧကမုခ်အုံးခေါ် အပေါက်တစ်ပေါက်တည်းပါသော အုန်းသီး၏ အခွံကို စို့ပြုလုပ်၍ ရိုက်သွင်းကာ ဝတ်ဆင်ရမည်ဟူ၍လည်းကောင်း ညွှန်ကြားလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဖခင်ကြီးညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လိုက်နာပြုလုပ်ခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ်၏ စီးပွားရေးမှာလည်း တစ်စထက် တစ်စ တိုးတက်ခဲ့လေတော့သည်။

သုကြိတ်နှင့် ဘာလီမှာ ကံကောင်းသောကလေးများ ဖြစ်ကြပေသည်။ ၎င်းတို့သည် ချမ်းချမ်းသာသာ နေထိုင်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ဒရဝမ်၊ ထမင်းချက်၊ ကလေးထိန်း စသည်တို့ကို ငှားရမ်း၍ နေထိုင်ခဲ့လေ၏။ အိပ်မက်ထဲမှ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်သည် မည်သည့်နေ့မှ မည်သည့်နေ့အထိ သက်သတ်လွတ်စားပါ။ မည်သည့် သင်္ချိုင်းကိုသွားပါ။ မည်သည့် အုတ်ဂူကိုရှာပါ။ ထိုဂူ တစ်ဂူတွင်းမှသူသည် မည်သို့သော သူတော်

www.foreverspace.com.mm

ကောင်း ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် အုတ်ဂူပေါ်၌ မည်သည့်ပန်းမျိုးတင်ပေးပါစသည်ဖြင့် ညွှန်ကြားပြန်သည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း ပြုလုပ်ခဲ့လေ၏။

ထို့နောက် အိပ်မက်ထဲတွင် ဖခင်သည် ကျွန်ုပ်အား အဖြူရောင်ကိုသာ အမြဲတစေဝတ်ဆင်ရန် ညွှန်ကြားပြန်လေ၏။ ထိုသို့ညွှန်ကြားပြီးနောက် နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးနှင့် ဆံပင်များကို မရိတ်မလှီးရဟု ညွှန်ကြားပြန်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ညွှန်ကြားသည့်အတိုင်း လိုက်နာခဲ့လေ၏။ ဤသို့နေထိုင်လာခဲ့ရာ ခင်မြရင်နှင့် ဦးမောင်မောင်ကြီးတို့ကို ကျွန်ုပ်သတ်ခဲ့ပြီး (၁၆)နှစ်တင်းတင်းပြည့်မြောက်သောညဥ့်၌ မိုးသည်းထန်စွာရွာသွန်းလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း သုကြိတ်နှင့် ဘာလီအား ခုနစ်တန်းစာမေးပွဲကို အောင်မြင်အောင် ကြိုးစားကြရန်၊ အောင်မြင်ပါက ရွှေနာရီတစ်လုံးစီ ဝယ်ပေးမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြောဆို ချော့မော့၍ အိပ်ရာသို့ ဝင်စေခဲ့လေသည်။ ထိုအခါ၌ မိုးရေများစိုရွှဲလျက်ရှိသော အဘိုးအိုကြီးတစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့ ရောက်လာပြီးလျှင်. . . .

"လူကလေး ရော့"

ဟု ဆိုကာ ဖျင်လွယ်အိတ်ကြီးတစ်လုံးကို ပေး၍ ထွက်သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ဖျင်လွယ်အိတ်ကြီးကိုကိုင်လျက် ငိုင်ကာ ကျန်ခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် ဖျင်လွယ်အိတ်ကြီးကို ဖွင့်ကြည့်ရာ သားရေဖုံး ဖုံးအုပ်ထားသော စာအုပ်ပေါင်း ၁၂၂အုပ်ကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုသားရေဖုံးစာအုပ်တစ်အုပ်ကိုယူ၍ ဖွင့်ကြည့်ရာ လွန်စွာရှုပ်ထွေးသော လက်ရေးများဖြင့်ရေးထားသည့် ထူးဆန်းသောစာများကို တွေ့ရလေ၏။ ထိုစာများကား လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်သော ပညာရပ် ၁၂၂မျိုး၏ သဲလွန်စများကို ဖော်ပြထားကြောင်း နောင်တွင် ကျွန်ုပ် သိရလေသည်။

www.foreverspace.com.mm

ထိုစာအုပ်များရပြီး နောက်နေ့ည သန်းခေါင်တွင် ထူးဆန်းသော မှန်ဝိုင်းကလေးကို ကျွန်ုပ်ကြည့်လိုက်ရာ မှန်ဝိုင်းကလေးသည် မီးခိုးများထွက်လာသကဲ့သို့ တွေ့မြင်ရပြီးလျှင် နို့နှစ်ရောင်သို့ပြောင်း၍ သွားလေသည်။ ထိုအခါ၌ နို့နှစ်ရောင် မှန်ဝိုင်းကလေးမျက်နှာပြင်၌ အိပ်မက်တွင် မကြာခဏ တွေ့ခဲ့ရသော ကျွန်ုပ် ဖခင်၏မျက်နှာကို တွေ့ရလေသည်။ ကျွန်ုပ်ဖခင်က ကျွန်ုပ်အား နှစ်လိုဖွယ်ပြုံး၍ပြရင်း လက်ပြနှုတ်ဆက်လေ၏။ ထိုအချိန်မှာပင် မှန်ဝိုင်းကလေးသည် အလိုလို အက်၍ အက်၍ ကွဲကျသွားလေတော့သတည်း။

ကျွန်ုပ်လည်း မှန်ဝိုင်းကလေး ကွဲသွားသည့်အခါ၌ ယူကျုံးမရ ဖြစ်ကာ ရှိုက်ကြီးတငင် ငိုကြွေးမိလေ၏။ ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်၏ မွေးစားသားများဖြစ်ကြသော သုကြိတ်နှင့် ဘာလီတို့သည် မှန်ကွဲများကိုကြည့်၍ ငိုယိုနေသော ကျွန်ုပ်အား ကြည့်ကာ ပြောင်လှောင်ကြလေတော့သည်။

"အဖေကတော့ အသက်ကြီးမှ လှချင်တာကိုး၊ ညကြီးသန်းခေါင် မှန်ထကြည့်ပြီး မှန်ကွဲသွားတာနဲ့ ဒီလောက်တောင် ငိုရသလား"

ဟု ဘာလီက ပြောလေသည်။ သုကြိတ်ကလည်း. . .

"မငိုပါနဲ့ အဖေရယ်၊ နက်ဖြန်ကျရင် မှန်တစ်ချပ် ဝယ်ပေးပါ့မယ်"

ဟု နောက်ပြောင်ကြရုံမျှသာမက နောက်နေ့၌ လူတစ်ရပ်ခန့်ကြီးမားသော မှန်ဝိုင်းကြီးများကို ရှာဖွေဝယ်ယူလျက် ကျွန်ုပ်အားပေးကြလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မိုက်မဲသော ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးအား အကြောင်းစုံ ပြန်မပြောဘဲ ၁၂၂မျိုးသော ကျမ်းစာအုပ်များမှ သဲလွန်စများကို စမ်းသပ်လေ့လာခဲ့လေတော့၏။ အိပ်မက်တွင်းမှ ကျွန်ုပ်၏ ဖခင်နှင့်ကား လုံးဝအဆက်အသွယ် ပြတ်ခဲ့လေပြီဖြစ်၏။

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်လည်း ပိတ်ဖြူစင်ကြယ် နှုတ်ခမ်းမွေး၊ မုတ်ဆိတ်မွေးရှည် ရှည်ကြီးများနှင့် တစ်ခုသော နံနက်စောစော၌ ဘုရားကြီးဘက်သို့ ဆွမ်းတော်ကပ်ရန် ထွက်၍လာခဲ့ရာ လမ်း၌တွေ့ရသော ပဲပြုတ်သည်၊ ပဲနီပြုတ်သည်များက ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီ ထင်မှတ်၍ ကန်တော့ခြင်းကိုပင် ခံရလေတော့၏။

မကောင်းမှုများကို အသက်ထက်ဆုံး ရှောင်ကြဉ်ပြီး ကျွန်ုပ်ရရှိထားသော ကျမ်းများ၌ပါရှိသည့် နည်းလမ်း သဲလွန်စများအတိုင်းလိုက်နာပြုလုပ်ခဲ့ရာ လေးနှစ်မြောက်သောကာလ၌ ကျွန်ုပ်သည် ထူးခြားသော စွမ်းရည်များ ရရှိလာလေတော့၏။

ထိုစွမ်းရည်များ ရရှိလာသည့်အခါ၌ ကျွန်ုပ်၌ စွမ်းရည်ထူးများ ရှိကြောင်းကို လူမသိစိမ့်သောငှာ အထူးသတိထား၍ နေထိုင်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း ရက်ပေါင်းများစွာ အစာမစားဘဲ နေထိုင်ခြင်း၊ ရေမသောက်ဘဲနေထိုင်ခြင်း၊ မအိပ်ဘဲနေနိုင်ခြင်းမှ အစပြု၍ အဝေး၌ရှိသော သူအား ကျွန်ုပ်က လာစေလိုလျှင် လာရခြင်း၊ ကျွန်ုပ်အလိုရှိသော အရာကို တောင့်တခြင်းပြုလိုက်သည့် တစ်ခဏ၌ပင် ထိုအရာသည် အကြောင်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ကျွန်ုပ်၏ လက်သို့ရောက်လာခြင်း၊ ကျွန်ုပ်မတွေ့မမြင်လိုသူအား. . .

“မင်းကို ငါမမြင်ချင်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည့်အခါ၌လည်း အချိန်များစွာ မကြာမီ၌ပင် ထိုသူသည် ဖျားနာခြင်း၊ ရပ်ဝေးသို့သွားရန်အကြောင်း ပေါ်လာခြင်း စသည်တို့ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်၍လာလေတော့၏။

ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်၏ အလုပ်မှာလည်း နှစ်မျိုးနှစ်စားရှိလေ၏။ ထိုနှစ်မျိုးမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်အား ဆုတောင်းပေးခြင်းနှင့် ကျိန်ဆဲခြင်းသာ ဖြစ်ပေသည်။

ကျွန်ုပ်၏ မွေးစားသား ဘာလီသည် ဖဲကစားခြင်း၊ အရက်သောက်ခြင်း စသောအလုပ်များကို ပြုလုပ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်က မပြုလုပ်ရန် ပြောသော်လည်း မရသဖြင့်. . .

"မင်း နောက်တစ်ခါဖဲရိုက်ရင် မီးလောင်ပါစေ"

ဟု အမှတ်တမဲ့ပြောလိုက်ရာ ထိုညက ဘာလီသည် အသုဘအိမ်တစ်အိမ်သို့ သွားရောက်၍ ဖဲကစားနေစဉ်ပင် မျက်နှာကြက်၌ ချိတ်ဆွဲထားသော မှန်အိမ်သည် ၎င်းကိုယ်ပေါ်သို့ ပြုတ်ကျ၍ ၎င်းအား မီးလောင်ခဲ့ရာ ဝမ်းဗိုက်တစ်ခုလုံး၌ သေရာပါသည့် ဒဏ်ရာကြီးများ စွဲထင်သည့်တိုင်အောင် ခံရလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း ဘာလီအတွက် ဆုမွန်တောင်းပေးခဲ့ရလေ၏။

တစ်ခါကလည်း သုကြိတ်သည် အိမ်သို့ပြန်၍မလာဘဲ လည်ပတ်လွန်းသဖြင့်. . .

"မင်းတော့ ခြေထောက်ကျိုးမှ ကောင်းမှာပဲ"

ဟု ပြောလိုက်ရာ ထိုည၌ပင် လှေကားပေါ်မှ ချော်ကျ၍ ခြေထောက်ကျိုးသွားသဖြင့် ဆေးကုသပေးရသေးတော့၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ကျိန်ဆဲခြင်းအမှုကို မပြုတော့ဘဲ ဆုတောင်းခြင်းအလုပ်ကိုသာ လုပ်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည့် တစ်ခဏ၌ပင် ကျွန်ုပ်၏စိတ်သည် အိမ်၌နေချင်စိတ်များ လုံးဝပျောက်ကွယ်၍ သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အောက်၊ သို့မဟုတ် ချောင်းငယ်တစ်ခု၏ နံဘေးသို့သွားရောက်ကာ နေထိုင်၍ ပုတီးစိပ်ချင်စိတ်များ တားမရ ဆီးမနိုင်ဆိုသည့် စကားကဲ့သို့ ဖြစ်ပေါ်၍လာလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်များ၌ နတ်များကိုလည်းကောင်း၊ ဝိဇ္ဇာဇော်ဂျီများကို လည်းကောင်း မကြာခဏ မြင်မက်ရလေ၏။ တစ်နေ့သ၌

www.foreverspace.com.mm

ကျွန်ုပ်သည် ပုတီးစိပ်၍ပြီးသည်နှင့် အိမ်အောက်သို့ ဆင်း၍လာရာ သူတောင်စား အဘိုးအိုတစ်ယောက်ကို တွေ့ရလေ၏။

ကျွန်ုပ်က ပိုက်ဆံတစ်ပြားထည့်လိုက်ရာ သူတောင်းစားကြီးက

“နောက်သုံးနှစ် ဒီအချိန်ဆိုရင် ဒီအိမ်မှာ မင်းမရှိတော့ဘူး၊

ဂန္ဓာရီ လှည့်ရတော့မယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

ကျွန်ုပ်က. . .

“ဂန္ဓာရီလှည့်တယ်ဆိုတာ ဘာလဲ”

ဟု မေးရာ အဘိုးကြီးက. . .

“ဂန္ဓာရီလှည့်တယ်ဆိုတာ ကုန်းကြောင်းလျှောက်တာကို ပြောတာ”

ဟု ဆိုလေ၏။

“ကျုပ်က ဘာကိစ္စနဲ့ဘယ်ကို ကုန်းကြောင်းလျှောက်ရမှာလဲ”

ဟု မေးမြန်းရာ အဘိုးကြီးက. . .

“ပညာတွေ ဆည်းပူးဖို့ ဆရာသမားက လာပြီးခေါ်လိမ့်မယ်၊

ဒါပဲ ပြောခွင့်ရှိတယ်၊ တော်ပြီ”

ဟု ဆိုကာ ထွက်သွားလေ၏။

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအချိန်မှစ၍ ကျွန်ုပ်၏ အဖြစ်အပျက်ကို မှတ်တမ်းသဖွယ် ရေးသားခဲ့လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်၏ ကျင့်ကြံအားထုတ်မှုများသည်လည်း တစ်စထက်တစ်စ ပြင်းထန်သည်ထက် ပြင်းထန်၍လာလေတော့၏။

ကျွန်ုပ်၌ လောကီနှင့်စပ်ဆိုင်သော ပညာရပ်များကိုလည်း ဖြည်းဖြည်းချင်း တတ်မြောက်၍လာလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်၏ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်မှာလည်း မုတ်ဆိတ်မွေး၊ နှုတ်ခမ်းမွေးရှည်ရှည်ကြီးနှင့် ဇော်ဂျီပုံပေါက်၍လာလေတော့၏။

www.foreverspace.com.mm

ယခုအခါ၌ကား ကျွန်ုပ်သွားရမည့်ခရီးကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ကောင်းစွာသိနေပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် နှစ်ပေါင်းများစွာ မသေဘဲ အသက်ရှင်နိုင်သောလမ်းစကို ရရှိခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း သုကြိတ်နှင့် ဘာလီအား အမွေအနှစ်များခွဲဝေပေးလိုက်ပြီးသည့် အားလျော်စွာ သုကြိတ်နှင့်ဘာလီတို့သည် ရရှိသော အမွေများကို စတင်သုံးဖြုန်းကြလေတော့၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် သုကြိတ်နှင့်ဘာလီအား ခေါ်ယူ၍

“ကဲ. . . သားတို့၊ မင်းတို့ကို မှာချင်တာကတော့ မင်္ဂလာရှိအောင်နေပါ၊ မင်္ဂလာရှိသော စကားကိုပြောပါ၊ မင်္ဂလာရှိသော အတိတ်နိမိတ်ကောင်းများကို ကြိုဆိုပါ၊ မင်္ဂလာရှိသော၊ အတိတ်နိမိတ်ကောင်းသော၊ ပညတ်အားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဓာတ်သက်အားဖြင့်လည်းကောင်း ပစ္စည်းတို့ကို သိမ်းဆည်းပါ၊ အဲဒီလိုပုံစံမျိုးတွေကို ချိတ်ဆွဲပါ၊ သူတစ်ပါးကိုပေးရင်လည်း အဲဒီ ပစ္စည်းမျိုးကို ပေးပါ၊ ရတဲ့အမွေကို မဖြုန်းကြပါနဲ့၊ များနေရင်လှူပါ”

ဟုကျွန်ုပ်ကပြောရာ ဘာလီက. . .

“မင်္ဂလာရှိအောင်လို့ ကျွန်တော်တော့ မင်္ဂလာဆောင်တော့မယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

“မင်းရဲ့ မင်္ဂလာဆောင်မှာ ဘာကျွေးမှာလဲ”

ဟု သုကြိတ်ကမေးရာ ဘာလီက. . .

“မင်္ဂလာဆောင်မှာ ငွေးသီးကျွေးမယ်ကွာ”

ဟု ပြောဆိုနောက်ပြောင်သဖြင့် ကျွန်ုပ်က. . .

“ဘာလီ လူကလေး၊ အဲဒီလို ပညတ်မကောင်းတဲ့ စကားကို မပြောရဘူး”

ဟု ဆုံးမရာ သူကြိုတ်က. . .

“အဖေ ဒီကောင်သေမှ ကောင်းမှာ”

ဟု ဆိုပြန်၏။

“ဟဲ့. . . . လူကလေး သုကြိုတ်၊ အဲဒီလို မင်္ဂလာမရှိတဲ့ စကား တွေ မပြောရဘူး”

ဟု ကျွန်ုပ်က ဆုံးမပြန်ရာ. . .

“မင်းကတော့ ကြိမ်ဒဏ်ခံရပြီး ထောင်ကျမယ်၊ ထောင်ဒဏ်ပြီး ရင် ဒန်ခွက်ခိုးမှု၊ ဒန်ကျွဲသီးခိုးမှုကြောင့် သေဒဏ်ကျမယ်”

ဟု ဘာလီက ပြောပြန်သည်။ ထိုအခါ သုကြိုတ်က. . .

“ဟေ့ကောင်. . . တိတ်၊ မင်းပါးစပ်ကြီးက ကျက်သရေမရှိတာ တွေ မပြောနဲ့”

ဟု ပြောရာ ဘာလီက. . .

“ကျက်သရေ၊ နွားသရေ၊ ဘဲသရေ၊ မင်းလိုချင်တဲ့သရေကို ပြော၊ အကုန်ရှိတယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်လည်း မင်္ဂလာမရှိသော ညီအစ်ကိုနှစ်ဦးဘေးမှထ၍ ဘုရားခန်းဆောင်ရှိရာသို့သွားကာ ပုတီးစိပ်၍ နေလေတော့၏။

ထိုသို့ ပုတီးစိပ်နေစဉ်၌ပင် တစ်ခါက လာရောက်ဖူးသော သူတောင်းစာ အဘိုးကြီး၏ အသံကို အောက်ပါအတိုင်း ကြားရလေတော့ ၏။

“ကရဏီယအောက် ဝလေးထောက်၊ ပုဂံရှင်ကြီးထီးနဲ့ပျောက်၊ ဝလုံးတစ်လုံး အသုံးတစ်ရာ၊ မသိသူကျော်သွား သိသူဖော်စား၊ ဝမရှိဘဲ ဝိလုပ်တတ်ဖို့လိုတယ်၊ ဝဝစားချင်ရင် ဝင်မပြောနဲ့၊ ဝလုံး. . . ဝလုံး အလွယ်မသုံးနဲ့၊ မသုံးတတ်ရင် ထမင်းငတ်၊ အသုံးတတ်ရင် လမ်းထွက်ရပ်၊ စာမတတ်ရင် လမ်းမှာဖတ်၊

www.foreverspace.com.mm

www.foreverspace.com.mm

ဝနှင့် သုည ခွဲခွဲခြားခြားနားလည်မှ၊ သုညကိုကျော် ဝကိုမျှော် ဝရှိမှ ဝေါဖြစ်မှာ၊ စာကြီးလေးလုံး အဆုံးကဝ၊ တံခါးဝမှာ မနေနဲ့၊ ဟဲ့ . . . လူမိုက် မြန်မြန်ထွက် ပါတော့လား၊ မထွက်ရင် သေမယ်"

ကျွန်ုပ်လည်း ထိုအသံကိုကြားမိသည့်ခဏ၌ ကြက်သီးမွေးညင်းများထ၍ သွားလေတော့၏။ ၁၂၂မျိုးသော စာအုပ်၌ ဖော်ပြထားသည့် တစ်ခုသော ပညာရပ်ကို ဆက်လက်လေ့လာရန်အတွက် ကျွန်ုပ်သည် ဆရာရှာထွက်ရန် ဆုံးဖြတ်ထားပြီးဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ မှတ်တမ်းကို ဤနေရာ၌ပင်အဆုံးသတ်၍ ဤအိမ်ကြီးကို ဆိုးသွမ်းမိုက်မဲသော ကျွန်ုပ်၏ သားများလက်သို့ ဝကွက်၍ အပ်နှံကာ အပြီးအပိုင် ထွက်ခွာသွားခြင်းဖြင့် အဆုံးသတ်ရပေတော့မည်။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်၌ ထိုသို့ဖြစ်ပေါ်နေချိန်မှာ ကျွန်ုပ်၏ မွေးစားသားကြီး ဘာလီသည် ကျွန်ုပ်ထံသို့လာရောက်၍ ကြေးဖလားဖြင့်ထည့်ထားသော နွားနို့တစ်ခွက်ကိုပေးလေ၏။

"လူကလေး ပေး ပေး၊ ထမင်းချက်တဲ့ အီဗရာဟင် ဘယ်သွားလို့ လူကလေးက လာပေးရတာလဲ"

ဟု ကျွန်ုပ်ကမေးလိုက်ရာ ဘာလီက. . .

"အီဗရာဟင်မအားလို့ ကျွန်တော် လာပို့ရတာပါ အဖေ"

"သာဓုကွယ်. . . သာဓု"

ဟု ကျွန်ုပ်ကဆိုကာ နွားနို့ကိုမော့၍ သောက်လိုက်လေတော့၏။ နွားနို့အရသာမှာ လွန်စွာ ခါးသက်နေသဖြင့်. . .

"လူကလေး မင်းယူလာတဲ့ နွားနို့ကလည်း ခါးလှချည်လား၊ ဘာတွေ ထည့်ထားတာလဲ"

ဟု မေးရာ ဘာလီက. . .

www.foreverspace.com.mm

"ဘာမှမထည့်ပါဘူး အဖေရယ်၊ ခွေးတောက်ပင်တွေရှိတဲ့တော
မှာ ကျောင်းတဲ့ နွားမဆိုတော့ သူ့နို့ကလည်း ခါးတာပေါ့"

ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က . . .

"ခွေးတောက်တောက ဘယ်နားမှာ ရှိသလဲ"

ဟု မေးရာ ဘာလီက . . .

"သင်္ချိုင်းနားမှာ"

ဟု တုံးတိတိဖြေလေ၏။ ထိုအချိန်၌ပင် ကျွန်ုပ်၏ လည်ချောင်းဝ၌ ပို့တက်လာကာ နွားနို့နှင့်အတူ သွေးများကို အန်ထုတ်ခဲ့လေသည်။ ကျွန်ုပ်နားလည်ရပေပြီ။ ဘာလီကား ကျွန်ုပ်အား နွားနို့၌ အဆိပ်ခတ်၍တိုက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်သည် သူကရိခန်နှင့် ဗလိခန်ဟူသော ကျွန်ုပ်၏ ရန်သူများကို သွားရောက်သတ်ဖြတ်ခဲ့စဉ်က အကြောင်းများကို အမှတ်ရမိလေတော့၏။

"သူ့ကလေးကို ငါတို့က မသတ်ပေမယ့် သူ့ကလေးက ငါတို့ကို
သတ်ပြီပေါ့ကွ"

ဟု ဗလိခန်၏စကားကို ယခုပင်ပြောလိုက်သဲ့သို့ ကြားယောင်နေမိတော့၏။

ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ်၏ ရန်သူဖြစ်သူအား သတ်ဖြတ်ခဲ့သော်လည်း ရန်သူ၏ကလေးကို မွေးမြူခဲ့သဖြင့် ထိုကလေးက ကျွန်ုပ်၏အသက်ကို လုပ်ကြံလိုက်လေပြီ။ ကျွန်ုပ်သည် ကျွန်ုပ် မွေးမြူစောင့်ရှောက်ခဲ့ရသော ကလေးများအား ကျွန်ုပ်၏ ရန်သူအမည်များကိုပင် မိုက်မဲစွာမှည့်ခေါ်ခဲ့လေသည်။ ပညတ်သွားရာ ဓာတ်သက်ပါဆိုသည့် စကားအတိုင်း သူတို့သည် ကျွန်ုပ်အား ရန်သူသဖွယ် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြပေပြီ။

www.foreverspace.com.mm

ထိုအခါ၌ ကျွန်ုပ်သည် ဘာလီအား အိမ်အောက်သို့ဆင်းရန် အမိန့်ပေး၍ ကျွန်ုပ်၏ မှတ်တမ်းကို အဆုံးသတ်ရေးသားရပေတော့သည်။ ထိုသို့ရေးသားပြီးနောက် ကျွန်ုပ်သေဆုံးရမည်အချိန်ကို စောင့်ဆိုင်းရန်အတွက် မှတ်တမ်းစာအုပ်အား သိမ်းဆည်းရန် ဟန်ပြင်လိုက်သည့်အခါ၌ပင် မိမိ အိမ်အောက်မှ သူတောင်းစားကြီး၏အသံကို ထပ်မံကြားရပြန်လေတော့သည်။ ထိုအသံကား. . .

“ထွက် ထွက်ဆိုတော့ မထွက်ဘူး၊ အရှင်မထွက်တော့ အသေထွက်ရပြီ၊ မနောကံ လူမိုက်”

ဟူ၍ ဖြစ်ပေတော့သည်။

ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်သည် သုကြိတ်ကို အမြန်ခေါ်ယူ၍ ကြွေပစ်ခြင်းအတတ်ကို သင်ပေးရတော့၏။ သုကြိတ်မှာ စိတ်ဝင်စားခြင်း မရှိဘဲလျက် ကျွန်ုပ်သင်ပေးသည်ကို ကြည့်ရှုမှတ်သားနေရင်း. . .

“အဖေကလည်း. . . ဒီကြွေပစ်တာက ဘယ်လောက်အရေးကြီးလို့လဲ”

ဟု မေးသေးတော့၏။

“အရေးကြီးတာပေါ့ကွ၊ ဒီအတတ်က ငါတို့ရဲ့ ဆွေစဉ်မျိုးဆက်အမွေပဲ”

ဟု ပြောဆိုကာ အစအဆုံး သင်ပေးပြီးနောက် သုကြိတ်အား ကျွန်ုပ်၏အနီးမှ မောင်းထုတ်လိုက်လေတော့၏။

လမ်းတစ်ဝက်၊ စခန်းတစ်ဝက်၌ ပျက်စီးရသူ . . . .

မူနာချ်ခန် (ခေါ်) မနောကံ

◆◆◆◆◆

www.foreverspace.com.mm

ကြွေစေ့ကလေးများ၏ အဖြေ

ကျွန်ုပ်သည်လည်း ဦးမနောကံ၏ အတ္တုပ္ပတ္တိကြီးကို ဖတ်ရှုပြီး နောက် အမှုကြီးတစ်ခုလုံးအတွက် ရှင်းလင်းသွားရုံမျှမက လူထူး လူဆန်း ကြီး ဦးမနောကံကို မျက်စိတွင် မြင်ယောင်၍ပင် လာလေတော့၏။ ထို့နောက် ထောင်ကြီးချုပ်သို့ သွားရောက်ကာ ကိုသုကြိတ်နှင့် တွေ့ဆုံ၍ အားပေးစကား ပြောလိုသည်ဟု ကိုနှင်းမောင်က ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့ လည်း ထောင်ကြီးချုပ်သို့ထွက်လာပြီးလျှင် မျက်နှာဖြူ ထောင်ပိုင်ကြီးထံ အကျိုးအကြောင်းပြော၍ ကိုသုကြိတ်နှင့် တွေ့ဆုံကြလေ၏။

ကျွန်ုပ်တို့ရောက်ရှိသည့်အချိန်၌ ကိုသုကြိတ်သည် ဘုရားရှိခိုး နေသဖြင့် အသံမပေးဘဲ စောင့်၍နေကြလေ၏။ ကိုသုကြိတ်သည် ဘုရား ရှိခိုးပြီးနောက် ရင်ဘတ်တွင်ချိတ်ဆွဲထားသော ကြက်သွေးရောင်ကတ္တီပါ အိတ်ရှုံ့ကလေးကိုထုတ်၍ ကြွေစေ့ကလေးများကိုနှိုက်ယူကာ ဦးခေါင်းပေါ် တင်၍ ဆုတောင်းအပြီး၌ ကြွေစေ့ကလေးများကို အချုပ်ခန်း သမံတလင်း ပေါ်သို့ ချွင်ခနဲ ပစ်ချလိုက်လေ၏။

ထိုအချိန်၌ ကိုနှင်းမောင်က. . . .

www.foreverspace.com.mm

“ကိုသုကြိတ် ကြွေစေ့ကလေးတွေက ဘာတွေကျနေသလဲဗျ” ဟုမေးလိုက်ရာ ကိုသုကြိတ်က. . .

“ဪ. . . ဆားပုလင်းနှင်းမောင်ပါလား၊ ဟဲ. . ဟဲ. . ကောင်းတဲ့ အတိတ်နိမိတ်ပဲဗျ၊ ပထမတစ်ခါပစ်တာ (စုံ)ခုကျတယ်၊ ဒုတိယ(စုံ)ကျတယ်၊ တတိယ(မ)ကျတယ်၊ ဟော. . နောက်ဆုံးကျတော့(မ)ကျတယ်ဆိုတော့ သိပ်ကံကောင်းတဲ့ အမှတ်အသားလေးကို ရတာပေါ့ဗျာ၊ အဖြေကတော့ အင်္ဂလိပ်လို ဟောဒီလိုဆိုတယ်၊

FURTUNA MAJOR
Great fortune
Denotes success, honours
It corresponds to the sum.
The prisoner will be released
Confinement highly, successful.

အဲဒါကြောင့် ကျုပ်ဟာ မသေတော့ဘူး၊ အပြစ်ကလွတ်တော့မယ်ပေါ့ဗျာ”

ဟု အားရဝမ်းသာ ပြောလိုက်လေ၏။

ကိုနှင်းမောင်ကလည်း ကိုသုကြိတ်အား နှုတ်ဆက်ကာ အားပေးစကားပြော၍ ပြန်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်နှင့် ဦးကိုကိုကြီးကလည်း ထိုနည်းတူပင် ကိုသုကြိတ်ကို အားပေးစကားများပြောလေ၏။ ဦးကိုကိုကြီးကမူ. .

“ကိုသုကြိတ်ရေ အမှုပြီးသွားရင်တော့ လူပျိုကြီးအဖြစ်နဲ့တော့ မနေနဲ့တော့ဗျ၊ မမြမြသွယ်ကို ယူဖို့ ကြိုးစားပေတော့”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ကိုသုကြိတ်က. . .

“မလုပ်ပါနဲ့ဗျာ၊ အဲဒီလို သတ္တိရှိတဲ့ မိန်းမမျိုးကို ကျုပ်က ကျုပ်ဆရာ ကိုရာမအတွက် ရည်မှန်းထားတာဗျ”

www.foreverspace.com.mm

ဟု ပြောဆိုရယ်မောလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့လည်း ကိုသုကြိတ်ထံမှ ပြန်ခဲ့ကြပြီး နောက် လမ်းခွဲခဲ့ကြလေ၏။

ထိုအမှု ရုံးတင်သည့်အခါ၌ ကိုမြင်ပွင့်သာလျှင် ရွှေဂုံတိုင် လူသတ်မှုတွင် ထောင်ဒဏ်ကျခဲ့ရသော်လည်း မမြမြသွယ်နှင့် ကိုသုကြိတ်တို့သည် ကွင်းလုံးကျွတ် လွတ်မြောက်ခဲ့ကြလေတော့၏။

သို့ရာတွင် ထောင်မှလွတ်မြောက်သည့်အခါ၌ ကိုသုကြိတ်သည် ထောင်ဘူးဝမှထွက်လာစဉ် ထောင်၏နယ်နိမိတ် မလွန်သေးသည့်နေရာ၌ပင် လူငယ်တစ်ဦးက ဓားဖြင့်ဝင်၍ထိုးသဖြင့်နေရာ၌ပင် ပွဲချင်းပြီး သေဆုံးခဲ့ရလေတော့၏။ ထိုလူငယ်ကလေးအား ပုလိပ်ဘက်မှ ဖမ်းဆီး၍ စစ်ဆေးခဲ့ရာ ထိုလူငယ်ကလေးသည် ဦးဘာလီ၏ တိတ်တိတ်ပုန်းမယားမှ မွေးသည့် ဦးဘာလီ၏ သားကလေးဖြစ်ကြောင်း သိရလေတော့၏။

ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ကျွန်ုပ်က ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အား. . .

"အိုင်ဆေး၊ ကိုသုကြိတ်ရဲ့ ကြွေနိမိတ်က မှားတာပေါ့၊ သူ မသေဘူးဆိုဗျ၊ အခုကျတော့ ထောင်ဘူးဝက ထွက်ပြီးခါစမှာပဲ သေရတယ် မဟုတ်လား"

ဟုပြောရာ ကိုနှင်းမောင်က. . .

"မှားမှာပေါ့ဗျ၊ သူကြွေပစ်ပြီး နိမိတ်ယူတဲ့နေ့က ကြွေစေ့လေးတွေ အနားယူတဲ့ ဧပြီလ (၁၀)ရက်နေ့လေဗျာ"

ဟု ပြောဆိုမှပင် ကျွန်ုပ်လည်း ကိုသုကြိတ်ထံသွားရောက်ခဲ့သောနေ့ကို သိရှိရန်အတွက် ဘောင်းဘီအိတ်အတွင်းမှ ဒိုင်ယာရီစာအုပ်ကို ဖွင့်ကြည့်ရာ အမှန်ပင် ဧပြီ(၁၀)ရက်ဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရသဖြင့်. . .

"အိုင်ဆေး၊ ခင်ဗျားရဲ့မှတ်ဉာဏ်ကတော့ တကယ့်ကို အံ့လောက်ပါရဲ့ဗျာ"

www.foreverspace.com.mm

ဟု ချီးကျူးပြီးနောက် ကိုနှင်းမောင်၏ စားပွဲပေါ်မှ စာအိတ်တစ်အိတ်ဆီ သို့ မျက်စိရောက်သွားသဖြင့်. . .

"ဘယ်သူ့ဆီက စာလဲဗျ"

ဟု မေးရာ ကိုနှင်းမောင်က. . .

"ကိုရာမဆီက စာလေဗျာ၊ လန်ဒန်က ထည့်လိုက်တာ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဒီ ဗိန္ဓောဆရာက လန်ဒန်မှာ ဘာသွားလုပ်နေတာလဲ"

"မမြမြသွယ်နဲ့ယူပြီး လန်ဒန်ကို လိုက်သွားတယ်လေဗျာ၊ လန်ဒန် ဘရော့ဒ်ဝေး လမ်းမပေါ်မှာ ဆရာရာမက မြန်မာဆေးတိုက် တစ်ခု ဖွင့်နေတယ်ဆိုပဲ၊ ဟိုကလူတွေက အထူးအဆန်းဖြစ်ပြီး စိတ်ဝင်စားကြတယ်၊ လာရောက်ပြီး ဝေဒနာတွေ ပြသတယ်ဆိုပဲ"

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြော၍ ပြုံးလိုက်လေ၏။

ကျွန်ုပ်က. . .

"ဘာပြုံးတာလဲ အိုင်ဆေး"

ဟု မေးရာ ကိုနှင်းမောင်က. . .

"လန်ဒန်က အင်္ဂလိပ်တွေတော့ မြင့်မိုကုံးအမှုန့်တွေကို သောက် နေကြရမှာ မြင်ယောင်လို့ပါဗျာ"

ဟု ပြောလေ၏။

"ဘာဖြစ်လို့ မြင့်မိုကုံးတွေကို သောက်ကြရမှာလဲဗျ"

ဟု ကျွန်ုပ်က မေးလိုက်ပြန်ရာ ကိုနှင်းမောင်က. . .

www.foreverspace.com.mm

“ဆရာ့လက်သုံး မြင့်မိုကုံးဆိုတဲ့ စကားရှိတယ်ဗျ၊ မြန်မာ့ဆေးပညာကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင်တတ်ပြီး ဓာတ်ချက်၊ လက္ခဏာချက်တွေကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး နားလည်ထားတဲ့ ဗိန္ဓောဆရာဟာ မြင့်မိုကုံးတစ်မျိုးတည်းကို ရေလဲအမျိုးမျိုးနဲ့ သုံးလေ့ရှိတယ်၊ ဝေဒနာတွေကလည်း တကယ်ပျောက်တယ်ဗျ၊ ဒါကြောင့် လန်ဒန်မြို့ကြီးသားတွေတော့ မြင့်မိုကုံးနဲ့ နပန်းလုံးနေတာ မြင်ယောင်မိလို့ပါဗျာ”

ဟု ကိုနှင်းမောင်က ပြောဆို ရယ်မောလေတော့၏။

ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်တို့ရှိရာသို့ ဦးကိုကိုကြီးရောက်လာပြီးလျှင် စာရွက်တစ်ရွက်ကို ကျွန်ုပ်အား ပေးသဖြင့် ဖတ်ကြည့်ရာ ရုံးအမိန့်စာတစ်စောင်ဖြစ်ကြောင်း သိရပြီးလျှင် ထိုရုံးအမိန့်စာ၌ စုံထောက်အရာရှိလှဌေးအား တာဝန်ချိန်အတွင်း၌ လက်သီးဖြင့်ထိုးသဖြင့် ဆားပုလင်းနှင်းမောင်အား အဘယ်ကြောင့် အရေးမယူသင့်ကြောင်း ထုချေရန်ဟု ဖော်ပြထားသော ထုချေလွှာတောင်းစာ ဖြစ်ပေသည်။

“အိုင်ဆေး၊ ခင်ဗျားတော့ အောင်ဘာလေပေါက်ပြန်ပြီဗျ”

ဟု ကျွန်ုပ်ကပြောလိုက်ရာ ကိုနှင်းမောင်က ပြုံးလျက်. . .

“ထုချေလွှာတောင်းတာနဲ့ တူတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

“ထုချေလွှာတောင်းတာက အရေးမကြီးပါဘူး၊ ခင်ဗျားကို နယ်ပြောင်းပစ်မှာ ကျုပ်တို့က ပူတာပါဗျာ”

ဟု ဦးကိုကိုကြီးက ဝင်၍ပြောရာ ကိုနှင်းမောင်က. . .

www.foreverspace.com.mm

“မပူပါနဲ့ဗျာ၊ နယ်မပို့နိုင်သေးပါဘူး၊ ဒီမနက်ပဲ ဦးငွေတိုးဆိုတဲ့ ကုလားကပြား သူဌေးတစ်ယောက် လမ်း ၃၀မှာ အသတ်ခံရတယ်၊ လူသတ်သမားက အလောင်းဘေးနားမှာ အဟောသုခံ (ချမ်းသာစွ) ဆိုတဲ့စာကို သွေးတွေနဲ့ ရေးထားခဲ့သေးတယ်”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဦးကိုကိုကြီးက. . .

“ဒီသတင်းကြားရတာ စိတ်ချမ်းသာလိုက်တာဗျာ၊ အဟောသုခံ အဟောသုခံ”

ဟု ရေရွတ်လိုက်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့မှာ ရယ်မောရသေးတော့၏။ ကိုနှင်းမောင်မှာမူ ထိုအမှုအတွက် စတင်၍ စဉ်းစားနေပြီဖြစ်သဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့နှင့် စကားမပြောတော့ဘဲ ကုလားအုပ်တံဆိပ်စီးကရက်ကို နှုတ်ခမ်း၌တေ့လျက် မျက်စိကိုမှိတ်ကာ မျက်နှာကြက်ကို မော့၍နေလေ၏။ ၎င်း၏ စီးကရက်မှ မီးခိုးများသည် မျက်နှာကြက်ဆီသို့ တလူလူတက်၍ နေလေတော့သတည်း။ ။

သဗ္ဗေ သတ္တာ ကမ္မဿကာ

www.foreverspace.com.mm